

4687 25. Ευ
ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΟΣ
ΊΜΠΕΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ἦτοι

Ἡ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ, καὶ Ἡ ΕΚΕΙΘΕΝ
ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗ ΒΙΑΙΟΣ ΦΥΓΗ ΤΟΥ.

Περιέχουσα διήγησιν ἐποχῆς σπανιωτάτων καὶ ἀξιό-
μνημονεύτων συμβάντων, καὶ καταγραφὴν ἀπο-
δεικνύουσαν τὴν τε ἐξαρίθμησιν τῶν Δυνάμεων
αὐτῆς, καὶ τὸν παντελῆ ἀφανισμόν αὐτῶν, μέχρι
τῆς τελευτῆς τῆς Περιφῆμης Γενικῆς Ἀρχιζαράτης
τῶν Ρώσων Πρίγκιπος Μιχαήλ Κστῆζωβ-Σμο-
λένσκ.

Συλλεχθεῖσα ἐν τῶν δημοσίων ἐπιβεβαιουμένων ἐφημερίδων ἀνα-
φορῶν τε τῶν Στρατάρχων καὶ ἐτέρων διαφόρων ἐκδόσεων
καὶ

Μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ κόπης κατασρωθεῖσα εἰς τὴν νῦν
χρωμένην Ἑλληνίδα Φωνήν, χάριν εἰδήσεως καὶ τῶν ἀπορέν-
των αὐτῆς Φιλοϊσόρων Γραικῶν.

Τύπῳ ἐκδοθεῖσα Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Φιλογενῆς Αὐταδελφό-
τητος τῶν πανευγενῶν Κυρίων Ζωσιμάδων.

Ἐν Πετροπόλει, ἔτει Σωτηρίῳ 1814.

Ἐν τῇ Ἱμπερατορικῇ Τυπογραφίᾳ

Παρὰ τῷ πολιτικῷ Συμβέλῳ Ἰωακείμ Δανιλόβσκη.

1887

Печашашъ позволяется
съ шѣмъ, чшобы по напечатаніи до выпуска
въ продажу, представлено было въ Цензурной
Комисіи: одинъ экземпляръ сей книги для
Цензурнаго Комисіеца, другой для Департа-
мента Министерства Просвѣщенія, два эк-
земпляра для ИМПЕРАТОРСКОЙ публичной биб-
ліотеки и одинъ для ИМПЕРАТОРСКОЙ Ака-
деміи Наукъ. С. Пешербургъ, Апрѣля 30 дня,
1814 года.

*Цензоръ Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ
Ив. Тимковскій.*

Αἰ ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου χρονογραφία, δὲν παρασαίνουσι εἰς τὴν θεωρίαν τῆ δοκιμωτάτη ἰστορικῆ ἔδέν τι τοῖστων, τὸ ὁποῖον καὶ ἐμπορῇ καὶ συμπαραβαλθῆ με τὸν κατὰ τὸ 1812. ἔτος πόλεμον τῆς Ρ'ωσσίας με τὴν Εὐρώπην. Αὕτη ἡ ἐποχὴ συνδέει μιαν ἀλλεπάλληλον ἄλυσσον μεγχλωτάτων καὶ ἀνημέρων κακοφωμάτων. Ἐς μάρτην καὶ νῦν καὶ εἰς τὰς μετέπειτα αἰῶνας, ἡθελέτις ἐκζητῆ τὴν πηγὴν ταύτης τῆς τρομερῆς μεταβολῆς, ἧς ἡμεῖς πάντες αὐτοφει μάρτυρες ἐσμὲν. Δὲν θέλει δυνηθῆ ἔδεις καὶ Φθάση τὸ τοῖστων τέλος. Ἀλλ' ἐξιχνιάζοντες τῆτον τὸν περιδότητον πόλεμον, ὅ,τε στρατιώτης καὶ ὁ πολιτικὸς, πάντοτε θέλουν εὖρη πολλὰ ἀπόκρυφα διὰ τὸν ἑαυτὸν τὰς παραδείγματα καὶ κινύνας, καὶ ὁ ὑγιεινὸς φέρων τὰς φρένας θέλει ὑποκύψη νεωσι εἰς τὸ ἄσατον τῆς τύχης, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν βεβαιῶσαν, τὸ, πᾶν μέτρον ἄρισον, ἡ κατὰχρησις τῆ ὁποῖα ἐπιφέρει τὸν ἀφανισμόν.

Τὴν ἐν Τίλσιτ ἀσφαλιθεῖσαν εἰρήνην, περισσότερον πρέπει καὶ τὴν εἶπη τὶς ἀνακοχὴν, παρὰ εἰρήνην. Ἐπειδὴ τῶν ἀδυνάτων ἦτον καὶ διατηρηθῆ πολυχρόνιός τις σύνδεσμος με ἕνα, ὅσις περὶ μηδενὸς ποιεῖται τὰς ρύνας τῆ ἀνθρωπίνου αἵματος. Τὸ 1805: ἔτος ὁ Ναπολέων ἐπιστρέφων τὰ στρατεύματά τὰ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, εἶπε πρὸς αὐτὰ. „Τῶρα σᾶς ὑπάγω εἰς τὸ Παρίσιον, — ἐκεῖ θέλει πανηγυρίσωμεν, καὶ ἔπειτα θέλει ἰδῶμεν, διὰ πᾶ θέλουν μᾶς ἀνακαλέση ἡ δόξα

καὶ τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας“ (*). Εἰς αὐτῶν τῶν λόγων προλαβόντως ἐδύνατό τις νὰ προειδῆ, ἐχρὶ μόνον τὸν πόλεμον τῶν 1806. καὶ 1807. ἔτας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τὸ σύστημα, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὸς βαθμῶδὸν προέβαινε, δηλ: εἰς τὸ νὰ πολεμῆ ἀναταπαύτως, ἐχρὶ ὡς ἀποβλέπων πρὸς εἰσὸνδῆτι ὄφελος τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ὅπως δι' ὅλα διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν ἰδίαν τε δοξομανίαν. Διὰ αὐτὸ τὸ τέλος μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ τὴν ἀγάπην τῶν κοινῶν, ἐχρειαζέτο διὰ τὴν σερέωσιν τῆς δεσποτείας τε νὰ κρατῆ στρατεύματα ἰχυρὰ, καὶ νὰ τὰ θρέψῃ ἐν τῶν πολεμικῶν ἀρπαγῶν. Κατὰ τὸ τοιαῦτον λοιπὸν σύστημα, ἡ εἰρήνη μεταξὺ Ναπολέονος καὶ Ρώσσιος δὲν ἐδύνατο νὰ πολυχρονήσῃ, ἔσω ἢ Ρωσσία καὶ ἄς ἤθελε μεταχειρισθῆ ὅλας τὰς δυνατὰς τρόπους, ἢ ἤθελε κάμῃ τὰς μεγαλητέρας θυσίας. Αὐτὸς ἀφ' ἧς ἀδυνάτησε καὶ ἐξηθένησεν ὅλην τὴν Γερμανίαν, ἐζήτηι νέας τόπους νὰ λεηλατήσῃ. Τὰ διὰ τὴν Φιλκυτικὴν τε θλιβερὰ ἀτυχήματα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀπαιτῶσαν ὡσαύτως εὐλογοφανεῖς προφάσεις. Λοιπὸν δὲν ἐσοχάσθη ἄλλον εὐλογοφανέστερον τρόπον, εἰμὴ νὰ θρέψῃ τὰ στρατεύματά τε κατὰ τῆς Ἀριστε, καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν κόσμον, ὅτι τάχα ὁ εἰσὸς πόλεμος μὲ τὴν Ρωσσίαν τὸν ἐμπόδισεν εἰς τὸ νὰ φέρῃ εἰς τελείαν ἐκβασιν τὴν κυρίευσιν καὶ ἀρχμαλωσίαν τῆς Ἰσπανίας. Περιπλέον δὲ διὰ νὰ ἐπισωρεύσῃ αἰτίας συγχύσεως ἰμὲ τὴν

(*) Προσαγορεύων τὰς στρατιώτας εἰς τὴν προσφώνησίν τε καὶ τὴν εἰς Ἀβερλίς μάχην.

Ρώσσιαν, καὶ διὰ τὴν ταχύνη τὴν διάλυσιν τῶν σπουδῶν μὲ αὐτὴν, ἠθέλησε παραλόγως καὶ ἀδικήσῃ καὶ τὸν ὄμιον τῶ Ὀλδεν-βέργ, ἐν συγγενείᾳ ὄντα μετὰ τῶ Ἀυτοκράτορος τῶν Ρώστων. Ἡ Ρώσσια κάλλιστα γνωρίζουσα τὰς δυνάμεις τῆς, δὲν ἐδύνατο πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ὑποφέρει ὡσάκτως καὶ μίαν δυσάρεστον πλάγιαν χέσιν εἰς τὸ ἐμπόριόν τῆς. Ἐπομένως λοιπὸν καὶ ὁ πόλεμος ἔπρεπε νὰ ᾖναι ἄφρευτος.

Μεταξὺ τῶν τοσαύτων ἀπείρων μεταβολῶν, οἱ ὧν τὸ τε-ρέωμα τῆς Εὐρώπης ἐσκαλεύθη, μόνη ἡ Ρώσσια διέμενε ἀκλόνητος. Εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα τὰ κατατεθλιβόμενα λοιπὰ ἔθνη, τὴν ἔβλεπον ὡς ἓνα ἀρωγὸν Φύλακα. Ἡ τοιαύτη εὐημερία τῆς Ρώσσιας, καὶ τὸ ἀνεξάρτητον τῆς πολιτικῆς τῆς, καταπολλὰ ἐδυσκάρεσκ τὴν γνώμην τῶ Νικολάου, τῶ ἔξιν ἤδη λαβόντος εἰς τὰ ἐρείπια τῶν κρημνισμένων θρόνων καὶ τερεοῦ τὴν δυναστείαν τε. Αὐτὸς διὰ καὶ ἐπέτυχε καὶ ὑποτάξῃ διάφορα γένη ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τε, τῶ ἐφάνη εὐκολὸν καὶ δώση καὶ εἰς τὴν Ρώσσιαν νόμος, ἀλλ' ὅμως μὲ κατακλύνην τε μεγάλως ἐγελάθη εἰς τὰς ἰδέας τε, καὶ ἀκριβῶς τῶ ἐσάθησαν αἱ ψευδεῖς πιθανότητες τῶν κατασιόπων τε, οἱ ὅποιοι τῶ εὐκόλυνον τὰς σκοπὰς, τῶ ὁποῖς αὐτῖς πρὸ καιρῶ ἔτρεφε διὰ καὶ ἐξολοθρεύσῃ τὸ κράτος τῶ Ρώσσιῶ Βασιλείς, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ ἔβλεπε τὸν μόνον ἰχυρὸν Φραγμὸν, τὸν δυνάμενον καὶ ἐμποδίσῃ τὰς δολερὰς τε σκοπὰς. Ἀλλὰ διὰ καὶ ἐθεμελιώτα εἰς τὰς μέχρι τῶδε ἐπιδόσεις τε, διέρριξε τέλος πάντων ἀνταδῶς τὸ καταπέτασμα τῶν ἐπιβάλων Φρουρημάτων τε μὲ τὴν πλέον

θηριωδεςάτην ὁμότητα, ὡς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ῥηθήσεται.

Γνωστέον εἶναι εἰς ὅλον τὸν κόσμον αἱ ἀρχαὶ τῶν Φεου-
 λίων τῆς δυναστείας τῆς Ναπολέονος. Τὰς Βασιλείας καὶ Ἀρι-
 στοκρατίας εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὰς Νιδερλάνδων
 καὶ τὰς Ἀνζευατικὰς πόλεις, τὰς ὑπέβλεν ὑπὸ τὸν ζυγόν τε
 μὲ τὰς πλέον δολερὰς καὶ ἀπατηλὰς τρόπους. Τὸ Ἰμπερίον τῆς
 Ῥωμῆς, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας χρόνους ἐσώζετο,
 διὰ τὰ τὸ ἐξαφανίστη μεταχειρίσθη τὰς πανουργίας τε, διασπεί-
 ρων μεταξὺ τῶν Ἡγεμόνων αὐτῆς τὴν προδοσίαν καὶ ἀλλη-
 λοφθονίαν κατὰ τῆς πατρίδος των, καὶ ἀφ' ἧς τοιαύτῳ τρόπῳ τὰς ἐ-
 πλάυνεσε καὶ τὰς ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν, διὰ τὰ ἐπαυξήσθη τὰς δυ-
 νάμεις τε, ἐσύτησεν ἐξ αὐτῶν τὴν λεγομένην συμμαχίαν τῆς
 Ρῆνης, καὶ σέψας Βασιλεῖς ἐξ αὐτῶν, ἐκήρυξε τὸν ἑαυτόν τε
 Προσάτην ταύτης τῆς συμπεπλεγμένης ἐλμοσιδῆς συνωμοσίας.

Τῆτο δὲν ἐφθάσε τὰ ἀναπαύσθη τὴν ὑπέρογκον Φιλοδοξίαν
 τῆς Ναπολέονος, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀνήκων ἀπάτην ἔξωσε τῆς θρόνου
 καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἀνηγόρευσε τὸν ἀδελφόν-
 τε Ἰωσήφ Μπουαπάρτε. Τὸ σαφερὸν ὅμως καὶ ἀνδρεῖον γένος
 τῶν Ἰσπανῶν, κατ' ἐδένα τρόπον δὲν ἐξάσθη δυνατὸν τὰ κα-
 τὰπειθῆ, καὶ τὰ δεχθῆ διὰ Βασιλέα τε ἕνα ἀλλόφυλον, μη-
 δόλωσ ἔχοντα ἐν γενετῆς Φρονήματα Ἡγεμόνος. Ἐν τότε ὁ
 Τύραννος τῆς Γαλλίας ἐξαγριωθεὶς, ἐφώρμησε μὲ πολυάριθ-
 μον εὐρίτευμα εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰσπανίας, φέρων πάντα χεῖ
 τὸν θάνατον, τὴν ἐρήμωσιν καὶ Φρίκην. Ἀλλ' οἱ πατριῶται
 ὑποσηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Βρετανίας κατεφρόνησαν πάντα κίνδυ-

νον, καὶ αὐτὸν τὸν ἐπ' αὐτὰς ἐπιφερόμενον θάνατον, καὶ ἤδη πέντε χρόνους Ἡρωϊκῶς ἀνδίσκοντα εἰς τὰς δυναστείας τῆς Ναπολέονος, καταφθείραντες αὐτῆ ὑπὲρ τῆς πεντακοσίας χιλιάδας στρατιώτας, χωρὶς παντελῶς καὶ τὸν ἀφήσωσι καὶ ὑποτάξῃ τὰς ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος των.

Τὰ ὄπλα τῆς Ναπολέονος ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ὑπὸ διαφόρων εἰδῶν μηχανουργημάτων καὶ δόλων, τῶν κατ' αὐτὸ ἰδίῳ αὐτῆ προτερημάτων, συνεργάσης ὅλως δι' ὅλα τῆς προδοσίας καὶ ἀπιστίας, ἀλλ' ἔχι τῆς ἀνδρείας, ἔχυσαν καὶ εὐδοκίμησῶσι τόσον, ὥστε μήτε ἡ Ἀγγλία, μήτε ἡ Πρωσία δὲν ἐδύνοντο πλέον καὶ ἀντισταθῶσιν εἰς ἐδὲν τῷ δυνάτῃ τῆς Γαλλίας. Ἐπομένως δὲ καὶ αὐτὸς διὰ καὶ σερῶσῃ περιπλέον μὲ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβροήν τῆς Γερμανίας, ἀρμοδίως ἐζήτησεν ἑκὼτῷ παρὰ τῆς Ἰμπεράτορος Φραγκίσκου τὴν Κόρηντα, τὴν ὠραιοτάτην, τὴν εὐγενικὴν Λαίξαν εἰς σύζυγον.— καὶ, ἡ νέα Ἰφιγένεια προσεφέρθη θυσία.

Τοιαύτῳ τρόπῳ ὁ ὑπέρφρων αὐτὸς Κολοσσὸς ἀνατρέψας τὸ πᾶν, ἐμεγαλύμετο ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ μέγιστα. Αἱ δυνάμεις τε ὑπερεπερίσειον, οἱ θησαυροὶ τε διὰ τῶν κατ' ἄλλη τὴν Εὐρώπην γνωσῶν ἀρπαγῶν τε ὑπερηύξανον, καὶ ἀντίπαλον ἑαυτῷ ἄξιον, ἐφ' ὅλην τὴν σερειάν τῆς Εὐρώπης ἐδένα ἔβλεπεν, εἰμὴ τὴν Ρωσσίαν καὶ μόνον. Διὰ καὶ τὴν ἀδυνατίησιν λοιπὸν καὶ αὐτὴν, δὲν ἔλειψε παντοδαπῶς, αὐτὴν μὲν καὶ καταπείδῃ καὶ ἀποβάλλῃ τὴν Φιλίαν τῆς Ἀγγλίας, τὴν δὲ Ὀθωμανὴν Πόρταν κατ' ἀρχαίς μὲν ὑπέλωσ, ἔπειτα δὲ καὶ μὲ

Φανερόν ἀπύκην νὰ ἀνερεθίζη, διὰ νὰ τὴν ἀποσύρη ἀπὸ τὴν μετὰ τῆς Ρωσσίας συμμαχίαν, ἐπὶ λόγῳ, ὡς ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Γερμανίαν.

Οὕτως εἰχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ Ναπολεὼν ἐλέπων, ὅτι τὰ πάντα συντρέχουσι κατὰ τὴν ἔφεσόν τε, ἀνεκίλευσεν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν τὸ περισσότερον μέρος τῶν στρατευμάτων τε, συλλέξας δὲ καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας νέες Κουσιρίπτες, καὶ ἐνώσας αὐτὰς μὲ τὰς σωματοφύλακάς τε, ἐκστράτευσεν αὐτὴν τὴν στρατιὰν εἰς τὴν Πρωσίαν, καὶ εἰς τὸ Δακίτον τῆς Βαρσαβίης εἰς τὰ σύνορα τῆς Ρωσσίας, ὅπερ ἠνώθησαν εἰς αὐτὴν τὴν στρατιὰν καὶ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα τῆς Ἀβερίας, τῆς Πρωσίας, τῆς Σαξονίας, τῆς Βαβαρίας, τῆς Βιρτεμβέργ, τῆς Βεσθφαλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Πορτογαλλίας καὶ λ. π. χωρὶς νὰ ἀφήσῃ ἡμελημένα ἀπὸ κελὴν πρόβλεψιν καὶ τὰ κυριώτερα μέρη τῆ Βασιλείας τε, διὰ τὰς ὑποψίας, τὰς ὁποίας δικαίως ἔπρεπε νὰ ἔχη.

Μετὰ τὴν ἀπέλευσιν τῶν στρατευμάτων τε, ἀφ' ἧ ἔφθασαν εἰς τὰς διωρισμένους τὸν τόπος, τότε ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσίας, ἔτω: „Μεγαλειότατε! τὸ σύνταγμα μου τὸ κενρὸ δὲν μοι ἐσυγχώρησε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω περὶ τῆς ἐφόδος τῶν στρατευμάτων μου εἰς τὰς ἐπαρχίας σας. Μ' ὅλον τῆτο διὰ νὰ φυλάττηται ἡ εὐταξία, ἐγὼ ἐδιώρισα εἰς αὐτάς ἕνα τῶν Πριγκίπων μου. Ἡ Μεγαλειότης σας δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀμφιβάλλῃ ἐδόλως εἰς τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν τῆς Φιλίας μου.

Ἡ Χαίρω κατὰ πολλὰ, ὅτι ὡς Βρανδεβεργιὸς Ἐλετώρος, διὸ
 καὶ ἀποβίβητε τὴν μετὰ τῶν ἀπογόνων τῆ τΖιγγής - Χαί
 ἀνάρμοσον συμμαχίαν σας, ἀπεφασίσατε καὶ ἠνώθητε μὲ
 τὸ περιβόητον σῶμα τῆς τῆς Ρήνης συμμαχίας. Οἱ Ἐξκπορ
 ῆτων με θέλει σᾶς Φανερώσει καταλεττῶς τὴν ἐσλὴν καὶ
 θέλησίν με, καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Μεγαλειότης σας προθύ
 μως θέλετε τὴν περιποιηθῆ. Κατὰ τὸ παρὸν τὰ στρατεύμα
 ῖται μὲ καλεῖσιν εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔτω σᾶς μένω εὖνεσ'.

Ναπολέων.

Πρὸς δὲ τὰς Πριγκίπας καὶ λοιπὰς τῆς συλλόγης τῆς συμα
 μαχίας τῆς Ρήνης, φθάσας ὁ Ναπολέων εἰς Δρέσδαν, πόλιν
 καθεδρεύουσαν τῆς Σαξονίας, μὲ τὴν συνηθισμένην τε ὑπέ
 ροπτον ἀλαζονείαν, ὠμίλησεν ἔτω, παρόντων ὅλων: Ἡ,ΣτεΦα
 ῖνηφόροι φίλοι τῆς Γαλλίας! τὰ πρῶγματα τῆς Εὐρώπης ἠλ
 ῖλαξαν μορφὴν. Διὰ τῆτο καὶ ἐγὼ ὡς κεφαλὴ τῆς συμμα
 χίας τῆς Ρήνης καὶ Φροντιστῆς τῆς κοινῆς συμφέροντος, προσά
 ῖζω, ὅτι τὰ στρατεύματα νὰ διπλασιασῶσι, καὶ νὰ ἦναι ἔ
 ῖτοιμα διὰ νὰ θερύσωσιν εἰς τὸ εἶδιον τῆς δόξης ὑπὸ τὴν ὀ
 ῖθηγίαν με τῆς εἰσχύας τῶν δάφνων. Ἴδὲ σᾶς Φανερώσω τὴν
 ῖγνώμην με. Οἱ σκοπὸς με εἶναι νὰ ἀνορθώσω τὴν Δεχίαν.
 Ἡ,Θέλω νὰ τὴν ἐνδύσω τὴν πολιτικὴν μορφὴν, καὶ νὰ τὴν
 ῖποικαταστήσω ἰσχυρὸν Βασιλεῖον. Θέλω νὰ παιδέυσω τὰς βαρ
 ῖθάρκας, τὰς καταφρονητὰς τῆς Φιλίας με. Τὰς ὄχθας τῆ
 ῖ,Πρέγελ καὶ Βίτολα τῶν πατρυῶν, ἠδὴ τὰς περικαλύπτωσιν
 ῖοι Ἄετοι τῆς Γαλλίας. Λοιπὸν φίλοι με! Σύμμαχοι! Λαὸς με!

„ἐνώσατε καὶ σεῖς τὰ Φρονήματά σας συμφώνως μετὰ ἰδικά-
 „μα. Ἐγὼ ἀπεφάσισα καὶ θέλει κατατροπιάσω τὰς Τυράννας
 „τῆς Εὐρώπης. Ἐγὼ πάντοτε ἐφύλαξα τὸν λόγον μου, καὶ τῶ-
 „ρα σᾶς λέγω : προτὲ παραέλθωσιν ἕξ μῆνες, δύο Ἀρσινικαὶ Κα-
 „θέδραγ τῆς Εὐρώπης ἔχουσι νὰ ἰδῶσιν ἐπὶ τὰ τείχη των τὰς
 „τροπαιέχας τῆς Εὐρώπης“.

Πρόσθετε ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὑπερόγκῃ μεγαλαυχίᾳ καὶ τὴν
 θρηϊωδεσάτην ἀπόκρισίν τε πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Σαξονίας-
 εἰπόντα: ὁ ἐφορμητικὸς πόλεμος θέλει φθεῖρει πολὺν λαὸν:—
 Ἐγὼ εἶμαι εἰς κατάστασιν, ἀπεκρίθη, τὸν καθ' ἕκαστον μῆνα
 νὰ χάνω ἀπὸ εἰμοσι πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἀπόκρισις,
 ὁποῖαν καὶ ὁ χεῖρισος καιῆργος ἴσως δὲν ἤθελε τὴν προφέρειν.

Πρὸς δὲ τὸ εὐαγγέλιόν τε ἐδημηγόρευσε ἔτω: „Τροπαιῶ-
 „χοι Γάλλοι! σεῖς πικταχῆ καὶ ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἀπεδείξατε,
 „ὅτι δὲν εἶμαι ὑπὸ τὴν ὑφήλιον γένος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ Φρίτ-
 „τη ἀπὸ τὰ κεραυνοφόρα τρόπαιά σας. Ἰδὲ καὶ τῶρα σᾶς ἀνα-
 „καλύπτεται εὐρύχωρον εἶδιον, εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς προσκαλεῖ
 „ἡ δόξα, νὰ σᾶς σεΦωνώσῃ μετὰ νέας δάφνας. Δρόμος θριαύ-
 „μων σᾶς ἀνοίγεται εἰς τὴν Ῥωσσίαν, διὰ νὰ ἀπικθανατήσητε
 „εἰς τὰς μετέπειτα αἰῶνας τὸ ὄνομα τῶν Γάλλων. Ἡ Μό-
 „σκη καὶ ἡ Πετρέπολις ἔχουσι νὰ ἀνταμείψωσι τὰ ἀνδραγα-
 „θήματά σας (*). Εἰς αὐτὰς θέλετε εὖρη χρυσὸν, ἄργυρον

(*) Εἰς τὸ ἐν ἐπροφήτευσεν, πλὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς τε, εἰς
 δὲ τὸ ἄλλον ἐψεύθη. Ἀληθῶς ἡ Μόσκη τὰς ἀντίμει-

καὶ ἄλλας θυσιαρχίας, ὁποῖας μήτε ὁ Πείσαρος εἰς τὴν Ἀμα-
 ρικὴν δὲν εὔρε, μήτε ὁ Κροῖτος εἰς τὸ Βασιλείον τε εἶχε.
 Ἡ Σείς θελεῖ εἶθε δεσπότῃ τῷ γένει τῶν Ρώσων, καὶ αὐ-
 τοὶ θελεῖ αἶς ὑπηρετῶσι δαλικῶς, ἱκανοποιῶντες τὰς θελή-
 σεις καὶ ὀρέξεις σας. Διὰ τῆτο φίλοι με! ἀνδρίζεσθε καὶ δειχ-
 θῆτε ἄξιοι τῷ ὀνόματι, τὸ ὁποῖον φέρετε“.

Ποτὲ τοιαύτη καύχησις, ἀμότης καὶ αὐθάδεια δὲν ἐπρα-
 φέρθη ἀπὸ τινᾶ, κερθῶς ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα. Ποτὲ κανεῖς δὲν
 ἐγκαρδιῶνε τὸ κράταυμά τε με τοῖστον ἀχρεῖον καὶ ἐτιδουδὸν
 τρόπον, ὡς ὁ Ναπολέων, καὶ νὰ τῷ ὑπόχεται εἰς μὲν ὑπο-
 δάλωσιν, ἐν γένει ἀνδρείον καὶ σαθερόν, ὡς ἤδη νευιμημένον
 κατὰ τὰς τότε ἰδέας τε, εἰς δ' ἀρπαγὴν τῆς θησαυρίας τε.
 Πρέπει τίς νὰ ἦναι πάντα ἀνάιχυντος καὶ ἐξω φρενῶν, διὰ
 νὰ προλέγη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τὰ μέλλοντα, τὰ ὁποῖα
 μένος ὁ Ποιητῆς τῆς κτίσεως ἐξεύρει. "Οἱμοι! πῶς ἔνα τοῖ-
 στον Δυνάστην, ὅσις διὰ τὴν φιλοδοξίαν τε καὶ μόνου θυσιάζει
 τὸν λαόν τε, τὸν λέγεισιν ἀπόμῃ νευεχῆ καὶ "Ἡρωα!

Δὲν ἐσάθη ποτὲ παρόμοιον σφοδρὸν ἐχθρικὸν κίνημα ἐ-
 ναντίον ἐδεμιαῆς Βασιλείας, καθῶς τὸ νῦν κατὰ τῆς Ρωσσίας.
 Ὁ Ναπολέων πρὸς μὲν τινὰς πανέργως, πρὸς δ' ἄλλας με
 ἐπειλάς καὶ κολακείας, ἔχουσε νὰ ἐνώσῃ εἰς τὰς δυνάμεις τε
 ἔλων χεδὸν τῶν ἐν τῇ σερραῖ Εὐρωπαϊκῶν Βασιλειῶν τὰς δυ-

ψε δαψιλῶς, ὡς ὅτι αὐτῆ ἐσάθη ὁ ἐξολοθρευμὸς καὶ
 σῶφος ταν.

ὡς ὅπου τὰ περιεκτικὰ τὰς εἰλησάν καὶ προσε-
 πόλησαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν περιποιοῦνται εἰς τὰς ἐκτρα-
 πείας τε ὄχι μόνον μὲ στρατεύματα, μὲ χρήματα καὶ ἀπό-
 σπενδὰς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν τελείαν ἀφίερωσιν ὅλων τῶν ἐπαρ-
 χιῶν τῶν ὑπὸ τὴν αὐτεξέσιον διοίκησίν τε. Ἡ ταχύτης, μὲ
 τὴν ὅπου τὰ ἐκλεκτώτερα σώματα τῶν στρατευμάτων τε εἰ-
 σήλθον εἰς διαφόρους τόπους τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς ὅλα τὰ
 φέροντα τὰ κατὰ τὸν Ὄδερ καὶ Βίσολα Ποταμούς, ἦτον ὀξυ-
 τάτη. Ἡ φρεὰ μόνον τῆς Δάντζικας ἐσύστηεν ἓν ὁλόκληρον
 σῶμα. Πῶς ἦτον δυνατόν λοιπὸν νὰ μὴ γνωρίσῃ τις διὰ πᾶ
 ἐκινῆτο αἱ τσακῖται προετοιμασίᾳ; Ὅθεν εἰς τὸν ἴδιον και-
 ρὸν ἐπροσάχθησαν καὶ τὰ Ρώσικα στρατεύματα νὰ πλησιά-
 σωσιν εἰς τὰ σύνορά των.

Αἱ περιστάσεις τῆς Ρώσικας ἦσαν πολλὰ δεινὰ. Ὁ πόλε-
 μος μὲ τὴν Ὄθωμανὴν Πόρταν, ὅστις ἀνόμη ἐξηκολέθει, καὶ
 ἡ ἐγερσις κατ' αὐτῆς ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, πα-
 ρεκίνησαν τὸν καιρὸν ἔνθ' ἡ νύκτις πρὸς ὄφελος τῶν ἐχθρῶν της.
 Μόλις διακοσίας χιλιάδας στρατεύματα, ὡς ἐκ προχείρου, ἐπρόφ-
 θασε νὰ ἀντιπαρτάξῃ ἐναντίον τῶν ὑπερβολικῶν δυνάμεων
 τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὅλον τὸ εὐρύχωρον διάστημα τῶν Ἀριτικῶν
 συνόρων της, τῶν πενταχόθεν τῶν μερῶν γυμνῶν καὶ ἀπό-
 φυσικῶν καὶ ἀπὸ τεχνικῶν ὀχυρώματα. Ἀπ' ὅλα τὰ γένη τῆς
 Εὐρώπης τὰ ἐπὶ τὴν σερραὶν, μόνον τὸ Ρώσικὸν γένος ἔμε-
 νεν ἀνόμη νὰ διακυφενταύῃ τὰ δικαιώματά τε, τὴν τιμὴν καὶ
 τὴν ἐλευθερίαν τε. Ἀλλὰ καὶ εἰς τῆτο εὐρέθησαν γένη τινα

Φθόνω κινέμενα καὶ χαίρωνται καὶ νὰ προλέγωσι τὴν πτώσιν-
 τε, εἰς τὰ ἐρείπια τῶ ὀποῖα, * αἱ ἰδέαι τῶν Ναπολεονίων ἤ-
 ῃ εἶχον βάλλῃ ἀρχὴν καὶ χηματίζωσι καὶ νέει Βασιλεία.

Αἱ δυνάμεις τῶ ἐχθρῶ με τὴσιν ταχύτητα διήρχοντο τὴν
 Σαξονίαν καὶ τὴν Πρωσίαν, ὥστε ὡς ἄλλα ὑπόπτεροι Ἀετίδες
 ὑπὸ τῶ λαίλαπος φερόμεναι, ἐπλημμύρησαν ὅλον τὸ Δουκάτον
 τῆς Βερραβίας. Ἐν ᾧ δὲ αἱ προετοιμασίαι ἐγένοντο διὰ πό-
 λεμον κατὰ πάντα ἐξέχοντα ἀπὸ τῆς ὄσας εἰς τῶρα ἐτάθη-
 σαν, ἐφθασε καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς τὰ στρατεύ-
 ματά τε, τὰ ἐτάρησε, καὶ ἡ παρσίαιτε ἀναψεν εἰς τὴν
 καρδίαν τῶν τὸν ἐνθεμον αὐτῶν ζῆλον. Ὁ πόλεμος εἰς τὰ
 κατ' αὐτὸ ὄριον τῆς Ρώσσης, ἤδη ὀλόκληρον αἰῶνα ἦτον ἀ-
 γνωρίτος. Πρὸ τῆτε αἱ δυνάμεις τῆς εἰ καὶ βιασμέναι ἐφέροντο
 εἰς ξένου τόπους, καὶ ἔναμνον ἀποκτήματα, ἀπέβλεπον ὁ-
 μως πάντοτε πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τεθλιμμένων λαῶν. Ἡ
 γενναιοκαρδία τῶ Ρώσσης δὲν τῶ συγχωρεῖ καὶ προσμένη τὴν
 ἐπιδρομὴν τῶ ἐχθρῶ, ἀλλ' αὐτὸς καὶ ὀρμήσῃ κατ' αὐτῶ· πλὴν
 ἐπειδὴ καὶ τὰ περιστατικὰ παντάπατιν ἔλαβον ἄλλην μορφήν,
 αἱ δυνάμεις τῶ ἐχθρῶ πολυάριθμοι, οἱ τρόποι τε παντοδαπεῖς,
 διὰ τῆτο καὶ ὁ Ρώσσης ἀπεφάσισεν εἰς τὰς ἰδίας πεδιάδας
 τῆς πατρίδος τε, ἢ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ καὶ κατατροπώσῃ τὸν ἐχ-
 θρὸν. Ὁ πόλεμος ἔσεν δυσκολώτερος, βαρύτερος καὶ ἐπικιν-
 δυνέτερος φαίνεται, τὸσον περισσότερον καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ σα-
 φερότης τῶ Ρώσσης ἐξάπτεται, καὶ γνωρίζει τὸ χρέος τῆς
 ἐνδικήσεως διὰ τὴν πατρίδα τε. Οὕτως ἐφρόνει ὁ Φιλόφρων

Μονάρχης περι τῆ πεισῆ λαῶτα, τῆ γένεσ τῆ Ρώσσιῃ τῆ περιΦήμα, τῆ ὄντως ἀξίε τοιαύτης ὑπολήψεωσ -

Μ' ὅλον τῆτο ὁ Φίλος καὶ ὑπερασπιστῆσ τῆσ ἀνθρωπότη-
 τωσ ἔτρεφε χρησῆσ ἐλπίδασ, ὅτι ἡ εἶδησισ τῆσ ἐπισφραγιδαί-
 σησ μὲ τῆσ Τέρικωσ εἰρήνησ, θέλει ἐμποδίσει τῆσ αἰματώδεισ
 ρύακασ τῆ ἀνθρωπίνωσ αἵματωσ, καὶ καταπέσει τὸν διψῶντα
 αὐτὸ, τὸν Ναπολέονα, καὶ ἀποβάλλη τὸν τοιαύτον ὀλέθριον
 σκοπόν τα. Τὴν τοιαύτην ὅμωσ γνώμην, ἥτισ σερεῖται εἰσ τὴν
 κατ' αὐτὸ ἀληθῆ πολιτικὴν, πᾶσ τισ ἄλλωσ ἀναμφισβόλωσ μὲ
 σέβασ ἤθελε τὴν εὐλαθηθῆ, ἐπὶ τῆ Ναπολέονωσ καὶ μόνου.—
 Ἔλεγε γάρ ἐν ἑαυτῷ, ποῶσ θέλει μοι ἐπιστρέψη τὰ ἐξοῶσ
 ὅσα ἐπαπάνησα εἰσ ταύτην τὴν ἔπτακτον ἐσπρατείαν, καὶ πῶ
 ὁ χρυσοσ καὶ ὁ ἄργυροσ? ὅλασ τῆσ τόπωσ τῆσ ἀπεγύμνωσα,
 καὶ αὐτὴν τὴν Γαλλίαν τὴν ἀπευκέρωσα. Τισ θέλει ἀποπλη-
 ρώτη τὰ εἰσ τὴν Ἰσπανίαν ἀποτυχίματά με? εἰμὴ ἡ κυριευ-
 σισ νέωσ τόπων. Ἐπὶ ποία προφάσει καὶ ἐπιστρέψω ὀπίσω τὰ
 μεταξὺ τῆ Βίολα καὶ Νέμεν τῶν ποταμῶν συνηγμένα στρα-
 τεύματα? Αὐτὰ ἐφρόνει ὁ μέγασ ἀνὴρ, ὁ ἀλαζών, καὶ δὲν
 ἐνθυμήθη τὴν ἰστορίαν τῶν ἀνδρείων Σκυθῶν, τὴν Φθορίαν τῆ
 Κύρα, τὴν μετὰ αἰχύνησ Φυγὴν τῆ Δαρείωσ, καὶ τὴν ὀπισθοπό-
 δισιν τῆ Μικεδόνωσ Ἀλεξάνδρωσ.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ρώσσωσ Φυλάττωσ ἀμετάτρεπτα
 τὰ ἔμια τῆσ μετριότητόσ τα, ἀφ' ἧ παντοίω τρόπῳ ἐστέλλασε
 καὶ φυλάξη τὴν μετὰ τῆσ Γαλλίασ εἰρήνην, ἀποφεύγων πᾶ-
 σωσ αἰτίαν ἐπιτήδειον εἰσ τὸ καὶ διαλύσῃ τὴν ἀγιότητα τῶν

συνθημαῶν, εὐρέθῃ εἰασμένος καὶ ἀντιρῆσθαι τὴν ἐπίδρομὴν τῇ
 δυνάμει τῶν ἀρμάτων, μὲ ὅλον ὅτι ἡ καρδιά τε ἕως καὶ τὸ
 ὄνομα αὐτὸ τῷ πολέμῳ τὸ ἀπεσρέφετο, τὸν ὁποῖον ἂν τὸ πα-
 ρελθὸν ἔτος ἤθελε τὸν κινήσῃ, ὅλοι οἱ τόποι ἕως τὸν Βίβολα
 ἤθελον ἦναι κυριευμένοι ἀπὸ τὰ στρατεύματά τε. Ὁθεν ἀπε-
 Φάσισε καὶ διαυθεντεύσῃ τὰ σύνορά τε, ἐπὶ σκοπῷ, ὅτι ὁ δι-
 αυθεντευτικὸς πόλεμος, ὅσον καὶ ἂν ἐκθῆ σφοδρὸς καὶ μὲ
 εὐτυχῆ ἐπίδοσιν, δύναται μόνον καὶ μακρύνῃ τὸν καιρὸν τῆς
 μάχης, ἀλλ' ὄχι καὶ προξενήσῃ καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα.
 Αὐτὸ καὶ ἄλλα δίκαια ἐπαρακίνησαν τὸν Αὐτοκράτορα καὶ χε-
 διάσῃ τὸν τρόπον τῆς μάχης, ἐπ' ἀδυσκάντῳ ἐλπίδι προφανῶς
 καὶ ἀναμφισβόλῃ ἐπιτεύξεως, καὶ διέταξε τὰ στρατεύματά τε
 ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, ἕως τῷ Νίερα ποταμῷ.

Ἡ τοιαύτη διαμοίρασις τῶν Ρώσσιων δυνάμεων, βέβαια
 κατὰ πρώτην προσβολὴν εἰς τὰ ὄμματα τῷ ἐχθρῷ, ὅσις ἀπε-
 Φάσιτε καὶ ὀρμήσῃ εἰς τὰ ἔσω τῷ Βασιλείῃ, ἐφαίνετο ἐναντία
 τῶν κανόνων τῆς στρατιωτικῆς ἐπισήμης, καὶ ἔδιδεν εὐκολίαν
 εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἔχοντα τὰς δυνάμεις τῆς ἠνωμένης, καὶ συν-
 τρίψῃ τὰ Ρώσσικὰ σώματα κατὰ μέρη. Ἀλλὰ τὰ προεμο-
 νισθέντα μέτρα τῶν Ρώστων, περὶ τῷ πῶς ἔχουσι καὶ ἐνω-
 θῶσι τὰ σώματά των, ἀνέτρεψαν τὸν συχηματισμὸν τῷ Να-
 πολέονος, ἐναντίον ὅλων τῶν στρατηγημάτων τῷ ὁποίῳ καὶ ἐμ-
 ποδίων, τὰ διηρημένα σώματα ὅλα ἠνώθησαν ἀβλαβῆ. Ἐπει-
 δὴ τὰ ρώσσικὰ στρατεύματα, ὄντα ἔτιω διατεταγμένα, εἶχον
 μεγάλην τὴν ἀφέλειαν. Α. τὴν εὐκολίαν τῶν θροφῶν

Β. ἀπεδείκνυον εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅτι ὄχι διὰ τὰ κυριεύσωσι τόπους, ἀλλὰ διὰ δικυθέντευσίν των παρέταξαν εἰς τὰ σύνορα τὰ στρατεύματά των. καὶ Γ. τὸ κυριώτερον, ὅτι ἐκρυπτον ἀπὸ τὴν κατάγνωσιν τῶ ἐχθρῶ τὸ κατ' αὐτὸ χέδιον τῶν κινήματων των, τὸ ὁποῖον ὁ Φρουτιστῆς των ἐκλεξε διὰ ἀρμοδιέστερον καὶ χρησιμότερον κατὰ τῶ τοιαῦτα ἐχθρῶ, ὡς εἶναι ὁ Ναπολεών, κατὰ τῶ ὁποῖα ἡ Ρώσσια ἔπετο νὰ ἔχη τὰς ἐλπίδας τῆς μετὰ Θεοῦ εἰς τὰς ἰδίαις τῆς δυνάμεις, ὡς καὶ ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς ἐν ἔργῳ προσφερθείσας προθύμης προσφορῆς καὶ θυσίας. Παρίδειγμα παρόμοιον εἰς τὰς χρονογραφίας τῶν ἐθνῶν δὲν φαίνεται!

Δόξα τῷ ἐν Τριάδι ὑμνεμένῳ Θεῷ, τῷ ἐνιχύσαντι αὐτῇ κατ' ἑαυτὴν τὴν Ρώσσιαν, καὶ χαρισάμενῳ αὐτῇ τὰ ἀναγκαῖα μέσα, ἃ μόνον νὰ ἀντιπαλεύσῃ μὲ ἐνῆ ἀσυγκρίτως ὑπερμετρον εἰς τὰς δυνάμεις ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν κατατροπήσῃ—δὲν ἐξέθησαν ἀρκετὰ ὅλα αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης νὰ δειλιάσωσι ἐν γένος, τὸ ὁποῖον εὐλαβεῖται τὴν θρησκείαν, ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα τῆς, καὶ εἶναι ὅλον εἰς τὰς Βασιλείας τῆς προσηλωμένον.

Ὁ Ναπολεών, ὡς ἐφθασεν εἰς τὴν Πρωσσίαν, ἐγνωρίσθη κορυφαῖος ἀρχηγὸς τῆς στρατιᾶς τῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν περιείχοντο ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ γένη τῆς στρατιᾶς, ὡς κατωτέρω φαίνονται εἰς τὸν πίνακα τῆς καταγραφῆς. Μετὰ πάσης ἐλευθερίας ἐμπορεῖ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι παρομοία στρατιὰ ποτὲ ἀκόμη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Εὐρώπης δὲν ἐφάνη. Αὐτὴ δὲν ἦτον

μόνον Φοβερὰ κατὰ τὸ πολυάριθμον, ἀλλὰ πρὸς τέτοις καὶ ἢ στρατιωτικῇ Φήμῃ τῷ Ναπολέονος, ἀποκτημένη κατὰ χάριν ἀσυνήθιστων ἐπιτυχημάτων, τὸ ὄμιμον τῶν Γενεράλιων τε, καὶ τὸ μανιώδες καὶ ἀχαλλυκτον τῶν στρατιωτῶν τε, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὰς ἀκταπαύτως ἐισπρατείας, ἔλαβον πλέον ἔξιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς κόπας, πλέον τρομερὰν τὴν παράσκεινον. Συνίστατο δὲ ἐκ τῶν ὡς κώτωθεν σημειωμένων γενῶν, καὶ διακεῖτο εἰς σώματα, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν ὀνομαστί ἀναφερομένων ἀρχιστρατηγῶν καὶ στρατηγῶν.

Καταγραφὴ τῶν δυνάμεων τῷ ἐχθρῷ, εἰς πόσα σώματα διακεῖντο, καὶ πόσαι ἦσαν τὸν ἀριθμὸν, ὅτε κατὰ τὸ 1812. ἔτος ἐφώρμησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ρωσσίας.

Κορυφαῖος, ὁ Ναπολέων ὁ Ἰμπεράτωρ τῶν Γάλλων:
 Ἀρχων τῆς Στρατηγίας, ὁ Μαρσεάλος Μπερτιές:

Σ Ω Μ Α. Α.

Μαρσεάλος ὁ Δαξὺ.

	ἀριθμὸς στρατιωτῶν
1. Πεζικὴ Διιζιόνε (μοῖρα) ὁ Γενεράλ Μοράνδ	13028
2. . . . . ὁ Φρικάνδ	13260
3. . . . . ὁ Γιάνδεν	12092
4. . . . . ὁ Δεσσὲ	11138
5. . . . . ὁ Κομπάν	15521

ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν

Τὸ ἵππικὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γενερά-
λων Πατὸλ καὶ Βορσεσέλ 3648

Τῆς Πυροβολικῆς 5400

Κανόνια 240. 74048

Σ Ω Μ Α . Β .

Μαρεσάλος ὁ Οὐδινῶ.

1. Πεζικὴ Διθιζιόνε ὁ Γενεράλ Λεγρῶν . . . 10208

2. . . . . ὁ Βερδιέ . . . 12371

3. . . . . ὁ Βελιάρ . . . 10006

Τὸ ἵππικὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γενερά-
λων Κασέξ καὶ Κορβινῶ 2538

Τῆς Πυροβολικῆς 2944

Κανόνια 114. 38067

Σ Ω Μ Α . Γ .

Μαρεσάλος ὁ Νέη.

1. Πεζικὴ Διθιζιόνε ὁ Γενεράλ Λεδριέ . . . 13360

2. . . . . ὁ Ρ'κζξ . . . 13909

3. Ο' Πρίγκιψ διάδοχος τῆ Βιρτεμβέργ . . . 8000

ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν

Τὸ ἵππικὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γενερά-
λων Μαρριέ καὶ Βεϊμιάν . . . . .

5800

Τῆς Πυροβολικῆς . . . . .

1500

42560

Κανόνικ 60.

Σ Ω Μ Α. Δ.

Ο΄ Ὑποβασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

Διευζιόννοι Γενεράλοι: ὁ Ἑλλῶν, ὁ Βρασιέ καὶ
ὁ Πινῶ.

Πεζικὸν Σωματοφύλακες ἐξ Ἰταλῶν . . . . .

4070

. . . . . Γάλλοι . . . . .

22252

. . . . . Ἰταλοὶ . . . . .

16084

Δύο χιλιαρχίαι Δαλματῶν . . . . .

5004

Ἰππικὸν . . . . .

5050

Τῆς Πυροβολικῆς . . . . .

2540

55000

Κανόνικ 100.

Σ Ω Μ Α. Ε.

Ο΄ Πρίγκιψ Πονιατώσκις.

Τὰ Λεχικὰ στρατεύματα διηρημένα εἰς τέσσαρας
Διευζιόννας, ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τῶ Δουκτρόβ.

ἀριθμὸς δρα-
τωτῶν

ση, Ζαΐνους καὶ ἐτέρων Γενεράλων:

Πεζικόν	43160
Γπικιὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Γενεράλ Ρ'οζνέτσκι	8960
Τῆς Πυροβολικῆς	3500
	<hr/>
Κκινόνια 140.	55620

Σ Ω Μ Α. 5.

Ο' Γενεράλ καὶ μετὰ ταῦτα Μαρσε-
σάλος Γεβιῶν - Σενσίρ.

Βαβαρέζοι.

1. Πεζικὴ Διεξίονε ὁ Γενεράλ Δερακό	11907
2. . . . . ὁ Βρέδε	13751
Γπικιὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γενεράλων Σεϊ- δεβίτζα καὶ Πρεϊνίγγα	3120
Τῆς Πυροβολικῆς	1222
	<hr/>
Κκινόνια 50.	30000

Σ Ω Μ Α. Ζ.

Ο' Γενεράλ Ρ'ενιέ

:Σάξονες.

1. Πεζικὴ Διεξίονε ὁ Γενεράλ Λεκὼν	11070
--	-------

ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν

2. . . . . ὁ Γενεράλ Κεσάς	13170
Ἴππικὸν ὑπὸ τὸν Γενεράλ Φένια , ...	4760
Τῆς Πυροβολικῆς	1000
Κανόνια 40 .	30000

Σ Ω Μ Α Η,

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσθφαλίας, ἔπειτα ὁ
Μαρεσάλος Ζενώτ.

Βεσθφαλοὶ.

Εἰς δύο Διβιζόνας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γε- νεράλων Ὄχσα καὶ Δαρῶ . Πεζικὸν	25766
Ἴππικὸν	3350
Τῆς Πυροβολικῆς	884
Κανόνια 40 .	30000

Σ Ω Μ Α Θ,

Ὁ Μαρεσάλος Βίκτωρ .

Αὐτὸ τὸ σῶμα ἦτον συνθεμένον ἀπὸ Γάλλων
καὶ ἀπὸ στρατιώτας τῆς συμμαχίας τῆς Ρήνης.

Πεζικὸν	40400
Ἴππικὸν	3000

ἄριθμὸς στρα-
τιωτῶν

Τῆς Πυροβολικῆς 1600

Κανόνια 70. 45000

Σ Ω Μ Α. Ι.

Ο' Μαρεσάλος Μαγδονάلد.

Αὐτὸ τὸ σῶμα ἦτον συνθεμένον ἀπὸ Γάλλοις,
Προσκιόνες, καὶ μερικὰς τῆς συμμαχίας τῆ
Ρ'ήνε.

Πεζικόν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γενεράλων
Γραυζόν, Ἴερν καὶ Κλέϊτ 49000

Γπτικόν ὑπὸ τὸν Γενεράλ Ματσενβέχ 3600

Τῆς Πυροβολικῆς 2400

Κανόνια 100. 55000

Τὸ Σῶμα τῶν Συματοφυλαίκων.

Υπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Μαρεσάλων, τῆ Βεσ-
σιέρ, τῆ Μουσέ, τῆ Μορτιέ καὶ τῆ Λεφεδρ.

Πεζικόν διηρημένον εἰς τέσσαρας Διθιζιόνες 32278

Γπτικόν 5073

Ζυχνάριοι (ἀρματωλοὶ) 532

Τῆς Πυροβολικῆς 5723

Κανόνια 150. 43606

Τὸ μέγαλον Ἰππικὸν ἐπίκειρον, ὃ Βασιλεὺς τῆς
Νεαπόλεως.

ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν

Σ Ω Μ Α. Α.

1. Ἰππικὴ Διβιζιόνε ὁ Γενεράλ Βρικιέρ . . .	4243
2. . . . . ὁ Σέν-Ζερμάν	3250
3. . . . . ὁ Βαλαίν	2902
	<hr/> 10395

Σ Ω Μ Α. Β.

Ὁ Γενεράλ Μονδρισίν.

1. Ἰππικὴ Διβιζιόνε ὁ Γενεράλ Βαλτιέ . . .	3921
2. . . . . ὁ Σεβασκιάνης	2581
3. . . . . ὁ ΔεΦράν	2453
	<hr/> 8955

Σ Ω Μ Α. Γ.

Ὁ Γενεράλ Λατὸρ-Μοδέρ.

1. Ἰππικὴ Διβιζιόνε ὁ Γενεράλ Κελερμάν . . .	2269
2. . . . . ὁ Δ' Ο'μέρ . . .	2083
3. . . . . ὁ Λαγασέ . . .	2398
	<hr/> 6750
Ὅλον τὸ Ἰππικὸν ἐπίκειρον . . .	<hr/> 26100

Τὸ Ἀστριακὸν Βοηθητικὸν Σῶμα.

ὑπὸ τὸν Πρίγκιπα Σβαρτζεμβέργ.

Αὐτὸ τὸ σῶμα συνέστηκε ἐκ τριῶν Μοιριῶν, ἐπὶ

ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν

τῆν ἀρχηγίαν τῶν Γενεράλων τῶ Ζυγιντάλε,
τῶ Τραατενδέργε καὶ τῶ Φανκελτόργε.

Πεζικῶν	23500
Ἰππικῶν	4500
Τῆς Πυροβολικῆς	2000
Κανόνικα 90.	

Ὅλον τὸ στρατεύμα ἐπαριθμεῖτο.

Πεζικῶν	444305
Ἰππικῶν	80031
Τῆς Πυροβολικῆς	30713

Οἱ συνοδεύοντες τὸν Ναπολέονα, τῶς Βασιλεῖς,
τῶς Μαρσεάλε, τῶς Γενεράλε. Διαφόρων τεχ-
νῶν τεχνίται καὶ ἐργάται εἰς ὅλα τὰ σώματα,
ἀξιωματικοὶ διαφόρων ἐπισειῶν, ἰατροὶ καὶ κα-
τασκευασταὶ τῶν Ἰατριῶν, ἀμαξάδε, λιθοτό-
μοι, ἀρτοποιοὶ, ἀνάπηροι, στρατιῶται ἀχρηστοὶ διὰ
πόλεμον (κοινοτέρως Ἰταλισὶ Ἰνβαλίδοι) καὶ ὄλοι

20451

Ὅλοι 575500

Κανόνικα 1194.

Σεντάνικα μὲ τὴν πυρίτιν πόνιν 2768.

Ἰδὲ μὲ ποῖον ἐχθρὸν εἶχε νὰ πολεμήσῃ ἡ Ῥωσσία. Ὁ Ναπολέων ὀγκομένους ἀπὸ τὰς παρελθούσας ἐπιτεύξεις τε, καὶ ἐλπίζων ἀδιαικίως εἰς τὰ νέα μανιώδη ἐπιχειρήματά τε, ἀπεκρίθη μὲ ἀπερίορισον ὑπεροψίαν εἰς τὰς εἰρηνοποιᾶς προτάσεις τῆ Ἰμπεράτορος τῶν Ῥώσσων, προτείνων ἀπὸ μέρους τε κατὰ πάντα ἀπαισίους καὶ ἀδίκας προτάσεις. Καὶ ἔτις ἐπρόσμενέ μετὰ προθυμίας, νὰ περάσωσι τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα πέραν τῶν συνόρων, ἀλλ' ἐς μάτην ἐσάθησαν ὅλαι τε αἱ μηχαναὶ καὶ πανουργίαι. Τέλος αὐτὸς ὡς μαινόμενος πλησιάσας εἰς τὸν Νέμεν ποταμὸν, εἶπεν εἰς τὰ στρατεύματά τε „Ἡ Ῥωσσία ἠζητεῖ, ὅτι ἡμεῖς νὰ ἐπιστρέψωμεν πέραν τῆ Ῥήνης. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου κάλλιον ἄς ἔμβωμεν εἰς τὰ ἰδιόκτης ὅρια, ἔπε ἡ ἐκστρατεία αὕτη θέλει σὰς δοξάσει, ὡς καὶ αἱ πρότεροι, καὶ ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποῖαν θέλει κάμω μὲ αὐτὴν, θέλει τῆς ὑπερήσει διὰ πάντα τὴν πεντηκονταετῆ σχέσιν, τὴν ὁποῖαν αὐτὴ εἶχεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρώπης. *)“ Ταῦτα εἰπὼν, — καὶ ὁ κρότος τῆ πολέμου ἐβρόντησεν εἰς Κόβνω.

Με αὐτὸν τὸν κτύπον, εἰς τὰς 12. τῆ Ἰουλίου τῆ 1812. ἔτες, ἔλαι αὐταὶ αἱ ἐχθρικοὶ δυνάμεις ἠνωμένοι διαπεράσασαι τὸν ποταμὸν, ὤρμησαν ἑξαφθα ἀπὸ τέσσαρα διάφορα μέρη εἰς τὰ σύνορα τῆς Λιθουανίας, εἰς τὸ Ἰερβέρν, εἰς Κόβνω, εἰς Ὀλλταν καὶ Μερίτζ. Ἡ αὐθάδεια τῆ Ναπολέονος, ὅσον καὶ ἄν

(*) Με τέτοις τὰς λόγους ἐπεσφράγισε τὴν δημηγορίαν τε ὁ Ναπολέων ὁρμῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

ήτον γνωστή, μ' όλον τ'ατο δέν ήλπίζετο ή τοσαύτη βυρβαρότης τε, ώσε και αύθις παραβαίνων τ'ς πολιτικ'ς κανόνας, κ' κινήση πόλεμον χωρίς τινος προηηρύξεως. Ο Ιμπεράτωρ Αλέξανδρος, ό ευδιάθετος Φίλος και εναγκαλιστής τ'ς ειρήνης, δέν έπαυε μέχρι τ'ς ύστερας στιγμής να έλπίζει μεταβολήν γνώμης, συντεινέσης εις άποτροπήν ενός πολέμου, τ'ς όποις τ' τέλη εις μόνου τόν Πικυτεπόπτην εδύνοντο να ήται γνωστά. Αύτη ή γνώμη και έλπίς τ'ς ειρηναίς Μονάρχεις σφεδ'εσκα άποδεικνύεται, δι' τ'ς εντεταμμένης σειράς τ'ν στρατευμάτων τε επί τ'ς άρκετικ'ς όρια, τ'ς όποια δέν έκαμαν κ'νένα κίνημα μέχρι τ'ς ύστερας ήμέρας, καθ' ήν ό έχθρός εφώρμησεν.

Ο Ναπολέων με αύτην τήν αίφνίδιον και βίαιαν έφοδον εις τ'ς χώματα τ'ς Ρωσίας, ήλπίζε να κόψη με τ'ς Κολόνας τε τ'ς εις μακρ'ν διάστημα επί τ'ς σύνορα εντεταμμένα Ρωσικ'ς στρατεύματα, και έπομένως εμποδίζων τήν ένωσίντων, να κτυπήση τ' καθ' έν από αυτ'ς κατά μέρος, και να τ' εξαφανίση, καθ' όν τρόπον επέτυχε όχι μίαν φοράν τ' τοιούτον τε κίνημα κατά τινων άλλων Βασιλειών.

Η Μεγαλειότης τε ό Ιμπεράτωρ τ'ν Ρώσων, ως έμαθε τήν τοιαύτην ανόσιον επιδρομήν, εύλογ'ς έδωκεν όρισμόν να αποσυρθώσι τ'ς στρατεύματά τε, και να ενωθώσιν εις τ'ς διαρισμένους τάσεις. Τ'ς σώματα τ'ς πρώτης στρατίας εις τ'ς 17. τ'ς Ιουνίς ευρίσκοντο ως άπολάθως. Ο Κόμης Βιγγενστέιν πλησίον τ'ς Βιλκομηρ. Ο Γενεράλ Βαγοβ'τ εις τ'ς Σερβίντ. Ο Γενεράλ Τσ/ζιν'β και ό Γενεράλ Σεβάλλωβ εις τ'ς περίξ

τῆς Βιλναι. Ἡ δὲ δευτέρα στρατιὰ ἦτον εἰς τὸν δρόμον τὸν φέρουσα ἀπὸ τὸ Σλονίμ εἰς Βιλνίκα, καὶ ἡ ἐπισιοπεύουσα ἦτον εἰς τὸ Λᾶτσικ.

Ἡ μεγαλητέρα δύναμις τῆ ἐχθρῆ ἀπὸ ἑκατὸν ἐξήκοντα χιλιάδας, διεύθυνε τὸν δρόμον τῆς ἀπὸ Κόβισκ διατὴν Βιλναι, κατὰ τῆ τρίτη καὶ τετάρτη σώματος τῆς πρώτης στρατιᾶς τῶν Ῥώσων. Τὸ Σᾶμα τῆ Μαρεσάλε Δαβὲ ἀπὸ ὀγδοήκοντα χιλιάδας, ὑπῆγε πρὸς τὸ Μίνσκο καὶ Βορίσοβο. Ὁ Μαγδονάλδ μὲ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀπὸ τὸ Ἰαββέργο ὑπῆγε κατὰ τῆ Κόμητος Βιτγενσείν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσθφαλίας μὲ τὸν Πρίγκιπα Ἰωσήφ Πονιατόβσκιην μὲ ἐβδομήκοντα χιλιάδας, ὑπῆγαν ἀπὸ τὸ Γρόδνο κατὰ τῆ Πρίγκιπος Βαγρατιῶν, τῆ στρατηλατῆτος τῆν δευτέραν στρατιάν. Τὰ Ἀβερικαῖα στρατεύματα καὶ Σαξονικὰ ὑπὸ τῆν ἀρχηγίαν τῆ Πρίγκιπος Σεαρτζενβέργ, ἐκινῶντο κατὰ τῆς στρατιᾶς τῆ Γενεράλ Τόρμασωβ. Ὡσε τούτης λογῆς ἠκολέθην διάφοροι ἀνροβολισμοί, πλὴν εἰς ἐδὲ ἐν σῶμα δὲν ἐδυνήθη ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιπέσῃ. Καὶ ἔτως αὐτὸς μὲν τῆ σκοπῆ τε ἀπέτυχε, τὸ δὲ κίνημα τῶν Ῥώσων ἑκατορθώθη μὲ καλὴν ἐμβασιν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος μὲ τῆν ἐνδοσιν τῆ ὀρισμῆ τε εἰς τὰ στρατεύματα, εἰς τόσον τὰ ἐμφύχωσε καὶ τὰς ἐφλόγισε τῆν ἀνδρείαν, ὥσε ὁ Καθ' εἰς αὐτῶν μὲ ἀνυπομονησίαν ἐζήτει νὰ ἀντιπαραταχθῆ καὶ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἐχθρὸν. Ὁ Μονάρχης, ὅχι ὡς ὁ Ναπολέων μὲ ὑποσχέσεις ἀρπαγῶν καὶ λαφύρων τῶν ξένων περικισίων, ἐζωπύρωσε τῆν ἀνδρείαν τῶν

στρατιωτῶν τε, ἀλλ' ἀφ' ἧ παρέστησεν εἰς αὐτὰς ζῶηρῶς τὸν προκείμενον κίνδυνον τῆ λαῶ τε, καὶ τὸ δίκαιον τῶ ἔργα τε, εἶπε πρὸς αὐτὰς — ἐγὼ εἰμὶ μεθ' ὑμῶν, ὁ δὲ Θεὸς κατὰ τῶ αἰτίε. Καὶ ὁ λόγος ἰσχύς γέγονεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῆ. Καὶ γὰρ ἕνατος τῶν στρατιωτῶν μὲ ἀνευδιήγητον προθυμίαν, ὡς ὑπόπτερος ἐφέρετο εἰς τὸ νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν, διὰ τὸν εὐδοκῆντα νὰ ἦναι μεθ' ἑαυτῶν ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων.

Ὡς τόσον τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα διὰ πολλῶν ἡμερῶν περισρχόμενα ἐποίκον στρατηγήματα καὶ ἐπεράζοντο ἀνωφελῶς, τὰ δὲ Ῥωσικὰ εὐτάκτως ἀποσυρόμενα, ἀπέφευγον ἕνα ἀνόμοιον πόλεμον, ὥστε τέλος πάντων τὰ σώματα τῆς πρώτης στρατίας τῆ 27. τῆ Ἰουνίε ἠνώθησαν εἰς τὸν ποταμὸν Δθίνα, πλησίον τῆς χώρας Δρίσσκας, ἐκεῖθεν πέρασαν τὸ Πόλωτσκ καὶ Βίταψκ καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὸ Σμολέντσκ, διὰ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὴν δευτέραν στρατιάν. Τὸ δὲ σῶμα τῆ Βιτγενσέιν διέμενεν εἰς Δρίσσκαν διὰ νὰ φυλάτῃ τὸν δρόμον τὸν φέροντα εἰς Πσκώδ.

Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶ, ὡς ἐκυρίευσεν ὁ ἐχθρὸς τὴν Κόβνω καὶ ἄλλα, ἐξέδιδε καθημερινῶς προσαγὰς εἰς τὰ στρατεύματά τε, εἰς τὸ νὰ διατηρῆται μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἢ εὐταξίαν, καὶ νὰ μὴ ἀδικῶσιν ἐπ' ἑδδειῶ προφάσει εἰς τὸ παραμικρὸν, τὸ πολυθρύλλητον γένος τῶν Λέχων, τὸ σενάζον τοσάτους χρόνας ὑπὸ τὸν σιδηρῆν ζυγὸν τῆς Ῥωσσίας, διὰ τὸ ὅποδν αὐτὸς εἰς οἴτου Φιλανθρωπίας κινήσει, ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἐλευθερώσῃ, καὶ νὰ τῷ χαρίσῃ Ἡγεμόνα ἐκ τῆ οἴκας τε, ἄξιον εἰς

τὸ νὰ τὸ κατὰσῆσῃ νὰ συμπαραβαλθῆ καὶ αὐτὸ μὲ τὰς ἐλευ-
 θρωτάς τε. Εἰς ἄλλας ἐκδόσεις τε δὲ πάλιν ἔλεγεν ὅτι,
 εὐθύς ὡς ἰδῆ ἢ Ῥωσικῆ Λεχία τὰς τροπαιέχους Ἀ'ετὸς τῶν
 Γάλλων, νὰ ἦναι ἐτοίμη νὰ παρασῆσῃ 200. χιλιάδας στρα-
 τευμα ὀπλισμένον, καὶ νὰ ἔχη καὶ διὰ τὸ στρατευμα τῶν
 Γάλλων, ὅλα τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα ἀφ'ένως διὰ μῆνας
 ἕξ, καὶ ἔτιως ἄρρηστα διὰ τὴν Βίλναν. Ὁ θόρυθος τῆ λαῶ
 αὐτῆς τῆς πολιτείας ἐσάθη ὑπερβολικὸς. Οἱ μὲν Λέχοι περι-
 τρέχοντες τὰς ρύμας ἔκραζον: Ζήτω ὁ Ναπολέων! Οἱ δὲ
 Ῥῶσοι ἔστυδον νὰ φύγωσιν ἐξ αὐτῆς, καὶ οἱ Φραντζέζοι εἰς
 ἀπόδειξιν τῆς εὐνοϊκῆς των πρὸς ὅλας διαθέσεως, ἄρχισαν
 ἀμέσως τὴν ἀρπαγὴν γυμνώνοντες τὸν καθ' ἕνα, ὅσιν τὰς
 ἐτύχαιεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ διαγαμίζοντες τὰς οἴκας, ὡς
 σχεδὸν ἀπὸ τὴν μανίαν των καὶ πολλὰς ἐφόνευον. Τοιᾶτω
 τρόπῳ διετηρεῖτο ἢ διὰ σφοδρῶν προσαγῶν εὐταξία εἰς τὰ στρα-
 τεύματα τῶν Γάλλων. Ὁ Ναπολέων ὡς εἶδε καὶ μῆτε εἰς
 τροφὰς, μῆτε εἰς στρατιώτας καμμία πρόβλεψις δὲν ἔγινε,
 δημοσίως εἰς μίαν μεγάλην εὐωχίαν εἰς Βίλναν ἐπέπληξε τὰς
 Λέχους Γενεράλους, διατὶ δὲν εὐρέθησαν ἔτοιμοι κατὰ τὰς
 ὑποσχέσεις των, ὀνομάζων αὐτὰς ἀσαθεῖς (inconsequens)
 καὶ χωρὶς χαρακτῆρα. Ὅθεν ἀφίς τὰς προθύμους ὑποσχέ-
 σεις τῶν Μεγισάνων, οἱ ὁποῖοι ἔτε ἐξουσίαν εἶχον, ἔτε σέβας
 πλέον ἀπὸ τὰς συμπολίτας των, μεταχειρίσθη τὰς συνηθισμέ-
 νους τε τρόπους, καὶ ἀνυπερθέτως ἐδιώρισεν ἐπιστάτας μὲ σφο-
 δρὰς προσαγὰς, τὸ ὀγλιγρότερον εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν

να ἦναι αἱ ἀποθῆμαι εἰς τὴν Βίλναν γεμαῖται ἀπὸ θροφῶν, ὁμοίως καὶ μερικαὶ χιλιερχαῖαι στρατεύματος ἵππων καὶ γινῶσιν ἔτοιμαι. Τοιαύτας προσπαγὰς ἔδιδε καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ Ῥῶσσοι ἄφηναν εὐκέρως. Ὁ δὲ Μερὰτ ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, αὐτὸς πάλιν, μὲ ἄλλας εἶδους ἔπαρσιν, ἐνδεδυμένος ἀνδρικῶς ὡς Ἡρώας, περιείρχετο τὰς χώρας τῆς Δελχίας ἵππευς, καὶ ἀνέων τὸ κράτευσμα να τὸν εὐφημῆ καὶ να τὸν ὀνομάζῃ νέον σύνευνον τῆς Δελχίας, ἔχαιρε μεγαλαυχῶν ἐπὶ τοῦ τοιῶτον τίτλου.

Ἡ ἐσπρατεία αὕτη τῷ Ναπολέονος μὲ μεγάλην καὶ ὑπερογκον ὑψηλοφροσύνην προσεικονίσθη. Αὐτὸς βέβαιος ἦτον εἰς τὰς Φαντασίας τε, ὅτι εἰς τὰ ἡμισυ τῷ Αὐγύστῳ μηνὸς ὁ ἀνιητός τε Οὐδινῶ, ἀφεύκτως θελεῖ εἶναι εἰς Πετρέπολι, καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὰς μεγαλητέρας δυνάμεις, ἐμποδίζων τὴν ἔνωσιν πῆς πρώτης καὶ δευτέρας Ἀρκετιῆς στρατιάς, θελεῖ τὰς κτυπήσει κατὰ μέρος καὶ τὰς ἀφανίσαι, καὶ ἔτι εἰς ὀλίγον καιρῷ διάστημα καὶ ἡ Μόσιβα θελεῖ πέσει ὑπὸ τὰς πόδας τῷ τροπαιέχῃ, ὅπερ καὶ θελεῖ σφαλίσαι μὲ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον μίαν γενναϊόψυχον εἰρήνην, παρὰ χωρῶν εἰς τὴν Γαλλίαν μίαν μετρικὴν ἀπόλαυσιν, ὅλην τὴν Ῥωστικὴν Πολωνίαν καὶ Κερλαυδίαν — καὶ μετὰ ταῦτα, ἐφαντάζετο ὁ ὄξυρεπῆς Κορσιμάνος, να περάσῃ τὰ τροπαιέχματα στρατεύματα διὰ να ξεχειμάσωσιν εἰς τὸ ζετὸν κλίμα τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, καὶ ἐκείθεν τὴν ἐρχομένην ἀνοιξίαν να ἐσπρατεύσῃ μὲ ἐπιτυχισίας χιλιάδας κράτευσμα διὰ τὸ Βυζάντιον, να ἐλευθερώσῃ

τὰς Χριστιανὰς ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀγαρινῶν, καὶ Φωτίση τὰς τὰς ὑπέρες, καὶ καὶ διαγνῆσιση χωρὶς ἐξαίρεσιν ὅλας, καὶ ἀκολέθως καὶ θυσιάση ἐξ αὐτῶν ἀρκετὰ μιλλιόνια εἰς τὴν Φοβερῶν ἀμμόδη ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς, διὰ καὶ κούριεύση τὰς πλῆστας τόπας τῆς Ἀσίας, καὶ καὶ καθήρη ὀλοτελῶς τὴν ἰχὺν καὶ ἐμπόριον τῶν Ἀγγλων εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν ὅμως τῆς Βίλλας, ὡς εἶδεν, ὅτι οἱ Ῥῶσοι ὄχι μόνον δὲν προσρέχασιν εἰς τὸ σιέπος τε, ἀλλὰ Φεύγοντες Φέρσσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὅ,τι δύνανται καὶ συκιάσῃσι, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τὸ ἐξολοθρεύσῃσι, ἄρχιστε καὶ συλλογίζηται καὶ καὶ ἀπορῆ. Αὐτὸς ὑπέσχετο ἐλευθερίαν καὶ ἰσοτιμίαν, ὅμως δὲν εὐρέθη ἄδεις καὶ δώση ἀπρόασιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τε, ἀλλ' ὅλοι μυκτηρίζοντές τον τὸν ἀπέΦευγον. Ὁ Ναπολέων ἀγναλὰ καὶ πληροφορημένος ἀπὸ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἐξαποσταλμένων καὶ μισθωτῶν τε (*), ὅτι οἱ Ῥῶσοι θέλσσι τὸν δεχθῆ προθύμως, πλὴν μὲ μεγάλην τε μεταμέλειαν ἐγνώρισεν ὅτι ἐγελάσθη. Περιπλέον δὲ τὰ μέγισα ἐσπαράχθη, ὅτε ἤκασεν, ὅτι ἡ εἰρήνη μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τερκίας ἐπεσφραγίσθη. Τότε καὶ εἶδεν εἰς ποῖον κίνδυνον τὸν ἐρρίψεν ὁ τόσο ἀπρο-

(*) Αὐτοὶ ἦσαν διεσπαρμένοι πρὸ καιρῶ, ὅσον εἰς τὰς καθέδρας, τόσο καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ῥωσσίας διακρίβοντες εἰς τὰς οἰκίας τῶν Μεγισάνων καὶ ἐγκριτοτέρων πολιτῶν, περιποιούμενοι ὑπὸ πάντων τὰ μέγισα, ἐπὶ λόγῳ εὐγενῆς ἀνατροφῆς καὶ χρησοηθείας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διαφθορᾶς, τῶν νέων.

σοχάσως καὶ ἀδίκως κινήσεις ὑπ' αὐτῷ πόλεμος. Μ' ὅλον τῆ-
το ἐλπίζων εἰς τὰς πολυαριθμὰς δυνάμεις τε, ἐγκαρδιόμενος
εἶπε κατ' ἑαυτὸν· — „Τὸ κολακευτικὸν μὲ πολίτευμα θέλει
τὰ διορθώσει ὅλα.“ Καὶ ἔτω διὰ τὰ ἐπικυξήσῃ τὰς δυνάμεις
τε, ἐπρόσβαξεν εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τε τότε
τελέσας, καὶ πέρωσι καθε νέον ἀπὸ ἐκείνης, ὅσοι δὲν θέλωσι
καὶ ὑποκύψωσι εἰς τὴν προσκσίαν τε, καὶ καὶ τὸν συγκατα-
λέγωσι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν, ὁποῖας καὶ ἂν ἤθε-
λεν ἦναι εἰσεως καὶ βραχμῶ. Πρὸς τέτοις δὲ καὶ διὰ καὶ
κρύψη ἀπὸ τὰς λοιπὰς Αὐλὰς τῶν Εὐρωπαϊῶν τὴν μεταξὺ
Ῥωσσίας καὶ Τσερκίας ἀσφαλισθεῖσαν εἰρήνην, ἐβεβαίωσεν ὅλας,
ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνοχὴ εἶναι σφαιλερὰ, ἐπειδὴ καὶ ἡ Ὄθωμανι-
κὴ Πόρτα κατ' ἑδύνα τρόπον δὲν κλίσει εἰς εἰρήνην, ἕως ἢ ἡ
Ῥωσσία δὲν τῇ ἐπιστρέψῃ ὅλας τὰς τόπας, ὅσας πρὸ τέττε τῆς
ἔχει παρμένους. Ἄλλ' ἀφ' ὅτε δὲν ἐδύνατο καὶ κρύψη πλέον
τὴν ἀλήθειαν, δὲν αἰσχύνθη πάλιν καὶ βεβαιοῖ τὰς πάντας,
ὅτι τὰς Μηνύσρας καὶ λοιπὰς τῆς Διβανίας, τὰς ἐν Βεκορεσίῳ
τῆ 16. τῆ Μαίε ὑποβεβαίωσαντας τὰς συνθήκας, τὰς κατε-
δίνασαν εἰς θάνατον, καὶ ὁ πόλεμος πάλιν ἀναψεν.

Τοιαύτω τρόπῳ ὁ Ναπολεὼν περιπλανώμενος μὲ τοιαύτας
ιδέας, καὶ τυφλόμενος ἀπὸ τὸν τύφου τῆς ἀλαζονείας καὶ
τῆς ἀσάτε τύχης, ἐφαντάζετο ὅτι δὲν εἶναι δυσκολία ἢ ἐμ-
πόδιον, τὸ ὁποῖον ὁ εὐφυής τε νῆς καὶ μὴν ἤθελεν ὑπερισχύσει.
Ἐμύνησε μὲ ὀρμὴν σπευδάζων καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἕνωσιν τῆς δευ-
τέρας στρατιᾶς μὲ τὴν πρώτην, στρατοπεδευμένην ἔσαν εἰς τὸ

ὄχυρομένον στρατόπεδον, πλησίον τῆς Δρίτσας, εἰς τὸ ἀρισερὸν μέρος τῆς Δεῖνα ποταμῆς. Αὐτὴ ὅμως, ὡς ἔλαβεν εἰδησιν ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα Βαγρατιῶν, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐμπορεῖ ἐκεῖ νὰ ἐνωθῆ με αὐτὴν, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐχθρὸς κινεῖται κατὰ τὸ Μίνσκο, ἔφησεν αὐτὸν τὸν τόπον καὶ διευσύνθη κατὰ τὸ Πόλωτσκ καὶ Βίτεψκ, διὰ νὰ προλάβῃ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐνωσίντης με ἐκείνην. Ὁ ἀρχιεράτηγος ἀναχωρῶν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῆς Δρίτσας, ἐκρινεν εὐλογον διὰ ἀπάντησιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ποσιώβ, Νοβογορόδ καὶ Φιλανδίας, ἀπὸ τὰ σώματα τῆς Μαγδοναὺλ καὶ Οὐδινῶ, ὁμοίως καὶ διὰ Φύλαξιν τῶν μεγαλύτερων δρόμων, τῶν φερόντων ἀπὸ τὸν Δεῖνα εἰς Πετρκόλιν, νὰ ἐφήσῃ μεταξὺ τῆς Δρίτσας καὶ Δρέας τὸν Κόμητα Βιγγεντσείν με ἐν σῶμα 25. χιλιάδων, τὸ ὁποῖον τὸ ἐνεδυνάμωσε καὶ με ἄλλας δέκα χιλιάδας ἐπίκερον σράτευμα, εὐρισκόμενον πλησίον τῆς Διναβέργε, καὶ ἔκτοτε ὁ Κόμης Βιγγεντσείν ἐχωρίσθη ἀπὸ τὴν πρώτην στρατίαν.

Ὁ Ἀρχιεράτηγος με τὴν προθυμίαν τῆς στρατεύματος, καταφρονήσας πᾶσαν δυσκολίαν καὶ κόπον, ἐτάχυνε τὴν ὁδοπορίαν τε, καὶ ἐπρόλαβε τὸν ἐχθρὸν Φθάσας εἰς τὰς II. τῆς Τελίε εἰς τὴν ἀρισερὰν ὄχθην τῆς Δεῖνα, καὶ με ἐν ἐλαφρὸν τάγμα ἐπίσσε τὸν τόπον τῆς Μπεσενιόδηζ. Τὸ ἔκτον σῶμα τῆς ἐμπροσθίης Φυλακῆς τῶν Γενεράλ - Μαϊόρων, τῆς Κόμητος Πάλεν καὶ τῆς Τεζζινῶβ τῆς 4, ἐπεσιόπευε πανταχόθεν τῶν μερῶν τὰ κινήματα τῆς ἐχθρῆς, τὴν ἐμπρόσθιον Φυλακὴν τῆς ἐποίη, ἔσαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως,

καὶ τῷ ὑποβασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὀγγλῶρα τὴν ξάνουξαν πλη-
σίον τῷ πολυχίνι Ὀσερώβνας. Ὁ ἀρχιεράτης ἀποφεύγων
ἀπὸ τῆς νὰ ὄωση γενικὸν πόλεμον, καὶ διὰ νὰ εὐκολύνη τὰ
πνήματα τῷ Πρίγκιπος Βυραχτιῶν εἰς τὸ νὰ ἐνωθῆ μετ' αὐ-
τὸν, ἀπεφάσισε νὰ ἐλύση τὴν προσοχὴν τῷ ἐχθρῷ πρὸς
ἑαυτὸν. Ὅθεν εἰς τὰς 13. τῷ Ἰελίε ἔστειλε τὸν Κόμητα
Ὀσερμὰν μετ' τὸ σῶμα εἰς τὴν Ὀσερώβναν, ὅσις προτῷ φθά-
σῃ ἐκεῖ, ἀντίκρισε τὰς εἰλάς τῷ ἐχθρῷ περιερχομένας, καὶ
ἐν ταυτῷ καὶ τὰ ἐμπροσθινὰ στρατεύματα, συγχρόνως ὁ πό-
λεμος ἄρχισε διὰ τῆς πυροβολικῆς, ἡ Φωτία βαθμηδὸν ἀπὸ
ῶραν εἰς ῶραν ἀκαταπαύτως ἠύξανε, καὶ ἐδάταξεν ἀριστὰς
ῶρας. Ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ ἀπόκρισις τῷ Κόμητος Ὀσερ-
μὰν, ὅτε τὸν ἠρώτησαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Φωτίας, τί νὰ
κάνωσι διὰ νὰ ἀπαντήσωσι τὴν ἀπὸ τὴν πυροβολικὴν τῷ ἐχθρῷ
προξενυμένην εἰς αὐτὰς, θλάθην; „ἀπεκρίθη, τίποτες ἄλλου,
εἰμὴ εἰσιμον εαθερόν καὶ θάνατον.“ Αὕτη ἡ ἀπόκρισις ἀπα-
δεικνύει, πόσον εἶναι ἀναγκαῖον εἰς ἕνα στρατηγὸν τὸ εὐσαφές
τῆς γενναιότητος καὶ ἀδιαφορίας. Τέλος πάντων τὰ Ῥωσι-
κὰ στρατεύματα, σενοχωρήσαντα τὸν ἐχθρὸν νὰ ἀποσυρθῆ
ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν, τὸν ἐδίωξαν ἕως μιᾶς ῶρας διάστημα.
Ὁ Κόμητος Ὀσερμὰν ἔμεινε εἰς τὴν τοποθεσίαν τῷ ἐχθρῷ
ἕως τὴν νύκτα. Διὰ νὰ λάβῃ δὲ καιρὸν καὶ τὸ σῶμα τῷ
Γενεράλ Δόχτορωβ νὰ ἐνωθῆ μετ' τὴν μεγάλην στρατιάν, ἀπε-
φασίσθη ὅτι ὁ τόπος, ὅπου ὁ Κόμητος Ὀσερμὰν ἐπολέμησε, νὰ
εἰσαχθῆ. Ὅθεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰστέμα τῷ Κόμητος Ὀσερ-

μὴν ἦτον κοπιασμένον, ὁ ἀρχιεράτῃτος τὴν ἰδίαν νύκτα ἐσα-
 λεν ἀπὸ τὴν Διβιζιόνε τῷ Γενεράλ-Λεϊτενάντε Κονοβιτζην
 νεοχμαὶ στρατεύματα καὶ τὸν ἀλλάξε. Τῇ ἐπαύριον τὸ πρῶτῳ,
 ὁ ἐχθρὸς μετὰ σπυδῆς ὤρμησε τὸ πρῶτον κατὰ τῆς ἐμπρο-
 σθία Φυλακῆς, ἕσης ὀλίγης, ἔπειτα καὶ κατὰ τῷ Γενεράλ-
 Λεϊτενάντε Κονοβιτζην, παρατταγμένον ὄντος πλησίον τῷ χωρίῳ
 Κακαβάτζικα. Αἱ δυνάμεις τῷ ἐχθρῷ ἀγκαλὰ καὶ συνίσαντο,
 κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἰδίων αἰχμαλώτων, ἐκ τριῶν σωμά-
 των τῶν Μαρεσάλων, τῷ Νέη, τῷ Βεσιέρ καὶ τῷ Ὑποβα-
 σιλέως τῆς Ἰταλίας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἰδίων, καὶ ἀσυγκρι-
 τως ὑπερεῖχον τὰς τῶν Ῥώσων, ἐκ μιᾶς συνισαμένης Διβι-
 ζιόνος καὶ ταύτης ἕχι τελείας, πλην ὁ Κονοβιτζην ἀπεφά-
 σισε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἐχθρὸν, χωρὶς νὰ τῷ παραχωρήσῃ
 μήτε μίαν σπιθαμὴν τόπον. Ὁ πόλεμος ἐκινεῖτο μὲ μεγάλην
 σφοδρότητα. Ὁ Γενεράλ-Λεϊτενάντε Κονοβιτζην, εὐθύς ὡς
 τῷ ἦλθε τὸ ἰππικὸν, ἐπρόλαβε καὶ τὸ παρέταξεν εἰς τὰ ἀριε-
 τὰ ἀπέχοντα ὑψηλὰ μέρη ἀπέναντι τῷ ἐχθρῷ, κάμνοντάς-
 του μὲ τῷτο νὰ σοχαθῇ, ὅτι ἔχει μεγάλας ἐπιπέρας δυνάμεις
 κρυμμένας, καὶ ἐκ τέτρα δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιπέσῃ μὲ ὀρμὴν
 εἰς τὸ ἀρισερὸν πλευρὸν, ἀγκαλὰ καὶ ἀδύνατον καὶ ἀνοικτὸν.
 Αἱ ἀκατάπαυτοι βίαιαι προσβολαὶ τῷ ἐχθρῷ, τόσον ἀνδρείως
 ἐπεπράοντο μὲ τὸν ψυχρὸν σίδηρον τῶν αἰχμῶν, ὥστε ἡ αἰ-
 ματοχυσία ἐσάθη φοβερά. Τρία κανόνια τῶν Ῥώσων ἐπῆραν
 ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ἀμέσως πάλιν τὰ ἐπῆραν οἱ Ῥῶσοι ὀπίσω,
 καὶ τέλος πάντων ἡ νύκτα διεχώρισε τὰς μαχομένους. Διὰ

νυκτός δὲ εἰς τὰς 15. ὅλον τὸ στρατεύμα, ὁμοίως καὶ τὸ σῶμα τῆς Γενερὰλ-Δόχτορωσ ἠνώθησαν. Ὁ Γενερὰλ-Λεϊτενάντες Κόμης Πάλεν ἔλαβε τὴν ἐμπρόσθιον Φυλακίην, καὶ ὅλον τὸ στρατεύμα ἦτον παρατεταγμένον πλησίον τῆς πόλεως Βίτεπσκ.

Οἱ λοιποὶ ἐσοχάζοντο, ὅτι ἡ πόλις Βίτεπσκ ἔχει γὰρ γίνῃ μέρους ἑνὸς Φριμωδεσάτε πολέμου, καὶ τὰ στρατεύματα ἐφλογίζοντο ἀπὸ τὴν προθυμίαν καὶ ἐνδιηθῶσι κατὰ τῆς ἐχθρῆς. Ἐκ τῶν τοιούτων κινήματων, καὶ ὁ Ναπολέων ἐσοχάζθη ὅτι αὐτῆ ἔχει καὶ γινῆ ὁ γενικὸς πόλεμος, καὶ ὅτι ἤδη εἰς χεῖρας τε ἔχει τὴν πρώτην στρατίαν, (κατὰ τὴν πρόρρησίην τε, τὴν ὁποίαν εἰς τὰς ἀρχὰς ἀκόμη εἶπε μὲ αὐθάδειαν πρὸς τὸν ἀπεσαλμένον ἀξιωματικὸν ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, „Αἱ δύο με- „γάλαι σας στρατιαί, ποτὲ δὲν θέλκων ἰθὺ πλέον ἢ μία τὴν ἄλλην.“) ἐσύναξε τὰς περισσοτέρας τε δυνάμεις, ἔφερε καὶ τὸ σῶμα τῆς Μκρεσκάλε Δαβὲ ἀπὸ τὸ Μογιλέβ, καὶ τὸ ἤμωσε ἰκκί αὐτὸ μὲ τὸ λοιπὸν τε στρατεύμα, ἀφείδεις εἰς τὸ Μογιλέβ μόνον τὸ σῶμα τῆς Πρίγκιπος Πονιατώβσκη.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῆς ὁποῖα ὁ σκοπὸς ἦτον καὶ σύρη πρὸς ἑαυτὸν τὴν προσοχίην τῆς ἐχθρῆς, διὰ καὶ εὐκολύην τὴν ἔνωσίν τε μὲ τὸν Πρίγκιπα Βαγρατιῶν, ἐλέπων τὴν ἐπίτευξιν τῆς σκοπῆς τε, πρὸς τῆτοις δὲ λαβῶν διὰ νυκτός καὶ μὲ τὸν ἐξεπίτηδες παρὰ τῆς Πρίγκιπος Βαγρατιῶν ἀπεσαλμένου τὴν εἶδον, ὅτι διὰ καὶ ἤρρεν ἤδη τὴν πόλιν Μογιλέβ κυριευμένην ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, δὲν ἔκρινεν εὐλογον καὶ συγκροτήσῃ μάχην, ἐπειδὴ καὶ ἐπρόβλεπε μεγάλην αἱματοχυσίαν καὶ Φθοράν,

καὶ διὰ τῆτο διεύθυνε τὸν δρόμον τε κατὰ τὸ Ῥογατζέβ, καὶ ἐκεῖ προσμένει τὴν ἀπόκρισίν τε, ἀπεφάτισε γὰ ταχύνη τὴν ἔνωσίν των εἰς τὸ Σμολένσκο.

Εἰς τὰς 15. τῆ Ἰαλίε ὁ Γενεράλ - Κόμης Πάλεν, ἀπὸ τὸ πρῶτῃ εἶχεν ἀκροβολισμὸς μετὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος προχωρῶσεν εἰς μεγαλύτερα κινήματα, πλὴν αἱ ὄχθαι τῆ ποταμῆ Λατζέσα οὐκ γὰ ἦσαν κκλὰ διαυθεντευμένα, ὁ ἐχθρὸς ὑπέφερνεν ἐκεῖθεν μεγάλην ζημίαν. Ἐν ᾧ δὲ τὰ στρατεύματα ἦσαν παρατεταγμένα εἰς τάξιν πολέμου, ἔλαβον προσαγὴν γὰ ἰποσυρθῶσι διὰ τριῶν ὁδῶν. Τὸ τοῖστον κίνημα ὄλε τῆ στρατεύματος ἐπ' ὄψει τῆ ὑπερέχοντος ἐχθρῆ, μεσάσης τῆς ἡμέρας καὶ ἐν ὄρα μαχίμῳ, ἐπάθη ἐν κατόρθωμα ἀπὸ τὰ σπάνια, ἐκ τῆ ὁποῖα ἐδύνκτο ὁ ἐχθρὸς γὰ ἀφελῆθῆ, ὅμως δὲν ἐπέτυχεν, ἐπειδὴ ἡ εὐφυῆς ἐγρηγορότης τῆ Γενεράλ - Κόμητος Πάλεν πανταχόθεν ἐπιμελῶς προσέχεσα τὸν ἐχθρὸν, ἀνδρείως τὸν ἀντέκοπτε καὶ τὸν διεσκέδαζεν, εἰς τόσον, ὥστε μετὰ ὄρας διάστημα τὸ στρατεῦμα ἀπελθὸν, ὁ ἐχθρὸς ἐστοχάζετο ὅτι κάμει στρατηγήματα. Τοιαῦτω τρόπῳ, ὁ μὲν ἐχθρὸς ἀνεπέχθη, τὸ δὲ στρατεῦμα ἡσύχως ἀπεσύρθη, δύο Κολόναι τῆ ὁποῖα κατὰ τὴν 17. τῆ Ἰαλίε ἠνώθησαν εἰς τὸ Πορετζιε, καὶ ἡ τρίτη ἔφθασεν εἰς τὸ Ῥῆδνο, καὶ ἐκεῖθεν διεύθυνον τὸν δρόμον τε πρός τὸ Σμολένσκο.

Ἡ δευτέρα στρατιὰ ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τῆ Πρίγκιπος Βαγρατιῶν, συνισαμένη ἀπὸ τὸ 7. καὶ 8. σῶμα, ἀπὸ μίαν Διβιζιόνε Γρανοδέρων καὶ ἀπὸ δύο Διβιζιόνε ἐπικικῶν καὶ Κα-

ξίκων, εἶχε διευθύνει, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν δρόμον της διὰ τὴν Δρίσαν. κατὰ τὴν προλαβὸν εὐλαίῃσιν αὐτῇ ὁδηγῆσαι. Ἐν κυριῷ δὲ δυσκολίας τινὸς καὶ ἐξαικολοθήσῃ τὸν δρόμον της διὰ τῶ Μίνσκο, ἢ καὶ διὰ τῶ Σλάτσκι καὶ τῶ Φερρὸν Βοβρῆϊσκι, ἀλλ' ὡς ἐφθασεν μὲ ἀπικνῆσαι ἠσυχίαν ἕως τὸ Νοβογρέδκι, καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπίασε τὸν δρόμον τὸν φέροντα ἀπὸ Βίλλικου εἰς Μίνσκο, ἠλλάξε τὸν δρόμον της καὶ ἤρχετο δι' ἄλλων ὁδῶν, ἐπὶ σκοπῷ καὶ ἀποφύγῃ τὸ κοπιαικὸν τῆς ὁδοπορίας. Ὡς δὲ ἐπληθιάζεν εἰς τὸ Μίνσκο καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς τὴν εἶχε προλάβῃ, καὶ ἤδη ὁ Δαβὶ εἶχε κυριευμένην τὴν πόλιν, αἰρέθη βιασμένη καὶ ἐξαικολοθήσῃ τὴν ὁδοπορίαν της μὲ μεγάλας κόπας διὰ τῶ Νεσβίλζ, Σλάτσκι καὶ Βοβρῆϊσκι, ποῖσα ἀκαταπύτως κτυπήματα ἀνδρεία καὶ μὲ ἐπίτευξιν κατὰ τῶ ἐχθρῶ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτον περικυλιωμένη.

Καθ' ὃν καιρὸν ὁ Βαγρατιῶν διέδυνε τὸν δρόμον της κατὰ τὸ Νεσβίλζ, ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰς 26, τῶ Ἰανὺ ἀπὸ τὸ μέρος τῶ Νοβογρέδκι πλησίον τῶν Καρέλιζων, ἐφάνη μὲ τρεῖς Κολόναις ἐρχόμενος κατὰ τῆς ὀπισθοφυλακῆς τῶ Κόμητος Πλάτωβ, ὅστις δὲν ἄργησε καὶ τὰς ἐρέψῃ εἰς Φυγὴν καὶ καὶ τὰς κταδιώξῃ, ἕως δὲ τὸ ἀνότος τῆς νυκτὸς τὸν ἐβίασε καὶ τραβιχθῆ πρὸς τὸ πολίχνιον Μήρα. Ὁ Πρίγκιψ Βαγρατιῶν ὑποπτευόμενος μήποτε καὶ τῶ ἐχθρῶ τῶ ἔλθωσιν ὅπιαθεν δυνάμεις, ἐνδυναμώσας τὸν Κόμητα Πλάτωβ μὲ τρεῖς χιλιαρχίας πεζικῶ καὶ δύο ἵπτικῶ ἀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Γενεράλ-Αδιστάντε Βασίλζιμιωβ, τὸν ἐδιώρισε καὶ σαθῆ εἰς τὸν τόπον της, καὶ ὁ ἴδιος ἑτοιμὸς εὐρίσκειτο μὲ

τὴν δευτέραν Διθιζίονα τῶν Γρανοδέρων, καὶ μὲ τὸ σῶμα τῆς Γενεράλ-Ραέβστη, ἂν ἡ χρεία ἤθελε τὸ καλέσῃ καὶ προφθάσῃ εἰς ἑοήθειαν.

Εἰς τὰς 27. τὸ πρῶτ', δύο χιλιαρχίαι Λέχων Οὐλάνων ἐξῆλθον ἐκ τῆς πολιχνίης Μήρα, καὶ μετὰ μίαν σφοδρὰν ἀντίστασιν, εἰς διάστημα ὠρῶν τινῶν μεγάλως ἀφανισθεῖσαι, ἐτραπήσαν εἰς Φυγὴν. Εἰς τὰς 28. εἰς τὰ περίξ τῆς Σλουίμ πλησίον τῆς πολιχνίης Μήρα, ὁ Κόμης Πλάτωβ ἠπήτησε τὴν ἐμπρόθεον Φουλκὴν τῆς Βασιλέως τῆς Βεσφουλίας, ἐρχομένην κατ' αὐτῆ μὲ ἐπτὰ χιλιαρχίας Οὐλάνων, τὴν ἐκτύπησε καὶ τὴν ἐτραψεν εἰς Φυγὴν, καταδιώξας αὐτὴν τριῶν ὠρῶν διάστημα μὲ μεγάλην τῆς Φθορᾶν.

Ὁ Πρίγκιψ Βαγρατιῶν, ὡς ἔφθασεν εἰς τὴν Ἰ. τῆς Ἰαλίας μὲ τὴν στρατιάν τε εἰς τὸ Σλέτσκ, ἔμαθεν ὅτι ἀπὸ τὸ στρατεύμα τῆς Μαρσεάλκ Δαβῆ, μεγάλα τάγματα ἐφάνηκαν καὶ εἰς τὸν ὁρόμον τὸν φέροντα εἰς τὸ Βοδρῆϊτσκο, ὥστε πανταχόθεν ὁ ἐχθρὸς τῆς ἐδυσκόλευε τὸ πέρασμα. Μ' ὅλον τῆτο καὶ αὐτὸς ἤξευρε πῶς νὰ τῆς συμμετριάξῃ τὴν τόλμην, καὶ νὰ τὸν κρατῇ εἰς φόβον. Ὁ Βαγρατιῶν εἶχεν ἀριετὸν στρατεύμα Κοζάκων, καὶ τὴν στρατιάν τε σῶαν, πρὸς τῆτοις ἐξεκποσεύλας καὶ τὸ περιττὸν ἔαροντα διὰ ἐλάφρωσίν τε καὶ διὰ ἀσφάλειαν εἰς τὸ Μοζήρ, ἐφλογίζετο ὅλος ἀπὸ τὸν πόθον καὶ προθυμίαν τῶν στρατιωτῶν τε, σπεύδων νὰ χαλάσῃ πρῶτον τὸν Βασιλέα τῆς Βεσφουλίας, ὅσις τὸν ἠκολέθει ὀπίθεν, καὶ ἔπειτα νὰ στραφῇ εἰς τὸν Μαρσεάλεν Δαβῆ, ὅσις ἐπ' αὐτῶν πλαγίω τὸν ἐσεννοχῶρει.

καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον τε κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν πρώτην στρατιάν. Ἄλλ' ὑποπτεύετο, καὶ πολλὰ Φρονίμως, μήποτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσθφιλίας δὲν τὸν δεχθῆ καὶ ἀρχίσῃ νὰ ὀπισθοποδίσῃ, αὐτὸς δὲ διώκωντάς τον ἀπομακρύνῃ, καὶ ἀκολέθως λάβῃ κενρὸν ὁ Δαδὲ καὶ τῶ νόψῃ πανταχόθεν τὸ στρατεύμα καὶ τὰς τροφάς.

Ὁ δὲ Κόμης Πλάτωσ, ὡς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Σλέτσι εἰς τὰς 2. τῶ Ἰαλίᾳ, εἰδοποίησε τὸν στρατάρχην, ὅτι ὁ ἔχθρὸς μὲ μεγάλου ἀριθμὸν ἰππικῶ καὶ πεζικῶ, καὶ μὲ πυροβολικὴν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Βασιλέως τῆς Βεσθφιλίας καὶ τῶ Πρίγκιπος Πονιατώδσκη, πλησιάζει μὲ μεγάλην ὄρμην εἰς τὴν ὀπισθοφυλακίην τε τὴν εἰς Ῥωμάνοβο. Ὁ στρατάρχης ἐπρόσαξε τὸν Κόμητα Πλάτωσ, εὐθύς καὶ κτυπήσῃ τὸν εἰς τὴν ὀπισθοφυλακίην τε πλησιάζοντα ἔχθρὸν, διὰ καὶ τῶ ταπεινώσῃ τὴν τόσον μεγάλην καὶ θαρρῆρευτὴν ὄρμην, καὶ ἀφείντως ἕως εἰς τὰς 3. τῶ μηνὸς, ἕως τὸ ἑσπέρας καὶ βασιάζῃ τὸ πολίχνιον Ῥωμάνοβο. Διὰ δὲ τὸ ἐνδεχόμενον, ἂν ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσθφιλίας ἤθελεν ὀρμήσῃ ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν ὀπισθοφυλακίην τῆς πρώτης στρατιᾶς, ἔμενε πρὸς βοήθειαν αὐτῆς μὲ τὸν στρατάρχην εἰς Σλέτσι τὸ 8. σῶμα μὲ τὴν πυροβολικὴν τε, καὶ μίαν Διξιζίονε Κερκσίρων. Τὸ δὲ ἕβδομον σῶμα ἠκολέθει διὰ τὸ Βοβράισκο. Ὁ ἔχθρὸς μὲ δύναμιν ἀρκετὴν πεζικῶ καὶ μὲ πυροβολικὴν ἐλθὼν, ἐσάθη μακρὰν ἀπὸ τὸ Ῥωμάνοβο εἰς διάστημα ὠρῶν δύο, τὸ δὲ ἰππικόν τε συνιστάμενον ἀπὸ ἑπτὰ χιλιαρχίας, ὤρμησεν εἰς τὸ τάγμα τῆς ὀπισθοφυλακῆς, ἣ ὀποία στα ἐν-

δυναμωμένη με τὸ κράτευμα τῶν Κοζάκων, ἀνέτρεψε τὸ ἰπ-
πικὸν τῶ ἐχθρῶ, καὶ πληγῶνωντάστο τὸ ἐδίωξεν ἕως τὸν τόπον,
ὅπου ἔξευε τὸ πεζιμόν τε, καὶ ἐδιαιδευτεύθη με τὴν πυροβολικὴν.

Τὰ λείψανα τῶ ἰππιῶ τῶν ἐχθρῶν ὤρμησαν καὶ ἐκ δευ-
τέρου πλησίον τῶ Ῥωμάνοβα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐχαλάθησαν, καὶ
ἐδιώκοντο ἕως τὸ σκότος τῆς νυκτός. Εἰς αὐτὸ τὸ κτύπημα
δύω ἐκλεκτῶ ἰππικῶ χιλιαρχίᾳ τῶ ἐχθρῶ, ἡ μὲν τῶν κυ-
νηγῶν (ἐλαφοὶ στρατιῶται), ἡ δὲ τῶν Γραιοδέρων ἀφανίσθησαν
κατὰ κρατος, καὶ ἔτις ὁ ἐχθρὸς ζημιωθεὶς πολλὰς φονευμένους,
πληγωμένους καὶ αἰχμαλώτους, ἀπεσύρθη πρὸς τὸ Τιμοβήτζ.

Μετὰ τῆτο ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐτόλμησε πλέον νὰ ἐνόχλησῃ
τὴν δευτέραν στρατιάν, ἡ ὁποία ἐσπέδαζε τὸ ὀλιγωρότερον νὰ
ἐνωθῇ με τὴν πρώτην, διὰ νὰ μὴ προλάβῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐμ-
βῇ εἰς τὸ Σμολένσκο.

Εἰς τὰς 7. καὶ εἰς τὰς 8. τῶ Ἰαλίε, ἐκινήθη ἡ δευτέρα
στρατιὰ ἀπὸ τὸ Βοβρέϊσκο διὰ τὸ Μογιλέε, ἐπὶ σκοπῶ νὰ προ-
λάβῃ πρὶν τῶ ἐχθρῶ νὰ πικσῇ τὴν Ὀρσα, καὶ ἐκείθεν νὰ
περεῶσῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς με τὴν πρώτην στρατιάν, καὶ νὰ
κόψῃ τὰ κατὰ μέρος τμήματα τῶ ἐχθρῶ, ἂν ἤθελον περά-
σωσι πέραν τῆς Ὀρσας πρὸς τὸ Σμολένσκο. Ἀλλ' εἰς τὰς 9.
ὡς ἐφθασεν ἡ ἐμπρόδιος Φυλακὴ τῶ σώματος τῶ Γενεράλ-
Λεϊτειάντε Ῥάεβσκη εἰς Δάσιοβσκιαν, ἔμαθεν ὅτι τὴν προλα-
βῶσαν ἡμέραν ἡ ἐμπρόδιος Φυλακὴ τῶ Μαρσεάλε Δαβὰ ἐμβῆ-
κεν εἰς Μογιλέε. Ὁ Πρίγκιψ Βαγκράτιων ἐσοχάσθη νὰ δοκιμα-
σῇ τὰς δυνάμεις τῶ ἐχθρῶ, καὶ, ἂν εἴδη δυνατόν νὰ τὸν

διώξῃ ἀπὸ τὸ Μογιλέβ, ἐπὶ τέττα καὶ τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ-Λεϊ-
τενάντε Ραέβσκη ἦλθεν εἰς τὰς 10. εἰς τὴν Δάσποβιαν, ἡ ἔμ-
πρόσθιος Φυλκική τῆ ὀκοίς, μετὰ τὴν εὐτυχῆ ὑπαντῆν με τὸν
ἐχθρὸν τὴν προλαβῆσαν ἡμέραν, εὐρίσκειτο ἕως δύο ὥρῶν διά-
στημα μακρῶν ἀπὸ τὸ Μογιλέβ.

Τῆ ἐπαύριον εἰς τὰς 11. οἱ Μικρεσάλοι ὁ Δαβῆ καὶ ὁ Μορ-
τιε με πολλοπλάσις δυνάμεις, συνισκαμένως ἀπὸ πέντε Διτι-
ζίονας, εἰς τὰς 9. ὥρας τὸ πρῶτ ἐκινήθησαν κατὰ τῆ Ραέβ-
σκη. ὅσις καὶ ὁ ἴδιος ἐν παρατάξει ὑπήγαμεν ἀπὸ τὴν Δάσποβ-
ιαν, τεσσάρων ὥρῶν διάστημα ἀπέχοντες ἀπὸ τὸ Μογιλέβ, πρὸς
ὑπάντησιν αὐτῶν. Οἱ ἐχθροὶ, με ὄλην αὐτὴν τὴν ὑπεροχίν-
των, μαχομένοι με μεγάλην ἀγριότητα, δύο Φοραῖς ἀνετρί-
πησαν με μεγάλην των Φθορῶν. Τὸ πεζικὸν τῶν Ῥώστων μόνον,
ἐπειδὴ καὶ ἡ τοποθεσία δὲν ἐσυγχωρῆσε νὰ ἐνεργῆ καὶ τὸ ἵπ-
πικὸν, τῆς κατέσρεψε με τὰς αἰχμῶς καὶ τῆς κατεδίωξεν ἕως
τὸ χωρίον Νοβοσιόλι. Ὁ ἐχθρὸς ἔχων τοποθεσίαν ἐκ Φύ-
σεως ὀχυρῶν, ἔλαβε καιρὸν δύο Φοραῖς νὰ συντάξῃ ἰχυρῶς
Κολούας, καὶ πάλιν νὰ ἐπιπέσῃ πενταχόθεν με ὀρμὴν, θέ-
λων νὰ ἐξωθήσῃ τὸν Ῥαέβσκη ἀπὸ τὸν τόπον τε. Ἀλλ' ὁ γεν-
ναῖος Ῥαέβσκης ζήλω πατριωτισμῆ κινόμενος, ἀληθμονήσας τὸ
πρὸς τὰ τέμνα πατρικὸν Φίλτρον, παραλαμβάνει τῆς δύο νεα-
νίσκων υἱῆς τε, καὶ προάγει αὐτὰς μεθ' ἐκυτῆ ἔμπροσθεν τῶν
σοίχων τῆ στρατεύματος, καὶ με τῆτο ζωπυρώσας τὴν θερμό-
τητα τῶν στρατιωτῶν, πάλιν ἀπέδιωξε τὸν ὑπέροχον εἰς τὰς
δυνάμεις ἐχθρὸν ἕως εἰς τὸν ἀπρόσιτον τόπον τε. Ὁ πόλεμος

εσάθη Φρικτός, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐζημιώθη εἰς αὐτὸν μεγάλως, χωρὶς νὰ ὠφεληθῆ εἰς τὸ πικραίνειν. Τὸ 8-ον σῶμα ἀγκοι-
λὰ καὶ εὐκυρίως εἶχε Φθάσει, πλὴν διὰ τὸ γενεὶν τῆ τόπη ἐ-
σάθη ἀπρακτον. Τοιαύτω τρόπῳ βλέπων ὁ στρατάρχης, ὅτι ἡ
κυρίευσίς τῆ Μογιλέθ θάλει προξενήσει μεγάλην Φθοράν, πρὸς
τέτοις ἀπολαθῶν καὶ ἰὴν προσαγῆν τῆ Αὐτοκράτορος, εἰς τὸ νὰ
μὴν ἔμβη εἰς ἀποφασιστικὴν μάχην με ἀνίσθη δυνάμεις, στρα-
Φεὶς διεύθυνε τὴν πορείαν τε εἰς Ρογατζέθ πρὸς ἀπάντησιν τῆ
Σμολένσκ.

Εἰς τὰς 12, τῆ Ἰαλίε τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ - Λεϊτενάντε
Ῥαέβσκη, ἐβάσταξεν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆ ἐχθρῆ εἰς τὸ Νοβο-
σιόλκι, καὶ ἔτιως ἔλαβε καιρὸν ὁ Κόμης Πλάτωθ νὰ εὐγῆ εἰς
τὸν δρόμον τῆ Σμολένσκ, καὶ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν πρώτην στρατιάν.

Εἰς τὰς 13, τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ - Λεϊτενάντε Ῥαέβσκη
ἠκολούθησεν ὀπίσθεν τῆς στρατιᾶς, ἡ ὁποία εἰς τὰς 17. Φθάσα-
σα εἰς Μπισλάβλ, ἐπρακτοπέδευτεν εἰς ἀρμόδιον τοποθεσίαν.
Ὁ Πρίγκιψ Βαγκριτιὼν μαθὼν ἀπὸ τῆς κατασπόπης, ὅτι ὁ
ἐχθρὸς σφόδρα ἐνδυναμώνεται εἰς τὸ Μογιλέθ, ἐν ταυτῷ λα-
θῶν καὶ εἶδῃσιν ἀπὸ τὴν πρώτην στρατιάν, ὅτι αὐτὴ ἀπολαθῆ
διὰ τὸ Σμολένσκο, ἐπήγησε καὶ αὐτὸς διὰ ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνω-
θῶσι. Καὶ ἔτιως αἱ δύο διηρημέναι στρατιᾶ, ἐκ τῶν μακρῶν
ἀπεχόντων συνόρων, με δυνάμεις πάντι ἀνίσθη, ὡς πρὸς ἐκεί-
νας τὰς πολυαρίθμους τῆ ἐχθρῆ, ἔσαι καὶ ἐκ τῶν ὀπίσθεν καὶ
ἐκ τῶν πλαγίων περικυλιωμέναι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, θαρρῆρευτῶς
καὶ ἀόκνως ὁδοιποροῦσαι νύκτα καὶ ἡμέραν με ταχύτητα, κατε-

Φρόνεν πάσῃ δυσκολίᾳ προσγινομένην αὐταῖς παρὰ τῶ ἐχθρῶ
καὶ κόπον, ἀντιμαχόμεναι καὶ πληγώονσαι ἐν παντί θήματα
τὸν ἐχθρὸν, ἐξηγριωμένας ὡς ὁ Δέων ἐν τῷ περιβλέπασθαι,
ποιεῖ τὰς κρηγέτας αὐτῆ τρέμειν, ἠνώθησαν τῇ 21. τῆ Ἰε-
λίᾳ εὐτυχῶς πλησίον τῆ Σμολένσκι. Κατόρθωμα ἀληθῶς
τῷ ὅτι δικαίως καὶ ἀποδοθῆ εἰς μόνον τὸ γενναῖον γένος τῶν
Ῥώσων.

Διὰ καὶ μὴ ἀπομακρύνωμεν πολὺ ἀπὸ τὸν κεντρὸν, κίνομεν
διακοπὴν τῶν δύο στρατιῶν, καὶ ἐπιστρέφόμεθα πρὸς τὸν Κόμητα
Βιτγενσέιν, τὸν μέχρι τότε ὑπὸ τὸν Μόδιον κείμενον λίχνον,
τὸν εὐκαθῆ Φύλακα καὶ λυτρωτὴν τῆς Καθεδρουέσσης Πετρο-
πόλεως.

Ὁ Μικροτάλος Οὐδινὸς μὲ τὸ σῶμα, συνθεμένον ἀπὸ
ἐπιλείτες Γάλλοις στρατιώταις, θείλων καὶ ἐνωθῆ μὲ τὸ σῶμα
τῆ Μαγδονάλο, διὰ καὶ ἀντικόψῃ τὸν Κόμητα Βιτγενσέιν ἀπὸ
τῆν πόλιν Πισκῶδ, ὑπήγαγε διὰ τὴν χώραν Σέμπες, καὶ εἰς
τὰς 18. τῆ Ἰελίᾳ εἰς τὸ χωρίον Γιακέμποβο, τεσσάρων ὡρῶν
διάστημα ἀπέχον ἀπὸ τὴν πόλιν Πόλωτσκι, εἰς τὸν δρόμον τὸν
ἀντίκρουσεν ὁ Κόμης Βιτγενσέιν, ὅσις καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν γνώ-
μην εἶχε, καὶ μὴ τὴν ἀφήσῃ καὶ ἐνωθῆ μὲ τὸν Μαγδονάλο.
Αὐτῆ ἡ μάχη συνεκροτήθη τρομερωτάτη, καὶ ἐξηκολέθησε
κατὰ συνέχειαν τρεῖς ἡμέρας. Τέλος πάντων ὁ Κόμης Βιτγεν-
σέιν κατέβρεψε τὸν ἐχθρὸν, Φονεύσας ἐξ αὐτῆ καὶ λίχμα-
λωτεύσας πολλὰς, οἱ δὲ λοιποὶ διασκορπισθέντες ἐν ἀταξίᾳ
κατέφυγον εἰς τὰς πλησίον λόγους.

Ἐν τῷ μεταξύ αὐτῶ, κατ' ὅσον ἀκαταπαύτως συνέβαινον τὰ κτυπήματα ὅχι μικρὰ μεταξύ τῆ Κόμητος Βιγγενσείν καὶ Οὐδινῶ, καὶ πάντοτε μετ' ἡμῶν τῶν Γάλλων, ὁ Γενεράλ Τόρμασως εἰς τὰς 15. τῆ Ἰαλῖς ἐκτύπησε τὸ σῶμα τῶν Σαξόνων, τὸ ὁποῖον εὗρίσκειτο εἰς Κόθριν, καὶ τὸ κατέσφεψε Φονεύοντάς τε πολλὰς, καὶ αἰχμαλωτεύσας τὸν Γενεράλ Κλίνγκελ, στρατηγὸν ἐνὸς τάγματος, καὶ ἄλλας χιλιάρχους, ταξιάρχους τε καὶ μικροὺς ἀξιωματικούς.

Τῇ δὲ 30. τῆ Ἰαλῖς, ὁ Κόμης Βιγγενσείν πλησίον τῆς πόλεως Πόλωτσι εἰς τὸ πολίχμιον Κοχάνοβω, τόσον ἰχυρὰ ἐκτύπησε τὸν Μαρσεάλον Οὐδινῶ, ὥστε τὸν κατεδίωξεν ἕως τὸ σκοπὸς τῆς νυκτός. Ἡ μάχη ἐβάρυξεν ὀκτὼ ὥρας, ὁ ἐχθρὸς ἔλαβε μεγαλωτάτην ζημίαν ἀπὸ σκοτωμένων, πληγωμένων καὶ αἰχμαλωτισμένων, καὶ ἔτις ὁ δρόμος τῆς Πετραπόλεως ἔμεινε ἐλεύθερος, καὶ ἔξω παντὸς φόβου καὶ κινδύνου.

Κατ' ὃν καιρὸν ὁ Ναπολεὼν ἐκινεῖτο πρὸς τὸ Σμολένσκι, ὁ Ἄρης μὲ νέας δάφνας ἐνδόξως ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴν τῆ Κόμητος Βιγγενσείν. Ὁ Μαρσεάλος Οὐδινῶ μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν κατὰστροφὴν τε, ὡς ἔφθασεν εἰς αὐτὸν ὁ Γενεράλ - Βρέδε μετ' ἡμῶν Βαββαρικῶν στρατευμάτων, διαταχθεὶς ἔμπροσθεν τῆς πόλεως Πόλωτσι εἰς τοποθεσίαν ἀρμόδιαν, ἠθέλησεν εἰς τὰς 5. τῆς Αὐγῆς νὰ ἀνανεώσῃ τὴν μάχην, ἣ ὅποια ἐξάθη μετ' ἀφοδρωτάτην δραστήτητα καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν, τέλος ὁ ἐχθρὸς ἀποσυρθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω μετ' ἐπιβίοντες Φορλὸν, κατέφυγεν εἰς τὰ ὀχυρώματά τε. Τὴν ἄλλην ἡμέραν

εις τὰς 6. ὁ Γενεράλ Δερκὰ ἐπρόφθασε μετ' ἄλλην νέαν βοήθειαν, συνθεμένην ἀπὸ μίαν Διβιζιόνη Βαβαρέζων, καὶ ἔτω μετ' ἐντε Διβιζιόνας πεζικὸν εἰς τὰς 4. ὥρας, πλησίον τῆς Πόρωτον ὤρμησαν κατὰ τὴν Κόμητος Βιγγενσεῖν κατ' ὅλας τὰς στιγμὰς. Ὁ πόλεμος ἄρχισεν ἀμέσως μετὰ τὰ κανόνικα, ἐτάθη θρηνηδέναιος καὶ αἱματώδης ἐς τὸ ἄκρον. Οἱ Ῥώσοι μετὰ τὴν θραυτικάρδεϊαν καὶ ἀνδρείαν ἐπάταξαν τὸν τριπλασίως ὑπερέχοντα εἰς τὰς δυνάμεις ἐχθρὸν, ὥστε κατασφραγίσαντες τὰ πυροβολητήριά τε, κατεδίωξαν τὰς ἰχυράς Κολόνας τε ἕως εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐμάχοντο εἰς τὰς ῥύμας, τὸ δὲ σκότος τῆς νυκτός κατέπαυσε τὸν φόνον. Καὶ ἔτις ὁ Κόμητος Βιγγενσεῖν ἀφείλετο τὴν ἐμπρόσθιον φυλακὴν τε καὶ παρατηρῆ τὸν ἐχθρὸν, ὁ ἴδιος μετὰ τὸ πῦμα τε πέρασεν εἰς τὸ πολίχνηιον Μπέλοι. Ἡ φθορὰ εἰς αὐτὴν τὴν μάχην καὶ ἐκ τῶν δύο μεριῶν ἐτάθη μεγάλη, ὁ ἐχθρὸς ὅμως τριπλασίως περισσοτέρως ἔχασεν. Ὁ Μαρσεῖλος Οὐδινὼ εἰς τὰς 5. ἐλαβώθη εἰς τὸν πλάτην, καὶ αὐτ' αὐτὴ ἐδίωκει ὁ Γενεράλ Σέν-Σιρ, ὅστις ὡσαύτως ἐλαβώθη εἰς τὴν χεῖρα, ὁ δὲ Γενεράλ Δερκὰ εἰς τὴν κοιλίαν. Αὕτη ἡ μάχη εἰς τὸσαύτην ἀταξίαν ἔφερε τὸν ἐχθρὸν, ὥστε διὰ τριῶν ἡμερῶν μόλις ἐδυνήθη καὶ συνέλθῃ, ὁ δὲ Κόμητος Βιγγενσεῖν ἐν τῷ μεταξύ αὐτῷ ξεναράθη. Ὁ Γενεράλ Σαμπεῖν μετὰ τὴν Διβιζιόνη τὴν πληρωμένην Δερκὰ, ἐδοκίμασε καὶ ἐπιπέσῃ εἰς τὴν ἐμπρόσθιον φυλακὴν τὴν Κόμητος Βιγγενσεῖν, στρατηγημένην ὑπὸ τῷ χιλιάρχῳ Βλαξῆ, ὅμως ἀπεκράθη ὡσαύτως μετὰ μεγάλην τε φθορῶν. Ὁ Κόμητος Βιγγενσεῖν ἀπὸ τὰς 11. τῆς Αὐγέσε εὐ-

ρίσκειτο πλησίον τῆς Πόλωτσκι, ἔσελνε τάγματα νὰ περιερχώμεθα εἰς τὰ πέριξ, τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντες τὰ τῆς ἐχθρῆς τάγματα σιτολογόντα, ἄλλα μὲν τὰ κατέκοπτον, ἄλλα δὲ ἠχημαλιώτερον, καὶ σχεδὸν καθημερινῶς πότε 60. καὶ πότε 80. αἰχμαλώτους μὲ τὰς ἀξιωματικὰς τῶν ἔφερον εἰς τὸ στρατόπεδον.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ὁ Μαρσεάλος Μιχόδοβιτς, ἀφείκει ἀπέναντι τῆς Ῥίγας ἕως δέκα χιλιάδας στρατεύματα ἀπὸ Πρωσσίαντες καὶ Λέχτες, καὶ δύο χιλιαρχίας πλησίον τῆς Δυναβέργης, ὁ ἴδιος ἠπῆγεν εἰς τὸ Ἐβῶρς, διὰ νὰ ἐνωθῆ μετὰ τὰς Σάξονας, οἱ ὁποῖοι εἰνῆντο κατὰ τῆς Γενεράλ Τόρμαστωβ.

Ἐδῶ ἀφήνομεν τὸν γενναῖον καὶ περιφημὸν στρατηγὸν Βιτγενσεῖν καὶ κεραινοῖ τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἐπισπεύομεθα εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν στρατίαν.

Τὸ καθημερινῶς ἀποσύρσιμον τῆς πρώτης στρατίας τῶν Ῥώσων εἰς τὰ ὀπίσω, διὰ νὰ ἀπέφυγε τὸν γενναῖον πόλεμον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀποτέλεσμα μεγάλης φρονήσεως, καὶ σχεδὸν οὐκ ἐστὶν ἐπισημίου πολεμικῆς εὐφυσία, ἐξηγεῖτο εἰς τὴν στρατίαν τῆς Νατολέονος κατὰ διαφόρους τρόπους. Οἱ μισθοτοὶ Κόλακας τῶν ἀλαζονικῶν φρονημάτων τε, ἐβεβαίωσαν τὴν γνώμην κατὰ τὴν ἔφεσίν τε, ἀποδίδοντες τὸ τοῖστον φέρσιμον τῶν Ῥώσων εἰς παντελῆ φόβον, ἀσυμφωνίαν καὶ δυσαρέσειαν κατὰ τῆς διοικήσεώς των. Οἱ δὲ ὑμεῖς τὸν νῦν ἐξ αἰτῶν ἐξίσταντο, συνεχόμενοι ὑπὸ μιᾶς ἀπρας ἀπορίας, καὶ πάντοτε ὑποπεύοντο ὀλεθρίαν κατ' αὐτῶν τὴν ἐμβασιν, ὡς καὶ δὲν τὴν ἀπέφυγον. Τῆτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὰ ληφθέντα γράμματα τῶν

ἐχθρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι Γάλλοι ἐπαινῶντες τὴν ἀνδρείαν τῶν Ῥώσων, ἔλεγον ὅτι δὲν ἐμποροῦσι νὰ καταλάβωσι τὸ αἶτιον, διὰτὶ οἱ Ῥῶσοι ἀποσύρονται εἰς τὰ ὀπίσω. "Ἐνας Καπετάνος τῶν Ἰγγινέρων (*), ἀπὸ τοῦ σῶμα τῆ Μαρεσάλα Δαβῆ, εἰς τὸ πρὸς τῆς συγγενεῖς τε γράμμα μετὰξὺ τῶν ἄλλων, ἔλεγε. „πολλὰ Φοβέμα, μήπως καὶ οἱ Ῥῶσοι συρέμενοι ἀκαταπαύτως εἰς τὰ ὀπίσω, μᾶς παίξωσι κἀνεὺς παιγνίδι παρόμοιον, ὡς ποτὲ εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐπαῖξαν τῆ Καρόλα δωδεκάτε.“

Ἡ ἀφίξις τῶν δύο στρατιῶν εἰς Σμολένσκο, καὶ ἡ ἔνωσις αὐτῶν ἐκεῖ, ἐσάθη ὡς μία τις ἐποχὴ ταύτης τῆς ἐκστρατείας, καὶ κατόρθωμα εὐτυχέστατον καὶ τὰ μέγιστα ἀναγκαιότατον. Αὐτῆ τὰ στρατεύματα ἔπειτα ἀπὸ δύο μηνῶν δυσφορήτες ὁδοπορίας, καὶ ἀκαταπαύτως κόπης καὶ κτυπήματα μετὸν ἐχθρὸν, ἔλαβον τὴν ἀναγκασίαν ἀνάπαυσιν. Ἡ εὐτυχὴς ἐπίτευξις αὐτῶν, ὅχι μόνου ἀπέδειξε τὴν πεπλανημένην πρόβησιν τῆ Ναπολέονος ψευδῆ, ἀλλ' ἐτι καὶ κατὰ πάντα ἐματῆίωσε πρὸς τὰτοις καὶ ἕλα τὰ κατεστρωμένα χεδιά τε. Ἐξήλειψε τὰς ἐνειροπόλους Φαντασίας τε, καὶ ἐκεῖ, ὅπῃ αὐτὸς ἐσοχάζετο θριαμβευτικῶς νὰ τελειώσῃ τὸν πόλεμον, καὶ νὰ δώσῃ νόμους, εἶδε καὶ τῷ ἐφύτρωσκν μύριοι νέοι Φραγκοί, καὶ τὸν πόλεμον, χεδὸν ἔτως εἰπεῖν, τότε μόνον ἀρχόμενον.

(*) Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σχεδιάζουσι τὰ εἶδη καὶ τὰς τρόπους τῶν Φραγκίων καὶ ὀχυρωμάτων. Ἀγγλῖνοί.

Ἄφ' ἑτοιμότητος λογιῆς, ὃ διὰ εἴκοσι χρόνων κατὰ συνέχειαν Φίλος ἐρέταμιος τῆς τύχης Ναπολεῶν, ἐντροφῶν ἐν ταῖς ἀγιά-
 λαις αὐτῆς, εἶδε τὸν ἑαυτὸν τε ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἴδιαν περιπαυ-
 μένου, ἐπειδὴ καὶ ὄχι μόνου δὲν ἐδυνήθη· πλησίον τῆς Βίτεποκ
 νὰ χαλάσῃ τὴν πρώτην στρατιὰν τῶν Ῥώσσιων κατὰ τὴν Φαν-
 τασίαν τε, ἀλλ' ἔτε καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἑνωσίν τῆς μὲ τὴν δευ-
 τέραν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐβλεπε περιπλέον πῶς ὁ ἴδιος κατανατᾶ
 εἰς ὄχι μικρὰν φενοχωρίαν, ὡς ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐράτευμά τε ἄρ-
 χισε νὰ φαίνεται ἀνάγκη μεγάλη ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῶν, ἣ ὁ-
 ποία ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐγίνετο πλέον αἰσθαντικὴ, καὶ μάλιστα
 εἰς τὸ ἵππιόν τε, μὲ τὸ νὰ μὴν εὔρισκον κατ' ἐδέουα τρόπον
 νὰ σιτολογῆσασιν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λαὸς ἀπὸ τὰ χωρία φεύγων
 εἰς τὰς λόγους καὶ εἰς ἄλλα μέρη μακρύτερα καὶ ἀσφαλῆσε-
 ρα, ὅστι ἐδύνοντο τὸ ἔπερον μεθ' ἑαυτῶν, τὸ δὲ λοιπὸν διὰ
 νὰ μὴ τὸ εὔρη ὁ ἐχθρὸς τὸ ἐξολόθρευον, καὶ ἠνωμένοι μὲ
 τὰς Κοζάκας, τὰ σκελλόμενα τάγματα τῶν ἐχθρῶν νὰ σιτολογῆ-
 σῶσι τὰ κατένοπτον ἢ τὰ ἠχμαλώτεον.

Τῆτο τὸ ἀποτύχημα ἐβίασε τὸν Ναπολέον νὰ πάρῃ ἄλλα
 μέτρα, καὶ νὰ ταχύνη τὴν ἄλωσιν τῶν Σουλένσκων, πᾶ ὡς προ-
 πύργιον τῆς Καθερευέσης Μόσκιβας, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλει εὔρει
 ἐκεῖ ἀποθήκας τροφῶν, διὰ νὰ ζωογονήσῃ τὸ ἐράτευμά τε, καὶ
 μάλιστα τὸ ἵππιόν, ὡς ὅτι ἐν τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως εἶχον
 ἀρχίσῃ νὰ φαίνοντα. ἀδένεσαι εἰς τὸ ἐράτευμά τε καὶ ἀτονία,
 εἰς τόσον ὅτι καὶ πολλὰς ἄφηναν εἰς τὰς σιηνὰς ἀπερισκέπτως
 καὶ χωρὶς τινος ἑοφθείας. Ἀγνακὰ καὶ αὐτοὶ οἱ νέοι Τάγτα-

λοι, ἐν τῶν ἀρπαγῶν εὐπορεῖσκαν χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ, πλὴν ἐν τῆς πενίας ἀπέδαμον, καὶ ἀγαλακτισμὸς πολὺς μετὰ γογγυσμῶ διεδίδωτο εἰς τὸ στρατόπέδον. Διὰ τὴν ἀναπαύσῃ λοιπὸν τὸ στρατεύμα τὰ, ἐσπέδαζε μὲ τὰς κολακείας τὰ τὸ βεβαιοῖ, ὅτι ἡ ἄλλωσις τῶ Σιολένσιος θάλει ἀποφασίσει τὴν μοῖραν τῆς Καθεδρας, καὶ θάλει δώσει καὶ τέλος τῶ πολέμου.

Αἱ δὲ στρατῆραὶ τῶν Ῥώσσιων ἐνωθεῖσαι ὡς εἶρηται, ἐσκέπτοντο πῶς καὶ ἐπιπέσωσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὄντα κατὰ τινὰ τρόπον διαιερισμένον. Καὶ ἔτιωσ εἰς τὰς 26. τῶ Ἰβλίας, τὰ καὶ ἐν τῶν δύο μερῶν τῶ ποταμῶ Νίπρου ἐπισκοπεύοντα τάγματα, τὸν ἀριθμὸν πέντε χιλιάδες, ἐκινήθησαν διὰ τὴν Ῥέδνικον. Εἰς δὲ τὰς 27. ὁ Κομης Πλάτωσ μὲ τὰς Κοζάνικας καὶ Γισάρικας ἐτύπησε τὸ ἵππικὸν σῶμα τῶ Σεβασιάνικη, καὶ ὀλίγον καὶ αἰχμαλωτεύσῃ καὶ τὸν ἴδιον. Ὁ ἐχθρὸς εὐρισκόμενος τότε εἰς τὸ Πορέζικον, ὡς εἶδε καὶ ἐφάνησαν ἐκεῖ πλησίον Ῥωστικὰ τάγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ ἐν τῶ Γενεράλ - Μαιόρικος Κράσνωσ, καὶ τὸ ἕτερον τῶ Γενεράλ - Ἀδιστάντε Βιντζενγερόδε, ὅσις ἐνεργῶσεν εἰς τὸ ἀρισερὸν πλευρὸν, καὶ ἐκτείνετο ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τῶ Δεῖνικ ἕωσ τῆς Βίτεπσι, ἐπισκοπεύων τὸν ἐχθρὸν, ἀπεσύρθη ἐκείθεν, καὶ ἐκινήθη διὰ τὸ Σιολένσιον. Ὁ ἀρχιστράτηγος εἰς τὰς 3. τῶ Αὐγέσας ὡς ἔμαθεν, ὅτι ὁ Νικπολέων ἐβύναξεν ὅλα τὰ σώματα ἀπὸ διακοσίας χιλιάδας στρατιώτας, καὶ διέβη εἰς τὸ ἀρισερὸν μέρος τῶ Νίπρου εἰς τὴν Ῥωσάνικον, ἐπὶ σκοπῶ καὶ φθάσῃ ταχύτερον ἀπὸ τῶς Ῥώσσιος εἰς τὸ Σιολένσιον, ἐπρόκειτο τὸν Γενεράλ - Λεϊτανάντε Ῥάβσκιην, ἀμέσως καὶ προ-

Φθάση εἰς βοήθειαν τῆς Γενεράλ Νεβερόβσκη, ὅσις ἐφύλαττε τὸν δρόμον τῆς Σμολένσκη, καὶ εἰς κάθε βῆμα ἀνδρείως ἀντεμάχετο πρὸς τὸ πολυάριθμον τῆς ἐχθρῆς. Ὁ Γενεράλ Ῥαέβσκης ὀπιτῶ ἄρων δρόμον διαβάς ἀκράτως, εἰς τὰς 4. τῆς Αὐγῆς τὸ πρῶτ' ἐφθάσε καὶ ἠνώθη μετὰ τὸν Γενεράλ Νεβερόβσκην ἔξωθεν τῆς Σμολένσκη μακρὰν μίαν ὥραν, ἐπ' ὅφει πάσης τῆς στρατιᾶς τῆς ἐχθρῆς, στρατηγεμένης ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς Ἰμπεράτορος. Ὁ ἐχθρὸς ὡς εἶδεν ἀφικνεμένην τὴν τοιαύτην βοήθειαν, ἐδιπλασίασε τὴν ὀρμήν τε, πλὴν δὲν ἔχυσε ἐδόλωσ κατὰ τῆς ἀπελπισμένης ἀνδρείας, τῆς, ἔτιωσ εἰπεῖν, μιᾶς δρακὸς ἀνθρώπων. Εἰς τὰς 10. ὥρας πρὸ τῆς μεσημερίας ἐφθάσεν εἰς τὸ Σμολένσκο καὶ ὁ Πρίγκιψ Βαγρατιῶν, καὶ ἐνέχυσε τὸν Γενεράλ Νεβερόβσκην ἔτι μετὰ μίαν Διβιζιόνε Γρανοδέρων. Τὸ σράτευμα αὐτὸ μετὰ τὴν εὐρωσίαν τε ὑπερέβη πᾶσαν πιθανότητα, καὶ ἀπέδειξε τὸ πόσον ὑπερισχύει ἡ ἀνδρεία τῆς πλήθους. Οἱ Ῥῶσσοι ἀντιμαχόμενοι ἐτραβίχθησαν ἕως ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἐκεῖ ἔγινε φοβερὰ αἱματοχυσία, ὁ ἐχθρὸς μεταχειρίθη ὅλας τὰς δυνατὰς τρόπους, εἰς τὸ νὰ κυριεύσῃ ἐκεῖνην τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὴν πόλιν, ἀλλ' εἰς μάτην ἐσάθησαν ὅλοι τε αἱ ὀρμητικαὶ δοκιμαίαι, τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἔκαμε διακοπὴν τῆς Φόνος, καὶ αὐτὸς ἀπεσύρθη ἀσάυτως μετὰ μεγαλωτάτην τε Φθοράν. Ἀφ' ἐσπέρας ἐφθάσεν εἰς τὸ Σμολένσκο καὶ ἡ πρώτη στρατιά. Τὸ πρῶτ' εἰς τὰς 5. τῆς Αὐγῆς, τὸ ἔκτον σῶμα καὶ ἡ τρίτη Διβιζιόνε ἀλλὰ ἔκαν τὸν Ῥαέβσκην, εἰς τε τὰ ἔσω τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ ἔξωθεν

ὄχυράματα, τὰ δὲ λοιπὰ σώματα τῆς πρώτης στρατίας, ἐστάθησαν εἰς τὸ κατὰ τὸν Νίπρου ποταμὸν προάσειον. Εἰς τὸ κράτευμα τῶν ἐχθρῶν προσηνώθη ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα τῆς Πρίγκιπος Πονιατώβσκη, συνθεμένον ἀπὸ δεκαπέντε χιλιάδας στρατιώτας. Ὡς τὸ κράτευμα τῆς Ναπολέονος ἐσυμποσῆτο ἕως 220000, τὸ ὁποῖον παρετάχθη ἔμπροσθεν τῆς Σμολένσκη, καὶ εἶχε τὸν τρόπον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔνωσιν τῶν Ῥώστων μὲ τὴν τρίτην δυτικὴν στρατιάν, καὶ μὲ τὴν ἐκ τῆς Μολδαβίας, καθὼς ἕμοιως καὶ μὲ τὰ σώματα τῆς Σάβεν καὶ Ἐρτελ, καὶ νὰ τὰς κόψῃ τὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ ὅλης τῆς μεσημβρινῆς Ἐπαρχίας, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐλάμβανον ἀφθόνως τὰς ζωτροφίας, τέλος δὲ καὶ ἀπὸ τὸν δρόμον τὸν φέροντα εἰς Μόσκειον. Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τέτοις οἱ Ῥῶσοι εἶχον προλάβῃ τὰς σιοπέστες. Ἡ δευτέρα στρατιὰ ταχύνασα τὸ κίνημά της εἰς Δορογοβάζ, ἐβάσταξεν αὐτὸν τὸν δρόμον. Ἡ δὲ πρώτη ἔχεσα ὄχι περισσοτέρας τῶν ἐβδομήκοντα ἑξ χιλιάδων στρατιώτας, ἀξίως εἰς τὸ νὰ πολεμήσωσιν, ἔμεινεν εἰς Σμολένσκο νὰ ἀντισταθῇ εἰς ὅλην τῆν ἐχθρῶν τὰς δυνάμεις. Ἡ 5. τῆς Αὐγέστου, ἐστάθη ἡμέρα φρικωδεστάτου πολέμου. Ἀπὸ τὸ πρῶν ἄρχισαν εἰς διάφορα μέρη οἱ ἀκροβολισμοί, εἰς δὲ τὰς 11, ἄρας πρὸ τῆς μεσημερίας συντάξας ὁ ἐχθρὸς ἰσχυρὰς Κολόνας συντροφευμένας ἀπὸ ἀκατάπαυστον φωτικῶν πολυαρίθμων κανονίων, ἄρμησε πανταχόθεν τῶν μερῶν ἐπὶ τὴν πόλιν. Τὰ Ῥωστικὰ στρατεύματα εὐρέθησαν βιασμένα ἀπὸ τὴν τόσῃ ὀρμητικῇ τῆς ἐχθρῶν ἐπιδρομῇ, νὰ τραβιχθῶσιν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως

ἐκεῖ ἐτάθη ὁ καθ' ὑπερβολὴν πλέον θηριώδης Φόνος. Ὁ κο-
 νιοριτὸς καὶ ὁ καπνὸς ἐσκοτίζον τὸν ἀέρα, ἀπὸ τὸν κρότον,
 κραυγὰς καὶ βοῆν, ὅχι μόνον αἱ διὰ λόγων προσκαί τῶν ἀξιο-
 ματικῶν δὲν ἠκούοντο, ἀλλ' ἔτε αἱ διὰ τυμπάνων. Ὁ Γενεραὺ
 Κονοβιτζήν μὲ τῆς Διβιζιόνε τε, μὲ ἄκραν ταχύτητα ἔβαλεν
 εἰς τάξιν τὴν ἐκ τῆ ἀθηφάγῃ πυρὸς ἀνασκευῆν τῶν στρατιω-
 τῶν, ὁ ἴδιος ἐλαβώθη εἰς τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἀδὲ σημεῖον περὶ
 τέτε δὲν ἔδειξε. Τελος, βλέποντες ὅτι, ὅχι πῶς ἡ ἀνδρεία τῶν
 στρατιωτῶν ὀλιγοψυχεῖ, ἀλλ' οἱ εἶχοι αὐτῶν ἐλαττῶνται, πρό-
 φθασεν ἡ τετάρτη Διβιζιόνε μὲ νέα στρατεύματα εἰς βοήθειαν
 καὶ ἀνορθώθησαν, τὸ δὲ σκότος τῆς νυκτὸς ἔπαυσε τὴν αἰμα-
 τοχυσίαν. Ὁ ἐχθρὸς ὅχι μόνον δὲν ἐτέτυχεν νὰ εἰσβάλλῃ μέσα
 εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξωθεν ὀχυρώματα ἐμειναν ὅλα
 εἰς τὰς ῥάτσας. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Γενεραὺ Δόχτορωβ ἦ-
 τον ὁ ἀρχηγὸς τῶν μαχομένων στρατευμάτων, εἰς τὴν Φρέμι-
 μον διαταγὴν, ἐρηγορότητα καὶ ταφειρότητα χρεωσθεῖται νὰ
 ἀποδοθῆ ἢ ἐπίτευξις τῆς ἐξωθήσεως τῆ ἐχθρῆ. Ὁ Γενε-
 ραὺ Νεβερόβσκις καὶ ὁ Πρίγκιψ Βιρτεμβέργος Εὐγένιος ἀρι-
 τευσαν τὰ μέγιστα. Εἰς αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας ὁ ἐχθρὸς ὑπέ-
 φερεν ἀσυνγκρίτως μεγάλην φθοράν, ὁ ἴδιος ὁ Ναπολέων μῆ-
 λισ πρόφθασε νὰ ἀποφύγῃ τὰς χεῖρας τῶν Κοζίκων. Ἐν-
 τὸσάτω δὲ τὸ Σμολένσκι κατεκαίετο εἰς τὴν φλόγα. Θείκια
 ἐλσεινὸν ἦν νὰ ἐλέπη τὴν παλαιάν αὐτὴν πόλιν, πῶς ἐφθεί-
 ρετο ὑπὸ τῆ πυρὸς τρεπομένη εἰς σποδόν. Τὰ πυρπολέμενα
 ὀσκήτια, οἱ δρόμοι, οἱ ἀπολειφθέντες κίττοι κατατρομασμέ-

νοι Φεύγοντες ἀπὸ τὰς οἰκίας των, καὶ περιτρέχοντες διὰ νὰ προφυλάξωσι τί τῆς περιστάσεως, ἅλα αὐτὰ εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς Φλογός, ἐβδύπλον τὸν ἄνθρωπον εἰς ἓν εἶδος Φοβερᾶς ἀπελπισίας. Μόλις καὶ μετὰ πολλῆς κόπης ἐπροφυλάχθη ἀπὸ τὴν Φατίαν ἢ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Νίπρον γέφυρα, διὰ τῆς ὁποίας αὐτῆς καὶ μόνης ἐσυγκοινωνοῦν τὰ ἐν τῇ πόλει στρατεύματα μετὰ τὴν μεγάλην στρατίαν.

Ἡ πόλις Σιολένσκο, ἀγναλὰ καὶ κητὰ τὴν γυώμην τινῶν, ἔπρεπε νὰ ᾔνοι διαυθεντευμένη περισσότερον καιροῦ, πλὴν παραβύλλων τὸ πολυάριθμον πλῆθος τῶ ἐχθρῶ, δὲν ἐσύμφε-
 ρεν αἱ δύο στρατιαὶ νὰ ᾔνοι ἀπ' ἀλλήλων χωρισμέναι, καὶ πάλιν διὰ νὰ μὴ προλάβῃ ὁ ἐχθρὸς ἀλλοχόσθην καὶ πιάσῃ τὸν δρόμον τῆς Μόσκιβας καὶ Καλέγγας; μέρη, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ στρατεύματα ἐλάμβανον ὅλα τὰ χρειώδη, διὰ τῆτο καὶ διὰ νυκτός ἐυῆσαν τὰ στρατεύματα καὶ ἔφησαν τὴν πόλιν εὐπερον, τὴν γέφυραν δὲ τὴν ἐχάλασαν, ἀντικρυ τῆς ὁποίας ὁ Γενεράλ-Λεϊτενάυτες Κονοβνίτζην μετὰ μερικῶν στρατευμα ἔμενον ἕως τὸ ταχύ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὡς εἶδεν ὁ ἐχθρὸς τὴν πόλιν ἀφη-
 μένην, ἀμέσως ἐφάνη εἰς τὴν χαλασμένην γέφυραν, διέβη τὸν ποταμὸν διὰ τῶ πόρε, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ προάσειον, ἀλλ' ὁ Γενεράλ Κονοβνίτζην ἐτοίμως τὸν ἐδέχθη μετὰ τὰς αἰχμας, τὸν ἐδίωξεν ἕως τῶ ποταμῶ καὶ τὸν ἐβίασε πάλιν νὰ διέβῃ εἰς τὸ πέραν, αἰχμαλωτεύσας ἀρκετάς. Τοιαύτης λογῆς τὴν 6. τῶ Αὐγύστου δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἔμειναν καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν τὰ στρατεύματα ἤσυχα, ἔτοιμα μὲν εἰς μάχην, πλὴν

δὲν ἕκαμαν κἀνέκα κίνημα. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς 8. ὄρας ἢ πρῶτη στρατιὰ εἰς δύο Κολόνας ἐτραβίχθη πρὸς τὸν δρόμον τῆς Μόσκιβας. Ὁ ἐχθρὸς ὡς εἰσέβαλεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρεν αὐτὴν ἔρημον παντὸς εἶδός, ὑπὸ τισαύτην μανίαν ἐνυριεύθη, ὥστε τὴν ἀπετέφρωσεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἐφείθη εἰς τὰς ὑποχέσεις τε πρὸς τὸ ἐράτευμά τε, ὅτι εἰς Σιολένσκο θέλουσιν εὖρη πᾶσαν εὐχαρίησιν, καὶ οἱ στρατιῶται ὡς οἱ λυμεῶνες λύκοι ἀπὸ τὴν πείναν περιτρέχοντες, ὅν τινα ἠπήνταν ἀπὸ τὰς μείναντας ὀλίγας πολίτας γηραλαίας καὶ ἀσθενεῖς, τὲ ἐζήταν ἄρτου, καὶ διὰ τὰ μὴν εὔρισκον, ἐξαγριέμενοι ἐκ τέττε περισσότερον, ἄρμῶσαν εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἀπολειφθέντων ὀσπητίων καὶ ἐπιλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τέττε ὀλίγον ὠφελήθησαν. Εἰς τὰς 7. ὁ ἐχθρὸς ἔσπευσε μὲ μεγάλας δυνάμεις εἰς τὸν δρόμον τῆς Μόσκιβας, ὀρμῶν ἐπὶ τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ-Μαιόρος Τυτζκὼβ τῆ 2. καὶ ἐπὶ τὸ τᾶγμα τῆ Γενεράλ-Μαιόρος Κόρφα, οἱ ὁποῖοι ἀνδρείως τὸν ἀντέκρουον, ἕως ἔ τῆς ἐπρόφθασσε καὶ βοήθεια. Ἐντὸς δ' ὀλίγης ἢ μάχης ἀναψε καὶ εἰσφέρθη εἰς τὸ κέντρον μὲ ἄκραν ὠμότητα καὶ θρασύτητα καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν, ἀγναλὰ ὁ ἐχθρὸς μὲ ὑπερόχως δυνάμεις, εἶχε καὶ τὴν τοποθεσίαν ἀρμοδίαν, οἱ Ῥῶσοι ὅμως ἐβάσταξαν τὸν τόπον τας. Ἡ μάχη ἐσαθη ἀδιάκοπος ἐννεα ὄρας καὶ πολλὰ αἱματοσφαγῆς, ἕως ἔ ἐνύκτωσε, καὶ ὁ ἐχθρὸς χωρὶς τὰ λάβη καμμίαν καλὴν ἐμβασιν ἀπὸ τὰ τισαύτα ὀρημητικά τε καὶ διάφορα κινήματα, ἀπεσύρθη μὲ μεγάλην τε φθοράν. Μετὰ τῆτε οἱ Ῥῶσοι ἐτραβίχθησαν πρὸς τὸ Δορο-

γοβάζ, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ τζαρέβο-Ζαϊμπζε, ὅπου αἱ δύο στρα-
 τικαὶ ἠνώθησαν, καὶ ἐξηκολέθην νὰ ἀποσύρωνται πρὸς τὴν Βιά-
 σμαν. Ἡ δ' ὀπισθοφυλακὴ (*) ἀκολοθεῖσα τὴν μεγάλην στρατικὴν
 ἀπὸ τὰς 10. ἕως τὰς 15. τῆς Αὐγῆς, καθ' ἡμέραν ἀκατα-
 πύτως ἐδέχετο τὴν ὀρμὴν τῆς ἐχθρῆς καὶ ἀντεμάχετο, ἐξό-
 χως δὲ εἰς τὰς 15. ὁ ἐχθρὸς κινήσει μετὰ πολλὰς δυνάμεις
 τὴν ἐκτύπησεν ὀρμητικῶς εἰς τὴν θείσιν της, ὁ πόλεμος ἐθάλα-
 ξεν δ' ὄρασι σφοδρότατος, ἀλλ' εἰς καθέ τε ἐπιδρομὴν ὁ ἐχθρὸς ἑμε-
 υς διωγμένος. Τέλος ἀποσεύρας τὰς δυνάμεις τε εἰς τὰ ὀπίσω, ἐπι-
 σκοπεῖ νὰ περικυκλώσῃ τὴν ὀπισθοφυλακὴν ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος,
 οἱ Κοζάκοι ὑπὸ τὸν Ἡλοβαίτσικον τῶν 5. ἀπενατέστησαν καὶ αὐτὸ τὸ
 κίνημά τε ἀπρακτον. Τοιούτῳ τρόπῳ ὁ ἐχθρὸς ἐξωθεῖς, ἔπαισε τὰς
 ὀμάδας τε, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη εἰς τὰ δάση, ἀφ' οὗ ἐν μικρὸν
 μέρος διὰ νὰ ἐπιτισκοπέυῃ. Ἀκολούθως καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ βλέ-
 πασα ὕψως, καὶ ἔχουσα χροεὶαν ἀναπάνσεως, ἐπλησίασεν εἰς τὰς
 ἰθὺς πρὸς τὴν χώραν Βιάσμαν, καὶ ἐκεῖ ἐστάθη.

Ἡ ἄλωσις τῆς Σουλύστιας καὶ τῆς Θηριώδες καὶ ἱερόσυλον
 Φέρτιμον τῆς αἰμοβόρας ἐχθρῆς, ὡς ἔγινον γνωστὰ εἰς τὸν κοινὸν
 λαόν, τότεν τὸν ἐξηγγρίωσαν καὶ τὸν διήγειραν εἰς ἐκδίκησιν
 κατὰ τῶν ἀθέσμων, ὥστε καὶ οἱ πλησίον καὶ οἱ μακρὰν ἀπέ-
 χοντες τῆς πόλεως, σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις ἕτι ἐδύνοντο
 νὰ πάρωσι, ἐφέρον μεθ' ἑαυτῶν, ἀκολοθεῖντες ἄλλοι μὲν ὀπι-
 σθεν τῆς στρατεύματος, ἄλλοι δὲ μακρὰν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας,

(*) Τὸ ὀπίσθεν τάγμα τῆς στρατεύματος, ἡ ἔραγια.

καὶ ἡμεῖς ἀμόσασμεν πρὸς τὸν Βασιλέα μας Ἀλέξανδρον. Εἰς
 ἡμᾶς τὰς ὀρθοδόξους μεγάλη ἀμικρτία κρύβεται, ὅταν καὶ ἀρ-
 νηθῆ τίς τῆν πίσιν τε καὶ τὸν Βασιλέα τε. Ἐξοσίαν ἔχετε,
 κάμετε ὅτι θελετε, καὶ αὐτὸ τὸ ζῆν ὑπερήσατέ μας,
 Θεὸς θελεῖ περιλάβει τὰς ψυχὰς μας, (κάμει τὸν σαυρόν-
 τε) τὸ δὲ καὶ γινώμεν ἀδελφοί μας, πᾶσα ποτὲ δὲν γίνεται.“
 Ἴδὲ ὅποια φρονήματα καὶ ποίας αἰσθήσεις κρέφει εἰς τὴν ψυ-
 χὴν τε ὁ κοινὸς λαὸς τῆς Ρώσσίας! ὁ Γενεράλης ἔμεινεν ἐν-
 σαρκίως, καὶ οἱ περιπτώτες μόλις ἐδάσαν πίσιν εἰς τὸν ἐρμη-
 νευτήν, καὶ εἶδον καθαρὰ ὅτι ἔχουσι καὶ κάμωσι μὲ γένος,
 τὸ ὁποῖον ὅτι δὲν εἶναι ῥωσσικόν, δὲν εἶναι εἰς αὐτὸ καὶ δεκτόν.

Οἱ Ναπολέων εἰς τὸ Σμολένσκο ἔμαθε τὰ πάντα, ἔακ
 ἠκολέσθησαν εἰς Μίανβαν, τὸν κενρὸν τῆς ἐκεῖ διατριβῆς τῆ
 Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐθεβαιώθη λεπτομερῶς, μὲ
 ὄιον ἐνθουσιασμὸν προσεδέχθη ὁ λαὸς τὸν Ἰμπεράτορά τε, τὰς
 προσφερθείσας αὐτῷ προθύμους θυσίας ἀπὸ ὅλας τὰς ἐται-
 ρείας, καὶ περιπλέον ἐνείτην τῶν εὐγενῶν περὶ τῆς ἐπαυξή-
 σεως τῶν ὄπλων, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆ Βασιλικῆ ἀξιώματος
 καὶ γένος τῶν Ρώσσιων, τὴν ὑπακοὴν πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν,
 τὴν εαθερότητα, τὴν συναίνεσιν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν Φλογεράν
 ἀγάπην, περὶ τῶν ὁποίων πρὸ χρόνου τὸ ἀχρεῖον Μονιτόριον (*)
 ἐναγχύντως Φλυαρεῖ. Αὐτὰ βλέπωντας ὀφθαλμοφανῶς ὁ Ναπο-
 λέων, πρὸς τέτοις δὲ καὶ τὰς ἐνδόσεις τῆ Ἐπάρχα τῆς Μόσσκας
 πρὸς τὸν λαὸν, τὰς ὁποίας μαθερμηνεύοντες προστέφερον τῷ

(*) ἘΦημερίδα τῆ Παριγίς.

χιζε καὶ δεικνύη τρόπον τινὰ παρρησίην, καὶ διὰ καὶ προλάβη
 καὶ καταπαύσῃ τὸν ἀρχόμενον θόρυβον, μεταχειρίσθη δύο τρό-
 πους, τὸν μὲν αὐστηρὸν καὶ αἰμοβόρον, καὶ γὰρ ἐπυροβολᾷσεν
 ἐκ τῶν τοιάντων καθημερινῶς σχεδὸν ἀπὸ δέκα ἀνθρώπους δια-
 ἰκανὰς ἡμέρας. Τὸν δὲ προτρεπτικὸν, ὑποχόμενος ὅτι εἰς τὴν
 Μόσκειαν ὀγγίγωρα θέλῃσιν ἀπολαύσῃ πᾶσαν αὐτίρκειαν καὶ
 ἀνάπαυσιν. Περιπλέου δὲ καὶ διὰ καὶ μὴ λειποτακτῶσι τοῖς
 ἔμπνεε φόβον, λέγων, ὅτι ὅλας τὰς αἰχμηκλάτας Γάλλους, ὁ
 μὲν κοινὸς λαὸς τῶν Ῥώσσιων, τὰς σκοτῶνει, οἱ δὲ τακτικοί,
 τὰς ἐθέλλουσιν εἰς τὴν Σιβηρίαν. Μὲ ὅλα αὐτὰ ὅμως ἡ πείνα
 καὶ ἡ ἀνάγκη, τὸν θόρυβον καὶ τὰς ἀταξίας δὲν τὰς ἐσμί-
 κρυνον. Ὅθεν ἦτον βιασμένος ἐπὶ τὸ μάλλον, καὶ ταχύνη ὅσον
 τὸ ὀγγιγρότερον τὸν αἰμοβόρον σκοπόντα, καὶ ἔσπευδε μὲ ὅ-
 λας τε τὰς δυνάμεις καὶ κτυπήσῃ τὰς Ῥώσους, προχωρῆντας
 θαθμηδὸν πρὸς τὴν Μόσκειαν καὶ καὶ τὰς δισκορπίσῃ, πρὸτῃ
 φθάσωσιν εἰς δυνάμωσίν των τὰ πανταχόθεν συναθροισόμενα
 στρατεύματα. Ἐξ ἐναντίας δὲ καὶ ἡ κατάστασις τῶ ὀλίγῃ ἀ-
 ριθμῷ τῶν Ῥωσσιῶν στρατευμάτων, ἀπὸ ὄραυ εἰς ὄραυ ἐλάμ-
 βανε χρεῖαν ἐρηγόρου Φροντίδος, ἐπειδὴ καὶ καὶ ἀντισταθῶσιν
 ἰποφασιστικῶς εἰς ἓνα τόσον πολυάριθμον ἐχθρὸν δὲν ἐσύμφε-
 ρε, τάλᾳχισον διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶ ἀριθμῶ των ἔπρεπε καὶ ἦ-
 ναυ ὀχυρωμένα εἰς καλὴν τοποθεσίαν. Τῆτο δὲ διὰ καὶ κα-
 τορθωθῆ ἔχρειάζετο καιρὸν τὸ ὀλιγότερον δύο ἡμερόνυκτα, καὶ
 εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ ὀπισθοφυλακὴ ἀντιμαχομένη τῷ ἐχ-
 θρῷ εἰς ἓνα τόπον, αὐτὸς ἐδύνκτο καὶ ἐπιπέσῃ εἰς αὐτὴν με-

ἐξηγῆσε κατὰ τὴν θάλασσαν διαφορετικῶς. Μετὰ τὴν ἀφί-
ξιν ὅμως τῆς Πρίγκιπος Κατέζωβ εἰς τὸ εἰράτευμα, καὶ ὁ Ναπο-
λέων ἀρχισε νὰ λαμβάνη ἄλλας ιδέας περὶ τῶν Ρώσων,
καὶ ἔγινε καὶ πλέον προσεκτικὸς, ἐνθυμήθη τὰς ὅσας τρό-
μους ὑπέφερεν, ὄχι μίαν φοράν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀπὸ τῆτου
τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν Ἴηρωα. (περὶ τῆς ὁποίας δημηγορῶν ὁ
Ναπολέων εἰς τὸ στρατόπεδόν τε, ἔλεγε πρὸς ὅλους, νὰ ἔχωσι
μεγάλην προσοχὴν ἀπὸ αὐτὸν, ὀνομάζωντάς του Ἀλώπεικα πο-
λιάν). Τέλος πάντων ἐβεβαιώθη καὶ περὶ τῶν λαμπρῶν τε πρά-
ξεων, ὅσας ἡ εὐφύια τε κατόρθωσεν εἰς ταύτην τὴν ὑσέραν κατὰ
τῶν Οἰθωμανῶν ἐκστρατείαν, καὶ ὠμολόγησε καὶ τὴν εὐδοξον
μετ' αὐτῶν ἀσφαλιθεῖσαν εἰρήνην, περὶ τῆς ὁποίας οἱ Ρῶσοι
τῷ ὀμολογεῖσι τὰς χάριτας μεγάλας, ἀγκυλὰ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν
ἴδιον ὡς ἀπίθανον φαινομένην.

Τὸ Ρώσικόν εἰράτευμα ἐξακολοῦθον νὰ ἀποσύρηται, ὡς
ἐφθασεν εἰς τὰς 23. τῆς Αὐγέστε πλησίον τῆς Μοναστηρίας Κό-
λοσκας, εὔρε τοποθεσίαν ἀρμόδιον καὶ ἐσάθη πλησίον τῆς χω-
ρίας Μποροδινῆ, τέσσαρας ἡμέρας ἀπέχον ἀπὸ τὸ Μοζάιτσκο, καὶ
ἑκοσι ἀπὸ τὴν Μόσκιβαν. Αὕτη ἡ τοποθεσία ἦτον ἡ κλιμα-
τικῆρα, ὁποίαν ἐμπορεῖ τις νὰ εὔρη εἰς τόπως ὀμαλῆς, τὸ ἀ-
ριστερὸν μέρος μόνον ἦτον ἀδύνατον, ἀλλ' ἡ Φρόνησις καὶ ἐμ-
πειρία τῆς δοκίμου στρατάρχε ἐδυνάμωσεν καὶ τῆτο τὸ μέρος,
καὶ ἀπεφάσισεν αὐτῆ νὰ προσμεῖνη τὸν ἐχθρὸν. Ὁ Βασι-
λεὺς τῆς Νεαπόλεως εἶχε τὴν ἐπιστάσιαν νὰ ἐξωθῆ μὲ τὸ
πικριόν τε τὰς Ρώσους, διὰ νὰ μὴ τοῖς δώσῃ καιρὸν νὰ ὄχου-

εἶδεν, ἂν εἰς ἐκεῖνον τὸν δρόμον περιεῖρχοντο Ρῶσσοι. Ὁ Ἀγιστάντες λύπη φερόμενος τὰς ἔφερεν ἔμπροσθεν τῆ Μαρεσσάλκ. Ὁ Δαβὲ χωρὶς τινος ἄλλης ἐξετάσεως, ἠθέλησε πρῶτον νὰ μάθῃ ἐξ αὐτῶν τὸ αἴτιον, διατὶ δὲν ὑποτάσσονται εἰς τὰς Γάλλας, ἀλλὰ θυσιάξουσιν τὰς περιουσίας των καὶ Φύγασιν εἰς τὰ δάση; οἱ χωρικοὶ δειλιάσαντες ἐσιώπων. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν δια δυσυχίαν των, μουρίζων τὸν Δαβὲ νὰ ἦναι ὁ Ἰμπεράτωρ, ἔλαβα θάρρος καὶ ἀπεκρίθη διὰ τῆ ἑρμηνευτῆ, λέγων: „Μεγαλειότατε! ἀφ' ἧ ἡ Ρωσσία ἐγινε γνωστὴ εἰς τὸν κόσμον, ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἰδιῶν μας ὀρθοδόξων Βασιλέων, ἄλλας Βασιλεῖς δὲν ἐγνωρίζομεν, καὶ ἡ πίστις μας αὐτῇ μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ ἡμεῖθ πιστοί, καὶ νὰ φυλάττωμεν τὸν ὄρκον μας πρὸς τὸν νόμιμον Βασιλέα μας μέχρι τελευταίας ραγίδος τῆ αἵματος. Διὰ τῆτο καὶ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν σας. — Βέβαια ἠμάρτομεν εἰς τὸν Θεὸν — καὶ μᾶς ἐξαπέσειλα διὰ τὰς ἀμαρτίας μας αὐτὴν τὴν παιδείαν, ὅπως βλέπων τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πίστιν μας ὁ Δεσπότης ὁτιῶν ἀπύτων!!...“

Πᾶς τις ἄλλος στρατάρχης, βλέπων τὴν τοσαύτην προσήλωσιν τῆ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Βασιλέα τε καὶ πατρίδα τε, μάλιστα ἠθέλε τὸν Φιλοδωρήσῃ. Ἀλλ' ὁ Δαβὲ, ὅστις γνωρίζει τὸ εἶναι τε ἐκ τῆ Φρικώδους πολιτεύματις τε ἐν κινρῶ τῆ σκισιασμῆ, ποιῶν ὄρκου πότε μὲν εἰς τὸν Βασιλέα, πότε δὲ εἰς τὴν συνέλευσιν (Convento) ἄλλοτε εἰς τὸ Διρετόριον, καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἔπειτα εἰς τὸν Κόνσολον καὶ τελευταῖον εἰς τὸν Ἰμ-

„ερατιῶται. Ἡ νίκη ταύτης τῆς μάχης θέλει σᾶς ἀνοίξει
 „τὰς πύλας τῆς παλαιᾶς καθεδράς τῶν Ρώσων μὲ τὴν ἀ-
 „πόκτισιν τῆς ἀναπαύσεως, τῆς δόξης, τῆς εὐθηνίας καὶ ἡ-
 „σύχως παραχειμασίας. Οἱ ἐχθρὸς δὲν θέλει εὖρη τὴν σω-
 „τηρίαν τε κατ' ἄλλον τρόπον, εἰμὴ μὲ τὴν ταχύνησιν τῆς
 „εἰρήνης, ἣ ὅποια θέλει δοξάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τὰς πύλας συμ-
 „μάχας μας.“

Εἰς τὰς 4. ὄρα· μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐπιφοσιᾶται τῆς
 ἡμέρας, ὁ Ναπολέων ἀπὸ τὴν μεγάλην τε ἀνησυχίαν αὐπνοῶν
 ἂν δι' ὅλης τῆς νυκτός, εὐρέθη ἔφιππος ἐν μέσῳ τῶν στρατεύ-
 ματός τε, καὶ ἀνατέλοντος τῶ ἡλίου ἐβραξε Φωνῇ μεγάλη
 πρὸς τὸ στρατεύματε, λέγων: „C'est le soleil d'Auster-
 litz!“ (ἴδε ὁ ἥλιος τῶ Ἀσπερλίτζ!) καὶ οἱ ὄλοιοι τε μιᾶ Φω-
 νῇ ἀπεκρίθησαν ὄλοιοι: Nous en acceptons l'Augure Sir!
 (δεκτὸς εἰς ὅλας μας ὁ Οἰωνὸς τῆς Μεγαλειότητός σε) καὶ οὐκ
 μὲ τὸν Δερὸν πλησιάσας εἰς τὰς σείχας τῶν σωματοφυλάκων,
 οἱ ὅποιοι ἔτοιμοι μὲ τὰ ἄρματα εἰς χεῖρας ἔβησαν, εὐθύς ὡς
 ἤκουσε μαυρόθεν ἤχον κανονίς ἐσάθη, ὡς δὲ ὁ ἤχος τῶν κα-
 νονίων ἐμεγαλύνετο περισσότερον, τότε αὐτὸς προσεγγίσας εἰς
 τὰ εἶψη τῶν ἰππέων ελαφρῶν σωματοφυλάκων, ἀσπεπῆς τὴν
 κεφαλὴν, φέρων τὸ σινιάδιόν τε εἰς χεῖρας, ἐξερύμειτο παρα-
 φρονῶν τὰ θεοσιγῆ ταῦτα καὶ λήθην μὴ ἐπιθεχόμενος λόγια,
 „Οἱ Ἰμπεράτωρ τῶν Ρώσων δέεται τῶ Θεῶ ἵνα τῶ χάριση
 „τὴν νίκην. Ἐγὼ δὲ ὦ στρατιῶται! παρακαλῶ σᾶς (*), ἐνδυ-
 (*) Ἐπειτα ἀπὸ τῶ τοιαῦτα λόγια, τίς δύναται νὰ ἀμφι-

καὶ ἀνυποσὸλος στρατάρχης, ἔπρεπε νὰ Φιλοκειπήσωσι περὶ τῆς νί-
της μὲ 120000. ἀληθεῖς Χριστιανὸς, μαχομένους ὑπὲρ πίστεως
καὶ πατρίδος.

Εἰς τὰς 4. ὥρας λέγω μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐν ᾧ ἔτι
ἡ οὐρίχλη ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἡ πεδιάδα τῆς Μπο-
ροδιναῖ ἐκυμάνετο καλυπτομένη ὑπὸ 200000. Γάλλων στρατιω-
τῶν. Οἱ Ναπολεῶν ὡς δαιμονιζόμενος ἐβρίθθη εἰς τὸ ἀριστε-
ρὸν μέρος τῆς Ρωσικῆς στρατῆ μὲ τὰς περισσοτέρας δυνάμεις
τα, ἀλλ' ὁ δόκιμος στρατάρχης, ὅσις προέβλεπε τὸν σιοπὸν
αὐτῆ, εἶχε δυναμωμένον τὸ μέρος ἐκεῖνο μὲ πολυάριθμον πυ-
ροβολικὴν. Μὲ τὸ πρῶτον εὐνέρωμα τῶν κανονίων, πλήθος τῆ
ἐχθρῆ ἔπεσαν ὡς σαχυεὶς θερμαίνοντες, καὶ συγχρόνως ἡ μά-
χη ἔγινε γενική, ὑπὲρ τὰ χίλια κανόνια ἐβρόντησαν ἀμέσως
καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν, τὰ σύμφερα τῆς κηπῆς ἐσκέπαζον τὰς
μάχομένους, ἡ ἀντανίκησις μόου τῆς πυρὸς περιήσραπτε τὴν
λύσσαν τῶν στρατιωτῶν. Οἱ κρότος τῶν Κηνουίων, ἡ Φλόγη, ὁ
καπνὸς καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν λαβωμένων, ἐφαίνετο ὅτι παρασαί-
νεσι τὴν καταστροφὴν τῆς παντός. Οἱ χαλκὸς καὶ ὁ σίδηρος,
τὰ ὑπαρχημάζοντα καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν μέταλλα, δὲν ἐξαρ-
κῆσαν εἰς ἐκδίησιν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ Χάρων περιπτώμενος
τὰ εἶφη καὶ τὰς σοίχας τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὁ ἴδιος εἰς ἀτο-
νικὴν ἐρχόμενος, μάλλον ἐσηληρύνετο κατὰ τῶν ἀπολειφθέν-
των. Τέλος πάντων ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ Φωτικὴ ἀρχισεν ἀπὸ
τὸ μέρος τῆς ἐχθρῆ νὰ σμικρύνηται, καὶ μὲ τὸν κτύπον τῶν
τυμπάνων οἱ Γάλλοι νὰ ἀποσύρονται. Ἀλλ' ἐν τῷ ἅμα πά-

κάλκιμος τῷ ἱστοριογράφῳ νὰ τὸ περιγράψῃ, ἔτε τῷ ζωγράφῳ νὰ τὸ ἑκματίσῃ. — Ὁ καπνὸς τῶν πυρρεθόλων ὀργάνων συμμιγνύμενός μὲ τὴν ἐξέκτυτην τῶν ἀνθρωπίνων αἱμάτων καὶ πυκνέμενος, ἐπαράσκειεν ἕν νέφος ζοφῶδες ἀμαυρῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον, ὥστε ἕλος τῆτος ὁ Πόλος τῆς Ρώσσιος ἐφαίνετο, ὡς διὰ τινος μαγικῆς ἐνεργείας, νὰ ἐτρέπη εἰς τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰς τόσον ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ αἰμοδόρος Ναπολέων, τέλος ἐτρόμαξε καὶ ἔσπεψε τὰς ὤμους, καὶ ἡ εὐεργετικὴ νύκτα, ἐν ᾗ ἡ νίκη μὲ τὴν ἀσπίδα τῆς ἐπεσιάζε τὰς σημαίας τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρώτῃ, ἔσπευσεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ συντέμνῃ μὲ τὸ σιότος τῆς τὴν Φρικώδη σφαγὴν καὶ ἐξολοθρευμὸν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει.

Τοιαύτη ἐσάθη αὕτη ἡ λήθη μὴ ἐπιδεχομένη ἡμέρα. Ἡ μάχη τῷ Μποροδιῷ δικαίως ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἡ μόνη ἀνήματος Φθορὰ καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν τρομερωτάτη, πλην ἐκείνη τῷ ἐχθρῷ ἀσυγκρίτως περισσοτέρα, ὁ ἐχθρὸς ἐτραδίχθη εἰς τὰ ὀπίσω ἕως δύο ὠρῶν διάστημα, οἱ δὲ Ρῶσσοι ἐβάσταξαν τὸν εὐρύχωρον τόπον τῆς μάχης, τὸν εἰς κοιμητήριον τραπέντα. Ἡ μεγαλύτερα καὶ αἰθουτικωτέρα ζημία τῶν Ρώστων, ἐσάθη ἡ ὑσέρησις τῷ γενναίῳ καὶ τροπαιέχῃ Πρίγκιπὸς Βαγρατιῶν, ὅσις λαβωθεὶς εἰς τὸν πόδα, ἀπέθανε τὴν 11. τῷ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὴν ἐπαρχίῳ τῷ Βλαδιμήρῳ εἰς τὸ χωρίον Σύμη.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς ἀνταμειβὴν τῷ τούτου λαμπρῷ κατορθώματι τῷ Ἀρχιερατῆγος Πρίγκιπος Κατίζωβ,

νάμεις νὰ ὑπερασπιδοῦν τὴν ἐντεταμμένην θέσιν, ἐκρίθη εὐλογον τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ τραβιχθῆ πρὸς τὴν Καθεδρῆν. Μετὰ τὸ ἀντιπερίσπαγμα τῆτο τῆ Ρώσσιᾶ στρατῶ, ὁ Νηπολέων εὔρε καιρὸν μὲ τὴν συνηθισμένην τε ἀναιχυντίαν, ὡς εἰς τὸ Πρέισης-Εἰλάς, νὰ οὐκαιοποιηθῆ τὴν νίκην, καὶ ἀνυποσώλωε νὰ διαδώτῃ τὰς ψευδεῖς κηρύξεις τε, ὅτι ὑπέταξε καὶ τὴν Ρώσσιαν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν παρωτηθέντα ἀπὸ τῆς Ρώσσης τόπον, ἔψαλε τὴν νίκην ἐν μέσῳ 25000. πληγωμένων στρατιωτῶν, ἐλαειῶς βοώντων καὶ εἰς μάτην δεομένων τροφῆς καὶ βοηθείας, τὰς ὁποίας τὸς ἀπέρριψεν ὁ ἀσπλαγχνος τύραννος χωρὶς τινος ἐπιβλέψεως, ἐπειδὴ καὶ ἐβλεπεν ὅτι δὲν ἐπερίτευε πλέον εἰς τῆς δυσυχεῖς αἶμα, διὰ νὰ τὸ χύσωσι διὰ τῆς δυσρόπης σκοπῆς τε (*).

Ὁ Νηπολέων μετὰ τὴν μάχην τῆ Μποροδιῶ, τεταραγμένος καὶ ἕλος ἐνθαυθός καὶ τρομασμένος, δὲν ἤξευρε τί νὰ ἀποφασίσῃ. Τὸ εὐρίτευμά τε πειρασμένον ἐζήτει θροφῆς, καὶ

(*) Γνωστὸν εἶναι τοῖς πᾶσιν, ὅτι ὁ Νηπολέων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐφχωμάκωσε 3500. στρατιώτας πληγωμένους καὶ ἀθρόους Γάλλους, ὅσοι δὲν ἦσαν εἰς κατάσασιν νὰ βασῶσιν ἄρματᾶ. — Εἰς τὸ Μποροδιῶ, πολλοὶ συμπαθεῖς κινήμενοι, ἕνας τὸν ἄλλον ἐσπότησαν, ἄλλοι δὲ μετὰ κόπῃ σφύριμενοι ὅπισθεν τῆ στρατεύματος, ἕμενον εἰς τὸν ὄρομον ἡμιθανεῖς, ἄλλοι δὲ ἐσύροντο ἕως τὴν Μόσβην, διὰ νὰ εὔρωσι τὸν Χέρωνα ἐκεῖ, ὅτε ὁ Τύραννος ταυ τοῖς ὑπέχετο τὴν εὐθηνίαν, τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν εἰρήμην.

Λόνας ἐκίνησε διὰ τὴν Μόσκειαν. Ἡ μία Κολόνα ἐπῆρε τὸν
θρόνον τῆ Μπόροβσκ, καὶ ἡ ἄλλη τῆ Σβενυγορόδ.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ Ἀρχιερατὴς Πρίγκιψ
Κετῆζωβ ἐπέλεσε στρατιωτικὸν συμβέβλιον, εἰς τὸ ὁποῖον
ἀπεφασίσθη, ὅτι τὴν Μόσκειαν καὶ τὴν παραδώσῃ τῷ ἔχθρῳ,
τὸ δὲ κράτευμα καὶ τραχιχθῆ κατὰ Μεσημβριαν.

Ἰδὲ ἡ περὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἀρχιερατῆς.

πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἀπὸ 4. Σεπτεμβρίου

„Ἐπειτα ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν 26. τῆς Αὐγῆς αἰματορροῦτον,
καὶ ἀγχαλὰ καὶ ἡ νίκη ἐκ μέρους μάς, μάχην, δὲν ἐδυνόμην ἀλλο
καὶ λέως καὶ κάμω, εἰμὴ καὶ ἀφῆσω τὴν θέσιν τῆς Μπόροδιῆς διὰ
κατὰς αἰτίας, περὶ τῶν ὁποίων εἶχον τὴν τύχην καὶ ἀναφέρω τῆ
καὶ Γαετέρα Αὐτοκρατορικῆ Μεγαλειότητι. Μετὰ τὴν μάχην
καὶ ἐκείνην τὸ κράτευμα πολὺ ἀδυνάτησεν, ἐκ τῆς καὶ ἐπλη-
καὶ σιάσαμεν εἰς τὴν Μόσκειαν, ἀντιμαχόμενοι καθ' ἡμέραν εὐφο-
καὶ ρῶς μετὰ τὴν ἐμπρόσδιον Φυλακὴν τῆς ἐχθρῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὸ
καὶ τὸ σύντομον διάστημα δὲν εὐρὸν θέσιν ἀρμόδιον, ἀπὸ τὴν ὁ-
καὶ ποῖεν καὶ ἐμπόρω καὶ δεχθῶ τὸν ἐχθρὸν. Τὸ κράτευμά με
καὶ τὸ ὁποῖον ἤλπιζον καὶ ἐνωθῶ, ἀκόμη δὲν ἐφθάσε, καὶ ὁ
καὶ ἐχθρὸς ἐκράτευσεν με δύο νέας Κολόνας, τὴν μὲν κατὰ
καὶ τὴν ὁδὸν τῆς Μπόροβσκ, τὴν δὲ κατὰ τὸ Σβενυγορόδ, θέλων
καὶ καὶ μὲ πέρσῃ εἰς τὰ ἔπιθεν ἀπὸ τῆς μέρους τῆς Μόσκειας: ἐ-
καὶ γὰρ καὶ δώσω πόλεμον ἐδόλωσεν δὲν τὸ ἔκριναι εὐλογον, καθ'
καὶ ὅτι ἡ ἀπότευξις ὄχι μόνον ἤθελε διαφθεῖρη τὸ κράτευμα,
καὶ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀφρατισμὸς ἤθελε γίνῃ μετὰ αἰματοχυσίαν Φρι-

τὸν τρόπον ὑπερῶν τῶν ἐχθρῶν πάσης βοηθείας, δυναμένη ἀπὸ τα
 ὑποπιθέντε νὰ τῷ ἔλθῃ, νὰ σύρω ὅλην τὴν προσοχὴν
 ὑπὲρ ἑμαυτῶν, καὶ ἐλπίζω τοιαύτῳ τρόπῳ σενοχωρηθεὶς θέ-
 λει παραιτήσῃ τὴν Μόσκειαν, καὶ θέλει ἀλλάξαι ὅλην τὴν
 ἐπισκοπευτικὴν τε σειρὰν. Ἐδιώρισα τὸν Γενεράλ-Βιντζενγε-
 ρόδε νὰ κρατῇ τὸν δρόμον τῆς Γερμίας, καὶ νὰ ἔχῃ καὶ εἰς
 τὸν δρόμον τῆς Ἰαροσλάβ Κοζάκης, πρὸς ἀπάντησιν τῶν κα-
 τὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ταγματῶν τῆς ἐχθρῆς. —
 Τῶν ὅχι μακρὴν ἀπὸ τὴν Μόσκειαν, συλλέξασι τὰ στρα-
 τεύματά μου, εἶμαι εἰς κατὰστικὴν μὲ ἐκθερῶν πόδα νὰ προ-
 σμένω τὸν ἐχθρῶν, καὶ ἕως ἧς ἡ στρατιὰ τῆς Κράτης σας εἶ-
 ναι ἀκέραιος, καὶ κινεῖται μὲ τὴν γνωστὴν ἀνδρείαν της, συν-
 τροφουμένη μὲ τὸν ἰδικὸν μου ζῆλον, μέχρι τότε ἡ ἐπανό-
 κτησιν ἐπιδεχομένη ζημίαν τῆς Μόσκειας, δὲν εἶναι ἀπώλεια
 τῆς πατρίδος. Πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ Μεγαλειότης σας
 Κράτῃσε Βασιλεῦ! πανευσπλάγχυνος συγκατανεύετε νὰ ὁμο-
 λογήσῃτε, ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Σμολένσκ, ἐπομένως
 καὶ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα ἄφρευτον ἦν.

Τοιαύτῳ τρόπῳ ὁ Ναπολέων κινηθεὶς μεθ' ἑλθῆς τῆς ὑπε-
 ρόγκης ἀλαζυνείας τε, ἔσω καὶ ἄς ἦτον ὅλος πληγῶς φορτωμέ-
 νος, ἤρχετο πρὸς τὴν Μόσκειαν, ἐπὶ σκοπῶν νὰ περιουκλώσῃ
 τὰς Ρώσους ἀπὸ τὰ πλεῦρά ἐν διαφόρων μερῶν, καὶ νὰ βάλλῃ
 εἰς Φρίκην τὴν Καθέδραν. Τὸ πρῶτ' εἰς τὰς 2. τῆς Σεπ-
 τεμβρίου ἔδωκε προσαγγὴν εἰς ὅλον τε τὸ στρατεῦμα νὰ πλησιάσῃ
 εἰς τὴν πόλιν πανταχόθεν. Αὐτῆ φαίνεται ὁ οὐραγὴς ἀρχη-

ρως μετὰ τὸ μεσημέρι ἐφάνη ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸν λόφον τὸν ἐπιλεγόμενον ποιλόννα Γορά. Αὐτῷ ὁ Σεβασιάνης, ἀφ' ἧ ἐσάθη ἀρκετὴν ὥραν προσμένων τὰς ἐλπίζομένας Δεπτὰτάτας καὶ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τῆν πόλιν, τέλος ἐμβῆκεν ὁ ἴδιος μὲ τὸ ἵππικόν τε εἰς τῆν πόλιν. Οἱ δὲ Ναπολέων παρκατάξας τὰ στρατεύμακά τε εἰς τάξιν πολεμικὴν, καὶ περικυκλώσας τὴν πόλιν ἀπαίθει τὰ ἵππια, καὶ πλήρης ἀλαζονείας, ἀλαλαζόντων τῶν στρατιωτῶν καὶ κραυγαζόντων, τὸ: *Vive Napoléon! Zήτω ὁ Ναπολέων!* μὲ ἤσυχον πνεῦμα ἐπρόσμενε καὶ τῶ προσφέρωσι τὰ κλειδιά τῆς πόλεως. Ὡς δὲ εἶδεν ὅτι ὁ Σεβασιάνης ἀργοπορεῖ, ἐσείλε καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως μὲ 600. σωμαχοφύλακας. Οἱ Σεβασιάνης, περιερχόμενος μεσῶ τῆν πόλιν, καὶ μὴ ἐλέπων τιμὰ, ἔμεινε ἐκκατικός. Τέλος πάντων συναπαντᾷ δύο ξένους, τὰς πέρει διὰ ὁδηγῶς καὶ τὰς ἐρωτᾷ, πῶ εἶναι ἡ Ἀκρόπολις, πῶ εἶναι οἱ κάταιποι; ἐπειδὴ εἰς τῆν πόλιν δὲν εἶχον μένη ἄλλοι, εἰμὴ μόνον πολλὰ ὀλίγοι ἀπὸ τὸν κοινὸν λαὸν *. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ὁ Μπαράτ, μεθυσμένος ὦν ἀπὸ τὰς πανηγυρικὰς ὑποδοχὰς εἰ τὰς Καθέδρας τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, μὲ τὰς ὁποίας ἔλαος, ἀγορασμένος ὦν ὑπὸ τῶν λατρευτῶν τῶ Ναπολέονος, τὸν ὑπεδέχετο, ἐσοχάζετο ὅτι τὰς κύκας νὰ ἀπολαύσῃαι καὶ εἰς τῆν Μόσκειαν ἀπὸ τὸν λαὸν, ἐπρόσμενε νὰ αἰκίῃαι τὰς πρε-

* Δὲν ἐδέχθη τὰς Γαίλλας ἡ Βιέννα καὶ τὸ Μπαρλίνον τοιαῦτα σρόψη.

πρώτη καὶ κεφαλαιώδης πολιτικὴ τῆ Ναπολέονος ἐξ ἀρχῆς ἐ-
 σάθη· πρῶτον, τὰ ἕμετρα ἔξοδα τῶν πολυκριθῶν στρατευμά-
 των τε καὶ τὰ ἀντάμειβη γὰρ τῶν δυσφορήτων δασμοφοριῶν.
 Δεύτερον, καὶ δεσπόζη τῶν ἄλλων, βοηθεία καὶ συνέργεια τῆς
 αὐτῶν διοικήσεως. Εἰς δὲ τὴν Μόσκειαν παρὰ τίνος εἶχε καὶ
 πᾶρη δασμὸν? ὅλοι οἱ πλέσιοι ἔφυγον καὶ ἐπῆραν μὲθ' ἑαυ-
 τῶν τὰς θησαυρὰς τῶν, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶχον πολύτιμον. Ἀπὸ δὲ
 τὰς ὀλίγας ἀπολειφθέντας, δὲν εὔρε τι καὶ πᾶρη ἀπὸ αὐτὰς,
 καὶ ἤθελε τοῖς παρακίτη μυρία θανάτας. Τὸ στρατεύμα τε
 καὶ αὐτὸ, ὄρων τὸν ἴδιον κυριεύομενον ὑπὸ τοσαύτης ἀίφνης
 μακίης καὶ ἔξω φρενῶν, καὶ γὰρ ὅλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα
 ἦσαν εἰς τὸ πρόσωπόν τε ζώγραφισμένα, καὶ αὐτὸ ὅλον ὡς
 ὑπότινος ἀτομίας καὶ χαυνώσεως κυριευθὲν, ἐδόθη εἰς κατή-
 φειαν. Ὁ Ναπολέων ἔμεινε ἐκεῖνην τὴν νύκτα εἰς τὴν ῥη-
 θεῖσαν Ζακάρειαν εἰς ἕνα ὑπήγιον. Ἀπὸ δὲ τὰς στρατιώτας τε
 εὐθύς ἐπλημύρησαν τὰ προάσειά τῆς Μόσκειας, ζήτηντες
 πρὸ παντός ἄλλα ἄρτας, καὶ ἐν ταυτῷ ἄρχισαν αἱ ἀρπαγαὶ
 καὶ ἄλλα παντὸς εἶδους ἀταξία. Ἐπεὶτα διὰ νυκτὸς ἐφάνη
 καπνός, καὶ αἰέσις καὶ ἡ φλόγα διεδόθη εἰς πολὺ διάστημα,
 ὥστε ἡ νύκτα ἔγινε φωτεινὴ ὡς ἡ ἡμέρα.

Ὁ Μερκὺτ ὡς εἰσηλθὲν εἰς τὴν Ἀρόπολιν, οἱ στρατιῶται
 τε εὐθύς ἐδράμουν εἰς τὴν ὀπλοθήκην, νομίζοντες καὶ εὐρωσι
 καὶ εἰς αὐτὴν καὶ ἀρπάξωσιν, ὡς εἰς τὴν Βιένναν. ἄλλ' εὐρον
 τίς καταφυγόντας εἰς αὐτὴν κατοίκους, καὶ ὑποδεχθέντας αὐ-
 τούς μετὰ τὰ πυρρολοικὰ σφαιρίδια. Ὁ Μερκὺτ ἐπρέσασε καὶ

πρὸ χρόνων διακρίδοντες εἰς Μόσκειαν, ἐβεβύλων τινὰς τῶν αὐλικῶν τῷ Ναπολέονος, ὅτι ἡ Διοίκησις διὰ καὶ μὴν ἐπρόφρασε καὶ συκάσῃ τὸ περιττότερον μέρος τῶν Βασιλικῶν θησαυρῶν, τὰς ἔθαψαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Ἐψήλάφησαν ὅλα τὰ μέρη τῷ Παλατίῳ, καὶ ἀφ' ἧ δὲν εἶδον τίποτε, ἐξέταζον τὰς ἀπολειφθέντας ὑπηρετάς καὶ τὰς ἐτιμώρευ ὑπὸ διαφόρων θασσάνων. Βέβαια πρέπει καὶ ἡμεῖς τινὰς Γάλλοις διὰ καὶ δάσῃ πρὶν εἰς τοιαύτας ἀτοπίας, καὶ Γάλλοις φωτισμένοι, διὰ καὶ πολιτευθῆ με τοιαύτην ἀπανθρωπότητα.

Οἱ Ναπολέων, ὁ ἐμπαιχθεὶς καὶ εἰς μάτην προσμείνας τὰς Δεπτενάτες μετὰ τὰ κλειδιά τῆς Μόσκειας, τέλος πάντων ἀπεφάσισε καὶ ὑπάγῃ καὶ τὰ πάρη ὁ ἴδιος — εἰς τὰς 3, τῷ Σεπτεμβρίῳ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὸ ταχὺ, ἄσχισε τὴν εἰσοδοῦτε εἰς τὴν πόλιν (*), ἔφιππος χωρὶς τινος παρόρησιαστικῆς πομπῆς, ἐνδυμένος ἀπλῶς, τόσον μόνον ὅτι ἦτον συντροφευμένος ἀπὸ τὰς Μαρσεάλας τε καὶ ἀξιώματικῶς πολλὰς. Τοιαύτη λογῆς ἔφρασε εἰς τὴν Ἀιρόπολιν μετὰ μεγάλην κατήφειαν. Ὡς δὲ ἀπέβη τῷ ἵππῳ, ἐπιβλέψας εἰς τὰ τείχη τῆς Ἀιροπόλεως εἶπε περιγελαστικῶς: Voilà de fieres muraille! (Ἴδε τὰ ἰχυρὰ τείχη!) Παράξενον ὅμως, πῶς ἠμέλησε τὴν στρατιωτικὴν τε Κωμωδίαν, καὶ δὲν ἐπρόσβαξεν ἀπλῶς τινὰ διὰ καὶ τῷ προφέρῃ τὰ κλειδιά τῆς Μόσκειας, διὰ καὶ ἔχη αἰτίαν καὶ κηρύττη εἰς τὸ Μουιτώριόν τε τὴν μετὰ μεγαλοπρεπῆ

(*) Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἀγνώριστος ἀφ' ἐσπέρας ἐμδῆμεν εἰς τὴν Μόσκειαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν ὁπίσω.

γυμνωναν καὶ τὰς ἑκαμμον σαύλας. Τὰς ἀγίας εἰκόνας τὰς ἔχιζον καὶ τὰς μεταχειρίζοντο εἰς τὴν Φωτίαν τῆ μαγειρείᾳ. Τὰς ἱερεῖς κητήχωνον κατὰ μυρίας τρόπους καὶ τὰς ἐβαστάμιζον διὰ τὰ μαρτυρήσῳσι, πῶς ἔχουσι κρυμμένους τὰς ἐκκλησιαστικὰς θησαυροὺς. Ἡ γκάρεουον ὄντινα πρῶτον ἐτύγχανον τὰ συνιώνη τὰ κέρσητων, ὅσοι δὲ δὲν ἐδύνοντο τὰ συνιάσῳσι τὸ ἔαρὸς καὶ ἐπιπτον, τὰς ἔδερνον καὶ τὰς περισσοτέρας τὰς ἐσιότωναν. Ἐξέσικαπτον τὰς τὰφας, ἐπ' ἐλπίδι τὰ εὔρωσι κρυμμένον χρυσίον, ἐδυνάσευον τὰς γυναικας κατ' ὅλας τὰς ἀχρηεπιάτας τρόπους, καὶ ἐνὶ λόγῳ, ἀδύνατον εἶναι τὰ ἐξαριθμήσῳσι τίς τὰς μονίας καὶ ἐκρβαρικὰς πράξεις των, Φρίττει σχεδὸν καὶ τὰς ἀναφέρῳ, καὶ περὶ πλέον διαζέει καὶ τὰ πειεύσῳ, ὅτι τῶ ὄντι ἠμολέθησαν, καὶ ἀπὸ ποῖον? ἀπὸ τὸ Φωτισμένον γένος τῆ κυρῆ μας.

Ὁ Ναπολέων μὲ ἄραν ἀταραξίαν τῆς ψυχῆς τῆ ἐθεώρει τὰ πραττόμενα, καὶ ἐδόλωε ἐμελλεν αὐτὸν ἔτε περὶ τῆς πυρκαϊῆς, τῆς παρασηνάσης τὴν Γέενναν τῆ Ἄδα, καταναλίσκεσαν καὶ αὐτὰς τὰς λίθας, ἔτε περὶ τῶν μιαιῶν καὶ θεοσυγῶν ἀσελγειῶν τῶν μισωτῶν ληστῶν τῆ, οἱ ὁποῖδι τρέχοντες τὰς ρύμας καὶ τὰς πλατείας ἔυραζον: C'est Rastopczin qui brule Moscou, et non pas nous. (ὁ Ρ'ασοπτζίν, ὁ πολιτάρχης, κἀκεῖ τὴν Μόσκειον καὶ ὄχι ἡμεῖς) καὶ ὕβριζον αὐτὸν παντοίως ἀιχρολογίαις. * Πῶς λοιπὸν δὲν εἶναι ὅλας

* Ἡ θερμότης μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ Κόμης Ρ'ασοπτζίν ἐζωπύρωσεν εἰς τὰς κερδίας τῆ λαῶ τὴν ὀργὴν κατὰ τέτα τῆ λη-

Ἰδὲ ἡ Δημηγορία τῆς! καὶ ὁ ἀναγνώστης ἄς τὴν παραβάλλῃ,
καὶ ἄς ἴδῃ, ἂν οἱ λόγοιτε συμφωνῶσι μὲ τὸ πολίτευμά τε.
„Στρατιῶται! τὸ κἀθε βῆμα σας ἐπεσφραγίσθη μὲ τρῶ-
„παια. Σεῖς εἰς τρεῖς μῆνας ἐξολοθρεύσατε τρεῖς στρατιάς,
„τὰς ἰποίας τρεῖς χρόνος ὁ ἐχθρὸς ἐσύναζεν. Αἰ κεφαλαί σας
„ἀπόαμαν ὑπὸ τὸ ἐάρος τῶν δάφνων, τὰς ὁποίας ἐθερίσκατε
„εἰς τὰ πεδία τῆς δόξης. Αἱ τροπαῖχοι παλάμαι σας ἕψω-
„σαν τὰς Γαλλικὰς σημαίας εἰς τὰς Πύργους τῆς Μόσκβας.
„Ἡ Φήμη σας θέλει φέροι εἰς ἐμπληξιν καὶ τὰς ἀπογύνας.
„Σεῖς ἤδη εἰς τὴν Καθεδρεύσαν τῆς Ρώσσιας παρακαλεῖσθε
„ὑπὸ τριακισίων χιλιάδων κατοίκων, ἐλέες καὶ εὐσπλαγχνίας
„θεομένων. Ἡ μοῖρα σας σᾶς ἔχει διωρισμένους νὰ ἦθε πάν-
„τοτε νικηταί. Ἐδῶ ἔπρεπε νὰ ἀπολαύσητε τὰ βραβεῖα τῶν
„ἀνδραγαθημάτων σας. — Οἱ νενικημένοι Ρῶσσοι ἐγίνον θυ-
„σία τῆ θυμῆ σας. Ἀντίς νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τὸ ὄφελός-
„ σας ὑποτασσόμενοι εἰς τὸ λογικόν, αὐτοὶ δαλοπρεπῶς τρέχουσιν
„εἰς τὸν ἄφευκτον θάνατον. Οἱ Αὐτοκράτωρ τῶν Ρώστων
„θὲν ἔχει πλέον τὸ ἐλεύθερον — ὑπέκυψεν εἰς τὸν ζυγὸν τῶν
„Βρετανῶν τῶν ἐχθρῶν μας. Ἐχει χρεῖαν ἀπὸ τὸ χρυσεῦν
„μέταλλον τῶν Βρετανῶν, διὰ νὰ μᾶς ἐνκυντιῶται, καὶ νὰ
„ἐξακολοθῇ τὴν μάχην ἐπαπειλῶσαν αὐτῷ νέας πληγὰς. Ὁ
„προλαβόντως Ἐπαρχος τῆς Μόσκβας, τῆτος πάλιν ὁ ἕτερος
„ἐχθρὸς τῆ Γαλλικῆς οὐνόματος, ὁ καθ' αὐτὸ ἐμπρησῆς τῆς Κα-
„θέδρας, αὐτὸς τῶρα καθεδρεύει εἰς τὴν Βελήν, καὶ εἶναι ὁ
„ἀρχηγὸς τῶν εἰς τὰς Βρετανὰς προσηλωμένων. Στρατιῶται!

καὶ ἡ Φωτία μᾶλλον ἐσκληρύνετο, καὶ συμπλεκομένη μετὰ τὸν σφοδρὸν ἀέρα τὸν ἀδιάλειπτον συνοδοιπόρου της, ἐν ῥοπῇ ἐξολόθρευεν ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μετὰ χρόνος κατεσκευάζετο. Εἰς τὰς 4. τῶ μηνὸς μάλισα, τόσον ὑπερίχισε καὶ ὑπερεκτάνθη κατεσθίσα τὸ πᾶν, καὶ εἰς σποδὸν αὐτὸ τρέπεσα, ὥστε ἡ Μόστιβα ἐλευσινῶς παρέστανε τὸ χάος τῶ Φρικωδεσάττε Αἴδα. Αὐτὴν τῆν ἡμέραν ὁ Ναπολέων ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν Αἰκρόπολιν, καὶ ὑπῆγεν ἔξω εἰς τὸ Πηλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Πετρόεσσο, καὶ ἐκεῖ πέρασε τὴν νύκτα.

Ὁ Ναπολέων περὶ πλέον ἐσκληρύνθη, ἀφ' ἧς εἶδεν ὅτι εἰς τὴν Μόσκειαν δὲν ἔμεινεν εἰς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας, μήτε τῆς πολιταρχίας, διὰ τὰ ἐμπορέση ὑπ' ἀπειλὴν θανάτου νὰ τὰς δυνασεύσῃ, καὶ νὰ τὰς μεταχειρισθῇ ὄργανον, εἰς τὸ νὰ παρακινήσωσι τὸν λαὸν εἰς ὑπακοὴν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν προσαγῶν τε *, προσεποιεῖτο δυσκρέσειαν κατὰ τῶ Κό-

* Εἰς τὴν ὑπέραν μάχην τῶν Γάλλων μετὰ τὴν Αἰβερύον, ὅταν ἡ μεγάλη στρατιὰ τῶν Αἰβερύων, μετὰ τὸν εἰς Ράτισβουρα πόλεμον, εὐρέθη ἀναγκασμένη νὰ τραβιχθῇ εἰς Βογεμλίαν, καὶ ὁ μέγας Δεξ' Ἰωάννης νὰ παύσῃ τὰ εἰς τὴν Ἰταλίαν λαμπράτα κατορθώματα, καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν πορείαν τε εἰς τὴν Στιρίαν καὶ Οὐγκαρλίαν, οἱ Γάλλοι ἐφάνηκαν εἰς Τριέσιον, ἐκ τῶ ὁποῖο ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐξῆλθε καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸ Φιέρι, ἀφῆσα τὴν Φροντίδα τῆς πόλεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν. Ἐρχομένους τῶ Γενεράλ Σιλτ μετὰ τὸ ἐράτευμά τε εἰς κυρίευσιν τῆς πολιτείας, ἐξῆλθον Δεκατάτοι εἰς ὑπάντησίν τε, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Γενεράλης ὑπεχέθη πᾶσαν

λημένας εἰς διαφόρας δημοσίας τόπας τῆς πόλεως. Περιττὸν ἤθελεν ἦναι καὶ κάμω σημειώσεις ἐπάνω εἰς αὐτάς, ἐπειδὴ καὶ ἔτις ἀπομακρύνω πολὺ τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τὸ προκείμενον. Διὰ τῆτο ἀπὸ λέξιν εἰς λέξιν προθέτω μόνον ὡς κάτωθεν, τὴν ποιητικὴν σύνταξιν τῆ Κουτυλίας τῆ Κ. Λεστέψ :

Πολίται τῆς Μόσχας!

Αἱ δυσυχίαί σας εἶναι δυσφόρητοι! ἀλλ' ἡ Μεγαλειότης τοῦ Ἰμπεράτωρ καὶ Βάσιλεὺς θέλει καὶ τὰς ἐλαφρώσῃ.

Τὰ Φρικώδη παραδείγματα οὗς ἀπέδειξαν, τίνι τρόπῳ αὐτὸς παιδεύει τὴν παρακοὴν καὶ ἀνυποταξίαν.

„Αὐστηρὰ μέτρα ἤδη ἐπάρθησαν, διὰ καὶ ἐξκλειφθῶσιν αἱ ἀταξίαι καὶ καὶ ἀνακαλεσθῆ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια.

Ἡ πολιτικὴ Διοίκησις, ἡ ὁποία συστήνεται ἐκ τῶν ἐξ ἀλλήλων σας ἐπιλεγμένων, θέλει παρακάμνει τὸ ὅλον τῆς πολιτείας. Αὐτὴ θέλει φροντίζει διὰ τὰ ἀναγκαῖα σας καὶ διὰ τὸ συμφέρον σας.

„Τὰ μέλη τὰ συσαινόντα αὐτὴν, θέλει γνωρίζονται με αὐτὴν τὴν διαφοράν. δηλ: Θέλασι φορεῖ ἐρυθρὰν ταινίαν ἐπ' ὤμων. Ὁ δὲ πρόεδρος θέλει φορεῖ πρὸς τέτοις καὶ ζώνην λευκὴν. Τὸν καιρὸν δὲ ὅταν δέν ἦναι εἰς τὸ χρέος των, θέλει φορῶσι τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν δεμένην μόνον εἰς τὴν ἀρισερῶντων χεῖρα.

„Ἡ ἀστυνομία διορίζεται καὶ ἦναι κατὰ τὸ παλαιόν. Αὐτὴ με τὴν ἐγρηγορότητα της ἀγρυπνεῖ περὶ τῆς καλῆς εὐταξίας.

τιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀξιωματικὰς, καὶ ὀλίγηρα πύλας καὶ

τὰ δάκρυά σας. Μόσκη $\frac{19. \text{ Σεπτεμβρίου}}{1. \text{ Οκτωβρίου}}$

Ἐπέγραψεν: Ἰντενδάντος, ἡ ὁ διοικῶν τὴν πόλιν καὶ Ἐπαρχίαν τῆς Μόσκηας.

Λεσσέψ.

Εἰς αὐτὴν τὴν συζητήσαν παρὰ τῶν Γάλλων ὑπελον Διοίκησιν, εἰς τὴν ἐποίαν ἐπκριθμῆντο 72. ἄνθρωποι, ἐξ ὧν οἱ μὲν 40. ἦσαν ξένοι, οἱ δὲ 32. ἀπὸ κακῆν τῆς τύχην, δυσχευμένοι πολῖται τῆς Μόσκηας, καὶ τέλος πάντων, ἄλλοι μὲν ἐπὶ λόγῳ συμπαθείας, καὶ βοηθείας πρὸς τὰς πάχοντας συμπολίτας, ἄλλοι δὲ δειλῶ κινῆμενοι ἀπὸ τῆς Φοβερικῆς τῶν Γάλλων. Τῶν ἀδυνάτων εἶναι ὅτι αὐτοὶ καὶ ἐδέχθησαν τὸ τοῖστον ἐπάγγελμα αὐτοπροαιρέτως. Ἡ ἐπιβελὴ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ὅχι μόνον ἐπὶ πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ρώστικόν γένος, ἀλλὰ πρὸς τῆτοις καὶ ἐν τοῖστον Φρόνημα παρὰ τοῖς Ρώσσοις εἶναι τὸ πλέον μισητὸν καὶ ἐδελυκτόν. Ἄν ὅμως ἐξ ἐναντίας, καὶ ἐξ αὐτῶ τῶ μηδὲν δηλέυτος ἀριθμῶ, ἠθέλησαν τινὲς ποτισμένοι τῆ Γαλλικῆ δηλητηρίῃ, καὶ συμμεθέξωσιν εἰς τὴν τοιαύτην δολερὰν συνέλευσιν. Οὐαί! εἰς αὐτῶ. Ὅτι δὲν θέλωσιν ἀποφύγη τὴν ἐξ ὕψους θείαν δίωξιν.

Ἡ συζητήσια αὕτη ἀστυνομία, ἀγναλὰ καὶ ἔλαβε συγκαθεδρίαν πολλὰκις κατὰ διαφόρας καιρὰς, πλὴν παντελῶς δὲν ἀνταπευρίθη εἰς τὸν σαφηνιζόμενον σκοπόν. Ἐπειδὴ καὶ ὅχι μόνον τὰ κακὰ τὴν ἔπαυον, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις καθημερινῶς

δρόμους, τὰς ἐνδύον τὸ Γαλλικὸν στρατιωτικὸν Φόρεμα, καὶ ἔπειτα τὰς ἐκρεμῶσαν, ἢ τὰς πυροβολῶσαν. Ἄς συμπεράνη λοιπὸν ὁ καθ' εἰς, εἰς πόσῃν ἀκμῇν ἔφθασεν ἡ αὐθάδεια τῶν ἀκρατῶν στρατιωτῶν, ἐλέποντες ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὑποφέρει τὰς ἀταξίας τῶν, καὶ δὲν τολμᾷ νὰ τὰς παιδεύῃ.

Περιπλέον ἐξέδιδον λόγους εἰς ἀκοὴν τῶ κόσμου, ὅτι οἱ Ρῶσοι καίεσι τὴν Μόσκειν, καὶ διὰ τὴν κατακτείνωσι τὸν κόσμον καὶ πιεύουσι, ὅτι ἀληθῶς ἔτιω ἔχει τὸ πρᾶγμα, πρὸς ἐπίδειξιν ἐδιώρισαν μὲ μεγάλου κρότου συνέλευσιν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆ Μαρεσάλου Μορτιέ, διὰ τὴν ἐρευνήσωσι καὶ εὔρωσι καὶ παιδεύσωσι τὰς ἐμπρησῆς. Πρὸς ἀθώωσιν λοιπὸν ἰδικήντων, συλλαβόντες 40. Ρῶσους ἐπὶ λόγῳ ἐμπρησῶν, χωρὶς καὶ τὰς παρασῆσωσιν εἰς τὸ κριτήριον, οἱ ἐπιστάται ἐξείρεσαν ἐξ αὐτῶν 13. ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἀρεσκείαν τῶν διὰ εὐόχους — καὶ δημοσίως τὰς ἐπυροβόλησαν.

Ἐν καιρῷ πολέμου ἀναγκαῖαι εἶναι αἱ πανουργίαι. Μ' ὅλον τῆτο εἰς ὅσῃν μεγάλην ὑπόληψιν καὶ αὐ ἦτον ὁ Κ. Λεσσέψ παρα τοῖς Γάλλοις, ὅτι εἶναι ἐντελῶς εἰδήμων, ἔ μόνου τῆς διαλέκτου τῶν Ρῶσων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡθῶν, καὶ μεταχειρίθη τὴν ῥητορικὴν τε μὲ ὅλην τὴν εὐφράδειαν εἰς τὸ καὶ πλαγίῃ τὰς Ρῶσους, ὑποχόμενος ἐλάφρωσιν τῶν δυσυχιδῶν τῆ γένους, καὶ ἀνακαυτικὴν ἀσφάλειαν, πλὴν δὲν ἐπέτυχεν τῆ σκοπῆς. Εὖγε ἄξιοι παντός ἐπαίνου Ρῶσοι! ἔτι δὲν ἠπατήθητε ἀπὸ τὰς δόλους τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν σας.

Ἡ ὀξυδερκὴς πολιτικὴ τῆ Ναπολέονος, πρὸς τοῖς ἄλλοις

τηγος Φελδμαρσάλος Πρίγκιψ Κατέζωβ, εήνων αὐτῷ νέας ἐνέδρας, τῆ ἀπέυλειε πάνταχῶθεν τὰς δρόμους, τὰς Φέροντας εἰς τὸ εὐκροτον μέρος τῆς Ρωσσίας, ἔελενε τάγματα εἰς ὅλα τὰ ἀναγκαιῶα μέρη, καὶ τὸν ἐμποδίζον ἀπὸ τῆ νὰ συνάζη τροφὰς, καὶ νὰ ἐρημιώνη τὰ περίξ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Μόσκειας. Οἱ χωρικοὶ ἐμοίως πλήρεις θάρρους, οὐκ ἐμὲ τὰς Κοζάκας, μὲ θουμάσιον ἀνδρείαν διακυντεύοντες τὰ χωριάτων, ὡς εἶχουας ἐθέριζον τὰς Γάλλους. — Καθὼς ὁμοίως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μόσκειαν, ὁ κοινὸς λαὸς δὲν ἔχανε τὴν εὐκαιρίαν, ἀλλ' εὐθύς ὡς ἡ περίσσεια τῶ ἐσυγχώρει, ἐξάλειπτε τὸν Γάλλον ἀπὸ τὴν μέσην. Τὰ ὑπόγεια, αἱ Λίμναι, τὰ Πηγῶδια καὶ τὰ κοπροδοχεῖα ἔγινον τάφοι τῶν κακῶργων. Ἐως καὶ αἱ γραῖαι ἐπὶ τῷ τῆς ἐμέθουον, καὶ κοιμημένους τὰς ἐσπύτωναν καὶ τὰς ἐρρίπτον εἰς λάκκους βαθεῖς.

Τὸ Ρωσσικὸν εἰσάτευμα, ὡς ἐξῆλθεν ἐν τῆς Μόσκειας, ἔκαμε δύο πορεῖας κατὰ τὸν δρόμον τῆς Κολώμνας, καὶ εὐθύς ἐσράφη κατὰ μεσημβρίην ταχυῶσαν τὴν πορείαντα πρὸς τὸ πολίχνιον Ποδόλσκο, διὰ νὰ ἦναι πλησιέστερα εἰς τὸν δρόμον τὸν συνημιωνῶντα μὲ τὸ εἰσάτευμα τῆ ἐχθρῆ. Τὴν δὲ ὀπισθοφυλακὴν τὴν ἀφῆσεν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Παχρῶν εἰς τὸ χωριὸν Κελακῶβ. Εἰς τὰς 5. τῆ Σεπτεμβρίου διὰ νυκτὸς ἡ ὀπισθοφυλακὴ διὰ τῆς ἐν πλευρῆς ὁδῆ κρυφίως ἠμολέθησεν ὀπι-

* Οἱ ἴδιοι ἀχμάλωτοι Γάλλοι ὡμολόγηεν ὅτι, εἰς τὸ διάστημα τῆς 39. ἡμερῶν διατριβῆς των εἰς Μόσκειαν, ἔχασαν ἀγνώριως. 30 χιλιάδας ἀνθρώπων.

Εν τῷ μεταξύ αὐτῷ ἀπὸ τὸ ἄλλου μέρος τὸ σῶμα τῆς Γενεράλ-Λαϊτενάντε Βιντζενγερόδε, τὸ ὁποῖον ἔβηκε περὶ τὴν ὁδὸν τῆς Τθερίας, εἶσπτε τῆ ἐχθρῆ ὄλεσε τὰς κατὰ τὴν Ἀρ-κτου δρόμους. Τὰ τάγματα τε καθημερινῶς ἀΦάνιζον τὰς εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τὰ περίξ τῆ Μοζάϊτις περιερχομένους ἐχθρῆς διὰ νὰ σιτολογῶσι, καθὼς ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μοζάϊτις τὸ τάγμα τῆς Γενεράλ-Μαϊόρα Δωρόχωβ, καὶ ὁ Χιλιαρχος Δαβίδωβ μὲ 150. ἐλαφρῆς ἰππεῖς, πρὸ καιρῆ μεταξύ τῆς Γζιάτσικας καὶ τῆς Μοζάϊτις περιερχόμενοι, μεγάλην Φθορὰν ἔκαμνον τῆ ἐχθρῆ. Τοιάτῳ τρόπῳ ὁ Βιντζενγερόδε ἐξω-θρῶν τὸν ἐχθρὸν, ἔβηκεν ἐπὶ τὸν δρόμον τῆς Πετρατόλεως, ἕως τὸν τόπον τὸν ἐπιλεγόμενον τΖόρναγια-Γραϊζ. Οἱ Γενεράλ Δωρόχωβ ἐπῆρε μὲ ὄρμην τὴν ὀχυρωμένην χώραν Βερέγια. Τὸ δὲ στρατήγιον τῆς Ρώσικῆς στρατῆ εἰς τὰς 19. τῆς Σεπτεμβρίας, ἔβηκεν εἰς τὸ χωρίον Μπογορόδσιο.

Τοιάτῳ τρόπῳ περικυκλωμένος ὁ ἐχθρὸς πανταχόθεν τῶν μερῶν, καθημερινῶς πλήθος ἀνθρώπων ἔχανε. Ὅχι μόνον οἱ ἀνδρεῖοι Κοζάκοι καὶ τὰ τακτικά στρατεύματα ἔκαμναν τὴν μεγάλην Φθορὰν εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ οἱ περίξ χωρικοὶ ἄλλας μὲν ἐφόρευον, ἄλλας δὲ αἰχμαλωτεύοντες τὰς ἐφερόν εἰς τὸν μέγαλον στρατὸν, καὶ ἔτως ἐπροξέναν μεγάλην ζημίαν τῆ ἐχθρῆ. Οἱ ζῆλος τῆς πατρίδος τὰς ἐπαρακίνει καὶ ὀπλιζοῦτο ἀφ' ἐαυτῆ των μὲ μαχαίρας, μὲ κοντάρια, μὲ δρέπανα, μὲ ἀξίνας (τζενέρια) μὲ ράβδους, μὲ διπέλλας, μὲ ὀβελοὺς καὶ μὲ πᾶν ἐργαλεῖον γεωργικόν. Ἐν τῶν χωρικῶν ἦσαν εἰς

σικὰ τάγματα, ὁμοίως καὶ τὰ μερικὰ (παρτεζάνοι) ἐπίκουσ
τῶν τεχνυδρόμαχων. — Ὁ Δέρυθος ὅμως καὶ ἡ εἰς Παρίσιον
συνομιασία τῷ Γενεράλ Μελὲτ, ὀλίγωρα τῷ ἔγινε γνωστῇ. Ὁ
Φραγκὸς, ὁ ἀπρόσιτον ποιῶν τὸν Ναπολέονα, ἀνίσχυρος ἔγινε
κατὰ τῆς κοινῆς δυσαρρεσκείας, καὶ ὁ γογγυσμὸς ἐκμετρήσας
τὸ ὕψος τῷ Φραγκῷ, εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐφθάνεν
εἰς τὰ ὦτα τῷ Τυράννῃ.

Ὁ Μπερτιὲς, εἰς τὸν ὁποῖον δικαίως ἀποδίδονται αἱ στρα-
τιωτικαὶ ἐπιδόσεις τῷ Ναπολέονος. Ὁ Μπερτιὲς, ὅσις εἰς τὰς
μεγάλαις ἀποφάσεις φέρεται πολλὰ δοκιμῶς καὶ μὲ μεγάλην
φρόνησιν, ἐσοχάσθη καὶ καταπέισθη τὸν πεπωροθύντα ἀπὸ τὴν
τυφλήν τύχην καὶ ἔλθη εἰς ἑαυτόν. Τῷ ἐπαράσθησε τὴν καθ'
αὐτὸ κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τῷ στρατεύματος, καὶ τὸν
ἀφανισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποπίπτει καθημερινῶς ἐξ αἰτίας
τῆς διατριβῆς τε εἰς Μόσκειαν. Ὁ Μπερτιὲς τέλος πάντων ἔ-
λαβε τόλμην καὶ ἐρωτήσῃ τὸν Ναπολέονα: Ποῖον ὄφελος ἐλ-
πίξει καὶ ἀπολαύσει, ἔσω καὶ ἂν ὑποτάξῃ τὴν Ρώσσην, ὅταν
εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ δυναστεία τε πέσῃ, καὶ τὸ κράτευσμά τε ἀ-
φανισθῇ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἔχει χρεῖαν διὰ τὴν ὑποσῆριξιν τῶν
περασμένων εὐρυχώρων ἀποκτημάτων τε εἰς τὴν Γερμανίαν,
Ἰταλίαν καὶ Ἰσπανίαν; Ὁ Ναπολέων ἀγκαλὰ καὶ συνηθι-
σμένος καὶ ἀφιερώνηται πάντοτε εἰς τὴν τυφλήν τύχην, καὶ
μὲ τὰς ἐπιτεύξεις τε καὶ δικαιολογῇ τὰ ἐπιχειρήματά τε, μὲ
ὅλον τῆτο τὰ φρόνιμα καὶ θεμελιώδη ταῦτα λόγια τὸν ἐπλή-
γῃσκον. Ἀρχισε καὶ συλλογῆται τὴν κατάστασίν τε, καὶ καὶ εἰ-

„μόνον μόλις ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῶν Ρώσων νὰ φερῶσι
 „τὰς καρπὰς, διὰ τὰς ὁποίας ἔκαμν τόσας ἀγῶνας καὶ κόπας
 εἰς τὸ νὰ τὰς προετοιμάσωσιν.“ Αὐτὰ ἦσαν τὰ κεφαλαῖα τῆς
 ἀρθρα τῆς διὰ λόγῃ ἀποκρίσεως τῆ Πρίγκιπος Κετάρως εἰς
 τὸ γράμμα τῆ Ναπολέονος.

Ἡ ἐπιστροφὴ τῆ Λόριων εἰς Μόσκειαν ἐπροσμένετο μὲ ἀν-
 ῥαχὴν ἀνυπομονησίαν. Ἡ δὲ ἀπόκρισις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔφε-
 ρεν, ἔδωκε τέλος εἰς τὴν τυφλότητα τῆ Ναπολέονος, τὸν ἐβε-
 βαίωσεν ὅτι τὸ δικαίως — ὀργιζόμενον γένος τῶν Ρώσων,
 δὲν ἐπιδέχεται ἐδεμίαν πλησίαν μὲ αὐτὸν. Ὅτι ὁ Αὐτοκρά-
 τωρ Ἀλέξανδρος, γνωρίζει καλῶτατα καὶ τὸ μεγαλεῖον τε καὶ
 τὰς δυνάμεις τε καὶ τὴν προσγεγονείαν αὐτῷ βάρβαρον ἀδι-
 κίαν. Ὅτι τὸ Ρώσικόν εὐαγγέλιον ὁ ζῆλος τὸ καταφλογίζει,
 διὰ τὸ νὰ φέρῃ εἰς ἐκπληξιν τὴν Εὐρώπην, ἣ ὁποία ὅλη στρα-
 φεῖσα εἰς αὐτὸ ἐφορᾷ, καὶ τέλος πάντων γνωρίζει, ὅτι καὶ αὐ-
 τὴ ἢ προφορὰ τῆ λόγῃ: Εἰρήνη μὲ τὸν Μποναπάρτε: εἶναι
 ἐδελυκτὴ πρὸς ὅλας τὰς πιεῶν καὶ ἀληθεῖς Ρώσους.

Ἐδῶ ὁ Ναπολέων ἐγνώρισε τῶ ὄντι, ὅτι ἡ δυναστεία τῆ
 Τυράννε, μόνον ἀπὸ τὰς διηνεκεῖς καὶ ἀκαταπαύστες ἐπιτεύξεις
 ὑποστηρίζεται, καὶ ὅτι ἐν ἀποτύχημα, τὸν φέρει εἰς πτώσιν
 καὶ ἕλεθρον παντελεῖ. Ἐξ ἐναντίας δὲ τὸν Βασιλέα τὸν νό-
 μιμον, τὸ ἐπιεικῆ, τὸν ἐν ἀγάπῃ καὶ πραότητι Βασιλεύοντα,
 εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις πλέον ἰχυρὰ τὸν ὑποστηρίζουσαν ἢ πᾶ-
 ρας καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὑποκειμένων τε, καὶ τὰ ἀνεξάντλητα μέ-

Εἰς τὰ Ἀνκιδόρια, ὅτε οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρώσσιας ἐπιεικέως διάγοντες, ἐξέδιδον νόμους περὶ εὐημερίας τῆ λαῶ — εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια Ἀνκιδόρια ὁ χαλεπαίνων Ναπολεὼν ἀποθηριώμενος, Φλογίζεται εἰς ἐκδίκησιν καὶ ὄλεθρον τῆς Ρώσσιας.

Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τῆς Μαρσάλης τε τὸν Μαγδονάλο, τὸν Οὐδινῶ καὶ τὸν Βίντωρα, τὸν ἐθάρρουναν νὰ ἐλπίζῃ μεγάλας ἐπιτεύξεις εἰς τὸν Δεῖνα ποταμὸν, ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ μακρύνῃ τὴν διαμονήν τε εἰς Μόσκειαν. Ὡς ὅτι, οἱ μὲν πρῶτοι δύο τὸν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἔχουσιν ἐλπίδας νὰ κατατροπώσωσι τὸ σῶμα τῆς Κόμητος Βιγκεσεῖν, καὶ νὰ κυριεύσωσι τὴν Ρίγαν, καὶ ἐκείθεν νὰ ὑπάγωσιν διὰ τὴν Πετρίπολιν, τὴν ὁποίαν ἐσοχάζοντο ὅτι εἶναι χωρὶς τινὰ διαυθέντευσιν. Ὁ δὲ ὕπερος τῶ ὑπέχετο, ὅτι εἰς τὸ ἐκ δεκαπέντε χιλιάδων στρατιῶν συνιστάμενον σῶμα τε, θέλει ἐνώσει καὶ τὰ ἐπίκτρα τάγματα, τὰ ὁποία τῶ ἤλθαν ἀπὸ τὴν Λίτβαν, καθὼς ὁμοίως καὶ τὸ συλλεγόμενον εἰς τὴν Ρώσσιαν Λεχίαν 25000. σῶμα, καὶ θέλει διευδύνει μὲ αὐτὰς τὰς ἐνκερὶς δυνάμεις τὴν πορείαν τε διὰ τὴν Μόσκειαν, νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸ μέγαλον εἰσέτευμα. Ὁ Δεξ τῆ Βελγικῶν (Βίντωρ) ὄνειροπολῶν ἐφαντάζετο καὶ ἐβεβαίωτο, ὅτι ἀφεύκτως τὸν ἐκ τῆς Δευάβεως ἐπισπερόμενον στρατόν, θέλει τὸν ἐπιτοίσει ἀπὸ τῆ νὰ παραχειμάσῃ εἰς τὴν Βολινῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν θέλει εἰσείσει μὲ τὰ ἰχυρά τε τάγματα καὶ τὸ μέγαλον εἰσέτευμα τῶν Ρώστων, νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀπάντησιν τῶν μεσημβρινῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἀπὸ τὰς ἀκαταπαύτως διαδιδόμενας κρότας περὶ τῶν μεγάλων κατορθωμάτων τῆ Ναπολεόνοϋ, τὰ ὅσα τῶν οἰνοφλυγῶν Γάλλων ἐκωφάμυντο. Καὶ γὰρ ἀνυποσώλως ἐκήρυττον ὅτι, Ὁ μὲν Σεν-Σιρ ὑπέταξε τὴν Πετράπολιν. Ὁ δὲ Μαγδονάλοδ τὴν Ρίγαν, καὶ ὁ Μικράτ τὴν Καλέγαν, καὶ ὅτι πενταχῶ εἰς τὴν Ρώσσιαν ἀναφύσαι θόρυβοι. καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, ἀφ' ἧ ἔχασε τὰς δύο Καθέδρους τε, κατέφυγεν εἰς τὴν πόλιν Καζάν, ὅπου καὶ ὅλη ἡ Σύγκλητός τε τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐκεῖ ὀχυρώνεται. Τὸ Ρώσσικὸν Βασίλειον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ναπολέων δὲν εὔρισκε τίποτε, εἰμὴ θάνακτον, πείνον καὶ κρύος, τὸ περιέγραφεν εὐφορώτατον, καὶ ὅτι τὸ κλίμα τε δὲν εἶναι τόσοσ τραχὺ, ὡς πολλοὶ τὸ λέγασι. Κατὰ τὰς λόγους τε ἐφαίνετο, ὅτι τὸ κράτευσμά τε ἐπροβλέφθη εἰς Μόσκειαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνεγκλιῶα διὰ δύο χρόνους, καὶ ἄλλα πολλὰ φλυαρισμῶτα. Μὲ τοιάτεις μύθους ὁ Ναπολέων ἤθελε νὰ γεμίση τὰς ἀερῶδεις κερκλὰς τῶν Γάλλων, τὰς δὲ Ρώσους νὰ ἐάλη εἰς τρόμον καὶ χαυνότητα. Καὶ ἔτω πᾶσα εἰδησις ὡς ἐφθάνεν ἀπὸ τὴν Ρώσσιαν, οἱ ἐκδότηι τῶν Γερμανικῶν ἐφημερίδων καὶ οἱ Φιλοπράγμονες ἐλάμβανον αἰτίαν νὰ ῥητορεύωσι, πότε μὲν ἐπαινῶντες, πότε δὲ κατηγορῶντες, καὶ ἄλλοτε νὰ μένωσιν ἐνστατικοί.

Ὁ Ναπολέων, ριπτόμενος ἀπὸ ἕν ἄκρον εἰς ἄλλον, ἐσοχάσθη τέλος πάντων καὶν διὰ ἐπίδειξιν, νὰ Φανῆ ὅτι θελεῖ νὰ παύσῃ τὰς ἀταξίας εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰς ἀρπαγαῖς, καὶ νὰ ἐάλη τὰ πρᾶγματα εἰς εὐταξίαν, ἀφ' ἧ ὅλην τὴν πόλιν τὴν ἐλεηλάτησε

χαρῆ μήτε ὁ ἐχθρὸς μας! καὶ ὄχι μόνον ἀπετρέφοντο τὴν χάρτινῃ μονέδῳ τε, τὴν ὁποῖαν ὡς εἶπομεν τὴν ἔφερον ὁ Ναπολέων, καὶ ἦτον ψεύτικη, ἀλλὰ καὶ τὴν χρυσὴν καὶ ἀσιμένιαν ὁ λαὸς διὰ τίποτες δὲν τὴν ἤθελεν. Μὲ ὅλας τὰς τρόπας, ὅσας μεταχειρίσθη ὁ Δῆξ Ἐγκμιζλ, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν ἐδόθη ἡ Φροντίς, καὶ ἀγοράσθη κατασκοπῆς ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς Μόσκειας, διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν κατάστασιν τῶν Ρώσσιων στρατευμάτων, δὲν ἐσάθη δυνατὸν νὰ πλανήσῃ ἐδένα. Καὶ γὰρ ὁ κἀθε πολίτης διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν πίσιν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ Πατριδα τε ἀνόθευτον, ἐπροτιμῆσε τὸν θάνατον ἀπὸ ὅλα τὰ μεγάλα πλάτη τῶν Γάλλων.

Ἡ διωριθεῖσα Συνέλευσις εἰς τὸ νὰ ἐρευνᾷ καὶ παιδεύῃ τὰς αἰτίαις, τὰς κακίργας καὶ ἐμπρησὰς, ἀντὶ νὰ πιάνῃ τὰς Γάλλους τὰς καθ' αὐτὸ αἰτίαις τῆ κακίαι, οἱ ὁποῖοι σωρηδὸν ἐμβαίνοντες εἰς τὰ ὀσπήτια ἐζήτηεν πληρωμὴν, διὰ καὶ μὴ ἐβάλλωσι Φωτῖαν, καὶ ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν περιτρέχοντες τὴν πόλιν καὶ ρίπτοντες μίγματα, κατασκευασμένα ἀπὸ Φωσφόρον καὶ ἄλλην διαφόρων εἰδῶν κοτυκιῆν ὕλην, διέδιδον τὴν πυρκαϊάν, ἐπίανε τὰς πολίτας ἐπὶ προφάσει ἐμπρησῶν καὶ τὰς πυροβολῶσεν. ἂν τις λέγω νὰ ὀλιγοσεύωσι τὰ κακὰ, αὐτὰ μᾶλλον ἐπλήθυνον. Αἱ ρῦμαι καὶ αἱ πλατεῖαι ἦσαν σιεπασμένα ἀπὸ νεκρὰ σώματα ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων. Οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ἀλόγων, διεδίδοντο εἰς τὰς ἐκκλησίας. Τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὡς εἶπομεν, τὰς ἔπαιον διὰ νὰ ψαίνωσι Φαγητὸν, ἢ νὰ χωνεύωσι τὰ ἀρπαχθέντα σκεύη τῶν ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ τὰς δυσωδίας ὁ ἀήρ ἐμολύνθη.

Ρώστων κατηναλώθησαν καὶ κατεποντίθησαν σχεδὸν ὅλα, ὁ-
μῆ καὶ μὲ τὴν δόξαν τῆ ἀμοιβῆς ἀρχηγῶ των.

Ἀπὸ τὰ τοιαῦτα πολλὰ κακὰ καὶ Φρικώδεις παραιονομίαις,
καὶ ἐκείνος ὁ ὀλίγος λαὸς, ὅσος ἔμενεν εἰς τὴν πόλιν, ἄρχισα
νὰ Φεύγη. Οἱ Γάλλοι παρατηρήσαντες τῆτο, καὶ διὰ νὰ μὴ
γινῶσι γνωστὰ αἱ ληστρικάτων ἀθρομίαι εἰς τὰς πέριξ πλη-
σίον χώρου καὶ χωρία, τὰς κατοίκους τῶν ὁποίων ἐφραυτάζου-
το νὰ ἐλκύσωσι, ἐδιώρισαν σφοδρὰς Φυλακὰς εἰς τὸ νὰ μὴν
ἀφήνωσι κανέναν νὰ εὐγῆ ἔξω τῆς πόλεως. Μ' ὅλον τῆτο διὰ
τῆς ἐκτεταταμένης περιοχῆς τῆς πόλεως, τὸ περισσότερον μέρος
τῶν πολιτῶν καθημερινῶς Φεύγοντες διὰ νυκτὸς, διεσώθησαν.

Τοιαῦτα τρόπων ἡ ὀλιγόσευσις τῶν πολιτῶν ἡμέραι παρῶ
ἡμέραν ἔγινε Φανερά, καὶ ὁ Ναπολέων, ὁ Κυριάρχης ὅλης
χεδὸν τῆς Εὐρώπης, ὁ Ἥρωας τῆ αἰῶνος μας, ὁ Εὐφύης ἐ-
κείνος καὶ ἀγκύνας τὴν γνώμην, ὁ τὰ πάντα προνοῶν καὶ προ-
καταλαμβάνων, ἀφ' ἧ εἶδεν ὅτι, ἔτε οἱ αἱματώδεις ρύαιες
τῆς ὑπ' αὐτῆ ἀμελημένης ἀνθρωπότητος, ἔτε αἱ προδοσίαι,
ἔτε αἱ ὑπεκλίτητες, ἔτε οἱ Φοβερισμοὶ δὲν ἴχουσαν νὰ τῶ
βοηθήσωσιν εἰς τὰ προκείμενα δεινὰ, εἰς τόσην νάρκωσιν ἔπε-
σει, ὥστε δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμη ἢ τί νὰ ἀποφασίσῃ, καὶ
ἐφάνετο καὶ αὐτὸς ὡς εἰς τῶν λοιπῶν ἀπλῶς ἀνθρώπων, οἱ
ὁποῖοι ἐν κινῶν κινδύνῳ ἐντρομοὶ γινόμενοι, ἄλλαν καταφύγιον
δὲν εὐρίσκουσιν, εἰμὴ τὴν Φυγὴν, καὶ Φυγὴν κατηχυμένην. Ἡ
ἐφραίς τε εἰς τὸ νὰ κυριεύσῃ τὴν Μόσκειαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐθυ-
εῖσταν ἑκατὸν χιλιάδας λαὸν, τοιαύτην ζάλην τῶ ἔφραεν. Οὕτω

θῶν κατένειτο κληήρης, πάχων ποδαλγίαν. Τότε δὴ καὶ ὁ Δαβὲ μετὰ τῷ Λευέβρ καὶ Νέη, ὡς εἶδον τὸν Ἡγεμόνα τῆς κατηφῆν, καὶ ἀπὸ τῆν μανίαν τε νὰ γίνηται ἄλλος ἐξ ἄλλων, καὶ νὰ πίπτῃ εἰς ἀπελπισίαν, πλησιάσαντες τὸν ἐπαρηγόρευ, καὶ τὸν ἐπαρακίνηεν νὰ ταχύνη τῆν ἐκπρατείαν πρὸς ἐνίχυσιν τῷ σώματος τῷ Μιράτ, διὰ νὰ διάσῃ τῆς Ρώσσης νὰ ἀφήσωσι τῆν πλησίον τῷ χωρίε Ταρέτινας θέσιντων, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ (Μοσιβορέτζιος *) Δεξ Νέη, καὶ ὁ Βασιλικος τῆς Ἰταλίας Εὐγένιος μὲ τὰ ἐλλειτώτερα στρατεύματα νὰ προλάβωσι τῆς Ρώσσης εἰς τὸν δρόμον τῆς Καλέγας.

Τὰ ἀποτυχήματα τῶν Γάλλων εἰς τῆν Κερλανδίαν καὶ Μπελορόσσιαν. Ἡ καθημερινῶς ἀύξανομένη Φθορὰ εἰς ὅλα τῷ Ναπολέονος τὰ στρατεύματα. Ἡ πτώσις τῶν ζώων, δι' ἧς ἐσερεῖτο καὶ τῆς πυροβολικῆς καὶ τῷ ἵππιῳ, ὁ γογγυσμὸς καὶ ἡ ἀνυπακοὴ τῶν στρατιωτῶν, περιπλέον δὲ καὶ ἡ ματαίωσις τῶν ἐλπίδων τε, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τῆς ἐμπείρας καὶ ἀνικῆτες Μαρσεάλης τε, τὸν Οὐδινῶ καὶ Μαγδονάλο, τῆς ὁποίας ὁ Κόμης Βιγγενσέιν ἀναταπαύσως καταδιώκων, ἐπλήγωνε καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τῷ Δεῖνα ποταμῷ, ὅλα αὐτὰ καὶ μάλισα ἡ εἶδησις, ὅτι εἰς τὸ Ἰεροσλαβ ἐσυναχθῆσαν δέκα χιλιαρχίαι Κοζάκων, καὶ εἶναι ἑτοιμαί, εὐθύς ὡς κινήθωσι τὰ διηρημένα τάγματα τῆς μεγάλης στρατιᾶς πρὸς τῆν Μόσκειαν, νὰ ὀρμήσωσιν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ αὐτοί, ἔκαμαν τὸν Ναπολέονα

* Αὐτὴν τῆν ἐπωνυμίαν ἔδωκε τῷ Μαρσεάλῳ τε Νέη, ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τῆν Μόσκειαν.

διοικηθημένα, ἔσειλε τὸν Γενεράλ Μπενζιάν με ἓν μέρος τῆ
 στρατεύματος νὰ περάσῃ εἰς τὸ πέραν τῆ ποταμῆ Νάρα, ὁ
 ὁποῖος εἰς τὰς 6. τῆ Οὐκτωβρίου τὴν αὐγὴν, διατάξας τὸ
 στρατεύμα τε εἰς διαφόρας Κολόνας, καὶ διαβὰς τὸν ποτα-
 μὸν Νάραν, ἐξέφυκε ἀντίηρσε τὸν Μπράτ, καὶ ἀμέσως
 χωρὶς ἀναβολὴν καὶ ὠρμήσας κατ' αὐτῆ τὸν ἐκτύπησε, καὶ
 τὸν εἰλόξεν ἕως τριῶν ὥρῶν διάστημα με μεγάλην Φθορᾶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Αλέξανδρος περὶ ταύτης τῆς ἀριστείας,
 τὸν μὲν Ἀρχιστράτηγον Πρίγκιπα Κατίζωβ ἐτίμησε με χρυ-
 σὸν σπαθί, κεκοσμημένον με διαμάντια, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας
 ρύμβλια, τοῖς δὲ στρατιώταις τοῖς εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἀριστεύ-
 σιν, ἐχάρισεν ἐνὶ ἐκείνῳ ἀνὰ πέντε ρύμβλια.

Ἡ εἰδήσις τῆ χαλασιῆ τῆ Μπράτ κατεσπάραξε τὸν Να-
 πολέονα, καὶ μάλιστα ὅταν τῷ εἶπον, ὅτι τὰ Ρώσικα στρα-
 τεύματα ἔρχονται κατὰ τὴν Μόσκειαν. Εἰς αὐτῶν τῶν εἰδή-
 σεων ὁ περίφημος Ἡρώδης μας ὄλος ἔντρομος γενόμενος, δὲν
 ἐφρόντισε διὰ ἄλλον, εἰμὴ διὰ τὴν ἰδίαν τε προσωπικὴν σωτη-
 ρίαν. Εὐθὺς ἐσύναξε τὰς σωματοφύλακιάς τε, καὶ βιαίως εἰς
 τὰς 7. τῆ Οὐκτωβρίου εἰς τὰς 8. ὥρας τὸ ταχὺ τὰς εὐγαλεν
 ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἀπολέσθω καὶ ὁ ἴδιος με τὰς περὶ αὐ-
 τὸν ἀξιωματικούς, ἐξῆλθεν εἰς τὰς 9. ὥρας τὸ βράδυ, κρύ-
 πτων τὴν αὐγὴν τε ἐπὶ λόγῳ πλαγίῳ κινήματος, ἀπειλῶντος
 ἐπιδρομὴν τῇ Πετροπόλει, καὶ προάγοντος τὸ στρατεύμα εἰς
 παραχειμασίαν. Τὸν δὲ Δῆκα τῆ Τραβίσε Μαρσεάλον Μορτιέ,
 τὸν ἀφῆσεν εἰς Μόσκειαν, διὰ νὰ εὐγάλη τὸ λοιπὸν στρατεύμα,

να μὴ ψηφῶσι τὰς παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς, Φωτισμένοις καὶ ἀΦωτίστοις, σεβομένης στρατιωτικῆς κανόνας, ἀφ' ὅτε τὸν εἶδεν ὅτι ἦτον ἀρμετὰ πλησίον τε, ἀπέσειλε στρατιώτας καὶ περιουκλώσκυτες αὐτὸν καὶ τὸν σὺν αὐτῷ Ρ'ώτμισρον Ναρίσκινον, ἤρπασαν αὐτὰς.

Εἰς τὰς 10. οἱ ἴδιοι ἀκροβολισμοὶ ἐξηκολούθησαν. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, ἀφ' ἧς εἶδον ὅτι δὲν δύνονταί να σαθῶσιν εἰς τὴν πόλιν περισσότερον, ἔβαλον Φωτίαν εἰς τὰς Μύνας, ἐξ ὧν ἡ μία ἀναψεν εὐθύς, ὁ κρότος τῆς διέσεισε τὴν γῆν ἐν Σεμελίων, καὶ κατέπληξε τὸν κόσμον τούσιν, ὥστε ἐνόμισαν ὅτι τὸ κερῆωμα τῆς γῆς ἐσκαλεύθη καὶ καταποντισμὸς γίνεται. Κατηδαφιάθη ἐν μέρος τῶν τειχῶν τῆς Ἀκροπόλεως, τὰ δὲ λοιπὰ καμμίαν ἐλάβην δὲν ἔλαβον. Ἡ Θεία πρόνοια θέβαια διὰ να διαφυλαχθῶσιν οἱ ἅγιοι Ναοὶ ἀβλαβεῖς, ἐν οἷς ὑμνεῖται καὶ δοξολογεῖται τὸ ὑπερύμνητον τῆς Τρισυποσάτης Θεότητος ὄνομα, καὶ ἀνκαύονται τὰ σώματα τῶν εὐαρετησάντων αὐτῇ, ἀνοίξασα τὰς καταρράκτας τῆς Οὐρανε, ἐν ῥοπῇ ἔξαπέσειλε βροχὴν βαρυδαιωτάτην, καὶ ὦ! τῆς ὀφθαλμοφανῆς θαύματος! καταιχύναςα τὰς ἀσεβесаτάς καὶ μικρωτάτας ἐχθρὰς, κατεπάτησε τὴν Φωτίαν, καὶ αἱ λοιπαὶ Μῦσαι ἔμεινον ἀπρακτοὶ, τὰς ὁποίας ἔπειτα εὗρον, καὶ εὐνέρωσαν. Εἰς τὰς 11. τῆς Οὐτωβρίας ὁ Γενεράλ - Μαϊόρος Ἡλδοβαΐσκος ὁ 4. ἐξέβαλεν ἐν τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐξ ὀλοκλήρης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμειναν τὰ νοσοκομεῖα τε καὶ πολλὰ στρατιωτικὰ ἀποσκευαῖ.

Ἡ Μόσιβα ἡ μεγαλοπρεπῆς, ἡ πολυάνθρωπος καθεδρῶ

δρείαν, με τοσαύτην ζέσιν και τόλμην ἐπολεμήσειν, ὥστε δὲν ἐ-
 μνεν ὀπίσω ἀπὸ τὰ τακτικὰ ἐράτευματα. Ὅτε ἡ χρεία τὸ
 ἐκάλειτε διὰ τὰ σύρυσιν ἐμπροσθεν τὰ κανόνια κατὰ τῆ ἐχ-
 θρῆ, δις και τρεῖς τῆς ἐπρέταξε νὰ τραβίχθῶσιν ὀπίσω, αὐτοὶ
 ὅμως δὲν ἤθελον νὰ τραβίχθῶσιν ὀπίσω, ἀλλ' ἠκολούθησαν εἰς τὸ
 ἐμπροσθεν, τέλος πάντων εὐρέθη εἰσακόμενος ὁ ἴδιος Κόμης Βιτ-
 γενσεῖν νὰ ἔλθῃ νὰ τῆς τραβίχῃ ὀπίσω, και πάλιν αὐτοὶ τῶ
 ἀπεκρίθησαν λέγοντες „Αὐθέντα και πατέράμας! ὁ Κρα-
 ταιὸς μας Βασιλεὺς, μᾶς ἐσεῖλε διὰ τὰ υπάγουμεν ἐμπρὸς και
 κτυπήσωμεν και διώξωμεν τὸν ἐχθρὸν, και ὄχι νὰ ἐρέψωμεν τὰ
 νῶτα. Α'λλ' ὅταν τοῖς εἶπε, Τεχνικά! χρεία εἶναι διὰ τὰ
 εὐγῶσι τὰ κανόνια ἐμπροσθὰ, διὰ τὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν,
 τότε και αὐτοὶ ἐτραβίχθησαν λέγοντες, ἀφ' ἧ ἄτως ἔχει τὸ
 πρᾶγμα, γενηθήτω ὁ ὀρισμὸς σε. Ἴδε ποῦν γένος ἐσοχάσθη
 ὁ Ναπολέων νὰ πολεμήσῃ!

Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῆ καιρῆ ὁ Ἀρχιδυαλάσσιος τζι-
 τζαγῶς ἐπάστρεψε τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βολινίας ἀπὸ τὸν ἐχ-
 θρὸν. Ὁ δὲ Γενεράλ Τόρματωῆς ἐδίωκε τὸ Ἀβερικανὸν σῶμα τῆ
 Πρίγκιπος Σβαρτζεμβέργ, ἀποσυρόμενον κατὰ τὸ Μπρές-Λι-
 τόβσκο.

Ὁ Ναπολέων ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Μόσκειας με τὸ ἐρά-
 τευμά τε, ἐπῆρε τὸν δρόμον τε πλαγίως, θέλων νὰ περιέλθῃ
 ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τὸ Ρ'ωστικὸν ἐράτευμα, διὰ τὰ εἰσβάλ-
 λῃ εἰς τὴν πόλιν Καλέγγαν. Τὸ δὲ μεγάλον τε σῶμα ἔμεινεν
 εἰς τὸν δρόμον τῆ Μοζάϊσκα. Με ὅλα ὅμως τὰ τοιαῦτα μη-

μέ τὸ τάγμα τῶν, διώκων τὸν ἐχθρὸν Φεύγοντα ἐν ἀταξία, εἰς τὰς 12. τὸν ἔφθασεν εἰς τὸν δρόμον τῷ Μπόρωσκι, τὸν κατέφθειρε καὶ τῷ ἠχμαλώτευσε πολλὰς. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ οἱ χιλιάρχοι Ἡλοβαΐται οἱ 9. καὶ 11. μετὰ τὰ τάγματάων, καὶ μετὰ τὴν χιλιερχίαν τῷ Μπιχάλωβ, ἄρμησαν ἕξαφνα εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐρχόμενοι πρὸς τὴν χώραν Μεδίν, καὶ τὸν ἐκτύπησαν μίαν ὥραν μακρὰν ἀπὸ τὴν χώραν, τὸν ἐχάλασαν καὶ τὸν ἐβίασαν νὰ στραφῇ ὀπίσω. Οὗ δὲ Πρίγκιψ Πονιατώβσκι εὐρίσκετο τότε εἰς τὴν χώραν Βερέαν.]

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρασ, τὸ εἰστέυμα τῷ ἐχθρῷ, τὸ ὁποῖον οἱ Ἡλοβαΐται ὡς εἶπομεν ἐχάλασαν, ἠθέλησε νὰ κινήσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς Μεδίν πρὸς τὴν Καλέγαν. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιεράτης διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν τοιοῦτον σκοπὸν τῷ ἐχθρῷ, ἐπλησίωσε τὸ εἰστέυμά τῶν εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν, καὶ τὴν 14. τῷ Οὐτωβρίε εἰς τὰς 5. ὥρας τὸ πρῶν, τὸ Ρώσσικὸν εἰστέυμα πέρασε καὶ ἐστάθη εἰς ἀρμόδιον τόπον, ὅπως, πρὸ τῷ αὐτὸ φθάσῃ, τὰ ἀδύνατα μέρη τὰ εἶχον ὀχυρώσῃ. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Γενεράλ Σεπελέβ ἐδίωξε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν χώραν Ἑλλαν. Ομοίως καὶ ὁ χιλιάρχος Πρίγκιψ Κεδασέβ μετὰ τὸ τάγμα τῶν, εἰς τὸν δρόμον τῷ Μπόρωσκι ἐκτύπησεν ἐν σώμα τῷ ἐχθρῷ, τῷ ἐφόνευσε καὶ τῷ ἠχμαλώτευσε πολλὰς, καὶ ἄλλα καὶ ἀμάξια τῷ ἐπῆρε πολλὰ μετὰ τροφὰς καὶ διαφόρων ἀποσκευὰς.

Τοιαύτω τρόπῳ βλέπων ὁ Ναπολέων, ὅτι πανταχόθεν εἰς καθε βῆμα τὸν προλαμβάνουσι καὶ τὸν πληγώνουσιν, ἐσρεψε τὴν

θύνη ἐπέειπεν πρὸς τὸ πολίχμιον Γζάτσμαν.

Τὴν 21. ὁ Γενεράλ - Α΄διστάντες Κόμης Ο΄ρλώβ - Δενίσιβ πλησίον τῆ πολυχμίας Βιάσμαν, ὡσαύτως ἐπέτυχε τὰς ἐχθρὰς μετὰ μεγάλῃν των ζημίαν.

Τὴν 22. ὁ Γενεράλ, Μηλοράδοβι διώκων τὸν ἐχθρὸν ἕως εἰς τὸ πολίχμιον Βιάσμαν, αὐτὸ τὸν ἐπέτυχε δυνατῶς, καὶ τέλος πάντων αἱ δύο Διεξιζόντες τῶ Γενεράλ - Μαίκορ Πασιέβιτς, μετὰ τὰς αἰχμαῖς τὸν ἐδίωξαν ἐπέειπεν, καὶ εὐβήσαν αὐταὶ εἰς τὸ Πολίχμιον τροπαῖαχοι, κατατρέψαται τρία σώματα τῶ ἐχθρῶ, τῶ Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν Μαρσεάλου Δαβὲ καὶ Νέη.

Μετὰ τῆτο, ἡ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Γενεράλ Μηλοράδοβι ἐμπρόδιος Φυλακὴ διευθύνθη πρὸς τὸ Σιολένσιο. Τὰ δὲ ελαφρὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Κομητοῦ Πλάτωβ, διώκοντα τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Βιάσμαν ἕως Δορογοβῆζ, τῶ ἐπῆραν σημαίας, κανόνια, ἀποσκευὰς καὶ πλῆθος αἰχμαλώτους, καὶ ὁ δρόμος ἔλος ἦν ἐσρωμμένος ἀπὸ πτώματα σκοτωμένων καὶ πληγωμένων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Α΄λέξανδρος, εἰς εὐδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης τε πρὸς τὸ Δυνατὸν στρατεύμα, ἠξίωσε τὸν Ἀρχηγὸν αὐτῶ τὸν Γενεράλ Πλάτωβ διαδοχικῶς, εἰς τὸ ἀξίωμα τῶ Κομητοῦ τῶ Ρωσικῆ Ἰμπερίας.

Ὁ ἐχθρὸς ὡς ἔφθασεν εἰς τὰς 26. εἰς τὴν γέφυραν, ἀπέχεσθαι μίαν ἡμισυ ὥραν ἀπὸ τὸ Δορογοβῆζ, καὶ τὴν εὐρεχλωμένην, δὲν ἔλαβε καιρὸν καὶ εἴδη ἄλλην, ἐπειδὴ ἐδίω-

Εἰς τὰς 28. τὸ ελαφρὸν στρατευμα τῶ Γενεράλ - Μηλο-
 ράδοβικ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶ Γενεράλ - Μαϊόρα Γισρόβσκι,
 πληγῶνον τὸν ἐχθρὸν τὸν κτεδίωξεν ἕως τὸ πέρασμα τὸ ἐ-
 πιλεγόμενον Σολοβιέβο, πέραν τῶ Νίπρα μὲ μεγάλην τε ζη-
 μίαν. Τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ Γενεράλ - Αἰδιστάντες Κόμης
 Οἰρλώβ - Δενίσωβ, ὡς ἔλαβε πρόσαγην καὶ επικαλύπτῃ τὸ ἐκ
 πλευρᾶς πρὸς τὴν χώραν Ἑλλαν κινούμενον Ρωσσικὸν στρατευ-
 μα, ἔμαθεν ὅτι ἑννέα χιλιάδες στρατευμα τῶ ἐχθρῶ,
 διευθυνόμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν Φέρεσαν ἀπὸ Ἑλλαν εἰς
 Σμολένσκι, εὐρίσκειτο εἰς τὰ χωρία Γιάσβινα, Λιάχω-
 βικ καὶ Δολγομόσιε, ἑνωθεὶς μὲ τὰς Παρτεζάνες: τὸν χι-
 λιάρχον Δαβίδωβ, τὰς Καπετάνες Σεσλάβινον καὶ Φέγγερον,
 ἐπῆρε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ ὀπίσθεν. Ἐκπλαγεὶς ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ
 ταύτην τὴν ἔξαφνον ἐπίδρομὴν, ἔδραμε καὶ πιάσῃ τὰ ὑψηλὰ
 μέρη, ἀλλ' ἡ Φωτία τῶν κανονίων τὸν ἐβίασε καὶ ἐπιστρέψῃ
 πάλιν εἰς τὸ χωρίον Λιάχωβικ. Τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐφάνη καὶ
 ἀπὸ τὸ μέρος τῶ Σμολένσκι ἵππικὸν ἀπὸ δύο χιλιάδας, Ὁ
 Κόμης Οἰρλώβ - Δενίσωβ μὲ τὰς Κοζάνες ἐστράφη πρὸς αὐτὸ,
 καὶ οἱ Παρτεζάνοι ἐπολιόρησαν τὸ χωρίον Λιάχωβικ. Ἐν ᾧ
 δὲ ὁ Κόμης Οἰρλώβ - Δενίσωβ ἐπολεμῆσεν ἐκεῖνο τὸ ἵππικόν,
 οἱ Παρτεζάνοι ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὴν ἀντίστασιν τῶ ἐχθρῶ, τὸν
 ἐσενοχώρησαν εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον καὶ ἔρριψε τὰ ἄρματα.
 Τῆτο τὸ ἀπὸ δύο χιλιάδων στρατιωτῶν τάγμα, ἦν ἐκ τῆς
 ἀρχηγίας τῶ Βριγατάρχε Γενεράλ Ωζερῶ, παραδοθὲν ἐφύ-
 λαξεν ὅλον τὸ ἰδικόν τε. Αἱ δὲ δύο χιλιάδες τὸ ἵππικὸν πε-

τὰ ὅσα πράγματα ἔσυνε μάλιστα, διὰ τὴν μὴ τὰ πάρωσιν
 οἱ Κοζάκοι. Καὶ περιπλέον ἐπρόσαξεν, ὅτι ἀφ' ἧς εὐγωσιν ἀ-
 πό τὸ Σμολένσκιον, ἢ ὀπίθοφυλακὴν τὴν θάλασσαν Φωτικὴν καὶ τὴν
 καταστέρεψεν καὶ τὸ ἐπιλοιπόν τῆς πολιτείας. Καλῆ τύχη ὅμως
 ὁ Κόμης Πλάτωβ, ταχύνας μὲ τὰς Κοζάκας, δὲν τοῖς ἔδωκε
 καιρὸν τὴν ἐκτελέσωσι καὶ τῆτο τὸ ἀνοσίδηρον. Ἀλλ' ὡς
 ἐφθασεν, εὐθύς ἐπρόσαξεν εἰς τὰς 3. τῆ Νοεμβρίου τὸν χιλιάρ-
 χον Καϊσάρωβ τὴν κτυπήσῃ καὶ τὴν διώξῃ τὸν ἐχθρὸν, ὅστις
 ἔμενε ἀκόμῃ εἰς τὸ πρῶτον ἐπιλεγόμενον τῆς Πετραπόλεως.
 Ὁ Καϊσάρωβ καὶ ὁ Γενεράλ - Μαϊόρος Κατέϊνιν ὁ 2. μὲ τὰς
 Κυνηγὰς καὶ μὲ τὰς Κοζάκας, ἔχοντες καὶ πυροβολικὴν ἐκτύ-
 πησαν τὸν ἐχθρὸν, ὅστις σφοδρὰ ἀντεμάχητο, πληρὴν ἕως τέλους
 μὲ ζημίαν τὴν ἐδίωξαν. Πρόφθασε μ' ὅλον τῆτο ὁ δυσεβῆς
 καὶ ἔρριψεν εἰς τὸν ἀέρα τὰς ὑψηλὰς πύργους τῆς Φρερίας καὶ
 μέρος τῆς τείχεως.

Ἐν ᾧ ὁ Ναπολέων ἔσειεν εἰς τὸ Σμολένσκιον, τὸ Ρωσσι-
 κὸν στρατεύμα προλαβὸν πέρασε πλαγίως, καὶ εἰς τὰς 4. τῆ
 Νοεμβρίου τὸ ἑσπέρας, ἔστησε τὸ στρατόπεδόν τιν ἐξω τῆς χώρας
 Κράσνοϊ, μακρὰν μίαν ἡμισυ ὥραν. Ὁ Ναπολέων διὰ τὴν ἐ-
 διώκετο ἀπὸ τὰ ἐλαφρὰ στρατεύματα, δὲν τὸ ἠλπίζεν ὅτι τὸ
 μέγα στρατεύμα τὴν ἦναι ἔμπροσθέν τιν, ἀλλ' ἐσοχάζετο ὅτι ἐ-
 κείνο ἀκολοθεῖ τὴν ἔμπροσθιον Φρερίαν τιν, καὶ ἐγελάσθη μεγάλως
 τὴν μείνη δύο ἡμέρας εἰς τὸ Σμολένσκιον. Ἀλλ' ὡς ἐφθασε
 καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Κράσνοϊ, ἀμέσως εἰς τὰς 5. συγκροτήθη ὁ
 Φριτὸς καὶ δυσυχῆς διὰ αὐτὸν πόλεμος. Οἱ σωματοφύλακες

ἐπιτήδειον μεταχείρησιν τῆς πυροβολικῆς των, μεγαλώτατον ἀφανισμόν τῷ ἑκάμαν εἰς τὰς Φάλαγγάς τε, ἀγυαλά καὶ ὀπιθεύ τε ἤρχετο εἰς βοήθειαν ἄλλη Κολόνα, ὅμως ὁ Γενεράλ-Μαϊόρος Πισνέβητς τὴν ἐκτύπησεν. Οἱ ἐχθροὶ μὲ μεγάλην καὶ σφοδρὰν Φωτίαν ἀνδρείως ἀντεμάχετο, πλὴν οἱ Ρῶσσοι καταπατήσαντες πᾶσιν τῶ ἐχθρῶ ἀντίτασιν, διεσκόρπισαν τὸ σῶμα τε εἰς τὰ δάση, ἀφέντες τὸ ἰππιὸν γὰ τὸν διώκη καὶ γὰ τὸν πληγῶν ἕως τὰς 5. ὥρας μετὰ τὸ μεσημέρι. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ αἱ Κολόνας τε μετ' ὀλίγον καὶ ἐκ δευτέρου πάλιν ἐφάνησαν καὶ ὤρμησαν μὲ τελείαν ἀπελπισίαν. Πλὴν τὸ ἀπὸ 24. κανονίαν πυροβολητήριον τῶν Ρῶσσων, καὶ πάλιν νεωσι τὰς ἐθέρισε χείρων τῶ πρώτα. Ὡς δὲ εἶδεν ὁ ἐχθρὸς ὅτι τὸ ἰππιὸν τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ ὀπίθια, τότε βιασθεῖς ἔσειλε πρεσβυάικον ζητῶν ἔλεος. Καὶ ἔτις εἰς τὰς 12. ὥρας τῆς νυκτός οἱ ἀπολειφθέντες ῥίψαντες τὰ ἄρματὰ ἐδόθησαν αἰχμαλώτοι, ἀσχύτως τὰ κανόνιά των, αἱ ἀποσπινευαὶ καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀργύρια πέρασαν εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν. Τὰ σώματα τῶν ἐχθρῶν σωρῆδόν ἐκάλυπτον τὸν τόπον τῆς μάχης. Οἱ δὲ Μαρσάλος Νεὴ μόλις πρόφθασε φεύγων τὰς Κοζάνες, γὰ διασωθῆν πέραν τῶ παταμῶ Νίπρε.

Ἡ Μεγαλειότης τε ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, εἰς αἰώνιον μνήμην τῆς πολυθρυλλήτης ταύτης ἡμέρας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς κατατροπόθη, ὤρισε τῷ Ἀρχιερατῆγῳ Πρίγκιπι Κετάρσκι γὰ ἐπονομάζετα Σιολένσιος.

Ἐν τοσούτῳ δὲ, ἀπ' ἐδῶ ἐπαναλαμβάνομεν διὰ τὰ δάσωμα

με ὅλου τε τὸ στρατεύμα, καὶ ἐπειθεὶν ἔπεμψε τὸν χιλιάρ-
 χου τΖερνισέδ με μίαν χιλιαρχίαν Κοζάικων, διὰ τὰ μάθη
 πᾶ εὐρίσκεται τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Βιτγενσεΐν. Τῆτος ὁ Γεν-
 ναῖος καὶ πλήρης τόλμης στρατηγός τΖερνισέδ, ἡμέραν καὶ
 νύκτα διερχόμενος διὰ μέσας τῶν στρατευμάτων τῆ ἐχθρῆ, καὶ
 ἐξολοθρεύων τὰς ἀποσκευὰς καὶ θροφάς τε, ἐν ἐνὶ λόγῳ, κα-
 ταφρονήσας πάντα κίνδυνον καὶ πᾶσαν δυσκολίαν, ἐπέτελεσε
 με ἐπίτευξιν τῆν δοθεΐσαν αὐτῷ ἐπιτασίαν, καὶ εἰδοποίησε τὸν
 Κόμητα Βιτγενσεΐν περὶ τῶν προΐξεων τῆ στρατεύματος τῆ τΖι-
 τζαγῶδ, ὁμοίως καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆ ἐχθρῆ. Περι-
 πλέον δὲ ἔβαλεν εἰς χεῖρας καὶ δύο μυσικὰς ταχυδρόμους τῆ
 ἐχθρῆ με ἀναγκαιώτατα γράμματα, ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖ-
 ρας τῶν ἐχθρῶν τὸν αἰχμάλωτον Γενεράλ - Μαϊόρον Σβετζίν,
 τὸν Γενεράλ - Αἰδικτάντε Βιντζενγερόδε με τὸν ρῶτμισρον Να-
 ρίσκινον, καὶ ἄλλας δύο ἀξιωματικὰς.

Καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἐχθρὸς, παρὰ τὰς στρατιωτικὰς κανόνας,
 ἐπῆρεν αἰχμάλωτον τὸν Βιντζενγερόδε, ἀμέσως τὸν παρέστη-
 σαν εἰς τὸν Ναπολέονα, καὶ αὐτὸς χωρὶς ὑπερον λόγον, εὐ-
 θυς ἐπρόσαξε τὰ τὸν πυροβολήσωσιν. Οἱ δὲ γενναῖος στρατηγὸς
 χωρὶς παντελῶς τὰ δειλιάση, ἀλλὰ μᾶλλον με τελείαν εκθε-
 ρότητα τῆς ψυχῆς, ἀπευρίθη τῷ Τυράννῳ, λέγων: „Αἴγνα-
 „λὰ καὶ δολίως, πλὴν με εὐχαρίστησίν με παθαίνω, ἐπειδὴ
 „καὶ ἤδη εἶμοσι χρόνοι εἶναι, ἀφ' ὅτε ζητῶ τὸν θάνατον ἐκ
 „χειρὸς τῶν παρανόμων Γάλλων.“ Τότε ὁ αἰμοβόρος, καλῆ
 τύχῃ, σκεφθεὶς ἠλλάξε γνώμην καὶ ἐπρόσαξε τὰ εὐαλθῆ εἰς

σάλα Βίτωρος, τὸ ἐκτύπησε καὶ τὸ ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ πολί-
χιον. Εἰς δὲ τὰς 22. ἀπεδίωξε τὸν ἐχθρὸν καὶ ἀπὸ τὸ πα-
λίχιον Μπεσενιόβητς.

Εἰς τὰς 26. ἐν τάγμα ἰππιῶν ἀπὸ τὸ σώμα τῆ Κόμητος
Βιγκενσέιν, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆ Γενεράλ - Μαϊόρα Γάρπα, με-
τὰ μίαν σφοδρὰν ἀντίσταν τῆ ἐχθρῶ, ἐκυρίευσε τὴν πόλιν
Βίτεπσι, καταδιώξαν τὸν ἐχθρὸν τεσσάρων ἡρῶν διάστημα
κατὰ τὸ Σμολένσκι. Ἐπὶ τῶν σποτωμένων, ἐπήρην εἰς χιμά-
λωτον τὸν ἐν μέρεσ τῆ Ναπολέονος διωρισμένον εἰς Βίτεπσι
Πολιτάρχην Γενεράλ Παζε, τὸν Φρεράρχην, καὶ ἑτέρας πολ-
λὰς ἀξιωματικὰς καὶ στρατιώτας, πρὸς τέτοις καὶ τὰς θρο-
φῶς εἰς τὰς ἀποθήκας ἀβλαβεῖς, ὁμοίως καὶ τὴν πυρίτιν κό-
νιν, καὶ Ρώσους ἀξιωματικὰς, ὅσοι εὑρέθησαν εἰς τὴν δέλευ-
σιν τῆ ἐχθρῶ, ἔπεσαν καὶ αὐτοὶ εἰς χεῖρας, ἐκτὸς τῆ Πρίγ-
νιπος Σαπέγα καὶ Ρατζιβίλα, οἱ ὁποῖοι πρὸ κυρῆ ἔφυγον καὶ
ὑπήγαυ εἰς τὸν Ναπολέονα.

Μετ' ὀλίγον δὲ ὁ Μαρεσάλος Βίτωρ, ἐνθουσιωθεὶς μὲ ὁ-
λόκληρον Διθιζιόνε, εἰς τὰς 2. τῆ Νοεμβρίε ὤρμησεν εἰς τὸ
εράτευμα τῆ Κόμητος Βιγκενσέιν εἰς τὸ πολίχιον τζάσνικη,
καὶ ἡ μάχη ἠκολέθησε δι ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸ κατ' αὐ-
τὸ κέντρον τῆ Ρώσικῆ σώματος, ὁ ἐχθρὸς εἰς αὐτὸ ἐρρίπτε-
το μὲ ὅλας τε τὰς δυνάμεις, θέλων νὰ κυριεύσῃ τὸ πυροβο-
λητήριον, ἔμπροσθεν τῆ ὁποῖα ἦν τὸ χωρίον Σμόλνα, τὸ ὁποῖον
ἔξ Φορῶς τὸ ἐκυρίευσεν ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἄλλαις τόσαις οἱ Ρώσ-
σοι τὸν ἐδίωξαν ἐκείθεν. Τέλος πάντων μὲ ὅλην τὴν μανιώδη

τζαγώβ ἔβηκε μὲ τὸ εἰσάτευμά τε, καὶ ἐν δεξιῶν ἔσειλε τὸ σῶμα τῆ Μαρεσσάλα Βίτιωρος κατὰ τῆ Κόμητος Βιγενσεῖν. Ὁ ἴδιος δὲ μὲ τὸ λοιπὸν τε εἰσάτευμα Φθάσας τὴν 13. εἰς Μπερέζινα, ἔστησε γέφυραν ἀνωτέρω τῆ Μπορίσωβ τρεῖς ὥρας, καὶ ἄρχισε νὰ ἀπερνᾷ.

Ἐν τῷ μεταξύ δὲ αὐτῷ ἡ ἐμπρόσθιος Φυλακὴ τῆ τζιτζαγώβ, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆ Κόμητος Λαμπέρτ, εἰς τὰς 9. τῆ Νοεμβρίε ἐκτύπησε τὸν Γενεράλ Δουμπρόσκη, ὁ πόλεμος ἐβιάσαξε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ὁ ἐχθρὸς εἶχε πολλὰ καλὴν θέσιν, καὶ ἠγωνίζετο μὲ ὅλας τε τὰς δυνάμεις νὰ ἀπαυτήσῃ τὴν ὀρμὴν τῶν Ρώσων, ἀλλ' εἰς μάτην. Πανταχόθεν τὸν κατέσρεψαν καὶ τὸν διεσκορπίσαν εἰς τὰ δάση. Ὁ Γενεράλ Δουμπρόσκης Φεύγων μὲ ὀλίγας διεσώθη. Μετ' ὀλίγον δὲ συλλέξαε τὸ διασκορπισθὲν σῶμα τε, καὶ ἐνωθεῖς μὲ τὸν Μαρσεσάλον Οὐδινῶ, ἠγωνίζετο νὰ ἐμποδίξῃ τὴν πλησίασιν τῆ τζιτζαγώβ εἰς τὸ χωρίον Ζεμπίν, τὸ ὁποῖον ἔχει θέσιν πολλὰ ἀρμόδιον καὶ ἰχυρᾶν, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος δάση καὶ λίμνας, ἀπὸ τὸ ἄλλο ὑψος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔστησεν ὁ ἐχθρὸς πυροβολητήριον ἀπὸ τριάντα κανόνια, καὶ διαυθέντευσε μεγάλως τὸ πέρασμα τε. Μ' ὅλον τῆτο ἡ Φρίκη καὶ ὁ τρόμος, τὸν ὁποῖον οἱ Γάλλοι ἐδοκίμασαν ἀπὸ τὴν μεγάλην των Φθορᾶν καὶ πνιγμὸν εἰς αὐτὸ τὸ πέρασμα, ἐντυπώθη εἰς τὰς καρδίας των, καὶ διὰ πολὺν καιρὸν δὲν θέλει ἐξάλειφθῆ ἀπὸ τὴν μνήμην των.

Εἰς τὰς 15. ὁ Κόμης Βιγενσεῖν μὲ τὸν Κόμητα Πλάτωβ, προτῆ Φθάσῃ εἰς τὸ πέρασμα, πλησίον τῆ Πολιχνίε εἰς

νεώθη. Ο Ναπολέων με άπίθανον άπελπισίαν άντιμαχόμενος έπρόλαβει και πέρασε την γέφυραν, την οποίαν εύθως και έκαυσε, δέν εβιάθη δυνατὸν να την άπαντήσωσιν, επειδή και η μάλας και τὰ μητρώλια τῶν κανονίων, άκαταπαύτως ως βροχή εχύνοντο από τὸ μέρος τῶν Γάλλων. Ο τζιτζαγιάς όμως, εἰς τὸ ἐκείθεν μέρος, τὸν εδῶξε πληγώνωντάς του ἕως τὸ χωριὸν Μπριλ.

Εἰς τὰς 17. τῆ Νοεμβρίου, εἰς αὐτὴν τὴν πολυθρύλλητον ἡμέραν, ὁ Κόμης Βιγγενσείν ἐπῆρεν ὅλον τὸ εἰς 750. τετραγωνικῆς ὀργυιᾶς εἰτεινόμενον στρατόπεδον τῆ Ναπολέονος, με ὅλας τὰς ἐν αὐτῷ άποσκευᾶς Βασιλικᾶς και μερικᾶς, τὸ ὅποῖον τόσον σενά ἦτον διατιθεμένον, ὥσε ἕτε ἰππεύς, ἕτε πεζός εδύνατο να περάσῃ. Εἰς αὐτὸ ἦτον και τὰ περισσότερας λάφυρα, ὅσα ἤρπασαν εἰς Μόσκειαν, και τὰ ἀκείη τῶν ἐκκλησιῶν, χρυσά και ἀργυρά και ἄλλα εἶδη, τὰ ὅποια και αμέσως κατ' εὐθείαν εσάλθησαν ὀπίσω εἰς Μόσκειαν πρὸς τὸν Ἐπαρχον. Ο ποταμὸς Μπερέζινα, ὡν μισοπαγωμένος, ἐπίξεν ἀπὸ τὰς πνιγέντας εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς σENOχωρίας τῆ περάσματος, ὡς ὅ,τι ὁ καθ' εἰς ἔσπευδε να περάσῃ τὸ ὀγλιγωρότερον τὴν γέφυραν, και ἔτιως ἀθῦντες εἰς τὸν ἕτερον, ἐπιπτον εἰς τὸν ποταμὸν και ἐπνίγοντο. Θεάμα ελαεινὸν και Φρίκη Φοβερωτάτη ἦν να βλέπῃ τις ὅλην ἐκείνην τὴν πεδιάδα, και τὰς ὄχθας τῆ ποταμῆ σπεπασμένας ἀπὸ νεκρῶν και ἡμιθανεῖς. Αἱ βοᾶι και θρήνοι τῶν θυσίων τῆ Τυράννα ἀντηχῶσιν εἰς τὸν ἀέρα.

μέρος τῆς στρατεύματος, μάλιστα τὸ ἰππικὸν ὡς πλέον ἀτονισμένον. Ὁ Παγετός, ὁ Υἱὸς τῆς Ἀρτικῆ, εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ἐστάθη ὁ μόνος καὶ πιστὸς σύμμαχος τῶν Ρώσων. Αἱ χεῖρες τῶν ἐχθρῶν, αἱ ἐξησχημμένοι εἰς πᾶν εἶδος μανίας καὶ κακουργίας, δὲν ἐδύνοντο νὰ βλαψῶσι τὸν κρῦον σίδηρον. Ἀλλ' ἀπηλπισμένοι, γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι ἐρρίπτον τὰ ἄρματα, καὶ αὐτοπροαιρέτως, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὰς τοιαύτας βασάνας, σωρηθὸν ἐδίδοντο μετὰ χαρᾶς αἰχμάλωτοι. Ὁ Ναπολέων δὲν ἐπαράταμε πλέον ἐκεῖνον τὸν μέγαν καὶ ὑπερογκοῦν ἥρωα, ὅστις ἐφρονῆσε νὰ ἀμαυρώσῃ τὰ κατορθώματα ἐκείνου τῶ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῶ Καίσαρος. Ἡ κατηχημένη θυήτης, ἀπεδείκνυε τὴν εὐφυΐαν τε καὶ τὴν ἀγχινοϊάν τε. Ἡ ἀμερικανία περὶ τῶν στρατιωτῶν τε, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν δριμύν καιρὸν τῆ χειμῶνος, ὄντες ἐνδυμένοι καλοκαιρινὰ, ἀπὸ τὸ κρῦος καὶ ἀπὸ τὴν πείναν, ἔμενον καὶ ἀπέθνησκον εἰς τὸν δρόμον, ἐμαρτύρει τὴν ὀξυδερκίῃ καὶ Φιλάνθρωπόν τε περὶ αὐτῶν πρόβλεψιν. Τὴν ἀκλόνητον σαθερότητά τε, τὴν ἀπέδειξεν ἡ ἀναίθνητος ἀδιαφορία τε πρὸς τὰς δεινοπαθείας ἡμισυ μιλισκίαις ἀνθρώπων, ὀδηγημένων εἰς Ρωσσίαν διὰ νὰ ἀφανισθῶσι καὶ μόνον ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τὴν Φιλαυτίαν τε. Ἡ ἀγάπη καὶ προσήλωσις τῶν στρατιωτῶν τε, ἐκηρύττετο διὰ τῶν αἰκιακῶν πύκτων βλασφημιῶν, χιλιάδων ἀδυνάτων, κενοπικισμένων καὶ ἀρρώστων, ἀσπλάγχχνως ἀπορρίμενων εἰς τὰς δρόμους ἀνθρώπων. Ἡ Φρόνιμος διοίκησίς τε, ἐγχαράχθη εἰς τὰς πλάκας τῶν τειχῶν τῶν ὑπ' αὐτῆ ἐρημασμένων πόλεων καὶ πολ-

λεμῶσι τὸν αἰμοβόρον. Ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εὐφάραν εὐ-
 ρίσκοντο καὶ τὰ στρατεύματα τῶ Ναπολέονος καὶ τὰ Ρώσσι-
 κὰ. Ἀλλ' εἰς μὲν τὸ στρατόπεδον αὐτῶ, ἡ ἀτμοσφῆρα ὡς
 φαίνεται ἀγριαμένη, ἐπυκνῆτο καὶ ἔπερευε τὴν πνοὴν τῶν ἀ-
 λόγων καὶ ἔπιπτον χιλιάδες. Εἰς δὲ τὸ Ρώστικόν, ἡ αὐτὴ,
 Φιλοφροσύνη Φερομένη, ἐφαίνετο εὐδίας, καὶ ἄδὲ ἐν ἄλογον
 δὲν ἐψοφῆσε. Περιπλέον δὲ καὶ εἰς τὴν πορείαν οἱ ἀνεμωσφό-
 ροι, τὰ κρῦα καὶ ὁ παγετὸς ἐσυνόδευσεν τὸ στρατεῦμα τῶν
 Γάλλων, ὡς δὲ εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἤρχετο τὸ Ρώστικόν, ἐν
 τῷ ἅμα καὶ τὸ κρῦος ἔπαυε, καὶ τὰ ἄλογα ὅλα ἔμενον ζών-
 τανκ'. Τὸ θαυμαστότερον ὅμως εἶναι τῆτο, τὸ ὁποῖον καὶ Φα-
 νερχὸς ἀπέδειξε τὴν πρὸς τὸ Ρώστικόν στρατεῦμα προμήθειαν
 τῆς Προνοίας, δηλ: ἐκεῖνα τὰ ἴδια ἄλογα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
 ὅσοι ἔπιπτον αἰχμαλώτοι εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ρώστων, εὐθὺς
 ὡς ἠνώοντο μὲ αὐτὰς ἐζωογονεῖντο, ἐλάμβανον τὰς δυνάμει-
 των, καὶ ἔτε ἀπὸ τὰ ἄλογα, ἔτε ἀπὸ τὰς ἀνθρώπων δὲν ἀ-
 κέθνησκον ἐδεῖς.

Αἱ δεινοπαθεῖαι τῶ ἐχθρῶ ἀπὸ τὸ Μολοδέτζο ἕως εἰς
 τὴν Βίλναν, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐμεγαλύνοντο. Ἡ πορεία τε,
 πανταχόθεν ἀπαντῶσα ἐμπόδια ἀπὸ τῆς Κοζάκης, ἐδυσκολεύε-
 το μέγανως. Ὁ φόβος καὶ ἡ ἐνσκαίς τε, ὡς εἶδε τὰς Κοζά-
 κες καὶ τὸ ἵππιον τῶν Ρώστων νὰ ἦναι ἔμπροσθεν τῆς ὀπι-
 σθοφυλακῆς τε, ἔδωσαν καιρὸν εἰς τὰς Ρώστας ἐκεῖνην τὴν ἡ-
 μέραν νὰ κάμωσι λάφυρα καὶ αἰχμαλώτους πλῆθος, διὰ τὴν
 πολυλογίαν ὅμως παρατρέχω τὴν λεπτομερῆν αὐτῶν περιγρα-

τας τοιαύτας δυσφορήτας δυσυχίας. Η ὀγλίωρος ἐφοδος τῶν Κοζάκων εἰς τὴν χώραν, τὴν ἐπροφύλαξεν ἀπὸ τὴν ἀφεικτον αἰσπαγὴν τῶ ἐχθρῶ καὶ ἀπὸ τὴν φωτίαν. Ἐκτός τῶν στρατιωτικῶν τροπαίων, ἔμειναν πρὸς τέτοις εἰς τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν αἱ ἀποθήκαι ὀλόκληραι διαφόρων τροφῶν, ἡ πολυέξοδος ἀποθήκη τῶν ἰατρικῶν σῶα, μεγάλη ποσότης χρημάτων καὶ ἄλλα λάφυρα παμπληθῆ.

Τὸ ἀπολειφέν εἰσάτευμα τῶ ἐχθρῶ φεῦγον ἀπὸ τὴν Βλγαν εἰς Κόβνω, διακόμενον ὑπὸ τῶ Κόμητος Πλάτωβ, ἐσρώνυε τὸν δρόμον μὲ τὰ πτώματά τε. Ἡ Διθιζιόνε τῶ Γενεράλ Λακζών, ἥτις πρὸ ὀλίγε εἶχε φθάση ἀπὸ Κένιγσβεργ, ἔσα ἀκέραιος, ἐδύνατο τρόπον τινα νὰ δώση ἁρμοίαν βοήθειαν εἰς τὰς φεύγοντας, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἀταξίας καὶ καταστροφῆς τῶν φευγόντων, καὶ ἐκεῖνη ἀπὸ τὸ Ὀσμίαν ἕως τὴν Κόβνω, ἔχασε τὰς περισσοτέρας ἀπὸ τὴν ἀκκοπάθειαν, καὶ ἄλλοι μὲν ἐσκοτώθησαν, ἄλλοι δὲ δισκορπίσθησαν. Τέλος πάντων ὁ περιβέητος Ναπολέων, φθάσας ἡμιθωῆς εἰς τὰ ὅρια τῆς Ρωσσίας, ἐβρίφθη πέραν τῶ ποταμῶ Νέμεν μὲ μίαν φεχταν ἀνθρώπους, τὰς ὁποίας ἡ Πρόνοια ἠδύνησε νὰ διασάση, διὰ νὰ εἰδοποιήσασιν τὴν πατρίδατων, καὶ νὰ κηρύξωσιν εἰς τὸν κόσμον τὰς δυσυχίας καὶ τὴν καταστροφήν τῶν συντροφῶντων εἰς ταύτην τὴν αἰματόβρυτον ἐκρατείαν, διὰ νὰ θαυμάση, καὶ νὰ μαυροφορέσωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην μυριάδες Φαμηλλοί.

Εἰς τὰς 30. τῶ Νοεμβρίε, εἰσῆλθε τροπαιῆχος καὶ ὁ

Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Πρίγκιψ Σβροτζεβαβερν μετὰ τὸ Ἀστριακο-
Σαξονικὸν σῶμα, ὡς εἶδαν ὅτι οἱ σύμμαχοί τε τὸν ἄφησαν,
καὶ φοβούμενος μὴν ὀρμήσωσι κατ' αὐτῶν ὁ Γενεράλ Δόχτωρως,
καὶ ὁ Γενεράλ Σάκεν, ἐτραβίχθη μετὰ μεγάλην προσοχὴν εἰς
τὴν Βαρσαβίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος εἰς τὰς 6. τῆς Δεκεμβρίου ἀ-
πόδημάσας ἀπὸ Πετράπολιν, κατευδόθη εἰς Βίλναν τῆς 10. τῆς
αὐτῆς, ὅτε ὁ Ἐνδόξος Ἡγεμὼν τῶν Γ' αὐστικῶν δυνάμεων με-
τὰ πυλῶν ἀριθμῶν τροπαιῶν ἠπήντησε τὸν Τρισέβασον Μονάρ-
χην τε. Ὁ δ' Αὐτοκράτωρ πλήρως χαρᾶς καὶ θυμηδίας, εἰς
ἔνδειξιν τῆς βαθυτάτης τε εὐγνωμοσύνης, μετὰ ἕν ἐς τὸ ἄκρον
μεγαλοπρεπὲς καὶ χαρῆν σέβας, ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ εὐ-
χαριστήσας διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, ἐπέδημεν ἐπ' αὐ-
τὸν Βασιλικῶς, ἐνώπιον τῆς στρατεύματος, τὴν στρατιωτικὴν
Ταινίαν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίας,
τῆς πρώτης βαθμῆς τῆς μεγάλης Σταυρῆ. — Τῷ τὸ ὑψηλὸν
ἀριστεῖον ἀδείξ τῶν στρατοπεδαρχῶν, μετὰ τὸν ἀείμνητον Σιβό-
ρως, ἕως τότε δὲν τὸ ἔλασσε, καὶ εὐθέως ὁ κρότος τῶν κα-
νονίων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς πόλεως διαδιδόμενος καὶ συν-
τροφεύμενος μετὰ τὸν ἀδιάκοπον ἀλαλαγμὸν τῶν παιανίζόντων
τὸ, Οὐρά! Οὐρά! ἐπιβεβαίωσε τὴν καινὴν εὐφροσύνην καὶ
ἀγαλλίασιν.

Ὅχι ὀλιγότερον ὡσαύτως καὶ τὸ εἰς τὰς 12. τῆς Δεκεμ-
βρίου ἐπιδόθεν εἰς Βίλναν πλήρες ἐλέως Ὑψηλὸν Πρόγραμμα,
ἐξυλογόνησε τὰς πάντας μετὰ ἄλλην νεάν ἀγκάριον ἀγαλλίασιν.

ἐπρόφθανον νὰ ἐπισιέπτωνται τὰς ἀρρώστιας καὶ νὰ προη-
 θεύωσι τὴν θεραπείαν των. Τὰ περίξ Μονασήρια τὰ ἐμετά-
 τρέψαν εἰς νοσοκομεῖα διὰ τὰς αἰχμαλώτους ἀρρώστιας, ἐξ ὧν
 καὶ πολλαὶ χιλιάδες στρατιωτῶν διὰ τῆς προσευτικῆς ἐπιμε-
 λείας ἰατρεύθησαν, ὁμοίως καὶ πολλοὶ Γενεράλοι καὶ ἄλλοι
 ἀξιωματικοί. Διὰ δὲ τὴν περιμάζωξιν τῶν εἰς τὰς ἔξω δρό-
 μους καὶ πεδιάδας πτωμάτων καὶ θάψιμον αὐτῶν, ἦσαν διω-
 ρισμένοι ἄλλοι, καὶ τῆτο ἐξηκολέθει διὰ πολὺν καιρὸν μετὰ
 τὴν Φυγὴν τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὴν Βίλνας. Κατὰ τὰς βεβλίας
 εἰδήσεις, ἀπὸ μόνην τὴν Ἐπαρχίαν τῆ Σμολένσιε, ἐκεῖ ἔθα-
 ψαν ἕως ἐβδομήκοντα χιλιάδας σώματα, καὶ εἰς τὴν Ἐπαρ-
 χίαν τῆς Βίλνας ἕως ὀγδοήκοντα χιλιάδας. Τόσον μεγάλη καὶ
 τρομερὰ ἐσάθη ἡ Φθορὰ καὶ καταστροφὴ τῶν δυσκαθέκτων
 ἐχθρῶν!

Ἔως τὴν 15, τῆς Δεκεμβρίας, ἡ Ἐπαρχία τῆς Μπελοσὸν
 ἐκαταρίθη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, καθὼς καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ σύνορα
 τῆς Ρωσσίας κακοῦν κακῶς ἐδιώχθη (*). Ὁ Ναπολέων πλή-
 ρης κατσαχύνης καὶ ἀπελπισίας, διωκόμενος ὡς λαγῶς, ἐν-
 δύθη ξένα Φορέματα πενιχρὰ καὶ εἰς ποταπὴν Σάνιαν με

* Διὰ τὴν τοιαύτην ἐξ ὕψους παρὰ τῆς Θεῆς Προνοίας εὐτυ-
 χῆ καὶ λαμπρὰν ἐπίδοσιν τῶν Ρωστικῶν ἀρμάτων κα-
 τὰ τῆτος τῆς Θεοσυγῆς ἐχθρῆς, ἐθεσπίθη κληρικῶς νὰ
 προσφέρηται κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγενῶν τῶ
 Πανυψίστου Ἀγαθοδότη Θεῷ εὐχαριστήριος μετὰ γουγκλι-
 σίας παράκλησις, καθ' ὅλην τὴν ἐπιμεράτειαν τῆς Ρωσ-
 σικῆς Κράτης.

ἀληθῆς μεγαλείς καὶ τῆ νόθῃ! Ἴδε πατέρα τῶν ὑψηλοῦν, ἐκ-
 τείνοντα κατὰ θεῖον παράδειγμα τὴν ἀγαθοδοτίδα χεῖρα καὶ
 εἰς τὰς ἀγαθὰς καὶ εἰς τὰς πονηρὰς! Ποία κακία? ποῖος
 θόλος δύναται νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπερίοριτον γεν-
 ναιοψυχίαν? Ἄρα, ἀριετή παιδεία εἶναι ὁ ζυγὸς τῆ ἀπηνεῖς
 Τυράννης διὰ εὐείκτας, ὅσοι αὐτὸν ἐπροτίμησαν τῆ πράξ καὶ ἐ-
 πιεπῆς Κράτες τοιάτα Βασιλέως!

Ἐν τούτῳ δὲ, καὶ τὸ εὐρατευμα κεκοπιᾶσμένον ὄν ἀπὸ
 τόσας δυσφορήτας κόπας, καὶ ἔχον χρεῖαν ἀνεπαύσεως, μέ-
 ρος μὲν ἐστάθη εἰς τὰ περίε τῆς Βίλλυς, μέρος δὲ μετὰ με-
 σσιῶν ὕμνων καὶ τυμπάνων ἠσύχως πέρασεν εἰς τὸ πέραν τῆ
 ποταμῆ Νέμεν, ἑοδὸν καὶ ἀλαλάζον ἐν ἀγαλλιᾶσει ἀδιακόπως
 τὴν ἐπιθύμιον Φωνὴν τῆ Οὐρά! καὶ ὁ μὲν Γενεραὲλ - Αἰδιατάν-
 τες Βιντζενγερόδε μὲ τὴν ἐμπρόσθιον Φυλακὴν, διεύθυνε τὴν
 πορείαν τε πρὸς τὸ Σολδάς. Οἱ δὲ Μηλοράδοθημ ἀπὸ τὸ Γαν-
 ζιὸν κατὰ τὸ Πράσνιτζ.

Ὡς δὲ ἄρχισε τὸ εὐρατευμα νὰ διαβαίνῃ πέραν
 τῶν συνόρων, ὁ Ἀρχισράτηγος ἐξέδωκε τὸν
 ἀκόλυστον ὄρισμόν.

Ἡ Γενναῖοι καὶ τροπαιᾶχοι Στρατιῶται! Ἴδὲ τέλος πάντων
 ἠεῖσθε εἰς τὰ σύνορα τῆ Ἰυπερίς. Οἱ καὶ εἰς ἐξ ὑμῶν εἶναι
 ἠσωτῆρ τῆς Πατρίδος τε. Ἡ Ῥωσσία μὲ αὐτὴν τὴν ἐπανουμιᾶν
 ἠσᾶς προσάγορεύει. Ἡ ὀρμη, μὲ τὴν ὁποῖαν κατεδιώξατε
 ἠτὸν ἐχθρὸν, καὶ οἱ ἀσυνήθησοι κόποι, τὰς ὁποῖας ὑποφέρετε
 ἠεῖς αὐτὴν τὴν ἑλαιομ ἐκπρατείαν, ὄχι μόνον ἐκθαμβῶσιν ὄλην

ἡ τὰ ὑπάρχοντά των νὰ μὴ πειραχθῶσι. Καί νυνάτας εἰς ὅλας
 ἡσας γνωσὴν τὴν τοιαύτην ἱερὰν θέλησιν τῆ Βασιλείας μας,
 ἡ εἶμαι εὐελπίς καὶ ἐγὼ, ὅτι ὅλοι οἱ στρατιῶται θέλασι τὴν ἐπι-
 ἡ πληρώσει μὲ πᾶσαν προθυμίαν. Ἀπὸ δὲ τὰς Ἀρχηγὰς, Τα-
 ἡ ξιάρχας καὶ λοιπὰς ἀξιωματικὰς ζητῶ ἐξ ὀνόματος τῆ Αὐ-
 ἡ τοκρατορίας, νὰ ἔχωσι περὶ τὰτα σφοδρὰν καὶ ἀγρυπνοὺν
 προσοχὴν.

Εἰς τὰς 11. τῆ Δεκεμβρίου, τὸ Τάγμα τῆ Γενεράλ - Α΄
 διατάντε Γολενιστζεβ - Κετςζῶβ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Τίλισσι,
 εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῆς μεγάλης ποσότητος θροφῶν, εὔρεν
 καὶ εἰς τὰ νοσοκομεία 33. ἀξιωματικὰς καὶ 835. στρατιώτας
 ἀσθενεῖς, 200. τζέντνερε (ἢ καντάρια) πυρίτιν ἰόνιν, καὶ 13
 πλοῖα φορτωμένα Μπάλλας καὶ ἐργαλεῖα διὰ χαρκνώματα.
 Τὸ αὐτὸ Τάγμα εἰς τὰς 14. ἐκυρίευσεν τὰς πόλεις Ἰνσερδεργ,
 καὶ Γεμβένεν. Εἰς τὴν πρώτην, ἐκτὸς τῶν αἰχμαλώτων, εὔρεν
 καὶ μεγάλας ἀποθήκας θροφῶν.

Εἰς τὰς 15. ἡ πόλις Μέμελ μὲ ὅλην τὴν Φρεράντης,
 συνισαμένην ἀπὸ δύο Ταξιάρχας, 20. ἀξιωματικὰς, καὶ ὑπερ
 τὰς 700. ὑγιεῖς στρατιώτας, μὲ τὰ κανόνικα ὅσα εἰς τὴν πόλιν
 καὶ εἰς τὰ πλοῖα εὔρέθησαν, καὶ λοιπὰς στρατιωτικὰς ἀπο-
 σκευὰς, ἐπαράδόθη μὲ συνθήκας.

Εἰς τὰς 18. ὁ Πρωσιακὸς Γενεράλ - Λεϊτενάντες Ἰόρρι,
 τὸν ὁποῖον τὸ Τάγμα τῆ Γενεράλ - Μαϊόρσ Δηβητς τῆ 2. τὸν
 ἐχώρισεν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆ Μαρσεάλα Μαγδονάλο, ὑπέγραψε
 τὴν συμφωνίαν εἰς τὸ νὰ σταθῇ αἰδιάφορος μὲ τὸ εἰστέυμά-

ἐχθρῶ *. Αἰκολόθως τὴν 31. τῆ Δεκεμβρίου τὰ Ρώσικα στρατεύματα ἐκυρίευσαν τὰς πόλεις Ἐλβιν, Μαρριενβέργ, Μαρριενβέρδερ καὶ Δερσάε.

Με τοιαῦτα πολυθρόλλα κατορθώματα ἐτελείωσε τὸν δρόμον τε ὁ τοσῶτον θυελώδης 1812. χρόνος. Θέλει μένει ἄμωγ ἀνεξάλειπτος καὶ εἰς τὰς μετέπειτα αἰῶνας. Ἡ Ρωσία εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ἀντιμαχομένη κατ' ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἐγύρισε τὰς κατ' αὐτὸ δυνάμεις της καὶ τρόπους, τὰς ὁ οἴατο ἕως τῶρα ἀγνοᾶσεν. Ἐνδικήθη τῶν παλαιῶν ἐχθρῶν της, καὶ ἐξαφανήθησαν αὐτὰς κατὰ κράτος, ἀπέπτυθη ἐνώπιον παντὸς τῆ κόσμου ἀνατιβρόχως τὴν μεγίστην καὶ ἀμύραντον δόξαν.

Τοιαῦτον τρόπον αὐτὸς ὁ ἀνίκητος Ἡρωας τῆ καιρῶ μας, ὁ πεντήκοντα πολέμους κερδήσας, χωρὶς γὰ χάσῃ μῆτε ἕνα. Ὁ ἀγχιῶς καὶ ὄξυρεπῆς ἐφευρετῆς ἀκατανοήτου στρατηγημάτων. Ὁ καταπλήξας τὴν Εὐρώπην, ἐυχῶν ποταμῶδόν τὰ ἀνθρώπινον αἶμα. Ὁ εἰς τρεῖς ἡμίτου μῆνας ἀπὸ τὸ σύνορον ὑπερτὰς 200. ὥρας διάσημα διαπεράσας, καὶ Φθιάας εἰς τὴν Μόσκειαν, μόνου καὶ κατ' αὐτὸ διὰ γὰ τὴν κατακαύσιν, Φεύγων τετραυματισμένος ὑπὸ τῆ Φωτεινοτάτη Πρίγκιπος Κατάρωβ-Σιολένσκ, ὅλος πλήρης τρώμους καὶ καταισχύνῃς, πέρασεν ὅλον ἐπειὸ τῶν 200. ὥρῶν διάσημα εἰς ἕξ ἐβδομάδας καὶ διεσώθη εἰς Βαρσαβίαν.

* Ὁ ἐχθρὸς διωκόμενος ἀπὸ τὸ Τίλισιτ ἕως τὸ Κένιγσβεργ, καὶ εἰς τὴν κυρίευσιν τῆς πόλεως αὐτῆς, ἔχασε 51. κανόνι.

ἀρμησεν ἐπ' αὐτὸν χωρὶς τῆς πολυπραγμονήσῃ τῆν ὑπεροχὴν τῶν δυνάμεων τῶ ἐχθρῶ, ἕτε τὴν ἀπηλπτισμένην ἀντίστασίν τε, τὸν κατέφθειρεν αἰχμαλωτεύσας τὸν Σάξονα Γενεράλ Νοσήτς, 3. χιλιάρχος, 47. ὀξίωμακτιπὸς, 2000. στρατιώτας, 2. σημαίας καὶ 7. κανόνια. Τῆν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ Γενεράλ-Μαιόρος Κόμης Βοροντζῶδ ἐκურίευσεν τὴν πόλιν Ποζνάν, ἐκδιόχως ἐπέειπεν τὸν Ὑποβασιλέα τῆς Ἰταλίας μὲ ἀρετῶν διαφόρων γενῶν εὐχέτευμα. Ἔβρεν εἰς τὴν πόλιν 2000. πυροβόλα (τεφέκια) θροφῶς ἀρετῶς, καὶ ἐπὶ τῶν 100. Βαβαρίζων, τὰς ὁποίας εἰσπερχόμενος εἰς τὴν πόλιν τὰς ἐπίστας μὲ τὰ ἄρματα εἰς χεῖρας, εὔρε καὶ 500. ἀνθρώπους ἀρρώστους.

Εἰς τὰς 8. τῶ Φεβρουαρίου, ὁ Γενεράλ-Αἰδιετάντεγ τΖερνισέδ, καὶ ὁ Γενεράλ-Μαιόρος Τετεμεβῶρν ἐνωθέντες μὲ τὰ Τάγματα τῶν, ἐπρότησαν ἐνδοξον πόλεμον ὑπὸ τὰ τείχη τῆς κωθεδρευέσης πόλεως Βερλίνο, καὶ μὲ τὴν σφοδρότητα, ὡς ἐβρῆσαντες εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην φθορὰν τῶ ἐχθρῶ, ὁ πόλεμος εἰς τὰς ῥύμας καὶ εἰς τὰς πλατείας τῆς πόλεως ἐξηκολέθησε σχεδὸν δύο ὥρας. Ἀλλ' εὐθύς ὡς εἶδον ὁ τΖερνισέδ καὶ ὁ Τετεμεβῶρν, ὅτι ἡ ἀστυνομία ἐβασῆσε τὸ μέρος τῶ ἐχθρῶ, καὶ ἐστέδαξε νὰ προφθάσῃ νὰ τὰς σφαλίσῃ μέσα, αὐτοὶ διὰ νὰ ἦσαν ὀλίγοι, ἐξῆλθον ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐβίασαν τὸν ἐχθρὸν νὰ σφωλιθῇ μέσα. Ὡς δὲ ἐμαθεν ὁ ἐχθρὸς, ὅτι καὶ ὁ Κόμης Βιγγενς ἐν πλησιάζει, ἐξῆλθον ἐκ τῆς κωθεδρευέσης πόλεως Φεύγων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔτιως ὁ Γενεράλ-Αἰδιετάντεγ τΖερνισέδ εἰς τὰς 20. τῶ

Δρέσδης, καθεδρεύσσης πόλεως τῆς Σάξονίας, προσελθόντας στρατηγικὰς ἀεροβολισμὰς, μάχας καὶ μηχανικὰς ἐνέργειας, οἱ Φραντζέζοι, ὡς εἶδον τὰ Ρώσικο-Προσικὰ στρατεύματα καὶ περνῶσαν τὸν ποταμὸν Ἐλβαν μὲ ὄρυγν εἰς διάφορα μέρη, καὶ ἔφθασαν ἕως Νεϊβάτ μέρος τῆς Δρέσδης, συνθωπρηθέντες ἀφῆσαν εἰς τὰς 15. τῆ Μαρτίου τὴν καθεδρεύσσαν πόλιν τῆς Σάξονίας Δρέσδαν, καὶ ὅλην τὴν ἐπὶ τὸν Ἐλβαν ποταμὸν γαίρην, ἀπὸ τῶ Τουργά ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Βοεμίας, καὶ εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν τὰ Ρώσικα τροπαιεῖχα στρατεύματα. Εἰς τὰς 20. τὸ σῶμα τῶ Γενεράλ-Αδισταντε Βαρώνου Βιντζενγερόδε ἐκυρίευσε τὰς πόλεις Γαλλέ, Μερζεβέργ καὶ Βεϊνσεφέλς.

Τὴν 21. τῆ Μαρτίου, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἔφθασεν εἰς τὸ Κάλες, ὅπε ἦν τὸ στρατήγιον τῶ Αὐτοκράτορος Ἀλέξανδρου *. Ὁ Ἀρχιστράτηγος μὲ τὰς στρατηγὰς καὶ μὲ τὰς παρευρεθέντας εἰς τὸ στρατήγιον ξένους Μηνύστρας καὶ συνοδικαίων, ὑπήντησε τὰς δύο Μονάρχας ἔξωθεν τῆς πόλεως Κάλες. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας εὐχαριστῶν μεγάλως τὸν Πρίγκιπα Σμολένσκιον καὶ ἐπαινῶν τὰ λαμπρὰ τε κατορθώματα, δι' ὧν εἰς μικρὸν καιρὸν διάστημα κατετρόπαθε τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τῆς Εὐρώπης, καὶ περιπλέον διὰ τὴν ἀποδείξην πόσου σέβεται τὰς ἐξόχους ἀρετάς τε, τὰς κοσμίους τὰ σεβάσμια γηρατεῖα τε,

* Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, ὁ ἴδιος εὐγήμεν προτῆ ἕως ἡμῶν ὥρας διάστημα ἔξω τῆς πόλεως εἰς ὑπάντησιν τῶ Βασιλέως τῆς Πρωσίας. *

ἐπαύσαντο Φωτίαν ἀπὸ Μπόμπας, ὑπετάχθη τῇ 24. τῆς Μαρτίου. Ἡ Φρερά μὲ ὅλην τὴν πυροβολικὴν, ὅση εὐρέθη εἰς αὐτὸ, ἐπαράδωκε ἀχμαλώτους, κατὰ τὴν μεταξὺ τῶ Γενεράλλ-Λεϊτενάντε Βαρώνος Σάκεν καὶ τῶ Φρεράρχου συμφωνηθεῖσαν συνθήκην.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν (24 Μαρτίου) καὶ ἦν τὸ Φρέριον τ'Ζενσὼχ ὑπετάχθη, ὁ Γενεράλλ Κόμης Βιγγενσέιν ἐπρόσχησεν ἔξωθεν τῶ Μαγδεβέργου ἑνδοξὸν νίκην κατὰ τῶ Ὑποβασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ὁ Κόμης Βιγγενσέιν εὐριπτόμενος πλησίον τῆς χώρας Βελσιγ, ὅπου ἐκαταγίνετο νὰ ἐτοιμάσῃ τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἐλβαν εἰς τὸ Ρώσλαε καὶ Ἐλσερν γέφυρας, ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Γενεράλλ Βόρσελ εἶδησιν, ὅτι ὁ Ὑποβασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐξεληθὼν τῆς πόλεως Μαγδεβέργου μὲ τέσσαρας μοίρας (διεξιδύνας) συνισαμένας, ἀπὸ 25000. στρατιώτας, τὸν ἐκτύπησεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὥστε τὸν ἐβίβασε νὰ τραβιχθῆ ἀπὸ τὰ πλησίον τῆς πόλεως τέσσαρα μίλια κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν Φέρεσαν πρὸς τὸ Βερλίνο. Ὁ Κόμης Βιγγενσέιν ἀμέσως ἐπρόσαξε τὸν Γενεράλλ Ἰόρκι καὶ Βέργον, ὁμοίως καὶ τὸν ἀπὸ Βερλίνο ἐρχόμενον Γενεράλλ Μπίελσβε, νὰ θράμωσι τὸ ὀγλιγαρότερον μὲ τὰ σώματά των εἰς βοήθειαν, καὶ εἰς τὰς 25. τῆς Μαρτίου τὸ πρῶν Φθάσας εἰς Λεϊπκίε καὶ ὁ ἴδιος, ἐπρόσαξεν ὅλα αὐτὰ τὰ σώματα μὲ ὀρμὴν νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν, ὅστις διὰ νὰ εἶχεν ἀρμόδιον τὴν τοποθεσίαν, ἀντισέκετο ἰχυρᾶ, ἀλλ' ὡς εἶδεν ὅτι τὸ ἰππικόν τε, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο εἰς τὸ δεξιὸν πτερὸν τῶν Ρώσων, καὶ ἠφαιλόζετο ἀπὸ τὴν ὀρμὴν τῶ Ρώσ-

λαν ἐδείκνυον, ποῖοι γὰρ Φανῶσιν ἀνδρείοτεροι καὶ τολμη-
ρότεροι.

Τὴν 1. τῆς Ἀπρηλλίου, ὁ Πρωσικὸς Μικτόρος Γέλβιχ, μα-
θὼν ὅτι ὁ Γενεράλ Ρ' χβεργ με Βαβαρικὰ στρατεύματα, τὸν
ἀριθμὸν 1700. πεζικῶν καὶ 300. ἰππικῶν με 8. κανόνια,
ἔστειλε εἰς τὸ Λευγενζάλ, ὑπῆγεν ἀπὸ τὸ Τένσεδ κατ' αὐ-
τῆ με ἓνα λόχον (ἐπισκαδρὸν) καὶ χωρὶς παντελῶς γὰρ διεκίχη
διὰ τὸν κόπον τῆς 18. ὥρῶν κοπιαιτικῆς πορείας τε, ὥρμησε
καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἐνδότερον μέρος τῆς ἐχθρῆς, ὅπου εὐ-
ρίσκοντο τὰ κανόνια τε, τῆς ἤρπαξε 2. γαυμπίτζικας *, 3. κα-
νόνια, 1. στυλέκι, 2. αὐλάκι, περίτε τῶν 20. ἀλόγων, καὶ
ἐκτός τῶν ἴσων τῆς ἐσκήρωτεν, ἐπῆρε καὶ ἀριετὸς αἶχμα-
λώτας.

Εἰς τὰς 6. τῆς Ἀπρηλλίου, ἡ πόλις ἡ ὄχυρὰ Τόρνε, με-
τὰ τὴν ὀκταήμερον πολιορκίαν ἐπαρκόδοθη εἰς τὰ Ρώσικα ἄρ-
ματα. Ο' Φραντζέζος διοικητὴς ταύτης τῆς πόλεως Μαθηλιῶν,
ενοχωρεθεὶς ἀπὸ τὴν ἀκατάπαυστον καὶ σφοδρὰν ἐπιφερομέ-
νην ἐπ' αὐτὸν ζημίαν ἐν τῆς πυροβολικῆς τῶν Ρώσων, ἐκ-
λαβὼν εἰς συνθήκας γὰρ παραδώσθη τὴν πόλιν με ὅλην τὴν πυρο-
βολικὴν της, καὶ με ὅλα κοινῶς τὰ ἄρματα καὶ τῆς πολέμου
ἐπιτήδεα καὶ ἀποθήκας. Ἡ ἀφοπλισθεὶς τῆς ἐχθρῆς Φραγκί,
συναχθεὶς ἐκ δύο Γενεράλων, 135. ταξιαρχῶν καὶ ἀξιωμα-
τικῶν καὶ 1793. στρατιωτῶν, ὑπεχώρη με τίμιον λόγον εἰς

* Κανόνια διὰ τῶν ὀπῶν ῥίπτουσι καὶ Μπέλας καὶ Μπό-
μπας.

χετο εἰς τὸ εὐχάδιον τῆς δόξης. Ἀ'φ' ὅτα αὐτὸς εἰς τὰς ὄχθας τῆ Μοσίβη ποταμῆ ἐπερίλαβε τὴν κορυφαίαν ἀρχὴν τῶν στρατευμάτων, πέρασαν τέσσαρες μῆνες, — καὶ ὁ μὲν Ναπολέων ἴλος πεφορτισμένος αἰώνιον κατταχύνην καὶ ὄνειδος, προσκράτας ἐν μέσῳ τῶν νικηθῶρων τε Φαντασιῶν, ἐτράπη εἰς αἰσχροτάτην καὶ ἐπονείδισον φυγὴν, παραδὼς τὰς πολυαρθμὰς καὶ εἰς λεηλασίας ἐξησημημένας στρατίας τε εἰς παντελεῖ ἐξολοθρευμὸν, ἢ δὲ Ρ'ωστικὴ διασώθη. Ἄτεροι τέσσαρες μῆνες πέρασαν — καὶ ἡ Δαχλία ἡ Πρωσία καὶ ἡ Γερμανία, μέχρι τῆ Ἑλλάδος ποταμῆ, ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆ αἰλοφύλου. Νέος ἥλιος ἀνέτειλε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ὑπὸ τῆς βδελυρῆς τυραννίης θλιβομένην, καὶ ἡ Εὐρώπη ἀρχισε μὲ ἀναπνεῖ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν δεινῶν.

Ἀ'λλ', ἔπειτα ἀπὸ ἑλα αὐτὰ τὰ ὑπέρλαμπρα καὶ ἀξιωμακροῦντα κατορθώματα τῆς τῆ περιφήμου Ἡρώος, ἐν ᾧ μυρίακὴ μυριάδων Φωνὰ κατορώμενη τὸν Θεοσυγῆ ἐχθρὸν, ἠύλογον τὸν ἐλευθερωτῆν των, ἡ τύχη ἠθέλησε νὰ λυπήσῃ μὲ ἀκαρκαμύθητου λύπην, ὅσον τὰς Ρ'ώστας, καθὼς ὁμοίως καὶ ὅλας τὰς Φιλοπάτριδας τῆς Εὐρώπης. Ο' Ἐνδοξὸς τραπαιῆχος Πρίγκιψ Κετςῶβ-Σαολένσκας, ἀπὸ τὸ γῆρας καὶ ἀμέτρως κόπας ἀδενήσας, εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ἐν μέσῳ τῶν ἀπείρων Φριάμβων τε, ἐπεσφράγισε βελήσει τῆς Θείας Προνοίας τὸ λαμπρὸν εὐχάδιον τῆς ζωῆς τε ἐν τῇ πόλει Βεντζλάα, τῇ 16. τῆ Ἀπρηλίου τῆ 1813. ἔτας, τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆ Πάχα, ἀποδημήσας ἀπὸ τῶν ἐντεῦθεν εἰς τὰς αἰωνίους σκηναίς, τῇ 10.

ἀπόλαυτον Ρεσιρίπτο (γράμμα Βασιλικόν) παλθὲν τῇ 25. τῆ
 Ἀπρηλίου ἀπὸ Δρέσδαν πρὸς τὴν χηρεύσαν Σύζυγον τῆ Πρίγκι-
 κιος Κατέζωβ - Σμολένσκις.

Πρίγκιπέσα Αἰκατερίνη Ἡλιάδα! ἡ Πρόνοια τῆ Ὑψίστης,
 ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐδεῖς τῶν θνητῶν δύναται, καὶ ἀντιπαθῆ,
 καὶ διὰ τῆτο δὲν πρέπει ἔτε καὶ νὰ ἀγανακτῆ, ἐν ᾧ ἡ Φή-
 μη τῶν πολυθρυλλήτων κατορθωμάτων καὶ λαμπρῶς δόξης
 τῆ Συζύγου σας, Φωτεινοτάτη Πρίγκιπος Μιχαὴλ Κατέζωβ -
 Σμολένσκις ἀντιχῆσεν, ὥρισε νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν πρόσ-
 σκαυρον ζωῆν εἰς τὴν αἰώνιον. Ἡ ὑσέρησις δὲν εἶναι μόνον διὰ
 Σᾶς θλιβερά καὶ μεγάλη, ἀλλὰ καὶ διὰ ὅλην τὴν πατρίδα!
 δὲν χύνητε δάκρυα Σεῖς μόνη, με Σᾶς ὁμῶς θρηνῶ Ἐγὼ
 θρηνεῖ καὶ ὅλη ἡ Πατρίς. Ὁ Θεὸς, ὁ προσκαλεσάμενος αὐ-
 τὸν, εἶθε νὰ σᾶς παρηγορήσῃ με τῆτο, ὅτι τὸ ὄνομά τε καὶ
 αἱ πράξεις τε μένουν εἰς τὸν αἰῶνα ἀθάνατοι. Ἡ εὐχάριστος
 Πατρίς ποτὲ δὲν θέλει ἐπιλησιμονήσῃ τὰς ἐκδηλεύσεις τε. Ἡ
 Εὐρώπη καὶ ὅλος ὁ κόσμος δὲν θέλουν παύσῃ νὰ τὸν θαν-
 μάζωσι συγκαταριθμῶντες τὸ ὄνομά τε εἰς τὸν χορὸν τῶν
 ἐνδοξοτάτων Ἀρχιερατήγων. Εἰς τιμὴν τε θέλει ἐγερθῆ μνη-
 μεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μὲν Ρῶστος, ἐλέπων τὴν εἰκόνα τε
 ἐγχαραγμένην, θέλει ὑπεραίρηται, ὁ δὲ ξένος, θέλει σέβηται
 τὴν γῆν, τὴν γεννώσαν τοιάτους περιφανεῖς ἀνδρας. Ἐπρόσθετα
 νὰ σᾶς διδῆται ὅλη ἡ ποσότης, ὅσην ὁ μακαρίτης ἐλάμβανε
 καὶ σᾶς μένω Εὖνας.

Ἀλέξανδρος.

τὴν μεγάλην τε εὐφύϊαν, ἐκήρυττον ὅτι οἱ σκοποὶ αὐτῶν τῶν μεγάλων ἀγγλικῶν ἀπέβλεπον εἰς εὐημερίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐλευθερον πλεύσιμον τῶν θαλασσῶν κοινῶς διὰ ὅλους. Πολλοὶ τὸ ἐπίστευον αὐτὸ, τὰ πράγματα ὅμως ἀπέδειξαν ὅλον τὸ ἐναντίον. Ἐπειδὴ εὐθύς ὡς ἢ πλεονέκτης Φιλαρχία τε διέρρηξε τὸ κάλυμμα τῆς πανέργου πολιτικῆς τε, ὁ περιέργος παρατηρητῆς εἶδε τὸν κατ' αὐτὸ σκοπὸν τῶν Τυράννων, τῶν πρὸ μικρῶν παντοίαις υποκρίσεσι ζητῶντος, πῶς νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς Δημοκρατίας, καὶ μετ' ὀλίγου ἀφ' ἧς ἐφθάσε νὰ ἰδῇ τὸν ἑαυτὸν τε καὶ Δεσπότην χεδὸν τῶν ἡμισυ ἡμισφαιρῶν τῆς γῆς, διένεμε τὰ Αὐτοκρατορικὰ Δικλήματα κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θάλασσαν, παράδειγμα καὶ εἰς τὰς ἀπ' αἰῶνος χρονολογίας ἀνήκεσον! Ἴδε λέγω ὁ παρατηρητῆς, ὅτι αὐτὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ὑποτάξῃ ὅλην τὴν σερραὴν τῆς Εὐρώπης ὑπὸ μίαν τὴν ἑαυτῶν καὶ μόνου ἐξουσίαν, ἀλλ' ὅμως μετὰ γάλας ἐπλανέθη καὶ βαρέως ὀλίωθη.

Ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ προαχθῶ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὰς παρελθούσας τοσαύτας ἀταξίας καὶ προσηκόμματα, ἐναντία τῆς κηρυτταμένης εὐφύϊας, καὶ ἀνάρμοσα εἰς ἕνα ἀγγλικὸν καὶ ὀξυδερκέην Ἡρώα. Ἀλλὰ μόνον τὰ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον σφάλματα σέτε τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ ἐπειδὴ ἀντιπρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἀμαρτημάτων, ἐφάνη μοι εὐλογον χάριν περιεργείας νὰ τὰ προθέσω εἰς κρίσιν τῶν περιέργων*.

* Διὰ ἕνα ἑκατὸν στρατάρχην ὁ ἔπαινος εἶναι μέγας, ὅταν δυνηθῇ νὰ ἐνεδρεύσῃ τὸν ἐχθρὸν τε καὶ νὰ τὸν κατα-

λη πρὸ Ὀφθαλιῶν τὸν Χάρτην καὶ νὰ ἰδῆ τὴν γραμμὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ παράτῃ. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἐσύρθη ὑπὸ τῆς ἰλίας τε εἰμαρμένης εἰς τὸν κρημνὸν καὶ εἰς Εἴπε περαιτέρω.

4. Οἱ Ρῶσσοι ἄφησαν τὸ Σμολένσκο διὰ νὰ μὴ τὰς κόψωσιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλίας ἀπὸ τὴν Μόσκειαν, καὶ ἀπὸ τὰς μεσημβρινὰς Ἐπαρχίας των, καὶ ἀπὸ τὴν σιγμοιωσίαν μὲ τὴν τρίτην των στρατιάν, καὶ περιπλέον διὰ νὰ ἐνωθῶσι καὶ μὲ τὰς ἐρχομένας δυνάμεις των, μὲ τὸ σῶμα τῆς Μηλοράδοβικ καὶ μὲ τὸ σπῆμα τῆς Μότιβας, καὶ τότε νὰ δώσωσι γενικὸν πόλεμον. Διὰ νὰ Φέρωσι δὲ τὸν τοῖστον σκοπὸν εἰς ἔκβασιν, εἰς τὰς 6. τῆς Αὐγῆς ἢ δεξιᾷ Κολόνα τῆς πρώτης στρατίας, δὲν εἶδον ἀπὸ τὸ Σμολένσκο νὰ ἀπολεθῆσθαι τοῦ μεγάλου δρόμου διὰ τὴν Μότιβαν, ἐπειδὴ καὶ ἐκτείνετο εἰς πολὺ κατὰ τὸν Νίπρον εὐρύχωρος, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐβλαβέν ὅλην τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς ποταμῆς. Διὰ τῆτο ἐπῆρε τὸν δρόμον τῆς Πετροπόλεως, καὶ ἔπειτα εὐγῆκεν εἰς τὸν δρόμον τῆς Μόσκειας. Οἱ Ρῶσσοι ἔπρεπε νὰ περιέλθωσι πλαγίως 5. ὡρῶν λοφώδη δρόμον, τοὶ δὲ Γάλλοι τριῶν ὡρῶν διάστημα εἶχον νὰ εὐγῶσι κατ' εὐθείαν εἰς τὸν μεγάλου δρόμον καὶ νὰ τὰς ἐμποδίσωσιν. Ἡ Κολόνα αὐτῆ τῶν Ρῶστων εὐρίσκειτο πολλὰ σενευμένη, ἀλλ' ἡ ἀκαταπόνητος γενναιοκαρδία, ἀνδρείως ὑπερίχυσεν ὅλην τὰς δυσκολίας, καὶ ἐξέπληξε τὸν ἐχθρὸν.

5. Τὸ κυριώτερον σφάλμα τῆς Ναπολέονος, τὸ ἐπισφραγίσαν ὅλη τὰ πρῶτα, ἴσων εἰς τὰ στρατιωτικὰ τε κινήματα, τό

τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ Βασιλέα τε. Τὰς Ρώσους αἱ ἀτυχία δὲν τὰς μικροψυχῶσιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς παροξύνουσι. Τὴν μετριότητα, αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, ἣ ὅποια πρέπει καὶ ἦναι ὁ καλλωπισμὸς τῶν Βασιλέων, Σὺ τὴν ἐσοχιάθης διασημίον δειλίας ἐκ μέρεσ τῶ Βασιλέωσ τῶν Ρώσων. Εὐνόμιζες, ὅτι μὲ τὴν κυρίευσιν τῆσ Μόσκειασ, καὶ ἐκπλήξης τὸ πνεῦμα τῶν Ρώσων καὶ καὶ ἐκφοβήσης τὰσ καρδίασ των, ὥστε καὶ ἐκσπάσης ἀπὸ τὰσ χεῖρασ των τὰ ὄπλα καὶ καὶ βιάσης τὴν γενναίαν Διοίκησιν καὶ σὲ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην. Ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἣ ὑπὸ σὲ πυρπολαμένη Μόσκεια, μᾶλλον παρώργισε τὰσ καρδίασ τῶν στρατιωτῶν εἰς ἐκδίκησιν, καὶ διήγειρεν ἐναντιουσε καὶ αὐτὰσ τὰσ χωρικὰσ, καὶ τὰσ ἔκαμε καὶ Φανῶσιν Ἡρωεσ μὲ κοινὴν ἀπαγόρευσιν, εἰσ τὸ καὶ μὴν πραγματευθῆ ἣ Διοίκησισ κατ' ἐδένα τρόπον ἐδεμιάσ λογῆσ σπονδὰσ μετὰ Σὲ.

Αὐτὸσ ὁ πόλεμοσ εἰσ τὴν ἰσορίαν τῆσ Ρωσσίας, θέλει ἐπέχει ἐπίσημον ἐποχὴν: ἔσον τῆσ Ἡρωϊκῆσ εὐθερότητοσ τῆσ Διοικήσεωσ, καθὼσ ὁμοίωσ καὶ τῆσ αἰμιμήτε ἀγάπησ τῶ γένεσ πρὸσ τὴν πατρίδα, τῶν τε γενναίων πράξεων τῶν στρατάρχων καὶ τῆσ ἀκαταμαχήτε ἀνδρείασ τῶν στρατιωτῶν, παρασάνεσα τὸ Φρικῶδεσ θάμαα τῆσ ἀμότητοσ, τῆσ ἀσεβείασ, τῶν κικεργιῶν καὶ τῶ παντελῶσ ἀΦανισμῶ τῶν ἐχθρῶν τησ.

Θαρσεῖ τε τὰ Ἑθνη! ἀγκλιᾶθε οἱ ἐρασά τῆσ ἀληθείασ! Καυγὰρ ἣ Πρόνοια, οἷσ οἷδε κρῖμασιν, εἰ καὶ βραδύνει τὸν ἔλεθρον τῶ κακέργεσ μέχρι καιρῶ, ἔωσ ἣ πληρωθῆ τὸ μέτρον

ἔε τὸν θρόνον, τὸν ἔλαβεν ὅμως νομιμῶς, ὁ δὲ Μποναπάρτες
ληστρικῶς, καὶ ἡ τυραννία τῆς Καλιγόλας ἐπεριορίζετο εἰς μό-
νον τὸ ὑπῆκοόν τε, τῆ δὲ Μποναπάρτε ἐπιδάθη καὶ εἰς ὅλον
τὸν κόσμον. Τὸν Νέρωνα τὸν ἔκαμαν οἱ αὐλικοὶ τε καὶ γυνῆ τυ-
ραννος, ὁ δὲ Μποναπάρτες ἔκαμε τὰς περὶ αὐτὸν καὶ γυνῶσι
τύρανοι. Ὁ Νέρων ἔκαυσε τὴν Ρώμην, θύλων καὶ σκεπάσθη
τὰς παρανομίας τε, ὁ δὲ Μποναπάρτες, διὰ καὶ θεατρίση τὰς
ιδιὰς τε, ἔχουρε θεωρῶν πυρπολαμένην τὴν Μόσκειαν. Ὁ
Ἀττίλας ἐσπάραττε τὰ σπλάγγνα τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ὅμως
ὡς ἐχθρὸς, ὁ δὲ Μποναπάρτες, Φέρων ὄνομα πατρός, ἐπέ-
φερον εἰς αὐτὴν τὸν ὄλεθρον. Ὁ Ἀττίλας ἐπρόσαξε καὶ τὸν
ὀνομάζουσι Μάσιγα τῆ λαῶν, ὁ δὲ Μποναπάρτες αὐτὸ τὸ ἐμπόδισε.

Κατευθεῖ λοιπὸν, ᾧ εὐλογημένη στρατιὰ τῶν Ρώσων!
ἐπitéλεισον τὰ λαμπρὰ σε κατορθώματα! ἡ Εὐρώπη ὅλη με
θάμβος ἀτενίζει εἰς τὰς νίκας σε. Ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος
καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλα τῆ κόσμου, ἔσωσάν σοι εἰς θραεῖον τῶν
θρῆσκίων σε. Καὶ τί δύναται καὶ ἀντισταθῆ εἰς ἓν γένος, ὡς τὸ
Ρώσικόν, τὸ με θερμὸν ζῆλον ὑπερασπιζόμενον τὴν πίσιν τε,
τὸν Βασιλέα τε καὶ τὸ Βασιλείον τε!

Εἴης Ρώσσια ἐς αἰὲ εὐήμερᾶσα καὶ εὐδαιμονῆσα! Εἴης
ἐς αἰὲ εὐμερῶν Εὐρυμέδων Μονάρχα, ὁ ἰχυρὸς ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῶν ὑπῆκοῶν σε! Εἴης εὐδαιμον τὸ γένος, τὸ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
τῆ Βασιλείας σε εὐπορεῖν!

Ἄν καὶ ἀδύνατον ἦναι, ὥστε οἱ σύγχρονοι ἐχθροί, καὶ μὴ
φθονήσωσι τὴν εὐτυχίαν σε, πλὴν καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν με-

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Τυπωμένο.		Ανάγνωθι.	
Φύλλα	είχος		
12	23	εσέδασε . . .	εσπέδασε
16	—	74048 . . .	74087
38	25	εσα	εσα
47	20	καθεορευέσης .	καθεορευέσης
56	5	Θεός	ὁ Θεός
60	25	ππιόν τε . . .	ιπιόν τε
64	24	ῶ	ῶ
65	2	χόλια 41	11
74	13	ή	ή
78	5	δοικήσεως	διοικήσεως
83	27	Τε	Τε
107	21	γνωρίζωσς	γνωρίζωσι

	Σποτωμέ- νοι.	Αίχμαλάτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Αΐξω- ματικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μαί- αι.	Καλό- νια.	Συντά- ναι.
30. — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Βιγενσέν εἰς Κοχάνοβο	600	—	3	250	—	—	—
31. — Ἡ τρίτη δυτικὴ στρατιά εἰς Γοροδέτζνα	1650	—	4	250	—	—	—
Εἰς τὸ διάστημα τῆ Ἰαλίε μηνὸς περὶ τὸν Δεῖνα ποταμὸν τὸ τάγμα τῆ Μαϊόρε Μπεδριάνα, ἀπὸ τοῦ σῶμα τῆ Κόμητος Βιγενσέν	100	—	11	620	—	—	—
1. 2. 3. καὶ 4. Αὐγέσαι, τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωε περὶ τὴν Ρ'έ- δνα, Πορέτζιε, Λικμπάδητζ, καὶ τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Βιτζεν- γερόδε πλησίον τῆ Βελιζ	350	—	31	929	—	—	—
3. Αὐγέσαι, εἰς τὸν ἀεροβολισμὸν εἰς τὸ Κράσνο, καὶ εἰς τὸν πόλεμον τῆ 4. καὶ 5. τῆ Αὐγέσαι εἰς Σμολένσκο, τὰ σώματα τῆς πρώ- της καὶ δευτέρας δυτικῆς στρατίας	7000	—	45	700	—	—	—
5. καὶ 6. Αὐγέσαι, τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Βιγενσέν εἰς Πόλατσκ	3500	—	39	3201	—	9	—
7. — Δύο σώματα τῆς πρώτης στρατίας, καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ εἰς τὸ Γεδεάνοβο καὶ Μπεδρίχνο	3000	—	43	600	—	—	—
10. — Ἡ Φρερά τῆς Ρ'ίγας	500	—	19	650	—	—	—
— — — Ἡ ἐμπρόσθιος Φυλακὴ τῆ σώματος τῆ Κόμητος Βιγενσέν, πλησίον εἰς τὸ Μπέλο	350	—	3	240	—	—	—
24. Αὐγέσαι, εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον τῆ Μποροδιζ, καὶ εἰς τὰς 26. τῆ αὐτῆ μηνὸς	18000	1	35	1140	—	5	—
Ὅλον τὸν Ἰέλιον καὶ Αὐγέσκον, τὰ κατὰ μέρη μικρὰ τάγματα τῆ σώματος τῆ Κόμητος Βιγενσέν, ἐπίσταν Μαροδέρεε *)	—	—	11	4550	—	—	—

*) Στρατιῶται περιπλανώμενοι εἰς ἀρπάζας καὶ ληθείας.

	Στοιωμέ- νοι.	Αίχμαλωτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Αΐνω- ματικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μοί- αι.	Κανό- νια.	Σεντέ- νια.
τος Βιργενσέιν εις τον Δεϊμα. Π.	150	—	3	87	—	—	—
Από τας 24. έως τας 26. Σεπτεμβρίς, το τάγμα τῶ Γενεράλ Βιτζενγερόδε, πλησίον τῆς Μόσκινας	300	—	6	215	—	—	—
27. — Το τάγμα τῶ χιλιάρχου τζερνοζέμπω μετὰξὺ Μοζάικας καὶ Γζιάτσικας	325	—	15	437	—	—	—
29. — Το τάγμα τῶ Γενεράλ Δωρόχωε, ὅτε ἐκυρίευσεν τὴν χώραν Βερέαν	600	—	15	377	1	—	—
Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶ Ἀρχιστρατήγου Πρίγκιπος Κατέζωε ἀπὸ τὰς 22. Σεπτεμβρίς, ἕως τὴν πρώτην τῶ Οὐκτωβρίς, τὰ τάγματα τῶν Παρτεζάνων εἰς διάφορα μέρη	1300	—	18	1280	—	—	130
Τὸν Σεπτέμβριον, ἡ τρίτη στρατιά καὶ ἡ τῶ Δανάβεως, ἐξαπολεθε- σαι τὸν ἐχθρὸν	1100	—	15	1552	—	—	—
Απὸ τὴν 1. ἕως τὰς 3. τῶ Οὐκτωβρίς, οἱ Παρτεζάνοι καὶ τὰ μι- κρὰ τάγματα τῆς μεγάλης στρατίας	600	—	5	499	—	—	—
6. Οὐκτωβρίς, μέρος τῆς μεγάλης στρατίας, εἰς τὸν πόλεμον πλησίον τῶ ποταμῆδι τζερνίτσκα	2000	1	59	1500	1	38	40
— — Εἰς τὸν πόλεμον ἔξω τῆς πόλεως Πόλωτσκι, καὶ εἰς τὰς 7. ὅτε ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Βιργενσέιν	3600	—	45	1980	—	1	—
7. Οὐκτωβρίς. Εἰς τὸν πόλεμον πλησίον τῶ Ποταμῆ Οὐσάτζ, τὸ σῶ- μα τῶ κόμητος Στείνγκελ	1000	—	38	490	—	—	—
Απὸ τὰς 26. Σεπτεμβρίς, ἕως τὰς 8. Οὐκτωβρίς, τὸ τάγμα τῶ χιλιάρχου τζερνισέε εἰς τὸ Δεκάτον τῆς Βαρσαβίας	270	—	6	220	—	—	—

ἄλλα τῆς μεγάλης πρακτικῆς εἰς διαφόρας ὁδοὺς διώκοντά τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Μαλογκρασάβετς . . . . .
 24. καὶ 25. Οὐκτωβρίῳ, τὰ σώματα, τῷ Γενεράλ Μηλοράδοβηκ καὶ τῷ Κόμητι Πλάτωβ, διώκοντα τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ Βιάσμαν πρὸς τὸ Δορογοβᾶζ . . . . .
 26. — Τὸ σῶμα τῷ Κόμητι Πλάτωβ, ἀνακίτων Δορογοβᾶζ καὶ Δαχοβτζήνας, πλησίον τῷ χωρίῳ Μαντόρωβ . . . . .
 26. — Τὸ τάγμα τῷ Γενεράλ Ἡλοβάιτσε τῷ 12. πλησίον τῆς χώρας Δαχοβτζήνας . . . . .
 26. Οὐκτωβρίῳ. Τὸ τάγμα τῷ Υποχιλιάρχῳ Ἀνδριάνοβι ἐν τῷ σώματι τῷ Κόμητι Πλάτωβ εἰς τὸ χωρίον Μπαζήνοβο . . . . .
 26 — Τὸ σῶμα τῷ Γενεράλ Μηλοράδοβηκ κυριεύσαν τὸ Δορογοβᾶζ . . . . .
 26. — Τὸ τάγμα τῷ Γενεράλ Γάρπε ἐν τῷ σώματι τῷ Κόμητι Βιγγενσέιν, ὅτε ἐκυρίευσεν τὸ Βίτεπσι . . . . .
 27. καὶ 28. — Τὸ τάγμα τῷ Γενεράλ Γικρόβσκι, ἐν τῷ σώματι τῷ Γενεράλ Μηλοράδοβηκ, διώκοντίν ἐχθρὸν ἀπὸ Δορογοβᾶζ πρὸς τὸ Σμολένσκι, εἰς τὸν Νίπρον καὶ εἰς τὴν διάβασιν . . . . .
 28. — Τὸ τάγμα τῷ Γενεράλ-Αγιστάντε Κόμητι Ο'ρλώβ-Δενίσωβ πλησίον εἰς τὸ πέραμα τῷ Σολοβιέβ, ὅτε ἐδίωκον τὸν ἐχθρὸν . . . . .
 28. — Οἱ Παρτεζάνοι ὁ Σεσλάβιν, ὁ Φίγγερ καὶ ὁ Δαβίδωβ εἰς τὸ χωρίον Λιάχοβο . . . . .
 28. 29. καὶ 30. — Ἄλλα τάγματα τῆς μεγάλης πρακτικῆς εἰς δια-

Σκοτωμέ- νοι.	Αἰχμάλωτοι.			Τρόπαια.		
	Γενε- ράλοι.	Αἰξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Σημαί- αι.	Καυό- νισα.	Σεντά- νικ.
1000	—	8	440	1	4	100
900	—	29	1300	1	4	—
1600	—	109	2800	—	64	64
450	1	22	502	—	—	—
220	—	3	175	1	—	5
1000	—	1	580	—	4	10
280	1	11	307	—	2	—
600	—	11	969	—	21	60
700	—	7	553	—	—	—
175	1	60	2000	—	—	—

	Σκοτωμέ- νοι.	Αίχμαλώτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Α'ξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	σημαί- α.	Κανό- νια.	Σεντέ- νια.
Βιγγενσέν εις Πόλωτκ	50	—	—	83	—	4	—
3. Νοεμβρίς. Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο'ρλώβ-Δενίσωβ πλησίον τῆ Κράσνε	100	3	20	400	—	—	—
— — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Ο'σερμάν-Τολσσί πλησίον τῆ Κράσνε	300	—	4	820	—	—	—
— — Τὰ σώματα τὰ ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τῆ Γενεράλ Μηλοράδοβικ εἰς τὸν πόλεμον περὶ τὸ χωρίον Κομπίζεβο πλησίον τῆς χώρας Κράσνο	800	1	20	1100	—	12	20
— — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Λαμπέρτ, ἐν τῆς στρατίας τῆ Στολάρ- χε τΖιτζαγῶβ εἰς τὸ Καϊδάνοβο	1200	—	64	3870	2	2	9
3. καὶ 4. — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωβ, ὅτε ἐδιώχθη ὁ ἐχ- θρὸς ἀπὸ τὸ Σμολένσκο	300	—	3	217	—	8	—
4. — Τὰ σώματα, τὰ ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τῆ Γενεράλ Μηλοράδο- βικ, πλησίον τῆς χώρας Κράσνο	1000	1	40	1500	2	24	30
— — Τὰ τάγματα τῶν Γενεράλων, τῆ Κόρφα καὶ Κάρποβ, πλη- σίον τῆ Κράσνε καὶ τῆ Π. Νίπρα	800	—	13	1199	3	—	—
— — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μποροσδίν	125	1	1	92	—	3	—
— — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Λαμπέρτ, ἐν τῆς στρατίας τῆ Στο- λάρχε τΖιτζαγῶβ, ὅτε ἐκυρίευσεν τὸ Μίνσκο	—	—	45	2294	—	—	—
5. — Ἡ μεγάλη στρατιά εἰς τὴν μάχην τὴν εἰς τὴν χώραν Κράσνο	4000	2	58	9170	6	70	30
— — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μποροσδίν, ὅτε ἐκυρίευσεν τὸ Πολίχ- νιον Λιάδ	100	—	—	180	—	5	—
— — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωβ, μεταξὺ Σμολένσνε καὶ Κράσνε	180	—	5	380	—	112	80

— — Η εμπρόσθιος Φυλακή τῆ Κόμητος Βιγεντσέν, εἰς τὸ χω-
ρίον Μπατᾶρα, καὶ εἰς τὰς 13. διώκεσα τὸν ἐχθρὸν . . .

13. — Τὸ τάγμα, ἐν τῷ σώματος τῆ Κόμητος Πλάτωε, εἰς τὸν
δρόμον ἀπὸ τὴν Ὀρσαν πρὸς τὸ Τολοτζί . . .

14. — — Ο' Παρτεζάνος Δακίδωε, ὅτε ἐκυρτευσε τὸ πολίχμιον
Μπελνιτζί . . .

15. — — Μέρος τῆς εμπροσθῆ Φυλακῆς τῆς μεγάλης στρατιᾶς εἰς
τὸ χωρίον Γλίτσι . . .

15. καὶ 16. — Τὸ σώμα τῆ Κόμητος Βιγεντσέν καὶ μέρος ἐν τῷ
σώματος τῆ Κόμητος Πλάτωε εἰς τὸ Σταδεντζι . . .

16. — Η' στρατιὰ τῆ Στολάρχου τΖιτζαγῶε εἰς τὸ Στάχοβο καὶ εἰς
τὸ Μπρλοβο, ὅταν ὁ ἐχθρὸς διέβαινε τὸν Μπερέζινα Π. . .

17. — — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Λανσιόι, ἐν τῆς στρατιᾶς τῆ
Στολάρχου τΖιτζαγῶε, εἰς Πλεστζενίτζα . . .

18. καὶ 19. — Η' εμπρόσθιος Φυλακή, τῆς στρατιᾶς τῆ Στολάρχου
τΖιτζαγῶε, διώκεσα τὸν ἐχθρὸν, μεταξὺ Ζεμπίν, καὶ Πλεστζε-
νίτζα . . .

19. — — Η' στρατιὰ τῆ Στολάρχου τΖιτζαγῶε εἰς τὸ Πολίχμιον
Χοτνιτζί . . .

19. — — Τὸ σώμα τῆ Κόμητος Πλάτωε, διώκον τὸν ἐχθρὸν . . .

Ἀπὸ τὰς 9. ἕως τὰς 20. Νοεμβρίου, Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ-Α'γι-
τάντε Γολενίστζεε-Κετῆζωε, διώκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Μπα-

Σκοτωμέ- νοι.	Αἰχμαλωτοί.			Τρόπαια.		
	Γενε- ράλοι.	Ἀξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Σημαί- α.	Κανό- νια.	Σεντέ- νια.
600	—	37	1800	—	—	—
400	1	4	396	—	—	—
100	—	8	578	—	—	—
50	1	1	100	—	—	—
4500	5	304	12691	4	21	15
2500	—	7	3300	2	7	10
150	1	30	217	—	—	—
400	—	7	380	—	9	—
300	—	7	527	—	5	20
370	—	8	892	—	1	—

	Στοιμιέ- νοι.	Αιχμαλώτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Α'ξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μαίαι.	Κανό- νια.	Σεντέ- νια.
κυρίεσιν αὐτῆς	300	7	242	14656	—	72	—
— Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωθ, πέραν τῆς Βίλυας εἰς τὸν ὄρομον τῆς Κόθνω	1000	1	26	1100	4	28	28
Α'πὸ τὰς 29. Νοεμβρίου, ἕως 4. Δεκεμβρίου, τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωθ διῶκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Βίλυαν ἕως τὴν Κόθνω, καὶ εἰς τὴν κυρίεσιν αὐτῆς	1220	—	162	4600	—	21	779
Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωθ διῶκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Κόθνω ἕως τὸ Βιλοβοίσιν	1200	—	210	3000	—	4	—
Α'πὸ τὰς 29. Νοεμβρίου, ἕως 16. Δεκεμβρίου, τὸ τάγμα τῆ Γενε- ράλ-Α'γιταντε Γολενίστζεθ-Κατέζωθ, ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμη- τος Βιγενσεῖν, διῶκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Βίλυαν ἕως Κόθνω, Γιόρβαργο καὶ Τίλσιτ, καὶ εἰς τὴν κυρίεσιν αὐτῆ	1000	—	212	3152	—	1	—
Α'πὸ 1. ἕως 6. Δεκεμβρίου, Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Λανσκόι, ἐκ τῆς στρατίας τῆ τζιτζαγῶθ, εἰς τὸ Δουκότον τῆς Βαρσαβιάθ	500	2	73	2176	—	—	—
4. καὶ 5. Δεκεμβρίου, τὰ τάγματα τῆς στρατίας τῆ τζιτζαγῶθ κυριεύσαν- τα τὰ Πολίχνια Πρένι, Πένι, καὶ τριγύρω τῆ Βιλοβοίσιν	300	—	21	997	—	—	—
Μικρὰ τάγματα τῆς ἐμπροσθε Φυλακῆς τῆς αὐτῆς στρατίας	—	—	60	700	—	—	—
8. Δεκεμβρίου, Ο' Πρωτεζάνος Δαβίδωθ κυριεύσας τὴν πόλιν Γρόδιναν Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μαρμέζε Παλλέτζι διῶκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ Μητάβαν ἕως Μέμελ, καὶ κυριεύσαν αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τὰς 15. Δεκεμβρίου	—	—	—	661	—	—	—
14. — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ-Α'γιταντε Γολενίστζεθ-Κατέζωθ, ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμητος Βιγενσεῖν, κυριεύσαν τὰς πόλεις Ἰν.	300	—	22	1104	—	27	—

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τὰ στρατεύματα, μὲ τὰ ὅποια ὁ Ναπολεὼν ἐφώρμησεν εἰς τὴν Ρωσσίαν αἰ 45000. Ἀγερτικοὶ καὶ Πρωσσιανοὶ μὲ 150. κανόνια εὐγγήσαν ἀπὸ τὰ σύνορα. Ἀπὸ δὲ τὰς Γάλλας καὶ τὰ λοιπὰ γένη, διεσώθησαν Φεύγοντες πέραν τῆ Βίζολα Ποταμῆ 10000. Ἐξαιρῶν αὐτὰς ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀριθμὸν τῶν Φο-
 νευμένων καὶ ἀχμαλώτων, φαίνεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐκτὸς ἐκείνων ἔχασε περιπλέον 170218. εἰς τὰ νοσοκο-
 μεία ἀπὸ τὰς πληγὰς καὶ ἀδυνείας, ἀπὸ τὴν πῆσαν καὶ κρύος, πνιγμένους καὶ Φονευμένους εἰς τὰς διαφό-
 ρας ἐπαρχίας ἀπὸ τὰς γενναίας κατοίκους, ὡσαν τῆς Μόσκειας, Καλέγας καὶ Σμολένσκ. Οἱ περισσότεροι
 ἀπὸ τὰς ἀχμαλώτους ἐχάθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὸ κρύος, ἕως ἢ νὰ τὰς Φέρωσιν εἰς τὰς διακριτέας τό-
 πας, καὶ νὰ τὰς προβλέψωσιν ἀπὸ τὰ ἀνγκυαῖα. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν δρόμον χωρὶς δὲν εὔριστον, μὲ τὸ
 νὰ τὰ εἶχεν ὁ ἐχθρὸς καμένα, καὶ ἔτις, ἕως ἢ νὰ Φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, οἱ περισσότεροι ἐπάγωναν.
 45. Κανόνια ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ αὐτὰ ἄλλα μὲν ἐβύθισεν εἰς τὰς ποταμούς, ἄλλα δὲ ἔθαψεν εἰς τὴν γῆν, ἐν
 τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εὐρέθησαν. Τὰ δὲ συντέμει μετὴν τὴν κόνιν καὶ γεμίματα, ὁ ἐχθρὸς Φεύγων
 τὰ ἔκειεν ὁ ἴδιος, ρίπτωντάς τε εἰς τὸν ἄερα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020919

ALPHABETICA

καὶ τὸ ἐπιλοιπὸν τὸ ἐξολόθρευον ὀλοτελῶς διὰ καὶ μὴ τὸ εὖρον ὀέχθρος. Ὁ Ναπολέων τότε ἐγνώρισε μὲ ποῖον σαθερὸν γένος ἐβάλθη καὶ πολεμήσῃ, καὶ ὅλος ὡς ἔξω Φρενῶν ἐγένετο.

Εἰς τὰ περίξ τῆ Σμολένσκῃ εἰς ἓν χωρίον, οἱ περιερχόμενοι καὶ σιτολογήσωσιν, ἔξαφνα ἐπίασαν μερικὰς χωρίτας, τὰς ἐγύμνωσαν καὶ τὰς ἐπῆραν καὶ τὰ ζῶα, ἐξ αὐτῶν δὲ τρεῖς ἀνθρώπους ἔφερον καὶ τὰς ἐπαράστησαν εἰς τὸν Γενεράλην Γρεσῆ. Αὐτὸς εὐθὺς ἄρχισε καὶ τοῖς ὀμιλῆ μὲ γλυκύτητα, ἐπρόσαξε καὶ τὰς πληρώσωσι διὰ τὰ ζῶα, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὰς. „Διατί μᾶς ἀποφεύγετε, ἡμεῖς καμμίαν ξενοχωρίαν ἢ ἀδικίαν ἔδεν σᾶς κίνομεν, ἀλλ' ἔτε καὶ πόλεμον μετ' ἐσᾶς δὲν ἐπιχομεν? μάλισα ὁ Ναπολέων ἐπιθυμεῖ καὶ σᾶς ἀποκαταθήσῃ ἔλευθέρῃ.“ Διὰ πολλὴν ὄραν ἔδειξ ἐξ αὐτῶν δὲν ἀπεκρίθη ἔτε λόγον. Μετὰ τὰς πολλὰς δὲ πρὸς αὐτὰς κολακευτικὰς ὀμιλίας ἐνὸς Λέχῃ ἀξιωματικῆ, εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν χωρικῶν, πλέον τολμηρὸς τῶν ἄλλων, ἔλαβε θάρρος καὶ ἀπεκρίθη τῷ Γενεράλῃ διὰ τῆ ἰδία ἐρμηνευτῆ, λέγων. „Ἐξοχότατε! ἡμεῖς ἡμεθα εὐχαριστημένοι εὐρισκόμενοι εἰς τὸν τόπονμας ὑπήκοοι τῆ Βασιλέως μας καὶ δελευτᾷ τῶν αὐθεντάδων μας. Αὐτοὶ ἔδεν μᾶς ἀδικῆσι, μάλισα εἰς τὰς δυσυχεῖς χρόνας μᾶς περιποιῶνται. Διατὶ καὶ ἀρνηθῶμεν Αὐθέντα! τὸ εἶναι μας? ὅσον καὶ τὸ ἐλεύθερον, καὶ ὁ ἴδιος ὁ αὐθέντης μας ἂν ἦναι χρεια καμᾶς τὸ δίδει. Ἡμεῖς ἐκ γενετῆς ἄλογα δὲν ἐσυνηθήσωμεν καὶ πρῶγωμεν, καὶ καὶ ὀμιλῶμεν μετ' ἐσᾶς δὲν ἐξεύρομεν. Πισεύω καὶ σεῖς ἐκάμετε ὄρκον πρὸς τὸν Βασιλέα σας, τὸ ἴδιον

Ναπολέονι, καὶ ἔβλεπε μὲ ποῖα ἐπίθεται τὸν ἐμυγῶνον εἰς Μόσκειαν, αὐτὸν καὶ τὰς σὺν αὐτῷ, τῷ κατεσπάρκτον τὴν ζηλότυπον ψυχὴν τε.

Τινὲς τῶν Μαρσεσάλων τῷ Ναπολέονος ἔδιδον γνώωσιν καὶ σαθῶσιν εἰς τὸ Σμολένσκο, διὰ καὶ προσμύνωσι τὰς ἡτοιμασμένας εἰς Λεχίαν θροφάς, καὶ δυναμώσωσι τὸ Ἀστριακὸν σῶμα, διὰ καὶ ἦναι εἰς κατάσασιν καὶ μὴν ἀφήσῃ καὶ ἔμβῃ εἰς Βολινίαν τὸ εὐχέτευμα, τὸ ὁποῖον ἤρχετο ἀπὸ τὴν Μολδαβίαν, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ καὶ τερραιθῶσιν εἰς τὸν Νίπρον. Μόνος ὁ Ναπολέων μὲ μερικὲς τε κόλακας ἦτον ἐναντίας γνώμης, καὶ μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν Φροντίδων τε δὲν ἔπνευε καὶ μεταχειρίζεται τὰ ἀπατηλὰτε σοφίσματα, τὰ ὁποῖα παρὰ τοῖς Γάλλοις ἀποδίδονται εἰς τὸ γεννητικὸν τῆς εὐφύας. Ἐγραφε πρὸς τὰς Ἀστριακὰς κηρύγματικα ἐπαινῶν τὰς νίκας τε, καὶ βεβαιῶν αὐτὰς, ὅτι δὲν δύναται εἶδεν καὶ τῷ ἀντιπαθῆ εἰς τὰς δυνάμεις τε, καὶ ὅτι ὀγγίγωρα ἐμβαίνει εἰς τὴν Μόσκειαν, προσθέτων καὶ τῶτα τὰ λόγια: „Οἱ Ρῶσσοι μὲ τὸ καὶ γειμίζωσι τὰς δημοσιεύσεις των μὲ μυθολογίας, σοχάζονται καὶ βεβαιώσωσι τὰς ἄλλας, ὅτι οἱ Ἀστριακοὶ παντοῖῳ τρόπῳ ἀποφεύγασιν τὴν μάχην μὲ αὐτὰς. Καὶ ἀλλαχῆ καταγγορῶσι τὰς Ἀστριακὰς ὀνειδίζοντές τε, ὅτι δὲν ἐδείχθησαν ἡμίκανοι καὶ διαυθεντεύσωσι τὴν Καθέδραν των.“

Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ναπολέων βλέπων τὰς περιστάσεις τε αὐτὰς, διὰ τὰς πικρὰς εἶδεν ἐλλείψεις εἰς τὸ εὐχέτευμά τε, καὶ τὸν ἐν τῶτα γογγυσμὸν τῷ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἔ-

πολλὰς δυνάμεις καὶ ἐν τῇ ἐξέφρασίῃ. Τὰ δὲ περίξ τῆς Βιάσματος διὰ τὰ ἤματι πεδαιδῆδες ἐς πολὺ ἐκτεταμμένα, ὁ ἐχθρὸς ἐδύνατο εὐρύχωρα καὶ παρὰ τὰς εἰς αὐτὰς μετ' ὀφελότητος. Λοιπὸν διὰ τῆτο ἀναγκαστικῶς ἔπρεπε νὰ τραβιχθῶσι διὰ τὰ κερδῆσθαι τὸν καιρὸν, ἕως ἂν ἐν ἐπιτυχασιν ἀρμόδιον τοποθεσίαν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν νὰ ἐνδυναμωθῶσι καὶ μετέως δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ διάφορα μέρη συνηθροίζοντο. Καὶ ἔτι ἐν τῷ αἰ ὀπίσθοφυλλικῶς ἀντεμάχοντο, τὸ μέγαλον στρατεύμα ἔφθασεν εἰς Γζιάτσικαν, ὅπου καὶ ὁ Πρίγκιψ Μιχαὴλ Κατέζωβ εἰς τὰς 17. τῆς Αὐγύστου ἦλθε, καὶ εἰς τὰς 18. περιέλαβε παρὰ τῆς Γενεράλ-Μπαρκλάϊ-δὲ-Τόλλη τὴν κορυφαίαν ἀρχηγίαν ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ στρατεύματα.

Ἀξίον σημειώσεως εἶναι καὶ τῆτο, ἐπιβεβαιώμενον ὑπὸ ἀξιοπίστων αὐτόπτων θεατῶν, ὅτι εἰς τὰς 17. τῆς Αὐγύστου περιερχόμενος ὁ Πρίγκιψ Κατέζωβ τὰ περίξ τῆς πόλεως Γζιάτσικας, ἐν τῷ περιεσιέπτετο τὴν τοποθεσίαν καὶ τὰ στρατεύματα: ἐφάνη Ἀετὸς ἰπτάμενος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τε, ὡς προκινταγγέλλων τὰ μέλλοντα μεγάλα κατορθώματά τε, τὰ ὁποῖα ἡ πατρίς ἐπρόσμενε παρ' αὐτῆς. Ὁ ἀρχιστράτηγος τῆτο ἰδὼν, κατακυγεῖς τῇ καρδίᾳ, ἐυθὺς μετ' ἐπιτυχίαν καὶ σέβας εὐγαλε τὸ σκιαδίδιον τε, καὶ ἐν τῷ ἅμα διὰ ἰκανὴν ὥραν εἰς ὅλον τὸ στρατεύμα ἀντηχῆσε τὸ Οὐρά!

Ὅσον τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα ἀπεσύροντο πρὸς τὴν Μόσχαν, τόσοι περισσότεροι οἱ Γάλλοι ἀπορῆσαν εἰς τὴν ἀκλόνητον ἐπιθερότητα τῶν Ῥώσων, ἕως καὶ ὁ Ναπολέων τῆτο τὸ

ρωθῶσιν. Ἀλλ' οἱ ἐξαγοσαλέντες αὐτὴν τὴν ἡμέραν 200. Κοζάκοι μὲ τὸν χιλιάρχον Κεδασὲς κατὰ μέτωπον τῷ ἐχθρῷ ἐδίχταν τὸ Γαλλικὸν ἵππικὸν τῆς Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Μαρσεύλης Δαβὲ καὶ φαθῆ ἔφιππον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀκινήτως.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὰς 24. ὁ Ναπολέων ἐδιόρισε τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως μὲ τὸ ἄνω εἰρημένον ἵππικὸν, καὶ μὲ ἓν σῶμα Κερασεύρων καὶ ἑτέρας ἐπιλέντες στρατεύματος, καὶ κτυπήσῃ τὸ ἀρισερὸν πλευρὸν τῶν Ρώσων, τὸ ὁποῖον διὰ τὸ χυμῆλόν τῆς θέσεως ἐφαίνετο ἀδύακτον, ὅμως ἡ τοιαύτη ἀναγνώρισις τῆς ἀριστερῆς τῆς ἐσάθῃ. Μεταχειρίσθη πλεῖστα κινήματα διὰ καὶ περὶ αὐτῆς εἰς τὰ ὀπίσθεν τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς τῶν Ρώσων, τὰ διατιθεμένῳ ὅμως σώματι τῶν ἐλαφρῶν ἵππικῶν ἐκτετατόμενα εἰς τριῶν ὥρῶν διάστημα, καὶ τὰ ἐπιστορευτικὰ τάγματα τῶν Κοζάκων, ἐματμάσσαν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήματός τε. Εἰς τὰς 25. μικροὶ ἀπροβολισμοὶ μόνον ἐγένον εἰς τὸν ἴδιον τόπον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ πρῶτ', τὰ περιερχόμενα μικρὰ τάγματα τῶν Γάλλων, ἔφερον μερικὰς χωρίτας εἰς τὸν Μαρσεύλον Δαβὲ, τὰς ὁποίας εὐθὺς τὰς μεταχειρίσθησαν διὰ ὀδηγῶν τῶν δρόμων, ἐπειδὴ καὶ οὐκ εἶχον ἄλλας. Κατὰ δυστυχίαν τῶν χωρίτων, οἱ Γάλλοι ἀντικρούσθησαν εἰς τὸν δρόμον μὲ τὰς Ρώσους, — Οἱ ὀδηγοὶ ἀμέσως κατεκρούσθησαν εἰς θάνατον, δὲν ἔχυσαν καμμία βεβήλωτις, ἔτε ὄρκος καὶ καταπέσις τὰς Γάλλους καὶ πιστεύουσιν, ὅτι αὐτὸ ἐξ ἀγνοίας προῆλθεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὄντες κρυμμένοι εἰς τὰ δάση, δὲν εἶχον ἐπὶ τινα

περίτορα. Ο' Δαβλ', ὁ θανάτιμος ἐχθρὸς τῆς συνειδήσεως, ἐδύνατο νὰ ἀκέρη μίαν τοιαύτην ἀντιβρόσην, χωρὶς ἔλεγχον τῶ ἑαυτῶ τε? δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀπόκρισιν μήτε εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶ ἀρχηγῶ τῶν ἀξιωματικῶν τε τῶ Γενερὰλ 'Ρωμενὲ, ἀλλ' ἐπραξε μὲ ἀπόκτητα „Qu'on fusille cet homme, c'est un espion fanatique et dangereux!“ (Πυροβολήσατε τῶτον τὸν ἐνθουσιασμένον καὶ ὑποπτον κατὰσκοπον). Καὶ ἀμέσως ἡ παράνομος ἀπόφασίς τε ἐπληρώθη, τὰς δὲ λοιπὰς, ἐν ᾧ ἐπρόσμενον οἱ δυσυχεῖς τὴν αὐτὴν μοῖραν, τὰς ἠγνάρευσαν εἰς τόπον ἀλόγων νὰ σύρῃσι τὰ κανόνια.

Ο' Ναπολέων ἐλέπων τὰς Ῥώσους ὀχυρωμένους εἰς μίαν θύσιν ἀρκετὰ ἐκτεταμένην, καὶ δυναμένους νὰ περιορίζωσιν ὅλας τε τὰς δυνάμεις, εὐρέθη βιασμένος αὐτῶ νὰ δώσῃ μέγαν πόλεμον.

Ἐφθασε τέλος πάντων ἡ 26. τῶ Αὐγύστου, ἡ τρομερὰ καὶ κρίσιμος ἡμέρα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔπρεπε νὰ ἀποφασισθῇ ἡ μοῖρα τῆς Εὐρώπης, καὶ ἴτως καὶ ὅλα τῶ κόσμῳ. Ο' Ναπολέων δὲν ἔταυεν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ καταδαπανῶ ὅλας τὰς κολακευτικὰς λόγους καὶ παρακινήσεις, χρώμενος πάντα τρόπον εἰς τὸ νὰ θαρρύνῃ καὶ ἐνθουσιάσῃ τὸ στρατεύματά. Διέδωκεν εἰς ὅλα τὰ σώματα τῶ στρατεύματός τε τὴν ἀκόλαστον δημηγορίαν: „Στρατιῶται! ἡ τόσον ἐφετήκεις ἡμέρα ἤδη ἔφθασεν. Ο' ἐχθρὸς, ὅστις ἕως τῶρα ἀποσυρόμενος ἀπέφυγε τὴν μάχην, τ' ἄλλο πάντων ἰδὲ εἰς τὸ στρατόπεδόν τε μᾶς ἔρροσμένοι. Ἐχετε εἰς τὸν νῦν σας, τὸ, ὅτι εἶθε Γάλλοι

„μηθήτε ὅτι εἶθε Γάλλοι!“ Τὸν τοιαῦτον ἀπατημὸν τῆ ἀσεβесаῖτε Μποναπάρτε, οἱ Μαρεσάλοι τε ὁ Λεφεύρ, ὁ Μουσέ καὶ ὁ Μορτιέ, πολλάνις τὸν ἐδιπλασίασαν εἰς τὰ εἶφη τῶν σωματοφυλάκων, καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἤμεον μὲ τὴν συνηθισμένην ἰδίως τῶν Γάλλων ὑψηλοφροσύνην. Ἀπόδειξις Φανερά, ὅτι αὐτῆ ὅλη ἡ τέχνη τε ἡ στρατιωτικὴ καὶ αἱ συνηθισμένα πανουργίαι τε, δι ὧν ἐπιτύχαινε πάντοτε νὰ δοξάζηται εἰς τὰ ἐπιχειρήματά τε ἐδειλίξαι, καὶ μόνον εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν στρατιωτῶν τε ἀφιερέτο.

Πᾶς τις κάλαμος ἀδυνατεῖ εἰς τὸ νὰ περιγράψῃ τὴν ἐν Μποροδιῶ μάχην, καὶ νὰ τὴν ἰσορήσῃ. Ἄν ἤθελον τύχη νὰ εὔρεθῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν περίεασιν ὁ Ὅμηρος, ὁ Τάσσο, ἢ ὁ Βοργίνιος, δὲν ἤθελον εὔρη τόπον ἀσφαλῆ μήτε αὐτοὶ εἰς τὸ νὰ δυνηθῶσι νὰ κάμωσι τὰς παρατηρήσεις των, καὶ νὰ περισηφθῶσιν αὐτὴν τὴν Φρικωδεσάτην αἵματοχυσίαν. Αὐτῆ δὲν ἦτον τόπος μήτε διὰ τὸν περιέργον, μήτε διὰ τὸν ἰσοριογράφον, μήτε διὰ τὸν Ζωγράφον. — Τόσον μόνον ἐμπορῶμεν νὰ εἰπῶμεν ὅτι 200000. ἄνθρωποι συνεθίσαντες εἰς τὸν πόλεμον ἐν νεαρᾷς ἡλικίαις, ἐξασκέμενοι εἴκοσι χρόνους κατὰ συνέχειαν τὴν στρατιωτικὴν, ὑποτάξαντες δεκατέσσαρα Βασιλείαι, καὶ ἀσφερόντες τὴν Φρίκην εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ὀδηγόμενοι ὑπὸ τῆ ἀγχινεσάτε ἐρασμίᾳ Φίλε τῆς τυφλῆς τύχης

εἰπάλλῃ, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Φθορεὺς τῆ παντὸς, ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ 9. Κεφ. σελ. 41. τῆς ἀποκαλύψεως Ἀπολλύων.

λιν ὡς μινόμενοι, εὐθύς ἐφορμῶσι μὲ τὸ ἵππιόν, καὶ διαχωρίζουσι τὰς δευτέρας παρεμβολὰς τῶν Ρώσων, τῆτοι δὲ πάλιν δεχόμενοι κῦτὲς μὲ τὰς αἰχμὰς, τὰς βίπτουσι χαμαὶ νεκρὰς. Τέσσαρες φορὰς ὤρμησαν οἱ Γάλλοι κατὰ τῶν Ρώσων, καὶ τὰς τέσσαρας ἀνδρείως ἐξ ἴσθ ἐξώθησαν, τὰ διακεκαυθέντα κανόνια ὑπὸ τῆ πυρὸς, δὲν ἐδίοντο πλέον καὶ ἐνεργᾶσιν, ἀλλ' ἐσπῆσαν καὶ ἐσιότωναν τὰς παρευρεθέντας. Εἰς τὴν πέμπτην ὄρμην τῶν Γάλλων, ἐπέπεσον ἐπ' αὐτὰς οἱ Ρῶσοι ὡς Λέοντες ἐξηγριωμένοι καὶ τὰς ἐδίωξαν — ἡ γῆ ἐσηκεπάθη ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ψυχοβράχυντων λαβωμένων, τὰ πυροβολητήρια ποτε ἀπὸ τῆ ἐνὸς, ποτε ἀπὸ τῆ ἑτέρας μερὸς ἐκυριεύοντο, καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν τὰ στρατεύματα ἐκδικῆντο διὰ ἐκείνας, ἐπάνω τῶν ὁποίων ἐπάτθαν. Τὸ Ρῶσικὸν ἵππιόν ἐξωθὸν καὶ κατασρέφον ἐκεῖνο τῆ ἐχθρῆ, ἔλου τὸ στρατευμα ἦλθεν εἰς συμπλοκὴν. Ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν καύσιν καὶ μανίαν τῆ ἀγῶνος, οἱ στρατιῶται ὡς ἀτονίζομενοι ὑπὸ τῆ θάρσος τῶν ἀρμάτων, ἔρριπτον αὐτὰ καὶ ἤρχοντο εἰς χεῖρας, κατεσπένχιζον ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ τὰς ὀδόντας, καὶ συσφίγγοντες ἀλλήλας ἐσπάράττοντο καὶ ἐπίπτον ὁμῶς νεκροί. Ἡ Φωτία, ὁ κρότος, οἱ υμνιτήριοι ἀλαλάγμοι τῶν υμνητῶν, συχναίς διπλασιαζόμενοι μὲ τὸ Οὐρά! αἱ κραυγαὶ τῶν πληγωμένων, οἱ σεναγμοὶ τῶν λειποψυχέντων, οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ἀλόγων, αἱ Φωναὶ τῶν στρατηγῶν καὶ ἡ ἀπελπισία ἐμφανεμένη εἰς ἐννέα διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς διαλέκτους, ἐπαράσαινον τῆτο τὸ θέαμα τόσον ἀλλεῖνον καὶ Φριμῶδες, ὥστε ἀδύνατον ὁ

τόν προεβίβασεν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆ Γενεράλ-Φελδμαρσάλε (γενικῆ Ἀρχιερατῆγε) χαρίζωντάς τω καὶ ἑκατὸν χιλιάδας ρέμβλια, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν σράτευμα ἐνὶ ἐκάστῳ στρατιώτῃ ἀνά πέντε ρέμβλια.

Ἡ μεγαλητέρα ζημία τῶν Ρώσων συνέτατο εἰς τὰς πολλὰς πληγωμένους στρατηγὰς. Τῆτο ἐπαρακίνησε τὸν Ἀρχιερατῆγον καὶ τραχιχθῆ ἀπὸ τὸ πολυάριθμον πλῆθος τῶ ἐχθρῶ εἰς τὸν δρόμον τῆς Μόσκειας, καὶ καὶ πλησιάσῃ εἰς τὰ πρὸς βοήθειάν τε ἐρχόμενα στρατεύματα. Ἀγναλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνυχώρησιν ἢ ὀπισθοφυλακῆ τῶν Ρώσων, μετὰ τὴν ἐμπρόσθιον Φυλακὴν τῶ ἐχθρῶ, ἀκαταπαύτως εἶχον ἔχι μικρὰ κτυπήματα, ἕως δὲ εἰς τὰς 29. ἐπλησίασαν εἰς τὴν Μόσκειαν, καὶ ἐσησαν τὸ στρατήγιον εἰς τὸ χωρίον Νάραν.

Ἐλευθέρως ἐμποροῦμεν καὶ συγχαροῦμεν μετὰ ταύτην τὴν νίκην, ὅχι μόνον τὸ πικρὸς ἐπαίνε ἀξίον σράτευμα τῶν Ρώσων, ἀλλὰ καὶ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς πεδιάδας τῆ Μποροδινῆ ἐτάφη ἡ αὐθάδεια, τὸ κατὰ Φαντασίαν ἀήττητον, ἢ ἀλαζονεία καὶ ἰχὺς τῶ ἐν τῶν τυχηρῶν ἐπιτεύξεων εὐτυχῆς Φρενήτε. Ἄν τὸ Ρώσικὸν σράτευμα ἤθελεν ἦναι ἐξ ἴσας τὸν ἀριθμὸν, ὡς ἐπεῖνο τῶν ἐχθρῶν, θέβαια δὲν ἤθελε μείνη εἰς εἰς ἐξ αὐτῶν, διὰ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀναγγείλλῃ περὶ τῆς ἀθλιας μοίρας, εἰς ἣν ὑπέπεσεν ὁ Ἱμπεράτωρ αὐτῆς μετὰ τὸν στρατὸν τε. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν δοκιμοτέρων στρατηγῶν, καὶ τὸ ἀτυχηρίτως ὀλιγάριθμον τῶ στρατῶ μὴ ὄν ἱκανὸν μετὰ τὰς ἀπολειφθείσας δυ,

πῶς νὰ τὰς εὔρη; Εἰς μόνην τὴν Μόσκειαν ἤλπιζε νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν. Πλὴν καὶ ἐσυλλογεῖτο, ὅτι ὑποκώτω εἰς τὴν Μόσκειαν ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ προέλθῃ πλέον τρομερότερος ὁ πόλεμος, παρὰ ἐκεῖνον τῆ Μποροδίνῃ, καὶ τὸ μφίβολον τὸν ἔρριπτεν εἰς μέγαν δισταγμὸν. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ἔτι ἐκλονεῖτο ἕτως εἰς τὰς λογισμὰς, τὸν ἐπρόφθατα καὶ ἄλλα ἰχυρὰ δυνάμεις εἰς βοήθειαν, καὶ ἐν ταυτῷ ὡς συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, σπεύδει ὅπως τῶν Ρώσων νὰ κυριεύσῃ τὸ ὀλιγωρότερον τὴν Καθεδρᾶν, καθὼς εἰς τῆτο ἀδιαλείπτως τὸν ἐπαραινέει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅ,τε Κολενκέρ καὶ ὁ Λόριτων, οἱ διατρέψαντες εἰς τὴν Αὐλὴν τῆ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐν ἀξιώματι Πρέσβων, οἱ ὁποῖοι ἐφαντάζοντο ὅτι γνωρίζουσι μὲ τι τρόπον νὰ ὑποδελώσωσι τὰς Ρώσους, καὶ τὸν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ ἄλωσις τῆς Μόσκειας θέλει δώσει τέλος τῆ πολέμου, καὶ θέλει σεφανώσει τὰς σκοπὰς τε, ἐπειδὴ καὶ τὸ γένος τῶν Ρώσων, ὃν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἐκ πολήψειον εἰς τὴν Καθεδρῆν πόλιν προσηλωμένον, παρὰ εἰς τὴν ἀπλῶς Ρώσσιαν, θέλει κλίνει τὸν ἀνχένον τε, καὶ τὸ πᾶν θέλει προσπέσει εἰς τὰς πόδας τε. Ἡ Μόσκεια — τῷ ἔλεγον αὐτοὶ — θέλει τῷ δώσει θροῦν διὰ ὀλόκληρον χρόνον, ἡ Μόσκεια θέλει ἐνδύσει τὸ κράτευσμά τε, θέλει ἀνορθώσει ὅλον τε τὸ ἱππικόν, καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας θέλει εὔρει τόσον χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὥστε νὰ ἐξαρμέσῃ νὰ ἀνταμείψῃ ὅλα τὰ ἐξοδα τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων της, τὰ εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον καταναηθέντα. Καὶ ἔτω διαρέσας τὸ κράτευσμά τε εἰς δύο Κο-

ἡ παροδότην, καὶ ἡ Μόσκεια εἰς σποδὸν ἤθελε κατασραφῆ. Εἰς
 ἡτοιματήν γενοχωριμένην καὶ ἀμφίδουλον περίσασιν, διὰ συμβαλλῆς
 ἡκαὶ τῶν δοιμοτέρων Γενεράλων, ἀγκαλιὰ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν
 ἡῆσαν ἐναντίας γνώμης, ἀπεφάσισα νὰ ἀφήσω τὸν ἐχθρὸν
 ἡνὰ ἔμβη εἰς τὴν καθεδρεύσασιν, ἐκ τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ θη-
 ἡσαυροὶ, ἡ ὀπλοθήκη, καὶ χεδὸν ὅλων, ὅσον τῶν Βασιλικῶν,
 ἡδομοίως καὶ τῶν μερικῶν ὑπαρχόντων, ἡ ἐξήκωγῃ ἔγινεν εὐ-
 ἡκίρως, ὡσεὶ καὶ ἀπὸ τῆς κατοικίας δὲν ἔμειναν χεδὸν, εἰμῆ
 ἡπάντι ὀλίγοι. Ἦπουλινέσατα λαμβάνω τὴν τόλμην Κράτισε
 ἡΒασιλεῦ! νὰ σὰς ἀναφέρω, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔμβη ὁ ἐχθρὸς
 ἡεἰς τὴν Μόσκειαν, μὲ τῆτο τὴν Ρῶσσίαν δὲν τὴν ἔχει ὑπο-
 ἡτεγαχμένην. Εἰγὼ δὲ ἐξ ἐναντίας διευθύνομαι μὲ τὸ στρατευ-
 ἡμα κατὰ τὸν δρόμον τῆς Τέλας, διὰ νὰ προφυλάξω τὰς εἰς
 ἡτὰς πλησιεσέρας ἐπαρχίας μας ἐτοιμαθείσας βοηθείας. Κά-
 ἡθε ἄλλον κίνημα ἤθελε μὲ χωρίση ἀπὸ αὐτὰς, καθὰς ὁ-
 ἡμοίως καὶ ἀπὸ τὴν ἀνταπόκρισιν μὲ τὰ στρατεύματα τῆ Τόρ-
 ἡμασθε καὶ τΖιτζαγῶβ. Μ' ὅλον τῆτο δὲν ἀρνῶμαι, ὅτι ἡ
 ἡεἰσβολὴ τῆ ἐχθρῆ εἰς τὴν Καθεδρεύσασιν, θέλει σαθῆ πλη-
 ἡγῆ ἀίφθαντικωτάτη, πλὴν καὶ δὲν ἀμφιδόλω, ὅτι τὰ συν-
 ἡπρέξαστα περιστατικά, μὲ τὴν διατήρησιν τῆ στρατεύματος, θέ-
 ἡλασι χρησιμεύσει πρὸς ὄφελός μας. Εἰγὼ τῶρα ἐκτείνω ὅλας
 ἡμας τὰς δυνάμεις εἰς ἐπισκοπευτικὴν σειρᾶν, ἀρχινῶν ἀπὸ
 ἡτὸν δρόμον τῆς Τέλας καὶ Καλέγας, καὶ καταγίνομαι νὰ
 ἡκόπτω μὲ τὰ τάγματάμῃ ὅλην τὴν ἀπὸ Σμολένσκο, ἔως
 ἡΜόσκειαν ἐκτεινομένην τῆ ἐχθρῆ σειρᾶν, ὡσεὶ μὲ αὐτὸν τῶν

γός τῆς ὀπισθοφυλακῆς) τῶν Ρώσων ὁ Γενεράλ Μηλοράδοβιη, συναντᾷ τὸν Γενεράλ Σεβασιάουη, ἀρχηγὸν τῆς ἐμπροσθίης Φυλακῆς τῶν Γάλλων, καὶ τῷ λέγει. „Ἰδὲ, ἡ Καθεδρεύουσα σᾶς ἡ παραχωρεῖται χωρὶς τινος ἀντιστάσεως, τόσον μόνον ἢ ἀποσκευῆ, ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἐξόδον τῆς ἀπὸ τῆν πόλιν νὰ μὴν ἔνοχληθῆ.“ * Οἱ Σεβασιάουη ἐπρόσφερε τὴν χαροποιᾶν ταύτην εἰδῆσιν εἰς τὸν Ναπολέονα, καὶ αὐτὸς τὸν ἐπρόσαξε νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν πόλιν μὲ τρεῖς χιλιαρχίας Δραγόνων καὶ δύο Οὐλάνων, καὶ νὰ ἀναγγείλῃ τῷ πολιτάρχῃ νὰ ἐξέλθῃ μὲ Δεσπτάτας ἐκ τῶν Εὐγενῶν καὶ τῶν Γερατείων, καὶ μὲ ὅλας τὰς τοπικὰς ἀρχηγὰς εἰς ὑπάντησίν τε. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐπρόσαξε καὶ τὰς σωματοφύλακάς τε νὰ ἐνδυσθῶσι τὸ παρόρησιακὸν ἐνδυμα, καὶ συγκαλέσας ὅλας τὰς Πριγκίπας, Μαρσάλας καὶ ἐγκρίτας ἀξιωματικὰς, ἐπρόσμενευ αὐτὴν τὴν λαμπρὰν ὑποδοχὴν.

Ἐν ᾧ τὰ Ρώσικα στρατεύματα ὑπήγαμον τὸν δρόμον τῆς Κολάμνας, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν πολιτῶν, ἀπὸ ὅσων εἶχον μείνη ἀκόμη εἰς τὴν πόλιν, ἠκολούθουν ὀπισθέν των φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἐδύνοντο νὰ συκώσων, ὁ κτύπος τῶν κανονίων ἐσήμανε τὴν πλησίασιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ εἰς τὰς 4. ὤ-

* Οἱ Γάλλοι εἰσῆρχοντο εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ τῶν Ρώσων ἐξήρχετο περὶ τὴν αἰκτὴν τῶν ποταμῶν. Οἱ Γάλλοι φαίνεται ὅτι ἐφοβήθησαν νὰ ἀναιρέσωσι τὴν πρότασιν τῶν Ρώσικῶν Γενεράλων, διὰ νὰ μὴ σκληρύνωσιν ἐναντίον των τῆς κατοίκου τῆς Μόσκειας. ◦

σκηνορευτικὰς ἀλλαγὰς καὶ κρότες, περισκεπέτετο καὶ ἰδίῃ εἰς τὰ παράθυρα τῶν ἐσπητίων σολισμένας τὰ Κυράδας, καὶ τενοχωρέσας μίᾳ τὴν ἄλλην, ποία καὶ πρωτοῖδῃ τὸν νέον Βασιλέρον. Ἀλλ' αὐτὶ τότε ἠπήντησεν ἕνα χυλὸν χαλκίᾳ καὶ δύο Σουδοκοῖς. — Αὐτοὶ καὶ μόνοι ὑπεδέχθησαν τὴν Μεγαλειότητά τε τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως εἰς τὴν Καθεδρεῦσθαι τῆ Ρωσικῆς Κράτης.

Εἰσερχόμενος ὁ Μικράτ εἰς τὴν Ἀρόπολιν (Κρέμλι) μερικοὶ ἐκ τῶν ἀπολειφθέντων κατοίκων τῆς Μόσχας καταφυγόντες εἰς τὴν ὀπλοθήρη, τὸν ὑπεδέχθησαν πυροβολῶντες τὸ σφάτευσά τε, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων, ἰδὼν ἕνα χιλιάρχον ἐνδυμένου πλασίδως, καὶ ὑπολαβὼν αὐτὸν καὶ ἦναι ὁ Ναπολέων, εἰσπηδήσας ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἔρριψε χαμαὶ νεκρὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νέος Κέρτιος, ἀμέσως κατεκόπη μελίδον ἀπὸ τῆς Γάλλας.

Τοιαύτῳ τρόπῳ, ὁ ἀλαζὼν ἀπατεὼν τῶν Γάλλων πλήρης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, διὰ ἱκανὴν ὥραν ἀκολοθῶν ἕνα μικρὸν διαστήματος περίπατον, ἐπρόσμενέ τὸ ποθέμενον εἰς τὰς ἔξω τῆς πόλεως Πύλας, ἐκτελεσθῆναι Δορογομιλοβσκα Ζασάβα. Ἀλλ' ὡς τῶ ἀγγειλλῶν τὰς παρ' ἐλπίδα ἐναντίας εἰδήσεις, ὅτι ἡ Μόσχα παντάπῃ ἐρημος εἶναι, ὅλος σκληρυνθεὶς, καὶ ὡς παρόφρων, ἔξω τῆ ἑαυτῆ γενόμενος, περισκεπέτετο κυκλόθεν σπαραττόμενος ὑπὸ σφοδρῶν σπασμῶν. Ἐγνώρισε, πλὴν ἀργὰ, πόσης Φρονήσεως ἔργον ἦν ἡ τοιαύτη προφύλαξις τῆ Ρωσικῆς Ἀρχισρατῆγε. Ἐπειδὴ καὶ ἡ

ἔψησαν ἀντίφρου ἐν κινύονι, καὶ μὲ τῆτο ἐσκόρπισαν τὸν λαόν. Εἰς δὲ χωρικὸς ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν ἱάξιωματικὸν τῆ κανονίε καὶ συντρίψας τὴν κεφαλὴν τε μὲ τὸ ὄπισθεν τῆ πυροβόλου, ἄρχιστε περιπλέον καὶ μὲ τὰς ὀδόντας καὶ ξεχίζη τὸ νεκρὸν ἐκεῖνε σῶμα.

Πρὶν τὰ μεσάνυκτα εἶχον διορισθῆ διάφορα τάγματα καὶ ἐρευνῶσι πᾶ εἶναι θροφαί, καὶ ἔκτοτε ἄρχισεν ἡ ἀρπαγὴ εἰς τὰ ἀρτοποιὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰ κατώγεα καὶ ἀλλαχῆ, ἐν τέ- τε καὶ πολλοὶ φένοι ἠκολέθησαν μεταξύ Γάλλων καὶ κατοί- κων. Ἐκεῖ δὲ ὅπε δια τὴν μεγάλην ἔντασιν τῆς πόλεως, δὲν εἶχε φθάση ἀκόμη αὐτὴ ἡ ὀλέθριος ἀκρίς, ὁ κοινὸς λαὸς ἐ- νωθεῖς μὲ τὰς λαβωμένους Ρώστας στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι διέ- μενον εἰς τὴν Καθέδραν, ὅπε ἦσαν διαφόρων εἰδῶν πιοτὰ τὰ ἔ- χυνον, τὰς θροφὰς τὰς διεσκόρπιζον εἰς τὰς δρόμους τὰς κατα- πατῆσαν, καὶ τὰς ἀνακατώνασιν εἰς τὴν λάσπην καὶ εἰς τὸ χῶμα.

Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ὁ θόρυβος εἰς τὴν πόλιν ἦτον ἀκατά- παυστος. Τὰ στρατεύματα εἰσῆρχοντο ἀπὸ διάφορα μέρη χωρὶς ὁδηγῆς—οἱ στρατηγοὶ, οἱ ταξιάρχαι καὶ ὀλόκληραι χιλιαρχίαι στρατιωτῶν, μόνοι τας εὔρισκον οἰκήματα καὶ ἐμβανον, πολλοὶ δὲ καὶ ἔμενον εἰς τὸν δρόμον.

Ἐν τῷ μεταξύ τῆτω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν (Κρέμλι) ἐγένοντο αἱ ἀναγκαῖαι προετοιμασίαι καὶ προφυλάξεις, διὰ τὴν ἀσφαλῆ εἴσοδον τῆ ἐξουσιασῆ τῆς οἰκημένης, ἐκδιώξαντες ἐκεῖθεν ὅλας τὰς Ρώστας ἕως ἐνός. Ἀγύρται τινὲς Γάλλοι,

παράταξις εἰσοδόν τε, ἣ ὁποία καὶ εἰς αὐτὸν μὲ τὴν πα-
νηγυρικὴν καὶ μεγαλόπρεπῆ ὑποδεξιῶσιν ἐσάθη, ὡς καὶ εἰς
τὸν Μεγαλὸν καὶ Σεβαστιανὸν.

Τὸ μῖσος καὶ ἡ κατάφρονήσις πρὸς τὸν Ναπολέονα, ὅσον
ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, καθιῶς ὁμοίως καὶ ἀπὸ ὅλον τὸ
γένος τῶν Ρώσων, οἱ ὁποῖοι ἐπρόβριναν κάλλιον νὰ ἀφήσωσι
τὴν Καθεδρεῦσαν πόλιν των εἰς τὴν ἀχόρταγον μχταιοδοξίαν
τῆς Ναπολέονος, καὶ εἰς τὴν ἀδηφάγον ἀρπαγὴν τῶν σιτηνῶν
τε, παρά νὰ ὑποκλίνωσιν εἰς αὐτὸν τὸν αὐχένα τας, εἰς τὴν
ἀκραν ἀμότητα τὸν ἔφερον, ὥστε ἐπρόσαξεν, ὅτι ἀπὸ ὅλης
τῆς Χιλιαρχίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν κατὰ σειρὰν διωρισμένας εἰς
τὴν ἀρπαγὴν, νὰ ἐκλέξωσι στρατιῶτας μὲ τὰς ἀξιώματικῆς-
των, διὰ νὰ προβλέπωσι διὰ τὴν Ἀκρόπολιν παντὸς εἴδους θρο-
φῶν, τὰς ὁποίας νὰ τὰς φορτώνωσιν εἰς τὰς Ρώσους, μετὰ
χειριζόμενοι αὐτὰς ὡς ἀνδράποδα κτήνη, χωρὶς νὰ ἐξαιρῶσι μῆ-
τε ἀνδρας, μῆτε γυναῖκας, μῆτε κατάσασιν, μῆτε ἡλικίαν.
Καὶ εἰς τὰς πλησιωτέρας ἐκκλησίας νὰ ἐάλωσι Φύλακας Ζαν-
δάριμς (ἀρματοῦλας) καὶ αὐτοὶ νὰ μὴν ἀφήνωσιν ἄλλας μέσας
εἰς αὐτὰς, ἐκτὸς τῶν διωρισμένων παρὰ τῆς ἱεροσύλας συνα-
λεύσεως.

Μετὰ τῆτο ἀρχισαν αἱ ἕως τότε ἀνήκεσαι κενεργίαι.
Ἐγδυνον τὸν κατ' ἓνα χωρὶς νὰ διακρίνωσιν ἕτε γένος, ἕτε
ἡλικίαν, ἕτε κατάσασιν καὶ τὰς ἀφηναν γυμνές. Εἰς τὰ ὅ-
πήγια ὅ,τι τοῖς ἤρεσκε καὶ ἐδύνοντο νὰ τὸ ἀναίσαν τὸ ἔπερνον,
τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα ποιῶν τὰ ἐκόντριβοι. Τὰς Οὐίς Ναγὸν ἐξέ-

δι' ὅλα αἴτιος τῶν τούτων ἀνηκέστων κακῶν ὁ παράφρων Ναπολέων, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν λατρευτῶν τε διὰ Φιλόφρονα τὸν σέβονται; Δημηγορεῖ πρὸς τὰς ἀθέσμους στρατιώτας τε, καὶ περὶ τῶν ἀχαλινώτων κακουργιῶν των εἰδὲν ἀναφέρει.

Ἔξ, τὸν ἐρρίψεν εἰς τοιαύτην νάρκωσιν. Αἱ περὶ αὐτῆ δημοσιεύσεις εἰς τὸν λαόν, ὅλα ἐγίνον γνῶσαι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον Ναπολέον, αὐτὸς ἀγκυλὰ καὶ ἤδη συνηθισμένος νὰ ἀπάη μὲ ἀδιαφορίαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη ὕβρεις, ἀποσροφῆν καὶ μῖσος, μ' ὅλον τῆτο ἢ κακία τε καὶ ἡ ἐνδίκησις πρὸς τὸν Κόμητα Ράσοπτζιν ἐσάθησαν τοιαῦται, ὥστε ἔτε ἡμέθησαν, ἔτε παράδειγμα ἔχουσι. Δὲν ἔδειξε τόσην ἐχθραν μῆτε πρὸς τὸν Πίτ, μῆτε πρὸς τὸν Σίδνεϊ-Σμιτ, μῆτε πρὸς τὸν Ρώμάνο, μῆτε πρὸς τὸν Δράκε, μῆτε πρὸς τὸν Στέιν, μῆτε πρὸς ἄλλον τινα ἀπὸ τὰς Μηνύσεως καὶ Γενεράλεως τὰς κληγόμενας τε, ὅσην μανίαν ἔδειξε πρὸς τὸν Κόμητα Ράσοπτζιν. Οἱ λοιποὶ ἄλλοι ἔμπνεον εἰς τὸν λαόν μῖσος πρὸς τὸν Ναπολέον, ἀλλ' ὁ Ἐπαρχος τῆς Μόσβιας, αὐτὸς πρῶτος ἐκλεξεν ἄλλον τρόπον, διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν τελείαν καταφρόνησιν πρὸς τὸν Κορυφαῖον ἀπατεῶνα τῶν Γάλλων, καὶ κοινῶς πρὸς ὅλα τὰ ὅπλα των. ὁ Κόμης Ράσοπτζιν ἐγκαρδιῶν τὸν λαόν ἔλεγεν, ὅτι οἱ Ρῶσοι χωρικοὶ μὲ τὰς τριαίνας εἰς χεῖρας φοβερότεροι φαίνονται, παρὰ οἱ Γάλλοι μὲ τὸ κανόνι, καθὼς καὶ ἐμπράκτως τὸ ἀπέδειξαν — ὁ Ναπολέων χρήζει Κολενκέρων, Μακρτζων, Γάλλων, Λακεζίνων, Σιμελπενίνων καὶ ἐτέρων παρομοίων προδότην, καὶ ἐπιβέλων τῆς πατρίδος καὶ τῶν Βασιλέων, διὰ νὰ ὠφελῆται ὁ αἰμοβόρος. Τῆ τοιάτης σέβεται ὁ Ναπολέων, Ἀλλ' ἡ Ρῶσσία τοιάτης δὲν γεννᾷ.

„Ἡμεῖς θέλει υπερχύσωμεν ὅλας τὰς δυσκολίας. Ἡ Ρώσσις
 „θέλει κλίνει τὸν μύχονα της — Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν.
 „Οἱ ἑταῖοι εὐγενεῖς τῶν Ρώσων * ἐγκατάλειψαν τὴν Κα-
 „σέδραν των καὶ ἔστυραν μεθ' ἑαυτῶν τὰς δάλας των, διὰ τὰ τὰς
 „μεταχειρισθῶσι εἰς ἐκδίησίν μας. Σεῖς ὅμως ὀπλισθῆτε τὴν
 „ἀνδρείαν, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ὑπακοήν. Μὴν ἐπιλησμο-
 „νεῖτε ὅτι σεῖς εἶθε οἰτροπαῖχοι τῆς Αἰγύπτου, τῆς Μαρέν-
 „γας, τῆς Σχοαγώσας, τῆς Ἰένης, τῆς Ἀβερλίτζ καὶ τῆς
 „Μοζαΐστικης **. Ἐταπεινώσατε τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν δυναστῶν
 „τῆς Θαλάσσης, τῶν πεντάκισ ἐνωθέντων μετὰ τὰς ἰδυνασίας
 „τῆς Εὐρώπης διὰ τὰ μᾶς κατὰπολεμήσωσι..... τὸ Φοβερὸν
 „τῶν Ρώσων πεζιμῶν, ἀπὸ τὰς νεραυνοῦσας ἀνόρθωσιν δὲν
 „θλέπει — τὸ φράτευμα φεύγει — εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν ὑπα-
 „κοήν καὶ διεσκορπίσθη. Στρατιῶται! σεῖς ἀνέβητε εἰς τὸν
 „Κολοφῶνα τῆς δόξης, αὕτη θέλει δικαιώσει τὰ ὀνόματά σας.
 „Ἡ χρονογραφία τῶν Γάλλων θέλει ἀπαθανατίσει καὶ εἰς
 „τὰ μέλλοντα γένη τὰς θριάμβους σας.“

Μετὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ναπολέονος εἰς τὴν Πόλιν, ἐτάμνετο

* Οὐτιδανοὶ γὰρ, διότι σὺ καὶ ὁ στρατός σε λιμοκτονᾷτε τῆς πείνας. Φρόνιμοι ὅμως καὶ εὐγενεῖς, ἐπειδὴ μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον σὲ κατέφερον, ὥστε μόνος σε γὰρ σκιάψης τὰς λάκκας αἰμοδόρου τοσάυτε πλήθους λαῶν, εἰς σὲ καὶ μόνου ἀτενεῦτος.

** Τὴν μάχην τῆς Μποροδινῆς, οἱ Γάλλοι τὴν ὀνομάζουσι τῆς Μοζαΐστικης, διὰ τὰ ἦναι πλησίον αὕτῃ ἡ χώρα τὸ Μοζαΐσκο. Οἱ δὲ Ρῶσοι τὴν ὀνομάζουσι τῆς Μποροδινῆς, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πεδιάδα ἐγένεν.

μητος Ρ'κροπτζίν, διατι ἐπῆρε καὶ τὰς μηχανάς, δι' ὧν σβύ-
νεσι τὴν πυρκαϊάν.

Εἰς τὰς 17. τῆ μηνὸς διετάχθη ὡς ἓν εἶδος Διοικήσεως.
ἘΦάνησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπιστάται καὶ ἀτυντομοί, οἱ ὁποῖοι
διὰ τὴν ἐξέχωσι τῶν ἄλλων καὶ τὴν γνωρίζοντα, εἶχον εἰς
τὰς βραχιόνιας των ἔρυθρας καὶ λευκὰς ταινίας δεμένας, καὶ
δημοσιεύσεις εἰς Γαλλικὴν καὶ Ρ'ωστικὴν διάλεκτον ἦσαν κολ-

ἀσφίλειαν καὶ ἡσυχίαν, ὅταν τῷ εἰσφέρωσι δασμὸν 800000.
Φράγκα καὶ θροφὰς διὰ το κράτευμα. Ταύτην τὴν συν-
θήκην ὁ Γενεράλης τὴν ἀνέφερε τῷ Ναπολέονι, ὅσις εὗρι-
σκετο τότε εἰς Σεμπρέμ. Αὕτη ἡ ἀναφορὰ πολὺ τὸν ἐσύγ-
χυσέ — γνωρίζων δὲ ἐνὸς ἐκάστα τῶν ἀξιώματικῶν τε τὸ
δοκίμιον εἰς τὰς κληρονομίας, ἐπράξε τὸν Ζαβέρτ (ἄλλος εἶναι
ἐκείνος ὁ Ζαβέρτ ὁ σκοτωθεὶς εἰς τὴν Νόβη) τὸν λαφυρα-
φωγήσαντα τὴν Γέναν καὶ τὴν ἀνω Ἰταλίαν, καὶ τὸν ἐ-
σείλε πληρεξέσιον εἰς Τριέσιον, καὶ εἰάση τὴν πολιτείαν καὶ
τῷ πληρώτωσι δασμὸν 50. μιλλιόνια Φράγκα. Ὁ Ζαβέρτ
Φθάσας εἰς Τριέσιον, ἐσύναξεν εἰς δύο ἄρας τὰς πρωτίτας
τῆς πολιτείας, τὰς Συγκερχόρας καὶ τὰς ἐγκρίτας τῶν πραγ-
ματευτῶν, καὶ τοῖς ἐφάνερωσε τὴν προσαγῆν. Τὰς ἐναν-
τιωθέντας ἀμέσως τὰς ἐσείλεν εἰς Βενετίαν, καὶ ἀλλάχῃ,
καὶ τὰς ἐσφάλισεν, ἐβέβλωσε τὰ ὑπάρχοντά των καὶ τὰς
οικίας των, ὥστε μὲ τοιαύτας παιδείας καὶ ἀπειλὰς σενοχω-
ριθέντες, ἕκαμαν πάντοτε τὰς τρόπας καὶ τὰ ἐπλήρωσαν.
Ἄρα τόσον μόνον ἤθελε κάμη ὁ Ναπολέων εἰς τὴν Μόσ-
κβαν, ἂν εὗρισκεν εἰς αὐτὴν ἢ τὴν ἀτυνομίαν, ἢ μέρος τῆς πο-
πολιτικῆς ἀρχῆς?

Η' Διοίκησις ἐδιώρισε δύο πρώτας ἀσυνόμους καὶ 20. ἐπιστάτας εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως κατὰ τὸ παλαιόν. Αὐτοὶ θέλει γνωρίζοντα φορῶντες λευκὴν ταινίαν εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

„Μερικοὶ Ναοὶ διαφόρων θρησκειῶν ἀνοίξαν, καὶ εἰς αὐτὰς τελεῖται ἀκωλύτως ἡ θεία λειτουργία.

„Οἱ συμπολίται σας καθημερινῶς ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ προσαγὴ ἐδόθη εἰς τὸ νὰ τοῖς γένηται πᾶσα βοήθεια καὶ σκέπος, ὅσον ἀπαγεῖ ἡ δυστυχία. Αὐτὰ τὰ μέσα ἐμεταχειρίσθη ἡ διοίκησις πρὸς ἀνακάλεσιν τῆς εὐταξίας καὶ ἐλάφρωσιν τῆς κηταςκίσεώς σας. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὅμως τούτων, χρεῖα εἶναι καὶ σεῖς νὰ συνεργήσητε μὲ τὴν ἐπιμελείαν σας. Λησμονήσατε ὅσον τὸ δυνατόν τὰ κακὰ, ὅσα ὑποφέρετε, ἐλπίζετε εἰς τὸ ἐξῆς ἡ τύχη σας νὰ μὴν ᾔνωι τόσον σιληρὰ, ὡς ἦθε θέβαιμι, ὅτι ἔνοχος κητηχυμένος θανάτου θέλει εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τολμήσῃ εἰς τὰ ὑποκείμενά σας νὰ σᾶς βλάψῃ, ἢ εἰς τὰ ὑπολειφθέντα ὑπάρχοντά σας, καὶ τέλος πάντων σαθῆτε θέβαιμι, ὅτι αὐτὰ δὲν θέλει ἐγγιχθῶσιν, ἐπειδὴ καὶ τοῖστος εἶναι ὁ ὄρισμός τῶ Μεγαλειοτάτου καὶ δικαιοτάτου τῶν Μονάρχων.

„Πολῖται! ὅποια γένος καὶ ἂν ᾔθε, ἀνακαλέσατε τὴν κοινὴν ἐμπισωσύνην, τὴν πηγὴν τῆς εὐτυχίας τῶ Βασιλεία. Ζῆτε μὲ τὰς πρακτικώτας μας ὡς ἀδελφοὶ, βοηθεῖθε ἀμοιβαίως, ὑπερασπιζόμενοι ἕναε τὸν ἄλλον, ἐνωθῆτε, ἀποβάλλετε τὰς ἰδέας τῶν δολοφρονόντων, ὑποτάσσεσθε εἰς τὰς πρα-

ὑπέκειτο εἰς νέας δυσυχίας καὶ πυρκαϊάς. Οἱ ἀριθμὸς τῶν ἀπολειφθέντων ὀλίγων πολιτῶν, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐσμικρύνετο. Οἱ Γάλλοι, ἐλέποντες ὅτι ἡ Μόσκη διὰ αὐτὰς εἶναι τάφος, καὶ ὄχι ναὸς τῆς δόξης, ἐδίδουτο εἰς τὰς μεγαλητέρας ἀνοσιβρίας, ματίας καὶ βεββαρότητας, αἱ ἀνομίαι τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἰς τὰς χρονολογίας, παράδειγμα δὲν ἐπιδέχονται. Ἡ Μόσκη ὑπέφερε Φθορὰν ἀπὸ τὸν Χάνην Τραχταμίσην, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆ Πρίγκιπος Δημητρία Δουσκῆ. Τὸ Μιλάνω ἀπὸ τὴν σιληρότητα τῆ Αἴττιλα. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῶν Σαρακηνῶν, μ' ὅλον τῆτο ἐκεῖνα τὰ κακὰ σύγκρισιν καμμίαν δὲν ἐμπροῆσι νὰ ἔχωσι, μὲ τὰς κακουργίας καὶ ἀνομίας τῆτων τῶν νέων τῆ κυρῆ μας Φατισμένων λησῶν. "Ὅσον πλεσία καὶ ἂν ἦναι ἡ διάλειτός μας, μ' ὅλον τῆτο λόγος δὲν εὐρίσκω ἀρνετὰς, νὰ περιγράψω τὰς μέχρι τῆς σήμερον γνωσὰς θηριώδεις ματίας τῆ Μποναπάρτε καὶ τῆ στρατεύματός τε, ἴσως εἰς τὴν Γαλλικὴν νὰ ἐπεριγράφοντο, ἀλλ' ἐξ ἀτυχίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εὐτυχίας, ἐγὼ ἄπορος εἰμὶ αὐτῆς. Οἱ Ναπολέων, ἀφ' ἧ μίαν Φορὰν ἔδωσεν εἰς τὰς στρατιώτας τε τὸ ἐλεύθερον, δὲν ἦτον πλέον εἰς κατάσκησιν νὰ τὰς ἐμποδίσῃ, καὶ ὁ καθ' εἰς ἔπραττεν ὅ,τι ἠθέλεν. Ἐνρέμασαν πολλὰς διὰ διαφόρας αἰτίας, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀπειθέντας στρατιώτας ἐφαίνετο μεγάλη ἔλλειψις, ἀντὶ τῶν πταίσεων, διὰ νὰ φαίνηται ὅτι πειθεύσει τὴν ἀταξίαν, ἐνεμῶσαν τὰς μεκρῶς, τῆτο ἦτον μία νέα πανουργία, ἢ ὁποία ὀγλίγωρα ἐξεσκαπάθη. Ἐπίανον τὰς δυσυχίας Ρώστας εἰς τὰς

ἔχει προβλέψῃ καὶ ἄλλον μέσον ἐλάβης διὰ τὴν Ῥωσσίαν· Κατεσκευάσατε μονέαν τύπη Ῥωσσιῶν Ἀσιγνατζιάνων (Μονεδὰ χαρτίνι) καὶ τὴν διμοίραζε μισθὸν εἰς τὰ πλήρη τε. Περιπλέον ἔδωκε καὶ τῷ προέδρῳ τῆς πόλεως ἑκατὸν χιλιάδας ῥέμβλια ἐπὶ λόγῳ, διὰ τὰ προβλέψῃ εἰς τὰ περίε τροφὰς. Ὁ σκοπὸς τε, ἂν οἱ στρατιῶται τε, ὁμοίως καὶ ὁ Πρόεδρος δὲν δύνηθῶσι καὶ τὰς μεταχειρισθῶσι πρὸς ὄφελός τε, τέλος πάντων διασκορπίζονται εἰς τὸν λαόν, καὶ προξενεῖ ἐλάβην εἰς τὸ Βασιλικὸν Ταμεῖον.

Ὁ Ναπολέων ὡς εἰπόμεν, ἀδιαφορᾶν εἰς ὅλα τὰ γινόμενα να κακὰ, ἔβηκεν εἰς τὴν Ἀνρόπολιν ὀχυρωμένος πανταχόθεν καὶ ἀπρόσιτος. Ἐκεῖ δὲν εἰσῆρχετο ἑδεῖς, ἐκτὸς τῶν Μικροσάλων, Γενεράλων καὶ τῶν περικυκλόντων αὐτὸν Μαμελέκων. Τοιάτης λογῆς μεθυσμένος ὢν ἀπὸ τὴν ἕως τότε συνοδύουσαν αὐτὸν τυφλὴν τύχην, ἐδόλωε αὐτὸν ἔμελλε περὶ τῶν Ῥωσσιῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἐφαντάζετο ὅτι αὐτὰ πλέον διεσκορπίθησαν καὶ ἔλλειψαν παντελῶς. Ταῦτα ὀνειροπολῶν ὁ παράφρων, ἐφαντάζετο πρὸς τέτοις ὅτι ὀγγίγωρα θέλει τῷ ἔλθῃσι καὶ ἀπὸ Πετρέπολιν προβλήματα εἰρήνης, καὶ ἔτις ἐκυλιόδετο ἀμέριμνος εἰς τὴν ἀλαζονείαν τε. Ἀλλ' ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ὑψηλὸς νῆς ἔτις ἀεροβατῆσεν, ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐνθουσίαζε τὸν λαόν τε, ἐξάπτων τὴν φλόγα τῆς καρδιάστων, καὶ φέρων εἰς πρόθυμον κίνησιν ὅλα τὰ παρὰ τῆς Προνοίας δεθέντα αὐτῷ μέσα, διὰ τὰ συντρίψωσι κατὰ κεφαλῆς τὸν ἐχθρὸν. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος, ὁ δόκιμος Ἀρχιερέ.

θεν τῆς στρατεύματος, καὶ ἔφησε μόνου μέρος Κοζάκων διὰ νὰ κάμωσι πλάσδον κίνημα πρὸς τὴν Κολώμναν, ὡς τάχα καὶ τὸ στρατεύμα διὰ ἐκεῖ διευσύνθη.

Ἀπατηθεὶς ὁ ἐχθρὸς ἠκολούθει ὅπισθεν τῶν Κοζάκων. Τὸ δὲ Ρώσσιον στρατεύμα, ἔλαβε καιρὸν καὶ ἔκαμιν ἄλλην μίαν πορείαν πρὸς τὸν δρόμον τῆς Καλέγας, καὶ ἐπεμψεν ἰχυρὰ τάγματα κατὰ τὸ Μοζαΐτσο, διὰ νὰ ἐνοχλήῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ ὀπίθια, τῆτο ὅλον μὲ ἀίψαν Φρόνησιν κατορθώθη, καὶ ἔλαβε καὶ λαμπρὰν τὴν ἐπίτευξιν.

Εἰς τὰς 11. τῆς Σεπτεμβρίου, τὸ Ρώσσιον στρατεύμα ἔσπευκεν εἰς τὸ χωρίον Κράσνα-Παχρά, ἐπάνω εἰς τὸν παλαιὸν δρόμον τῆς Καλέγας. Ἡ θύσις τε ἐσκέπηξε τὰς πόλεις Τέλαν, Κκλέγαν καὶ Οῤεῖλ. Εἰς ἐκάστην πορείαν τε ποιδὸν κίνημα πλαγίως, ἐκρυπτε τὴν εὐθυπορείαν τε διευσυνόμενον εἰς τὸ διορισμένον κέντρον τε, καὶ ἔβαινε τὸν Ναπολέονα εἰς ἀίψαν ἀκατανοησίαν. Ὡστε μὲ τὰ τοιαῦτα πλάσα κινήματα τῶν ἐλαφρῶν στρατευμάτων, τότε πρὸς τὴν Κολώμναν, καὶ τότε πρὸς τὴν πόλιν Σέρπαχωβ, ἀπατὸν αὐτὸν, τὸν ἔκαμιν νὰ ἐκκολαθῆ ὅπισθεν αὐτῆ μὲ μεγάλα τάγματα. Ἡ δ' ὀπισθοφυλακὴ ἦτον παρακλήτως 2. ὥρας ἀπὸ τὸ στρατεύμα πρὸς τὴν Μόσιβαν, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ὡς ἐγράφη ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς Κολώμνας, ὁ ἐχθρὸς καθόλα δὲν τὴν ἐνόχλησεν, ἀλλ' ὡς ἔχασεν ἀπὸ τὴν ὄψιν τε τὸ Ρώσσιον στρατεύμα, ἔσπευκεν μεγάλα τάγματα εἰς διάφορα μέρη, διὰ νὰ ἐμπορέσῃ νὰ ξανούξῃ τὸ πᾶ εὐρίσκειται.

λαι εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη, καὶ ὡς ἔβλεπαν τὸν ἐχθρὸν, βαρῶσαν τὰς Καμπάνας, καὶ μὲ τῆτο τὸ σημεῖον συνέτρεχον ὅλοι ἀπὸ τὰ πλησίον χωρία καὶ ὠρμῆσαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πολλὰς ἐφόρευον καὶ ἄλλας ἠχμαλώτευσον, ὀλίγοι δὲ ἐπρόφθανον νὰ σωθῶσι μὲ τὴν φυγὴν. Τοῖστος ἐφάνη ὁ Ρῶσσιπὸς λαὸς, περὶ τῆ ὁποῖα ὁ Ναπολέων τόσην ὀλίγην ὑπόληψιν εἶχεν.

Ἡ Ρῶσσιπὴ στρατιὰ ἀναπαυομένη ὑπὲρ τὴν μίαν Ἑβδομάδα, εὐρίσκειτο εἰς τὰς 26. τῆ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν δεξιὰν αὐτὴν τῆ ποταμῆ Νάρα, μεταξὺ τῶν χωρίων Λετατέβιας καὶ Ταρῆτινας. Ἡ ἔλλειψις τῶν στρατιωτῶν ἀποπληρῆτο ἀπὸ τῆς νεοσυνταγμένως, τῆς ὁποῖας ὁ Γενεράλης Πρίγκιψ Λαμπκίνωβ-Ρεσόβσκις ἔφερεν, καὶ ἐγύμναζον αὐτὰς εἰς τὸ στρατόπεδον, ζέοντες ὀργὴν καὶ θυμὸν κατὰ τῆ ἐχθρῆ. Οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑγείαντων ἀξιοματικοὶ καὶ στρατιῶται, καθημερινῶς ἐπαρρόησιάζοντο εἰς τὸ στρατήγιον, καθὼς ὁμοίως καὶ αἱ θροφῆ ἀνακαταπαύσως ἐφέροντο ἀπὸ τὰς πλησίον εὐκοροτέρας ἐπαρχίας.

Ἐξ ἐναντίας ἡ κατάσασις τῆ ἐχθρῆ, ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν εἰς τὸ χεῖρον καταντῆσε, τὸ εἰστέμα τε ἀνεπαυδήτως ὀλιγόσεν. Τὴν ζωηρὰν καὶ εὐτακτοῦ διαγωγὴν τῆς στρατιωτικῆς παιδείας, ἡ πείνα τὴν μετήλλαξεν εἰς ἀρπυγὴν καὶ παρικοίην. Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποῖας ὁ Ναπολέων ἐλάμβανεν ἀπὸ τῆς Μαρσαίας τε, τὸν Οὐδινῶ — τὸν Βίτωρα καὶ τὸν Μαγδονάλλο, δὲν ἀνταπειρύνοντο εἰς τὰς ἐλπίδας τε — Ἄλλαι εἰδήσεις πολλὰ ἀναγκαῖαι δὲν ἔφθανον εἰς αὐτὸν, ἐπειδὴ καὶ τὰ εἰλαφρὰ Ρῶσ-

πελπίζηται εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρώσ-
σίας προβλήματα εἰρήνης — ἐγνώρισεν ὅτι ἀσυγκρίτως ἀνα-
γικαιότερα ἦτον διὰ αὐτὸν ἡ εἰρήνη, παρὰ διὰ τὰς Ρώσους, οἱ
ὁποῖοι ἀφ' ἑ ὑπερήθησαν τὴν Μόσκειαν, ὅλα τὰ λοιπὰ ὀλίγον
τὰ ἐσυλλογῶντο.

Τὸ πόσον μέγα βῆρος εἶναι εἰς μερικὰς περιστάσεις, διὰ
τὴν Φιλοτιμίαν ἐνὸς στρατηγῆ, νὰ μεταχειρισθῇ ἀντὶ τῆ ξίφους
τὸ κονδύλι, ὁ Ναπολέων ἀγαθὰ καὶ κίβητα τὸ ἐγνώριζε,
μ' ὅλον τῆτο ἐσοχάσθη, ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ρώσων,
μὲ ὅλην τὴν ἀποσοφίην τε εἰς τὸ νὰ προβάλλῃ εἰρηνικὰς προ-
τάσεις, μὲ εὐχαρίστησίν τε θέλει τὰς δεχθῆ, καὶ θέλει κλι-
νῆ νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν εἰρήνην, ἂν τὸ πρῶτον περὶ τέτα κί-
νημα ἤθελε προέλθῃ ἀπὸ τὰς νικητὰς, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς νι-
κημένων, ἀπεφάσισε βιασμένος ὡν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, καὶ ἔσει-
λεν εἰς τὸ Ρώσικόν στρατόπεδον τὸν Γενεράλ-Λόρισων μὲ γράμ-
μα πρὸς τὸν Πρίγκιπα Κετςέζωβ, τὸ ὁποῖον πλήρες ὄν σεμνο-
πρεπῶν τιμῶν διελάμβανε περὶ ἀνακοχῆς. Ο' Πρίγκιψ Κετςέζωβ
ἐδέχθη τὸν Γάλλον Πρέσβυν ἐπὶ παρρησίᾳ ὅλων τῶν Γενερά-
λων καὶ τῷ ἀπεκρίθη ὅτι „Τὰ προβλήματα τῆ Ναπολέονος
„ἐν καιρῷ θέλει τὰ κάμη γνωσὰ ἐν Πετροπόλει τῷ Αὐτοκρά-
„τορι. Ο' δὲ ἐξακολοθῶν πόλεμος, ὅσον αἰματόρροτος καὶ
„ἂν παρασάινηται, οἱ Ρῶσοι ὅμως τὴν μάχην τῆ Μποροδι-
„νῆ, μόλις τὴν σοχάζονται διὰ ἀρχὴν. Ὅτι ἡ Μόσκεια ἂν καὶ
„εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν εὐρίσκηται, πλὴν αὐτὴ δὲν συ-
„ψαίνει ἀκόμη τὸ ὅλον τῆ Ρώσικῃ Βασιλείᾳ, καὶ ὅτι τῶρα

σα τῆ Βασιλείᾳ τε ὑπεκρίτως ἀσφαλίζουσι τὴν δόξαν τε καὶ τὴν ἀνεξήγησίαν τῶν ἐπικρατικῶν τε.

Τότε εἶδεν ὁ Ναπολεὼν, ὅτι ἡ τύχη ὁ παντοπιὸς συνοδοιπόρος τε ἀπὸ αὐτὸν ἀπεμακρύνθη, εἶδεν ὅλον τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκειτο, — καὶ, δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ. Ἀπ' ἀρχῆς ὅμως δι' ὅλα ὁ σκοπὸς τε ἀπέβλεπεν εἰς τὴν Μόσκειαν, εἰς αὐτήν, αὐτὸς μὲν νὰ πλετίσῃ, τὰ δὲ στρατεύματά τε νὰ τὰ ζωογονίῃ μὲ ὅλην τὴν αὐτάρκειαν, καὶ νὰ σφαλίσῃ ἐνδοξον διαύτῳ εἰρήνην, ὡς εἰς τὴν Βιένναν, εἰς τὸ Μπερλίνο καὶ λπ. καὶ διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτήν ἐδυσκασεν ἑκατὸν χιλιάδας ἀνθρώπους. Ἔναμε τὸν σκοπὸν τε — καὶ τί ἀπήλαυσε; Ἀντὶ πλάτα — ἔρημα τείχη, ἀντὶ εὐθηνίας — ἔλπειψιν παντός, καὶ ἀντὶ τῆς λαμπρᾶς εἰρήνης — αἰώνιον μάχην αἰχμήν καὶ ἐκδίησιν τῶν κακουργιῶν τε. Τέλος ἐπιπῶς, ὅσις εἰς τὰς ἀρχὰς τῆ πολέμου μὲ χλευασμὸς πλήρεις ἀλαζονείας προσέλεγε τὰ μέλλοντα — προβάλλει εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Ρώσων διὰ τῆ Πρέσβευς Λόρισων ἀνακοχὴν, καὶ ἔπειτα νὰ πραγματευθῇ τὴν εἰρήνην, καὶ πρὸς τέτοις ὅτι ἀπὸ συγκατάθεσιν ἀφήνῃ τὴν Μόσκειαν, καὶ θέλει τραβιχθῆ ὀπίσω ἕως εἰς τὴν Βιάσμαν. Ἀλλ' ὁ νενεχὴς Ἀρχιεπίσκοπος τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι αὐτὰς τὰς προτάσεις ἔπρεπε νὰ τὰς προβάλλῃ, προτῆ περὶ σὴ ἀκίμη τὸν Νέμεν, εἰδὲ τῶρα παρῆλθεν ὁ καιρὸς. Καὶ ἐπειδὴ μὲ τὰς μικρὰς τε χεῖρας ἔγγιξε τὰ παρὰ τοῖς ὀρθόδοξοις Ρώσσοις σεβόμενα ἅγια καὶ Θεῖα, εἰὰ τῷ τὴν τοιαύτην τε ἀφροσύνην πολλὰ ἀκριβὰ χρεωθεῖ νὰ τὴν πληρώσῃ.

Ἐπὶ πᾶσι τέτοις ὅμως ὁ Ναπολέων ὑποπτευόμενος μὴ ἤθελε πολιορκηθῆναι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐπρόσαξε διὰ ἀσφάλειάν τε καὶ ῥιψωσι μὲ τὴν Φωτίαν τῶν κανονίων ὅλα τὰ ἔντυρα τῆς Ἀκροπόλεως κτήρια (*), διὰ καὶ γίνῃ ὅλος ἐκεῖνος ὁ τόπος πεδιάδα, καὶ τὰ περισσώτερα διὰ τῆς πυρίτιδος κόυως τὰ ἔρριψεν εἰς τὸν αἴρα, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς πόλεως, εἰς τὸ γυναικεῖον Μοναστήριον ἐκαμεν ὀχυρώματα καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Οὕτω λοιπὸν ἐν ἡσυχίᾳ διακείμενος, ἐσοχάσθη καὶ διασκεδάσθη μὲ μύθους χαροποιῶς καὶ τὸν λαὸν τῆς Παρισίως. Ὁδὲν ὀκειοποιούμενος ἑαυτῷ αὐθαδέως τὰς νίκας τῶν Ρώσων, ἐκήρυττεν εἰς τὰ Μπαλετινιάτα, ὅτι μὲ τὴν εὐφύϊαν τε, τῆς ὁποίας τὸν ὑπερῶσιν οἱ ἀφρονες σύγχρονοί τε, κατετρόπωσε τὰς Ρώσους καὶ ὑπέταξε τὴν Ρωσσίαν. Ἡ ἀφροσύνη, ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ ἀτέβεια εἰς τόσον τὸν ἐξέκλιναν, ὥστε ἐπρόσαξε καὶ ἐχάραξαν (πιθανὸν εἰς Γαλλίαν ὡν ἀπόμῃ ἢ εἰς Λεχίαν) νόμισμα, διὰ καὶ διανέμῃ εἰς τὰς φρατιώτας τε εἰς θραβεῖον, ἐπάνω τῆς ὁποίας εἰς τὸ ἐν μέρος ἦν χαραγμένη ἡ εἰκόνα τε μὲ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφήν: Napoleon, Empereur de Français, Czar de Moscou. Ναπολέων Ἰμπεράτωρ τῶν Γάλλων, Βασιλεὺς τῆς Μόσχως. εἰς δὲ τὸ ἄλλο μέρος ἦτον χαραγμένος ὁ Παντεπόπτης Ὀφθαλμὸς μὲ ἐπιγραφήν τοιαύτην: Les Cieux son à toi, à moi la terre, (σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ, ἡ δὲ γῆ ἐμή.)

* Αὐτὰ ἦτον ὅλης τῆς πόλεως τὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὁποία ἐπωλῶντο αἱ παντὸς εἶδους οὐλοφοροὶ πραγματεῖαι.

καὶ τὴν κατέκαισεν, ἀφείξ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὀσπήτια σῶα, εἰς ὅσα ἐξῆσαν οἱ Γάλλοι. καὶ διὰ ἀσφαλσεύραν τάχα Φύλαξιν, ἐπρέσαξε καὶ ἐκρέμασαν ἐπιγραφὰς εἰς μερικὰ ὀσπήτια λεγέσασσι:

Cette maison a été pillée plusieurs fois. (τῆτο τὸ ὀσπήτιον ἐλεηλατήθη πολλαῖς φοραῖς. καὶ αὐτὰ ἦσαν ὀσπήτια, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ πρᾶβλεπταὶ εἶχον φυλακόμενα τὰ λάφυρα, ὅσα ἠγόραζον ἀπὸ τῆς στρατιώτας. Μὲ ὅλον τῆτο ὅλα βυτὰ καὶ ἄλλα τέτοις ὅμοια μέτρα τῆς νέας διοικήσεως τῶν Γάλλων εἰς Μόσκειαν, δὲν ἐδυνήθησαν ἐδόλως νὰ πλαυήσωσιν ἐδένα, Μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν, ὅσον καὶ ἂν κατεγίνετο ὁ Λεσσέφ νὰ κολακεύσῃ τὰς εἰς τὸ περίξ τῆς Μόσκειας χωρικὰς, καὶ νὰ τὰς κατακείσῃ νὰ ἀρχίσωσι νὰ φέρωσι τροφὰς εἰς τὴν πόλιν, ἐκεῖνοι ὅμως ὀδηγόμενοι ἀπὸ τὰς κηδεσίας τῆς Ἀρχιερατῆγας καὶ τῆς Κόμητος Ράσοπτζιν, αἱ ὁποῖαι τυπωμέναί τοῖς διενέμοντο, ἐδείκνυον τόσον ζῆλον, σαφερότητα, πίσιν καὶ ὁμόνοιαν πρὸς τὸν Μονάρχην καὶ πατριδᾶτων, ὥστε ἔ μόνον ὑπὸ τῆς Βασιλέως καὶ τῆς πατριδᾶτων εἶναι ὁμολογούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀξίανται αἰωνίᾳ ἐπαίνῃ καὶ ἐπαινεῖνται.

Ὅλοι οἱ πανῆργοι τρόποι, ὅσας μεταχειρίσθη ὁ Ναπολέων διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὰς Ρώσους, ἐματαιώθησαν. Αἱ ἐνέδραί τῶν Γάλλων, μὲ τὰς ὁποῖας ἐπαγίδευσαν τὰ φωτισμένα γένη τῆς Εὐρώπης, δὲν ἔχυσαν νὰ ἐνεδρεύσωσι τὰς ἀφωτίτους χωρικούς τῶν Ρώσων. Αὐτοὶ ὅ,τι δὲν ἐδύνοντο νὰ πάρωσι μεθ' ἑαυτῶν, τὸ ἐξάλειπτον παντελῶς, λέγοντες: ἄς μὴ μείνῃ νὰ τῆ

Δαρμοὶ καὶ παιδεῖαι ἐγίνοντο εἰς τὰς πολίτας διὰ τὰ μαρτυρήσασιν, πᾶ ἕναι θησαυροὶ κρυμμένοι. Ἄλλως πάλιν κλυταμένους εἰς τὰς δρόμας καὶ πνέοντας τὰ λιάδια, οἱ στρατιῶται παρερχόμενοι καὶ ὡς συμπαθεῖα τάχα φερόμενοι, τὰς ἐντυπῆσαν μὲ τὸ ὄπισθεν τῆ πυροβόλου (τεφεκίς) καὶ τὰς ἐσκότωναν, ὡς ἡμεῖς σιοτώνομεν τὸ καλοκαῖρι τὰς μυῖας, ἢ κἀνένα ἐνοχλητικὸν ἄτομον — ἐδῶ διεδίδοντο κραυγαὶ δυναστευμένων καὶ ἀποθνησκουσῶν γυναικῶν, — ἐκεῖ ἀθῶα ἐρέφη ριμένα, μὲ τὰς ἐλευσινὰς Φωνὰς τῶν ἔδιδον τὰ καταλάβῃ ὁ κατ' εἰς, ὅτι οἱ κἀκῆργοι τὰ ὑσέρησαν τῶν μητέρων καὶ τροφῶν. Ἡ πόλις ὅλη ἐπαράσαινε κοιμητήριον, καὶ γὰρ ἡ ἀγρυπνος ἀσυνομία τῆ Ναπολέονος τὰς ἔθαπτεν ὅσα τὰς εὔρισκε, καὶ ὅσον μόνον τὰς ἐσκέπαζε μὲ τὸ χῶμα. Δὲν ἐμπορεῖ τιναὶς τὰ διηγηθῆ χωρὶς Φρίην, τὶ ἐλευσινὸν θῆμα ἐφαίνετο ἡ Μόσιβα. — Ἀγαλλὰ καὶ τὶ ἄλλον ἐμπορῆσε τὰ προέλθῃ ἀπὸ ἕν γένος, τὸ ὁποῖον ἐδοξάθη μὲ κἀκῆργίας, ὁποῖαι εἰς τὸν κόσμον δὲν ἠκᾶθησαν. Ἀπὸ γένος, τὸ ὁποῖον ἐτράφη καὶ ἠῆξεσεν ἐν μέσῳ τῶν διχοσχισιῶν, καὶ χωρὶς τὰ παύσῃ εἰς διάσημα εἰκοσι χρόνων ἀπὸ τῆ τὰ χύνη τὸ ἀνθρώπινον αἷμα εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῆ κόσμου. Πόσοι νέοι Γάλλοι ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὰς τὰς τρομερὰς κενρὲς ἀβῆπτισοι, χωρὶς κἀκῆργίαν πίση, χωρὶς τὰ γνωρίζωσθαι γονεῖς, μήτε ὄνομα μήτε πατρίδα!!! Ἡ Πρόνοια ἐβέβαια ἀπεφάσισε τὰ ἐξάλειφθῶσι τὰ τοιαῦτα ἐδελύγματα τῆς ἐρημώσεως ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ διὰ τῆτο διὰ τῶν χειρῶν τῶν

διακειμένε τῷ Νεπολέονος καὶ μαινομένε, ὁ Δεξ τῷ Νευσατέλ
ὁ Μπερτιέ, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται, καὶ ἄλλοι τινέσ σὺν αὐτῷ
πλησίοι τῷ Νεπολέονος, ἐλέποντεσ τὸν κίνδυνον, εἰσ τὸν ὁποῖον
οἱ Ρῶσοι τὰς κατέφερον, παράσαινον αὐτῷ ὅλασ τὰσ αἰτίας,
διὰ τὰσ ὁποῖασ ἔπρεπε νὰ ἀφήσωσι τὴν Μόσκειαν. Τῷ ἔδιδον
γνώμην εἰσ τὸ νὰ κάμωσιν ἀκόμη μίαν τελευταίαν κατ' ὅλασ τὰσ
τρόπεσ δοκιμὴν νὰ κινήθωσι πλεσῶσ κατὰ τὴν Καλέγαν, καὶ ἐν
τῷ μεταξὺ αὐτῷ νὰ ριφθῶσιν εἰσ τὸ Τβέρι, νὰ ἐκλίωσιν εἰσ
χεῖρασ τῶν τὰσ ἐπεὶ συνηγμένασ τροφάσ, καὶ ἀκολέθωσ νὰ
ἐκλίωσιν εἰσ δειλίαν καὶ τὴν ἄλλην Κεθέδραν. Τὰ ὄρθα Φρο-
νήματα τῷ Μαρσεάλε Μπερτιέ, ὅσισ κατ' ἡμέραν ἔβλεπεν
ὀφθαλμοφανῶσ τὴν ἐλάττωσιν τῷ στρατεύματόσ των, ἐπειδὴ
καὶ ὅσα ἐθέλον νὰ σιτολογήσωσι, κἀνεῖσ ἀπὸ ἐκεῖνασ δὲν
ἐπέσρεφε. Τὸ ἀποτύχημα τῆσ ἐξαποστολῆσ τῷ Μαρσεάλε Νέη
εἰσ τὴν ἐπαρχίαν τῷ Βλαδιμήρη, ἀπὸ τὴν ἀντίσασιν τῶν πε-
ριερχομένων μὲ ἰππικὴν πυροβολικὴν μεγάλων ταγματάων τῶν
Κοζάκων καὶ Παρτεζάνων, τὰς ἔκαμε Φανερά νὰ γνωρίσωσι
τὸν σκοπὸν τῷ Ρῶσοσ Ἀρχιστρατήγε, ὅτι ἀπέβλεπεν εἰσ τὸ
νὰ τὰσ ἐξαθνήσῃ μέσα εἰσ τὴν Μόσκειαν ἀπὸ τὴν πείναν, καὶ
νὰ τὰσ ὑσέρησῃ τῷ ἰππικῷ, κελθῶσ καὶ τῷ ὄντι ἐξ ὀλοκλήρη
ἠφάνισθῃ. Τῆτο ὅλοι τὸ ἠθάνοντο, ὅτι ἐν μείνωσιν ἀκόμη ὀ-
λίγον καιρὸν εἰσ τὴν Μόσκειαν, καὶ ἀρχίσῃ τὸ κρύοσ καὶ ὁ
ξηρὸσ παγετόσ, ἢ Μόσκεια ἀφείκτωσ θέλει σαθῆ δια αὐτὰσ
κατηχυμμένοσ τάφοσ, καὶ ὁ Μπερτιέσ, ἐπειδὴ εἰσ ὅλα τα αὐ-
πά τὰ προβλήματα δὲν εἰσημέσθῃ, ἐκ τέτασ ἐνσαρεσθῆίσ πε-

κατά τινα τρόπον νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν λίθαργον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον βυθισμένος. Ἐδώσε προσκγὴν ὅλα τὰ τῆς ἐκπρατείας νὰ γινῶσιν ἔτοιμα, καὶ εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει δοθῆ διὰ τῶν κανονίων, εὐθὺς νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν τότε προσκγὴν θέλει τοῖς δοθῆ. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ αὐτῷ μὴν ἔχων πλέον μὲ τι νὰ χορτάσῃ τὴν αἰμοβόρον καὶ ἀδηφάγον κηκίαν τε, ἢ πῶς μὲ τὴν πλέον μεγαλητέραν καὶ ἀπάνθρωπον σκληρότητα νὰ ἐνδικηθῆ τῶν Ρώσων, δὲν ἐφεῦρεν ἄλλον ἢ θηριώδης καὶ παγκάκιστος γνώμη τε, εἰμὴ νὰ κατακρέμῃ ἐκ θεμελίων ὅλην τὴν πρωτεύουσαν Καθέδραν τῆς Ρωσσίας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔτε οἱ πλέον ἄγριοι βάρβαροι δὲν ἤθελον τὸ κάμῃ, μάλισα εἰς μίαν πόλιν, ἢ ὅποια τῷ παρεδόθη χωρὶς τινος πόλεμον. Ἐπρόσαξεν ἐκτὸς τῆ καταναλώσαντος τὴν πόλιν ἐμπρησμῶ, νὰ κάμῃσι Μίνας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐπ' ὄψει τῆ ἰδίας, τὰς ὁποίας καὶ ἐγένισε μὲ πυρίτιν κόνιν διὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἂν ἤθελεν εὐρεθῆ ἀναγκασμένος νὰ ἀφήσῃ μὲ βίαν τὴν Μόσκειαν, νὰ ἐάλλῃσι Φωτίαν καὶ νὰ ρίψωσιν εἰς τὸν ἀέρα ὅλην τὴν Ἀκρόπολιν, ὥστε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀπαθανατήσῃ τὴν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία ὑπερβάλλουσαν ὠμότητά τε.

Τέλος, ἔστειλε τὸν Βαχιλέα τῆς Νεαπόλεως τὸν Μερὰτ μὲ σῶμα 50. χιλιάδων στρατιωτῶν πρὸς ἐξιχνίχτιν τῆ Ρωσικῆ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς ἰδέας τε τὸ ἐνόμιζε διασκορπισμένον καὶ παντελῶς ἀφανισμένον. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ρώσων, ἀφ' ἧ τὰ πάντα εἶδε καὶ ἦσαν καλὰ

τὰς ἀποστεινὰς, καὶ λεηλοῦσας, ὅσας ἔκαμαν εἰς τὰς ἐκκλη-
 σίας καὶ εἰς τὰ ὀσπήτια, καὶ ὡς ἰδὴ τὰς Ρώσους νὰ ἐρχών-
 ται, νὰ κατασφύξῃ καὶ ὅτι ἄλλον ἐμεινέν εἰς τὴν πόλιν αἰ-
 ἔλαβες, διωρίσας πρὸς τεταοὺς καὶ δύο χιλιάδας τὰς κακίστας
 τῶν στρατιωτῶν τε, διὰ νὰ κατασφύξωσι τὰς ἀπολειφθέντας
 πολίτας, καὶ νὰ ἀνάψωσι τὰς Μύκας, διὰ νὰ ῥίψωσιν εἰς τὸν
 αἴερα τὴν Ἀνρόπολιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἦτον ἄλλον, εἰμὴ τὰ πα-
 λαιὰ Ἀνακτόρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι, εἰς τὰς ὁποίας δάζονται πολλὰ
 λείψανα τῶν ἁγίων. Ὁ Μορτιέ ἐκπλαγεὶς ἀπὸ τὸν ἄφνω διαδοθέν-
 τα ἀλαλαγμὸν κατ' ὅλην τὴν πόλιν, τὸ, οἱ Κοζάνοι, οἱ Κοζάνοι
 ἐφθάσαν! δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς προσαγὰς τῆ
 Ναπολέονος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος μιμήμενος τὸ παράδειγμα τῆ
 Ἱμπεράτορός τε, ἐσπέδαζε νὰ διασώσῃ τὸν ἑαυτὸν τε. Εἰς τὰς
 8. τῆ Ὀκτωβρίου. μέρος τῶν Κοζάνων ἐφάνηκαν εἰς τὰς πό-
 λας τῆς πόλεως, τὰς ἐπιλεγόμενας Τερασάγια, ἐκεῖ προῆλ-
 θαν μερικὸι ἀμβρολισμοὶ. Εἰς δὲ τὰς 9. ὁ Γενεράλ Βιντζεν-
 γερόδε ὀρμήσας εἰς τὴν πόλιν, ἐπέτυψε τὰς ὅσας ἔμενον ἀ-
 κούμῃ εἰς τὴν Μόστρεν, τὰς ὁποίας καταδύσαν ἕως εἰς τὴν
 Ἀνρόπολιν, ἡ θερμότης τε τὸν ἔκαμε νὰ ἀπομακρυνθῇ πολὺ
 ἀπὸ τὸ τάγμα τε, Φιλανθρωπία δὲ κινήμενος, καὶ θέλων νὰ
 καταπέσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆ ἐχθρῆ, μὴν οὐτα πλέον εἰς κα-
 τάστασιν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον τῶν Ρώσων εἰς τὴν πόλιν,
 τῷ ἔκαμνε σημεῖον μὲ τὸ λευκὸν μονόηλιον διὰ νὰ παύσῃ ἡ
 Φωτία καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συνθήκην. Ἀλλ' ἐμείνος κατὰ τὴν εἰς
 ἔξιν ἤδη τραπέισαν εἰς αὐτὰς ἀπανθρωπίαν καὶ ἐάρβαρον ἐπίβλην,

τῶ εὐρυχωρωτάτῃ Βασιλείᾳ, θάμα ἐλεεινὸν ἦν ἐκείνον τὸν καιρὸν. Τὰ ἴχνη τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς βαρβαρότητος πανταχῶ ἦσαν ἐσφραγισμένα. Δύο αἰώνων καλλωπισμὸς τὰς ἐξολόθρευσκιν οἱ ἀσεβεῖς εἰς ἓνα μῆνα. Ὅθεν ἤθελε εἰδῆναι τίς τὰ ὄμματά τε δὲν ἔβλεπεν ἄλλου, εἰμὴ τείχη κατακαυμένα, εἰρήνια καὶ πτώματα, μαρτυρῶντα τὴν ὠμότητα τῶν Θεοσυγῶν βαρβάρων.

Ἐν τούτῳ δὲ καιρῷ ὅν καιρὸν αὐτὴ ἐσέναξε ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶ τυράννου, ὁ Κόμης Βιγγενσεῖν, οἱ Γενεράλοι, Τόρμασως καὶ Ἔσσειν, κατετρόπωναν τὸ πλῆθος τῶ ἐχθρῶ, καὶ ἐξολόθρευον τὰς εἰς τὰς ἀποθήκας ἐτοιμασμένας θροφάς τε. Ὁμοίως καὶ ὁ Γενεράλ - Λεϊτενάντες Ἔρτελ εἰς τὰς 30. τῶ Αὐγῆς, κατέσρεψε τὸ σῶμα τῶ Γενεράλ - τΖιβανόβστη ἐξελθόντος ἀπὸ τὸ Μογιλέβ. Ὁ περίφημος στρατηγὸς Κόμης Βιγγενσεῖν, μετὰ τὴν ἐργηγορότητα τε περιφράζων πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν καὶ κόπτων τὰς θροφάς τε, τέλος εἰς τὰς 8. τῶ Οἰκτωβρίου, ὁρμήσας κατὰ τῶ Μαρεσάλε Γεβιῶν - Σέν - Σίρ, ὀχυρωμένον ἐντὸς εἰς τὴν πόλιν Πόλωτσκι, τὸν ἐκτύπησε μετὰ μεγαλωτάτην σφοδρότητα. Ἡ μάχη ἐσάθη Φρικωδεσάτη, ἐβασίλεξεν ἀπὸ τῶς 6. ὥρας τὰ ταχὺ, ἕως τὸ βαθὺ σκότος τῆς νυκτός, ὥστε ὁ Γενναῖος Βιγγενσεῖν μετὰ τὴν συνηθισμένην τε ἀνδρείου κατασυντρίψας τὸν ἐχθρὸν, τὸν ἐδίωξε πέραν τῶ Δεῖνα ποταμῶ καὶ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Πόλωτσκι, καὶ ὁ Γεβιῶν - Σέν - Σίρ ἐπληρώθη. Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἡ ἑταιρία τῶ νεοσυλλέκτου στρατεύματος τῆς Πετραπόλεως ἔδειξεν ἀπίθανον ἀν-

Χανικά τε στρατηγήματα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κιττέζωβ κατενόησε τὰς σκοπίας τε, καὶ ἀφείδ τὴν πλησίον τῆς Ταρέτινας παλαιὰν ὁδὸν τῆς Καλέγας, πέρασε δυτικὰ εἰς τὴν νέαν.

Εἰς τὰς 10. τῆς Οκτωβρίου, ὁ Ναπολέων μὲ τὰς σωματοφύλακίαις τε καὶ μὲ τὸ σῶμα τῆς Μαρσεάλε Νέη ξενύκτησεν εἰς τὸ χωρίον Μπικασώβ. Εἰς δὲ τὰς 11. ὁ χιλιάρχος Μπιχάλωβ μὲ τὸ σῶμα τε, συναπαυτηθεὶς μὲ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸ θέμα τῆς Μοζάϊσκς ἔκκμαυ ἀκροβολισμὰς.

Ἀλλ' εἰς τὰς 12. τὸ σῶμα τῆς Γενεράλ Δόχτωρωβ, ὡς ἐπλησίασε διὰ νυκτὸς εἰς τὴν χώραν Μαλοϊκροσάβετς, καὶ εὗρεν εἰς αὐτὴν μέρος τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὰς 5, ὥρας τὸ ταχὺ ἄρχισαν τὰς ἀκροβολισμὰς, καὶ κατὰ τὸ μέτρον, ὅσον ἐπλησίαζον τὰ Ρώσικα στρατεύματα, ἐμεγαλύνοντο καὶ οἱ ἀκροβολισμοί. Τέλος πάντων ἡ μάχη ἐγινε σφοδρὰ καὶ αἱματώδης, ὥστε ἐξηκολέθησεν ἕως τὰς 11. ὥρας τῆς νυκτὸς, ἡ χώρα οὐκ ἔτι ἐκυριεύθη ἀπὸ τῆς Ρώσσης, καὶ ἄλλαις τόσαις ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν. Τέλος δὲ ἡ βίαιος ὁρμὴ τῶν Ρώσων, ἐξέβαλε τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἀπὸ τὴν χώραν, ὁ ὁποῖος διωκόμενος διακυτευθεύθη εἰς τὴν δεξιὰν Αἰκτὴν τῆς ποταμῆς Λεζα, ἔσαν ὑψηλὴν. Οἱ δ' ἀρχιεπίσκοπος, ἐπειδὴ ἡ χώρα ἦτον πλήρης πτωμάτων καὶ ἔκκειεν εἰς ὅλα τὰ μέρη, μετὰ τὸ μεσωνύκτιον ἐτραβίχθη ἡμισυ ὥρου μακρὰν ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ ἐστάθη εἰς μέρος ὑψηλὸν προσμένων τὸν ἐχθρὸν.

Ἐν τῷ μεταξύ αὐτῷ καὶ ὁ χιλιάρχος Πρίγκιψ Κιττέζωβ

πορείαν τε διὰ μέσας τῆς Βερέας καὶ τῆς Μοζάισκας εἰς τὸ Σμο-
 λενσκο. Τὸ δὲ Ρώστικόν στρατεύμα, ὁμοίως καὶ τὸ σῶμα τῆς
 Γενεράλ Μηλοράδοβηκ, τὸ ὁποῖον ἦτον καλὰ ἐνδυναμωμένον,
 ἀκολοῦθόν παραλλήλως μεταξὺ Μοζάισκας καὶ τῆς μεγάλης
 στρατιᾶς, εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὸν ἐδίωκον ὁμῶς. Οἱ
 Κοζάκοι πάλιν προλαμβάνοντες τὸν ἐχθρὸν, ἐχαλνῶσαν τὰς
 φέφυρας καὶ τὰ περάσματα καὶ τῆς ἑκαμνον μεγάλας Φθοράς.

Ἀπ' ἐδῶ ἀρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς Φυγῆς καὶ Φθορᾶς τῆς Νεπο-
 ῤκοнос. Οἱ πεινασμένοι καὶ μισόγυμνοι στρατιῶται, μὴν ὑποφέ-
 ροντες τὴν σφοδρότητα τῆς Κλίματος, προτῆ ἀπόμῃ ἔμειν ὁ χει-
 μῶνας, πλῆθος ἐξ αὐτῶν καθημερινῶς ἐφθείροντο, τὰ ἄλογα
 ἐδυνατιζόμενα, δὲν ἐδύνοντο νὰ σύρῃσι μήτε τὰς ἀποσκευὰς,
 μήτε τὴν πυροβολικὴν, καὶ πολλὰ κανόνια τὰ ἔφηνον εἰς τὸν
 θρόνον.

Τὴν 19, τῆς Οὔτωβρις, ὁ Κόμης Πλάτωβ πληγώνων τὸν
 ἐχθρὸν, τὸν κατεδίωξεν ἕως εἰς τὸ Μονασήριον ἐπιλεγόμενον
 Κόλοτσκι. Ἐκεῖ ὁ ἐχθρὸς θέλων νὰ διαυθευτευσθῇ, ἐσάθη
 εἰς μέρος ὑψηλὸν περιφραχθεῖς μὲ κανόνια, ἀλλ' ἡ βίαμος
 ἔρμη τῆς Κόμητος Πλάτωβ, εὐθύς τῆ κατέσρεψε δύο τάγμα-
 τα, καὶ τῆ ἐπῆρε καὶ κανόνια καὶ σημαίας. Ὡσαύτως καὶ
 ὁ Γενεράλ - Μαϊόρος Ἡλοβάισκιος ὁ 3, πολλὴν Φθορὰν τῷ ἑκα-
 μεν. Οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸ Μοζάϊσκο ἕως τὸ βηθὲν Μονασήριον
 ἔχασαν πλῆθος ἀλόγων, ἔκαυσαν πολλώτατα ἀμάξια καὶ ἀ-
 ποσκευὰς, τὴν δὲ πυροβολικὴν τῶν διὰ νυκτὸς φέροντες Φανῆς
 τὴν ἐτραβῆσαν. Οἱ Κόμης Πλάτωβ μὲ τῶ Κοζάικω τε διευ-

εἶστο ὑπὸ τῆς Γενεράλ-Μηλοράδοβηκ. Ἀλλ' ἀφείς τὸ περι-
 σσότερον μέρος τῶν ἀποσκευῶν, καὶ Φεύγων νὰ περάσῃ τὸν
 ποταμὸν, κατεπνίγето. Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὸ Δορογοβάζ
 καὶ εὔρε θύσιν ἀρμόδιον, ἐκεῖ ἐστάθη καὶ ἐδιαυθεντεύετο ἀν-
 δρείως. Ἀλλ' ὁ Γενεράλ-Μηλοράδοβηκ ἀποσεύλλας τὴν 4. Δι-
 βιζιόνε νὰ τὸν περικυκλώσῃ, ὁ ἴδιος ὤρμησεν ἐπ' αὐτὸν μὲ
 δύο χιλιάδας Κυνηγῶν, καὶ τὸν ἐβίασε μὲ μεγάλην ζημίαν
 τε νὰ ἀφήσῃ τὴν χώραν. Φεύγων δὲ καὶ ἐπέθετο διεχωρισθῆ
 εἰς δύο πορείας. Τότε ὁ Κόμης Πλάτωβ καὶ ὁ Γενεράλ Μη-
 λοράδοβηκ, μεταχειρισθέντες τὴν τοιαύτην διαίρεσίν τε εἰς ὁ-
 Φελός τῶν, τὸν ἐδίωξαν καταπληγῶνόντες τὸν ἕως εἰς τὸν πο-
 τᾶμὸν Νίπρονι.

Εἰς τὰς 27. ὁ Κόμης Πλάτωβ, διώκων τὸν ἐχθρὸν Φεύ-
 γόντα ἀπὸ τὸ Δορογοβάζ κατὰ τὴν Δεχοβτζίνα, ἔπεσεν εἰς
 τὸ σῶμα τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ κατέφθειρεν. Εἰς
 τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ ὁ Γενεράλ-Μαϊόρος Η'λοβαΐσκος ὁ 12.
 εἰς τὸ πολίχμιον Δεχοβτζίνα τὸν κατέσρεψε.

Τὸν αὐτὸν καιρὸν πολλοὶ ἀπὸ τὰς αἰχμαλώτους διαφόρων
 γενῶν, ἐπροθυμήθησαν ἀφ' ἑαυτῶν νὰ ἔμωσιν εἰς τὴν
 Ρῶσσικὴν δάλευσιν. Μάλιστα 15. ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὰς Ἰτα-
 λᾶς σωματοΦύλακας, διὰ μιᾶς ἐπρόσπεσαν εἰς τὸν Ἀρχισρά-
 τηγον νὰ τὰς δεχθῆ εἰς τὴν δάλευσιν, λέγοντες: ὅτι δὲν εἶναι
 ἄλλη μεγαλητέρα τιμὴ, ἀπὸ τῆς νὰ φορῆ τις τὸ Ρῶσσικὸν
 στρατιωτικὸν Φόρεμα, καὶ ὁ Ἀρχισράτηγος συγκατανεύσας
 τὰς ἐδέχθη.

Λευάν με τὸν Κόμητα Ο'ρλώβ-Δενίσωβ ὅλον κατεσφάγη.

Εἰς τὰς 29. ὁ Κόμης Ο'ρλώβ-Δενίσωβ ἐσεῖλε τὰς Κοζάκας νὰ χηλάσωσιν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν Νίπρον τὴν γεφυρωμένην Σολοβιέβα. Οἱ Κοζάκοι ὡς ἐφθασαν ἐπεὶ, εὐρον τὸν ἐχθρὸν ὑπερβαίνοντα αὐτὰς τὸν ἀριθμὸν πολὺ περισσότερον. Μ' ὅλον τῆτο χωρὶς νὰ δειλιάσωσιν, ὠρμήσαντες διασκόρπισαν τὸ ἔμπροσθεν τᾶγμα τῶ ἐχθρῶ, καὶ ἔτις ἐπέτελεσαν τὸν σκοπὸν τας. Πρὸς τέτοις δὲ καὶ ἐπ' ὄψει τῶ ἐχθρῶ, τῶ ἤρπαζαν καὶ οὕτω σεντένια με γεμισμάτα τῶν κανονίων, καὶ ἄλλα ἀμάξια καὶ αἰχμαλιώτας.

Ἡ δὲ μεγάλη στρατιὰ τῶν Ρώσων, ὡς ἐκινήθη ἀπὸ τὰς πέριξ ἰτῶ Μαλοϊαροσλάβετς, διευθύνετο πρὸς τὸ Σμαλένσκο διὰ πλαγίων ὁδῶν ἐνδιώκοντα τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἕως τὴν 31. τῶ Ο'κτωβρίου καθημερινῶς τὸν ἐπλήγωνε σμιπρύνοντα τὸν ἀριθμὸν τε καὶ ἐξαφανίζοντα αὐτὸν.

Τέλος πάντων τὴν 1. τῶ Νοεμβρίου, τὸ εἰράτευμα τῶν Γάλλων ἐφθασεν εἰς Σμαλένσκο. Ἐκὶ ἐσάθη δύο ἡμέρας με μεγάλην ἀταξίαν καὶ ταραχήν, ἐδόθη εὐθὺς εἰς τὴν ἀρπαγὴν, καὶ κατεγίνετο εἰς τὸ νὰ ἀποκαύσῃ καὶ τὸ ἐπλοῖπον ὅτι ἔμενευ ἀελαβὲς εἰς τὴν πολιτείαν. Μεταξύτων οἱ στρατιῶται ἀτακτῆντες ἐδέρνοντο, ποῖος πρῶτον νὰ προλάβῃ νὰ πάσῃ εἰς τὰς ἀποθήκας θροφῆν, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ δὲν τοῖς ἐδίδοτο εἰς ψωμί καμωμένον, ἀλλὰ εἰς αἰλεύρι, πρὸς τέτοις δὲ καὶ δὲν ἐξαρκῶσε διὰ ὅλης. Οἱ δὲ Ναπολέον συλλογιζόμενος τὸν εἰς τὸ ἔμπροσθεν προκείμενον μακρὸν δρόμον, ἐξήλειψε μέρος αὐτῶ

τα, ἀναμέσον τῶν ὀπίων εὐρίσκετο καὶ αὐτὸς, πέρασαν ἐμπροσά. Τὸ δὲ 1. καὶ 4. σῶμα, διὰ τὰ σιεπάσσωσι τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ναπολέονος, καὶ τὰ διαυθεντσύτσωσι τὰ ἀμάξια μὲ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἐφόδια, ὤρμησαν μὲ Φρικωδεσάτην μανίαν κατὰ τῶν Ρῶσσω. Ἀλλ' οἱ Ρῶσσοι Γρανοδέροι ἐπιπεσόντες ἐπ' αὐτὰς μὲ τὰς αἰχμάς, ἐν τῷ ἅμα τὰς ἐδίωξαν εἰς τὴν χώραν. Ἐπειτα δὲ ὡς ἐκινήθησαν οἱ Ρῶσσοι τὰ τὰς πᾶρῶσιν ἀπὸ τὰ ὀπίθεν, εἰς τόσῃν δειλίαν ἔβαλαν τὰς Γάλλας, ὥστε ἐτράπησαν εἰς Φυγὴν — καὶ ἡ ὄρμη τῆς ἰππικῆς τῶν Ρῶσσω ἐπεσφράγισε τὴν σφαγὴν. Ὁ Μαρσεάλος Δαβὲ, Φεύγων κατηχυμένος, διεσώθη. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν βίαντες καὶ ταραχὴν, ἔχασε τὴν Ἀρχιστρατηγικὴν ράβδοντες, ἡ ὁποία ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν, καὶ εἰς ταύτην τὴν πολυθρύλλητον μάχην ὁ ἐχθρὸς Φθαράν μεγαλωτάτην ὑπέφερον.

Ἀπὸ τὰ ληφθέντα γράμματα τῆς ἐχθρῆς, ὁ Ἀρχιστρατηγὸς Πρίγκιψ Κετςζῶβ ἐγνώρισεν, ὅτι τὸ σῶμα τῆς Μαρσεάλης Νέη, τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ ὀπίθοΦυλακὴ τῆς ἐχθρῆς, ἔπρεπε τὰ ὑπάγει ἀπὸ τὸ Σμολένσκο εἰς τὴν χώραν Κρόσνοι, διὰ τῆτο καὶ ἐδιώρισε τὸν Γενεράλ Μηλοράδοβηκ μὲ τὸ σῶμα τε, αὐτὸ τὰ τὸν προσμένη, τὸν ὁποῖον εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ Κοζάκοι τὸν ἐξάνοιξαν ἐρχόμενον. Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς διάστημα 250. βημάτων εἰς τὸ Ρῶσσαικὸν πρᾶτευμα, τὸν προσδέχθησαν οἱ Ρῶσσοι μὲ σφοδρωτάτην Φωτῶν μητραλίων ἀπὸ 40. Κανόνια. Ὁ ἐχθρὸς ὤρμησεν ἐπάνω εἰς αὐτὰς ὡς ἔξω Φρενῶν, ἀλλ' οἱ Ρῶσσοι μὲ τὴν ὀυλίωρον καὶ

προσοχήν καὶ εἰς τὰ κινήματα τῶ γενναιοτάτῃ καὶ περιφώνῃ
Στρατηγῷ Κόμητος Βιγγενσέιν, ἐν ταυτῷ καὶ εἰς τὴν μεσημε-
ρηνὴν τῶν Ρώσων στρατίαν.

Εἰς τὰς 5, τῷ Σεπτεμβρίῳ ὁ Γενεράλ Τάρμασῶ ἠνώθη
μὲ τὴν μεσημερινὴν στρατίαν, τὴν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῷ Στο-
λάρχῃ τΖιτζαγῶδ. — καὶ

Εἰς τὰς 23. τῷ αὐτῷ ὁ Στολάρχῃς τΖιτζαγῶδ ἐμβήκεν
εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γρόδνας, Φερόμενος δὲ πρὸς τὰ δυτι-
κὰ ὄρια τῆς Ρωσσίας, διὰ τὴν ἐπισκοπεύῃ τὰ κινήματα τῷ
Πρόκριτῳ Σβαρτζεμβέργ καὶ τῷ Γενεράλ Ρ'εϊνι, ἔσελνε τάγ-
ματα ἰχυρὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῷ Μπελοσῶνι, εἰς τὰ περίεξ
τῷ Βλαδιμήρῃ καὶ Μπρὲς-Λιτόσκι, εἰς τὰ δυτικὰ μέρη τῷ
ποταμῷ Μπόγῃ καὶ εἰς τὸ Δουκάτου τῆς Βαρσαβίας, καὶ ἐξο-
λόθρευον τὰ κατὰ μέρη τῷ ἐχθρῷ τάγματα καὶ τὰς ἡτοι-
μασμένας ἀποθήκας μὲ θροφῆς. Εἰς τὰς 3. τῷ Οκτωβρίῳ
ἐμπήκεν εἰς τὸ Μπρὲς-Λιτόσκι. Εἰς τὰς 8. ἐπῆρε τὴν χώ-
ρον Σλονιμ, ἀχμαλώτευσεν τὸν Λέχου Γενεράλην Κουώπκι
μὲ ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ στρατιωτικὰ ἀργύρια.

Εἰς τὰς 3. τῷ Νοεμβρίῳ, ὡς ἐπλησίαζεν ὁ τΖιτζαγῶδ εἰς
τὴν χώραν Μίνσκι, ἡ ἐμπροσθίος Φυλακίτης, ὑπὸ τὴν ἀρχη-
γίαν τῷ Κόμητος Λαμπέρτ, ἐκτύπησε τὸ τάγμα τῷ Γενεράλ
Κοσάτσκι πλησίον τῷ πολιχνίῳ Νοβοσβέρζεν, καὶ τὸ ἐβίασε νὰ
ρίψῃ τὰ ἄρματα μὲ δύο σημαίας καὶ δύο κανόνια, καὶ εἰς
τὰς 4. ἐμπήκεν εἰς τὴν πόλιν Μίνσκι ἀχμαλωτεῖσας πολ-
λὰς. Εἰς τὰς 5. δὲ ἔφθασε καὶ ὁ τΖιτζαγῶδ εἰς Μίνσκι

Γαλλίαν. Ἴσως ἐκεῖ διὰ τῆ δάση αὐστηρότερον θάνατον. Ὡς ἐν ὁ δυσυχῆς αὐχμαλώτος ἐφέρετο συνοδευόμενος ἀπὸ τὰς Φύλακας, καὶ διέβη τὴν πόλιν Μίνσκο, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν δρόμον παντελῶς κἀνενα τάγμα Ρώσσιον, ἢ κἀν μέρος αὐτῶν, ἀτελπίσθη τελείως. Ἐν μιᾷ δὲ τῷ πρωί, κατὰ τύχην ἄφνω εἶδε μακρόθεν ἕνα Κάζακιον, εὐθύς λακτίσας τῷ πνεύματι καὶ ἀνασηκωθείς εἰς τὸ ἀμάξι ἐπρῆξε μεγαλοφώνως, λέγων, ὅτι εἶναί Ρῶστος Γενεράλης. Ὁ Κάζακος εὐθύς ἀνελήφθη. Μετ' ὀλίγον δὲ ὡς ἐν ροπή ἐφανερώθησαν δώδεκα Κοζάκοι, οἱ ὁποῖοι ἐπιπετόντες εἰς τὴν ἐπίκρουρον σπεῖραν καὶ ἀφοπλίσαντες αὐτήν, ἐπῆρυν τὰς αὐχμαλώτας, καὶ τὰς ἔφερον εἰς τὸν σαθμὸν, ὅπε ἔτεκε τὸ τάγματων, διάστημα μιᾶς ὥρας.

Ὁ Κόμης Βιγγενσεΐν, ἀφ' ἧς κητέσρεψε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν πόλιν Πόλωτσι, τὸν ἐδίωκεν ἀνακταπαύτως, χωρὶς νὰ τῷ δάσῃ καιρὸν νὰ ἀναπαυθῆ. Ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀποσυρόμενος με μεγάλωτάτην βίαν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ σύρῃ τὰς στρατιωτικὰς τε ἀποσκευὰς καὶ κανόνια, ἄλλα μὲν ἄφηνεν εἰς τὸν δρόμον, ἄλλα δὲ ἔθαπτεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἄλλα ἔρριπτεν εἰς τὰς ποταμὸς καὶ λιμνας. Τέλος εἰς τὰς 19. τῆ Ὀκτωβρίου πλησίον τῆ πολιχνίς τΖάσνικη εἰς τὰς 7. ὥρας τῷ πρωί, ἔπεσεν εἰς τὸ ἀπολειφθὲν χαλασμένον σῶμα τῆ Γενεράλ Σέν-Σιρ, στρατηγέμενον ὑπὸ τῆ Γενεράλ Λεγράν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Σέν-Σιρ ἦτον πληγωμένος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε φθάσῃ ἀκόμη 15000. στρατεύμα εἰς βοήθειαν, ἀπὸ τὸ σῶμα τῆ Μαρε-

καὶ ἀπελπισμένην τὴν ὁρμήν ὁ ἐχθρὸς ἀπεδιώχθη, ἀφείξ τὸν τόπον τῆς μάχης καὶ τὸ χωρίον σκεπασμένον ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν σκοτωμένων.

Οἱ Κόμησ Βιγγενσέιν ἔμενε μὲ τὸ σῶμα τε εἰς τὸ Πολίχινον τζάσνικη, τὰ δὲ τάγματα τε ἐκτείνοντο ἕως τὴν πόλιν Βίλναν, διώκοντα καὶ ἐξολοθρεύοντα τὸν ἐχθρὸν.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ Κράτνοϊ, ὅθεν ὁ Ναπολέων μετὰ τὴν ἐπέισε μάχην διωκόμενος ἀπὸ τῆς Ρώσσης, ἔφευγε εἰς τὴν πόλιν Μίνσκι, τὸν ὁποῖον ὁ Στόλάρχης τζιτζαγῶβ ὑπήγεν εἰς Μπερέζνια καὶ τὸν προσμένη. Οἱ δὲ Κόμησ Βιγγενσέιν ἐνωθεῖς μὲ τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Στείνγελ, ἐστράτευσεν ἀπὸ τὸ τζάσνικη διὰ καὶ ἐνωθῆ μὲ τὸν τζιτζαγῶβ. Ὡς τοιαύτῳ τρόπῳ περικυκλώσαιτες τὸν Ναπολέονά τὸν ἐδίωκον.

Ἐν τούτῳ δὲ τὸ Γαλλικὸν ἐστράτευμα ἐνωθέν μὲ τὸ σῶμα τῆ Μαρσεάλσ Βίκτωρος, τῆ Γενεράλ Δουμπρόσκις, καὶ μὲ τὰ λείψανα τῆ σώματος τῆ Μαρσεάλσ Οὐδινῶ, ἠξύνθη ἕως τῶν 70. χιλιάδων, καὶ ἠκολέθει τὴν πορείαν τε πρὸς τὴν χώραν Μπορίσως, τὴν παρὰ τὸν ποταμὸν Μπερέζνια. Οἱ Πρίγκιψ Κατέζωβ Σμολένσκις ἠκολέθει ὀπισθέντε, ἔχων εἰς τὴν ἐμπρόσδιον Φυλακὴν τὸν Γενεράλ Μηλοράδοσκι μὲ δύο σώματα, τὸν Κόμητα Πλάτωβ μὲ 15. τάγματα Κοζάκων, δώδεκα πεζικῶν, καὶ μέρος ἰππικῆς καὶ πεζῆς πυροβολικῆς.

Οἱ Ναπολέων διὰ ἀσφάλειάν τε ἔσειλεν ἐξ ἀριστερῶν τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ Δουμπρόσκις εἰς τὸ Μπορίσως, ὅπε ὁ τζι

ροί Μπορίσωε, ἐκτύπησε τὴν ὀπισθοφυλακὴν τῶν Γάλλων, προηγεμένην ὑπὸ τῆ Μαρεσάλε Βίκτωρος. Ὁ πόλεμος ἐξηκολέθητε τέσσαρας ὥρας, τὸ Ρῶσσικὸν εὐάτευμα διεχώρισε τὸν ἐχθρὸν εἰς δύο, Φονεῦον καὶ αἰχμαλωτεῦον πολλὰς. Τῆτο ἐλέπων ὁ Κόμησ Βιτγενσεῖν, ἔσειλε καὶ εἶπη τῷ ἐχθρῷ διὰ καὶ παραδοθῆ, καὶ καὶ μὴ χύνηται τὸ αἷμα ἀδίως, ἐπειδὴ καὶ ἐλπίδα σωτηρίας δὲν ἔχει. Ὁ ἐχθρὸς ὡς εἶδε καὶ τὸν Κόμητα Πλάτωε πλησιάζοντα εἰς τὸ Μπορίσωε, ἀπελπίθεισ ἐμήνυσεν ὅτι παραδίδεται, καὶ ἔτω τὰ μεσάνυκτα ἔφεραν εἰς τὸν Κόμητα Βιτγενσεῖν αἰχμαλώτας τὸν Γενεράλ Παρτένο, τὸν Γενεράλ Μπιλιέρ, τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀξιωματῶν Δελέτρ, δύο χιλιάρχας καὶ ἄλλας ἀξιωματικὰς καὶ στρατιώτας πολλὰς. — Τῆ δὲ ἐπαύριον τὸ πρῶτ ἔβαλον τὰ ἄρματα κάτω καὶ οἱ λοιποὶ Γενεράλοι Καμιὰς καὶ Μπλεμῶν μετὰ τὸ ἐναπολειφθὲν εὐάτευμα.

Εἰς τὰς 16. ὁ Κόμησ Βιτγενσεῖν, ὡς ἔμαθεν ὅτι ὁ Ναπολέων μετὰ τὰς περισσοτέρως τε δυνάμεις ἀπερνᾷ τὸν ποταμὸν Μπερέζινκ, ἀμέσως ἐκινήθη μετὰ τὸ σῶμα τε κατ' αὐτῆ, καὶ πλησίον τῆ χωρίε Στεδεντζί ἐπέσειν ἐπ' αὐτὸν μετὰ σφοδρωτάτην Φωτιὰν κανονίῶν καὶ πυροβόλων. Ὁ ἐχθρὸς ἐδιανθέντευε μετὰ μεγάλην ἀντίστασιν τὴν Γέφυρκα, θέλων καὶ προλάβη καὶ περάσῃ τὰ βαρύτερά τε. Ἀλλ' οἱ Ρῶσσοι Φοβεράν καταστροφὴν καὶ αἱματοχυσίαν τῷ ἔκαμνον, ὥστε τὸν ἐδίωξαν ἀπὸ τῆν θέσιν τε, τὸ δὲ σκότος τῆς νυκτὸς ἐπαυσε τὸν Φόνον. Τὴν ἄλλην ἡμέρκα ὅμως, πάλιν ἡ αἱματοχυσία ἀνα-

Ο Ναπολέων μετὰ τὴν διάβασιν τῆ ποταμῆ Μπερέζινα, ἀπὸ τὴν ζάλην τε δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποβλέψῃ μῆτε εἰς τὰ τέσσαρα σώματα τῶν Μαρεσάλων τε, τῆ Οὐδινώ, τῆ Σέν-Σιρ, τῆ Βίντωρος καὶ τῆ Δεμπρόβσικα, τὰ ὁποῖα προσηνώθησαν εἰς τὸ εἰσέλευμα τε, καὶ ἦσαν ἀκόμη εἰς τὰς δυνάμει των καὶ εἶχον καὶ ἵππικόν, μῆτε εἰς τὸ ἐκ τεσσαράκοντα χιλιάδων συνιστάμενον Ἀσριακο-Σαξονικόν σῶμα τῆ Πρίγκιπος Σβαρτζεμπεργ, τὰ ὁποῖον καὶ αὐτὸ εὐκόλως ἐδύνατο νὰ προφθάσῃ ἀπὸ μέρας τῆ Σλονίμ, καὶ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὸ εἰσέλευμα τε. Ἀλλὰ συλλογιζόμενος τὴν προσωπικὴν τε σωτηρίαν μόνον, ἄφθασε τὸ εἰσέλευμα τε νὰ γινῆ θυσία, ὅχι μόνον τῶν Ρωσικῶν ὄπλων, ἀλλὰ καὶ τῆς πείνας καὶ τῆ παγετῆ, καὶ ὁ ἴδιος ἡμέραν καὶ νύκτα ἐδόθη εἰς τελείαν Φυγὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀρχεται καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς πεπωμένης τῶν στρατευμάτων τε. Οἱ Κόμη Βιγγενσέϊν ἐκ δεξιῶν, καὶ ὁ τΖιτζαγῶβ ἐξ ἀριστερῶν, ὡς ἐκ μιᾶς σειρᾶς συγκρατέμενοι, ἐδίωκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Μπερέζινα ἡμέραν καὶ νύκτα πληγῶνόντες τον, χωρὶς νὰ τῷ δάσωσι παραμικρὸν ἀνεσιν. Οἱ δὲ Κόμη Πλάτωβ μετὰ τὰς Κοζάκκας προλαμβάνων τὰς Κολόνιας τε ἀπὸ τὰ ἐμπροσθεν, τῷ ἐπροξένει τὰ μεγαλήτερα ἐπιζήμια ἐμπόδια, ὡς τοιαύτης λογῆς καταθλιβόμενος πανταχόθεν τῶν μερῶν, δὲν εὕρισκεν ἄλλον τρόπον σωτηρίας, εἰμὴ νὰ ταχύνη τὴν πορείαν τε εἰς Βιλναν, καὶ ἐπέειθεν εἰς Κόβνω. Διὰ νὰ εὐκολύνῃ ὅμως καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔπρεπε νὰ ρίπτῃ εἰς τὸν δρόμον καὶ ἀποσπενυῆς, καὶ θησαυρῆς, καὶ πυροβολικῆν, καὶ τὰ περισσώτερον

χνίων. Ἐὖδ' ἀπρόκριντος ἔχουσι τόπον νὰ προσαρμοθῶσιν εἰς τὴν
Ἀρχιερατικὴν τῆς Ναπολέονος, τὰ λόγια τῆς περιφήμου Συγ-
γραφέως, Ἰωάννης - Μπατίστα - Ρ' εσσὼ πρὸς τὴν ἄστυ τὴν τύχην.

„Ἦρωες ἀνδριωμένοι, εἰς τὸν κόσμον Φημισμένοι!

„Δείξετέ μας νὰ ἰδῶμεν, διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν.

„Ἄν εὖδ' ἄστυ τῆς τύχης, πάντ' ἀκλόνητ' εἶδ' ἐπίσης!

„Ἡ' τύχ' ἐν ἴσῳ βοηθᾷ, κὶ ὁ κόσμος ὅλος σᾶς τιμᾷ!

„Ἀληθινὰ τὰς πάντας ἡ δόξα σας Τυφλοῖ.

„Ἄλλ' ὅμως ἐν μιᾷ ῥοπῇ, τῆς τύχης τὴν μεταβολή.

„Κὶ ὁ Κυριάρχης τῆς παντός, τῆς τύχης ὁ ἀγαπητός.

„Ὅλην τε τὴν δόξαν χάνει, καὶ μορφὴν ἄλλην λαμβάνει!

„Προσωπεῖον τὸ ψευδές, πίπτει ὡσπερ χαμερπές.

„Φεῦ! κὶ ὁ Ἦρωες ἐν τυτῶ, ἐξαλείφεται μ' αὐτό.

„Κὶ ὡς ἀπλῆς πλέον κὶ αὐτός, φαίνεται ἄθροπος θνητός.

Τοιαύτης λογῆς κατεστραμμένα φεύγων ὁ Ναπολέων, ἐφ-
θάσεν εἰς τὸ Πολίχνιον Μολοδέτζνο. Ἐκεῖ ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ὀλί-
γων, ἠθάσθη τὴν κατασχύνην τε, καὶ διὰ νὰ ἀποσκεπάσῃ τὴν
μωρίαν τε, ἐσοχάσθη μὲ τὴν ἐνδοσίαν τῆς 29. Μπαλετίνε, ὡς
μὲ ὀιονδῆτι καταπέτασμα, ὅπως ἐν νὰ καλύψῃ τὰ ὄμματα τῆς
κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον ὀμιλῶν περὶ τῶν δυστυχιῶν καὶ ἀποτυχη-
μάτων τῆς ἀλαζόνος ἐκστρατείας τε, ἀπαθίδει ὅλα τὰ αἴτια εἰς
τὴν πτώσιν τῶν ἀλόγων τε ἀπὸ τὸ κρῦος. Ποῖος ὅμως ἤθε-
λεν ἔναι ἐκεῖνος ὁ μωρός, ὅστις νὰ καταπειθῆ νὰ δώσῃ πίσιν
εἰς αὐτὸ τὸ Μπαλετίνο? Ἴδε! εἰς καὶ αὐτὰ τὰ σοιχεῖα πο-

Φῆν. Ἐπρεπε γὰρ ἦναι τινὰς αὐτόπτης μάρτυρ τῆς Φθορᾶς τῶν Γάλλων, καὶ τότε γὰρ κάμῃ κρίσιν περὶ αὐτῶν. Τόσον μόνον λέγω, χωρὶς κατ' ὅλα γὰρ μεγαλύνω τὸ πρᾶγμα, ὅτι εἰς κάθε θῆμα, ἢ νεκρῶς, ἢ λυποψυχῶν, ἐκείτετο ὑπὸ τῆς πόδας τῶν διαβάτων. Ἄρματα, κανόνια, σεντένια μὲ γυμίσματα τῶν κανονίων καὶ πυρίτιν κόνιν, ἀμάξια μὲ ἐφόδια καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη, εὐ ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλον σωροί, ἐπτείνοντο εἰς διάστημα ὅσον ἐβλεπεν ὁ ἀπὸ γάπιος ἐφθαλμός. Οἱ αἰχμάλωτοι εἶδος ἀνθρώπου χεδὸν δὲν εἶχον, ἰχνοὶ, καὶ ὡς ἀνάσθητοι μὲ τὰ σώματα ἀνοικτὰ, ἀπεδέκνυον τὴν κοινὴν αὐτῶν νάρκωσιν. Ἀπὸ τὴν αἴραν ἀναθαρσίαν των καὶ δυσωδίαν, ἀπρόσιτοι ἦτον. Κοινῶς χεδὸν εἰς ὅλον τὸ στρατεύμα τῶ ἐχθρῶ, ἦτον μία σαπρὰ ἐπιδημικὴ δυσωδία, ἢ ὅποια καὶ διὰ πολὺν καιρὸν ἤμειστο καὶ εἰς τὰ ὀσπήτια, εἰς τὰ ὅποια ἔτεινον, καὶ αὐτὸς ὁ αἴθρ ὅλος εἶχε μολυνθῆ. Τοιαύτη ἀθλία ἦτον ἢ κατάσχεσις τῶ μεγάλα στρατεύματος τῶν Γάλλων, ὅταν ἀπὸ τὰς 26. ἕως τὰς 28. τῶ Νοεμβρίου περνᾷσε τὴν Βίλναν. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἔτρεχον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη γὰρ ἐλέπωσι τὴν τοιαύτην παράδοξον πορείαντων. Οὐ γέγραφα ὅμως ὁ θαυμασμός, τῶ λαῶ, εὐθύς ὡ, ἐφάνηκαν οἱ Ρῶσσοι, ἐτράπη εἰς χλευασμὸς, καὶ ἢ εἶδησις ὅτι ἐφθασαν οἱ Ρῶσσοι ἐν βροπῇ ὡς ἀτραπὴ διεδόθη, καὶ ὁ θόρυβος τῶ ἐχθρῶ καὶ ὁ ἀλαλαγμός τε, τόσον περισσότερο ἤυξάνε τὴν ἀταξίαν τε, καὶ ἔσπευδε γὰρ φεύγη, ὡσεὶ ἄφηνε καὶ πυροβολικὴν καὶ ἀποσκευάς. Πολλοὶ ὅμως ἐν τῶν στρατιωτῶν αὐτοπροαιρέτως ἔμενον αἰχμάλωτοι, μόνου διαὶ γὰρ ἀποφύγασθαι

περιΦανέσατος Πρίγκιψ Σμολένσκος εἰς τὴν Βίλναν. Εἰς δὲ τὰς 5. τῆ Δεκεμβρῆς ἔφθασε καὶ ὁ ὑψηλότατος μέγας Δῶξ μὲ τὰ στρατεύματα τῶν σωματοφυλάκων, τὰ ὁποῖα μὲ ὄλην τὴν μεγκλοπρεπῆ στρατιωτικὴν παράταξιν διαβαίνοντα ἔμπροσθεν τῆς Ἀρχιερατικῆς, καὶ ὀλαλάζοντα τριπλασίως τὴν ἐπιγίνου Φωνὴν τῆς Οὐρά! ἐσήμαινον τὴν ἀγαλλίασιν τῆς κερδίας ἐνός ἐπάσης στρατιώτης. Οἱ δὲ λαὸς ἐν πλήθει συντρέχων ἀπεδείκνυε τὴν ἐγκάρδιον εὐκρινῆ χαροποίησίν τε. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔλκεν ὁ Ἀρχιεράτηγος καὶ ἀπὸ τὸν Κόμητα Πλάτωσ τὴν εἶδησιν, ὅτι ἐδώχθη καὶ ἀπὸ τὴν Κόβνω ὁ ἐχθρὸς ἐλοτελῶς.

Φαίνεται ὁ Ναπολέων Φεύγων δὲν ἔλαβε κερρὸν καὶ εἰδοποίησιν περὶ τῆς δυσυχῆς καταστάσεώς τε, ἔτε τὸν Μαρεσάλον τε τὸν Μαγδονάλο, ὅσις ἔξευε μὲ τὸ σῶμα τε εἰς τὰ περίξ τῆς Ρῆγας, ἔτε τὸν Πρίγκιπα Σβαρτζεμβέργ, ὅσις εὐρίσκειτο εἰς τὴν χώραν Σλονίμ. Ἴσως καὶ ἀπὸ ἐντροπήν τε, ἢ ὅτι δὲν ἤλπιζε παρ' αὐτῶν καμμίαν ἐν κερρῶ βοήθειαν. Εὐ τοσέτω δὲ ὁ Μαγδονάλο, ὡς ἔμαθε τὴν καταστροφὴν τῆς Ναπολέονος, καὶ μὴν ἔχων ἄλλην ἐλπίδα σωτηρίας, ἐδόθη καὶ αὐτός εἰς τὴν Φυγὴν, διασπεθεῖς εἰς διάφορα μέρη. Ἀπὸ 7. χιλιάδας στρατιώτας Γάλλος καὶ 18000. Πρωσῖάνος, μόλις διεσώθη εἰς τὴν Πρωσίαν μὲ τῆς ἡμισυ τῶν πρώτων. Οἱ δὲ ὑπεροί, ὅλοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τε Πρωσικῆς Γενεραλ' Ἰόρκ, ἐχώρισαν ἀπὸ ἐκείνης, καὶ κατὰ τὴν τότε συμφωνίαν ἔμνον ἐδέτεροι, μετὰ ταῦτα δὲ ἠνώθησαν μὲ τῆς Ρῶσσης.

ᾧσε οἱ κάτοικοι ἀληθμονήτουντες τὰ ἅσα ἐξ αἰτίας τῆς πολέμου
 ὑπέφεραν δεινὰ, ἔβλεπον τὸν ἑαυτῶντες ἐν νέῃ εὐδαιμονούν-
 τας. Καὶ γὰρ ἡ προσωπικὴ ἐν μέσῳ αὐτῶν παρσία τῆς Αὐ-
 τοκράτορος, τὸ εὐμενὲς αὐτῆς καὶ ἡ καθημερινῶς διακίμεσις
 τῶν εὐεργεσιῶν τε, ὅχι μόνον εἰς τὰς αὐτόχθονας ὑπηκόου-
 τας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς αἰχμαλώτους, ἔκαμνε τὸν κατὰ
 ἕνα νὰ βλέπῃ εἰς αὐτὸν ἀγαθοδότην Ἀγγελον. Πανταχόθεν
 ὁ ὄχλος τὸν ἐπεριούλωναν, ἐπιθυμῶντες ὁ κατ' εἰς μὲ τὴν
 φεωρίαν τῆς προσώπτου νὰ εὐφρανῇ τὴν πύρραν τῆς καρ-
 δίας τε.

Πρὸ πάντων, ἡ πόλις Βίλια ἀπαιτῆσε τὴν ἐγγρήγορον φρον-
 τίαν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ Διοικητοῦς, μάλιστα δὲ διὰ τὸ σρά-
 κευμα. Ἐπειδὴ καὶ ὅχι μόνον οἱ δρόμοι τῆς πόλεως καὶ αἱ
 πλατεῖαι ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ τὰ πτώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ
 ἀσπῆτια γεμάτα ἀπὸ μίαν ἄκραν δυσώδη ἀναστροφίαν τῶν
 πτωμάτων. Αὐτὴν τὴν πρὸ τέτα ὥραν καὶ ἀνθῆσαν πόλιν,
 φέουμα ἐλευθὸν ἦν νὰ τὴν βλέπῃ τις πνιγμένην εἰς τὸν θόρ-
 θορον τῆς δυσωδίας. Μεγάλοι κόποι ἐχρησάθησαν διὰ νὰ πα-
 ρευθῇ, ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ νεκρὰ σώματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τὰς ἀρρώστιας καὶ αἰχμαλώτους. Ἐν συντομίᾳ διὰ νὰ συμπερά-
 νῃ τις ἐν περιλήψει, πόσον ὑπερβολικὸν ἦν τὸ πλῆθος αὐτῶν
 εἰς τε τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ περὶ τὰ πλησιέστερα, ἀρκεῖ μόν-
 ον νὰ ἐξεύρη ὅτι, διὰ νὰ εὐγάζωσι τὰ πτώματα ἔξω τῆς
 πόλεως εἰς τὰ πεδία, ἦτον διαρισμένα 800. ἄλλαγα καθη-
 μερινῶς, καὶ ἕως διακόσιοι ἰατροὶ ἀπὸ τὰς αἰχμαλώτους, δὲν

τὴν Κολενηὴν κατέφυγεν εἰς Βαρσάβιαν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Δρέσδα, Φραγκφὲρτ καὶ Μάϊντζ εἰς Παρίσιον.

Εἰς διάστημα ἕξ μηνῶν καὶ δύο ἡμερῶν, ἀπὸ Ἰουλίου 12. ἕως Δεκεμβρίου 15. προήλθον ἀπὸ μὲν τὸ ἓν μέρος ἀνήμηστοι κακουργίαι, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλοιον κατορθώματα, ὅποια εἰς τὰς ἰσορίας δὲν φαίνονται. Ἡ δικαιοπραγία ὕμνος ἐθριάμβευσε. Καὶ γὰρ ἡ Πρόνοια μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα δικαίως ἐπαύδευσε τὰς θεοσυγεῖς καὶ ἀκαθέκτας εὐρβάρες, τὰς μολύναστας τὰς θείας καὶ ἱερὰς Ναεὺς τῆ Ὑψίστης.

Ἀφ' ἧ τοιαύτης λογῆς τὰ πάντα θεία συνέρπει ἐδάλλθη-
μαι εἰς τάξιν καὶ ἔλαβον τὴν προτέρων τῶν μορφήν, καὶ ὁ
λαὸς ἄρχισε νὰ συνάξηται εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγοράς,
καὶ μὲ χαρὰν νὰ συγχαίρη τὰς τροπαιέχους, τὰς ἐλευθερώσαν-
τας αὐτὰς ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆ Ναπολέονος, τὸ ἕρος τῆ ὁποῖα
εἰς ὀλίγον καιρῷ διάστημα, μὲ ὅλας τὰς ἀπατηλὰς τε κολα-
κείας, τὸ ἐγνώρισαν. Ἡ λαμπρὰ ἀφίξις τῆ Αυτοκράτορος
Ἀλεξάνδρας εἰς Βίλναν, ἐπέπλησε τὰς καρδίαις πάντων χαρᾶς
ἀνεπιδηγήτης. Καθὼς ὅταν ἡ φύσις σαλευομένη ὑπὸ τινος φρι-
κώδους τρικυμίας, ἢ πύρινος λάμψις τῆ ἑραυῆς φωτὸς διὰ μι-
ᾶς διαβρήγνυσι τὰ νέφη, καὶ διαλύσασα αὐτὰ, αἱ ἔρονται καὶ
οἱ ἄνεμοι παύσονται καὶ τὸ πᾶν ζωογονεῖται, ἔτω καὶ ὁ ἐπιει-
κῆς καὶ ἀληθῆς Βασιλεὺς ἐφάνη εἰς τὰ μέρη τῆς Λίθρας, καὶ
τῆς Φωνῆς τῆς ἐμφύτης εὐσπλαγχνίας τε εἰσκακίων, ἀμνημο-
νεῖ πολλῶν τινῶν τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅλας κοινῶς, καὶ εἰς
τὸν κατ' ἓνα ἕλεος χαρίζεται. Εὐρώπη! ἴδε διαφορὰν ἀναμέσον

την Εύρωπην, ἀλλὰ καὶ σὰς ἀποδέξασιν ἀθάνατον τὴν δόξαν. Παράδειγμα τούτων λαμπρῶν τροπαίων ἀπόμνη δὲν ἐπέσκηθη. Δύο μῆνας κατὰ συνέχην ὁ βραχίων σας δὲν ἔπεισε πατάξων τὸν ἐχθρὸν, ὁ δρόμος τῶ ὅποισ ἐκαλύφθη ἀπὸ τὰ ἴδια τε πτώματα. Ὁ ἴδιος ἔ ἀρχηγέτης τῶν παρανέμων κηκιδῶν, Φεύγων κατρυμείας, δὲν ἐζητεῖ ἄλλον, εἰμὴ τὴν προσωπιήν τε σωτηρίαν, καὶ ὁ Χάρων περιπτάμενος τὰς Φάλαγξας τε χιλικίδας διὰ μιᾶς τῶ ἐθέριζεν. Ὁ Ὑψιστος Θεός, ὑπερασπιζόμενος τὸν λαόν τε, τοιάτω τρόπῳ ἐξεπέσειλλε τὴν ὀργήν τε ἐπ' αὐτὸν τὸν αἰμοδόρου Τύραννον.

Ἡμεῖς χωρὶς καὶ κάμωμεν διακοπὴν τῶν ἡρωϊῶν μας πράξεων, ἰδὲ προβάλλομεν ἐμπρός, περνώμεν τὰ σύνορα, καὶ ἄς προσπαθήσωμεν καὶ κατατροπώσωμεν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰς ἰδίαις αὐτῶ πεδιάδας ἐξ ἐλοκλήρας. Πλὴν, ὄχι κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς βαρδάρε καὶ λυσσώδε αὐτῶ μανίας, ἣ ὅποια ἀτιμᾷ τὸν στρατιώτην. Αὐτὸς ἔκαστε τὰς οἰκίας μας, ἐμίανε τὰς Νάας μας, καὶ ἴδαμεν πῶς ἣ χεὶρ τῶ Ὑψιστε ἐπαίδευσεν τὴν ἀσέβειάν τε. Ἡμεῖς καὶ δεχθῶμεν γενναῖοι, διαικρύνοντες τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸν εἰρημικὸν πολίτην. Δίκαιοι, ἡμεροὶ καὶ εὐπροσήγοροι πρὸς τὰς κατοικίας. Καὶ ἀποδείξωμεν Φανερά, ὅτι δὲν ζητῶμεν δόξαν μάταιάν καὶ τὰς αἰχμαλωτεύσωμεν, ἀλλὰ θέλομεν καὶ ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τὰς δυσυχίας καὶ τυραννίας ἐπείν τε ἴδια γένη, τὰ ὅποια ἐνοπλίθησαν κατ' ἡμῶν. Ἡ Ὑψηλὴ ἀπόφασις τῶ Κραταιοτά τε Βασιλέως μας εἶναι, ὅτι ἣ ἡσυχία τῶν κατοικίων καὶ μὴν ἐνοχληθῆ, καὶ

τε, τὸ ὁποῖον συνίστατο ἀπὸ 30. σπείρας (Μπαταλιόνια) πεζικῆς. 6 ἵππων καὶ 30. κανόνια, κατὰ μίμησιν τῶ ὁποῖα καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα ἐχώρισαν ἀπὸ τὸν Μαγδονάλδ.

Ὁ Μαρσεάλος Μαγδονάλδ, ἀφ' ἧ τὰ πρῆσσιανὰ στρατεύματα ἐχώρισαν ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἔμεινε μὲ πάντῃ ὀλίγας στρατιώτας, κατέφευγεν μὲ εἶαν πρὸς τὴν πόλιν Κένιγσβεργ, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκοντο ὀλίγοι ἀπὸ τῆς ἀπολειφθέντας παλαιῆς στρατιώτας Φραντζέζικας, καὶ μερικοὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην των στρατιάν, ὅσοι ἐπρόφθασαν καὶ ἐξέφυγον τὸν κίνδυνον τῆ θανάτου. Ὁ Γενεράλ-Μαιόρος Σεπελεῆς μὲ τὴν ἐμπρόσθιον Φυλακίην τῆ Κόμητος Βιτγενσεῖν, ἀκολοθεῖν ἀπὸ τὸ Τίλσιτ καὶ διώκη τὸν ἐχθρὸν, εἰς τὰς 23. τὸν κατέφθασε πλησίον τῆ Λαβιάς, ὅπε ὁ ἐχθρὸς μ' ὄλον ὅτι ἔλαβε μίαν ἀρμόδιον θέσιν, καὶ ὁ πόλεμος ἐξηκολέθησε μισὴν ἡμέραν, ἔχασεν ὅμως 3. κανόνια, ὡς δὲ εἶδεν ὅτι καὶ ἡ φθορὰ τῶ γίνεται μεγάλη, ἄρχισε καὶ ἀποσύρηται πρὸς τὸ Κένιγσβεργ.

Ὁ Γενεράλ-Μαιόρος Σεπελεῆς διώκωντάς τον ἐξ μιλια ἀδιακόπως, εἰσῆλθεν, ἔτιωσ εἰπεῖν, ἐπ' ὧμων τῆ ἐχθρῆ εἰς τὴν πόλιν Κένιγσβεργ εἰς τὰς 25. Ὁ ἐχθρὸς μὲ τὴν εἶαν ἐφευγεν, ὡσε καὶ 30. κανόνια τὰ ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἄφησε καὶ 800. στρατιώτας κοπιασμένους καὶ θροφὰς ὅχι ὀλίγας. Τὰ εἰς τὸν ποταμὸν ριφθέντα κανόνια, ἦσαν ἀπὸ εἰκείνα τῆς Κερλανδίας, τὰ ὁποῖα τῶρα οἱ κάτοικοι τὰ εὐγάζουσιν ἀπὸ τὸν ποταμὸν. Τῆτο τὸ ἀξιολόγου ἐπιτύχημα δὲν ἐμπόδισε τὸν Σεπελεῆς εἰς τὸ καὶ ἐξακολοθεῖν τὴν διώξιν τῆ

Οὕτως, εὐτυχῶς, Θεία εὐδοκία, ἐχόντων τῶν πραγμά-
των, ἐφ' ὅσον τὰ Ρῶσικὰ ἐμπροσθιὰ στρατεύματα ἐπροχω-
ρῶσαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Πρωσίας καὶ Λευσίας, τὴν 4, τῆ
Ἰαννουαρία καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρίγκιψ Κιργίζωβ, Σμολεν-
σκος μετ' ὅλον τὸ στράτευμα εἰς δύο Κολόνας ἐκστράτευσεν ἀπὸ
τὸ Μάριτς εἰς τὸ Δνιατόν τῆς Βαρσαβίας. Τὴν αὐτὴν πρῶ-
την ἡμέραν τῆ νῆα ἔτας, τὰ ἐμπροσθιὰ στρατεύματα τῶ Κό-
μητος Πλίντσοβ καὶ τῶ Κόμητος Βιγενστέιν, ὑπέταξαν εἰς τὸ
Ρῶσικὸν Κράτος τὴν σερβαν τῆ ποταμῆ Βίτολα, καὶ θριαμ-
βευτικῶς εἰσῆλθον εἰς τὸ Νεϊνβέργ, πρῶτην πόλιν εἰς τὸ ἀρι-
στερὸν μέρος τῆ Βίτολα.

Εἰς τὰς 11, τῆ Ἰαννουαρία, ὁ Γενεράλ-Μαϊόρος Κόμης
Βοροντζώβ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Βρουβέργ, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρε
μεγάλας ἀποθήκας μετ' ἄρτου. Εἰς τὰς 26, ὁ Γενεράλ-Μα-
ϊόρος Σύβερσ σενοχωρήσας τὸν Γενεράλ Κασέλλα, Φραγκό-
χην Φραντζέζον τῆς πόλεως Πιλάν, τὸν ἐδίωξεν εἰς τόσον,
ᾧστε ἐπαράδωκε τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς 27, θριαμβευτικῶς
εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν τὰ Ρῶσικὰ στρατεύματα. Τὴν αὐτὴν ἡ-
μέραν 27 Ἰαννουαρία) καὶ ἡ ἐράσμιος Φίλη τῆ Ναπολεόνος
ἡ πόλις Βαρσαβία, διαδόσθη ὑπὸ τῆ Γενεράλ Μηλοράδοβην,
ἐκλίπε τὸν ἀρχεὺν τῆς εἰς τὰς πόδας τῆ Τρισεβέσ Αὐτοκρά-
τορος Ἀλεξάνδρου.

Τὴν 1, τῆ Φεβρουαρία, ὁ Γενεράλ-Αδιστάντες Βαρῶνας
Ρυτζενγκερόδες, κατὰ φθάσας πλησίον τῆ Κάλεσ τὸ σῶμα τῆ
Γενεράλ-Ρ'ενιέ, ὅστις ἐσπέδαζε νὰ ἐνωθῆ μετ' 4000. Λέχου,

Φεβρουαρίῳ, εἰς τὰς 6. ἔρχε τὸ ταχὺ εἰσῆλθε μὲ τὸ Τάγμα
τε εἰς τὴν πόλιν. Ἀπολύθως μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε καὶ ὁ Γε-
νεράλ-Μικέρος Πρίγκιψ Ρ'επνὺν μὲ τὴν ἐμπροσθίον Φυλακίην.
Εἰς δὲ τὰς 26. ἐφθίκεν εἰς Βερλίον καὶ ὁ Κόμης Βιτγεν-
σέιν μὲ τὸ σῶμα τε.

· Εἰς τὰς 25. Φεβρουαρίῳ, ὁ Γενεράλ-Μικέρος Ἡλοδέλιου
ἐκυρίευσε τὴν πόλιν Φράγκφουρτ τὴν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ο'δερ.
Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, οἱ Φραντζέζοι μὲ τὰς συμμάχους τῶν τῶς
Σάξουας ἐβιάθησαν νὰ ἀφίσπῃσι τὴν Σβετικὴν Πομερανίαν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως καὶ εἰσῆλθον τὰ Σβετικὰ στρατεύμα-
τα. Τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὰ Ρώσικα στρατεύματα πέρασαν
τὸν Ο'δερ ποταμὸν.

Τὸν αὐτὸν μῆνα, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐσυμφώνησε
μὲ τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Ρώστων εὐνήν συμμαχίαν, καὶ εὐ-
θέως τὰ Πρωσιακὰ στρατεύματα πέρασαν ὑπὲρ τὴν κορυφαίαν
ἀρχηγίαν τῆς Φωτεινοτάτης Πρίγκιπος Κατςζώβ-Σμολένσκου,
καὶ ἄρχισαν νὰ ἐνεργῶσι ἐναντίον τῶν Φραντζέζων. Περὶ δὲ
τὰ τέλη τῆ αὐτῆς μηνὸς εἰσῆλθον τὰ Ρώσικα στρατεύματα
εἰς τὰ ὅρια τῆς Σαξουίας.

Ἔως εἰς τὰς εἰρχὰς τῆς Μαρτίου, ὁ ἐχθρὸς ὀλοτελῶς ἀ-
πεδιώχθη ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τῆ ποταμῆ Ἐλβα, καὶ τὰ
Ρώσικα στρατεύματα εὐδοκίμῶντα εἰσῆλθον εἰς τὰ ὅρια τῶν
Φραντζέζων. Εἰς τὰς 7. τῆς Μαρτίου, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν
Ἀμβέργο, καὶ εἰς τὰς 10. τὴν πόλιν Λέμπκεν.

Ἐπειτα ἀπὸ διαφόρας κατὰ καιρὸς εἰς γὰ περίε τῆς

μάλισα εἰς ταύτην τὴν ὑέραν καὶ πολυθρόλλητον ἐκπρωτίαν, τὸν ἐβράδευσε μὲ τὴν Γαυνίαν τῆ Μέλανος Αἰετῆ, καὶ μὲ μίαν ταμπαιέραν ἔχασαν ἰσορισμένην τὴν εἰκόνα τε, καὶ κελ-
λωπισμένην μὲ πολυτίμους λίθους.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ ελαφρὰ τάγματα τῆ Γενεράλ-Α-
διατάντε τΖερμισέβ καὶ τῆ Γενεράλ-Μαϊόρα Δερνεβέργ, ἔκα-
μαν πλησίον τῆς πέλευς Λενεβέργ ἀποστασιακὴν ὄριον εἰς τὸ
σῶμα τῆ Γενεράλ Μοράν, τὸ ὁποῖον συνίστατο ἐκ 3500. πε-
ζικῆ καὶ ἰππικῆ καὶ 12. κανονίων. Ὁ πόλεμος ἐξάθη σφοδ-
ρὸς καὶ ἐξηκολούθητεν ὀντῶ ὥρας. Ὁ ἐχθρὸς ἀγναλὰ καὶ
ὑπερεῖχε κατὰ τὰς δυνάμεις, ἡ γὰρ ὄμως ἐξάθη λαμπρὰ
ἐκ μέρους τῶν Ρώσων, τὴν πόλιν τὴν ἐκυρίευσαν μὲ προσβο-
λὴν, καὶ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆ ἐχθρῶ δὲν ἐγλύτῶσεν εἰς εἰς. Ὁ
Γενεράλ Μοράν πληγωμένος, ὁ προτεύων τῆς ταξιαρχίας
Δελέρδ, ὁ Χιλίαρχος Πραζοά, ὁ Χιλίαρχος Σάξων Γερσεϊν,
ἀξιοματινοὶ ὑπὲρ τὰς 80. καὶ 2500. στρατιῶται ἐγίνον αἰχ-
μάλωτοι, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν εἰς τὸν τύπον. Ὅλη ἡ πυρο-
βολικὴ των καὶ τρεῖς σημαῖαι, αἱ οὖν Σαξονικαὶ καὶ ἡ μία
Φραντζέζικη, πέρασαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν, ὁ Γενε-
ράλ Μοράν ἀπὸ τὰς πληγὰς τὴν τρίτην τῆ Ἀπρηλλία ἀπέ-
θανεν εἰς Βοϊτενβέργ, ὅπε οἱ ρῶσοι τὸν ἔθαψαν μὲ τὰς ἀ-
παιτημένας τιμὰς. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῆ Ρωσικῆ πεζικῆ ἦτον
καὶ μία σπεῖρα Πρασιάνων, οἱ ὁποῖοι μιμήμενοι τὸ θαρραυτι-
κὸν καὶ ἄφοβον τῶν Ρώσων, ἔδειξαν θαυμάσιον ἀνδρείαν.
Τὸ δὲ Φρέριον τΖεντῶχ, ἀφ' ἧ ὑπέφερε δύο ἡμέρας ἀκα-

σο-Πρωσικῆ ἰππικῆ, εὐρέθῃ βιασμένῳ πανταχόθεν νὰ τρα-
 βιχθῆ, τὸ σκότος τῆς νυκτὸς δὲν ἐσυγχώρησε νὰ τὸν διώξωσι
 περαιτέρω. Μ' ὅλον τῆτο ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπροσδόκη-
 τον κατατροφὴν τῆ εἰς τόσον ἐτρόμαξεν, ὥστε τὴν ἄλλην ἡμέ-
 ραν μὲ εἶχον προσδραμῶν ἐρρίφθη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐσφαλίσθη,
 καὶ τὰς γέφυρας τὰς εἰς Κλασδάμ, ἔσχε σχεδὸν ὑπὸ τὰ τεί-
 χη τῆς πόλεως, χωρὶς τινος ἀνάγκης τὰς ἔκαυσε, καὶ μὲ τῆτο
 ἐπροξένησεν ὄχι ὀλίγον ὄφελος εἰς τὰς συμμάχους, εἰς τόσον
 ὥστε καὶ τὸ Βερολίον, ὡς ἐν μέρῳ τῆ Μαγδεβέργ, ἔμενον ἔ-
 ξω παντὸς φόβου. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κόμης Βιγγενστέιν εἰς ἐκεί-
 νον τὸν τόπον ἐπρόσβαξε καὶ ἔστησαν ἰχυρὰ πυροβολητήρια, ὅ-
 σον διὰ διαυθέντευσιν τῶν δυσβάτων τόπων, καθὼς ὁμοίως καὶ
 διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ μὴ εἴσῃ εἰς τὸν αὐτὸν τό-
 πον ἐν δευτέρῳ γέφυρας. Αὐτὸ τὸ περιχατικὸν ἐχρησίμευσεν,
 εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὰς συμμάχους εἰς τὰ ἐκ δεξιῶν τῆ ποταμῆ
 Ἐλβα κατὰ πάντα ἀσφαλεῖς, ἀπὸ πᾶσαν ἐνόχλησιν ἐν μέ-
 ρῳ τῆ ἐχθρῆ, ὅπως ὁ Γενεράλ Μπίελοβ ἔμενε μὲ τὸ σῶμα-
 τος διὰ νὰ παρατηρῆ τὸν ἐχθρὸν. Εἰς αὐτὸ τὸ κτύπημα ὁ
 ἐχθρὸς ἔχασεν ἕως 3000. σκοτωμένους, αἰχμαλώτους δὲ ἕως
 30. ἀξιωματικὰς καὶ 1000. στρατιώτας, ἕν κανόνι καὶ 5.
 σεντέκια μὲ γεμίσματα. Ὁ Γενεράλ Γρενιέ καὶ ὁ Γενεράλ
 Γριενδλέρ ἐπληρώθησαν, ὁ μὲν εἰς τὰ μάγλα διαπεραστικῶς,
 ὁ δὲ εἰς τὸν πόδα, καὶ δύο Ἀδισταῦνται τῆ Ὑποβασιλέως. Ὁ
 Κόμης Βιγγενστέιν μεγάλας ἀποδίδει τὰς ἐπαίνας εἰς τὰ Ρ'ωσ-
 σο-Πρωσικὰ στρατεύματα, διὰ τὴν ἀμοιβαίαν θερμὴν ἀμιλ-

τὸ διάσημα τῷ 1813. ἔτας, καὶ μὴ λάβῃ ἄρματα εἰς χεῖρας ἐναντίον τῶν Ρώσων καὶ τῶν συμμάχων των, καὶ ἔτας ἐξα-
 πεσάλθη διὰ τῆς ὁδοῦ, καθ' ἣν τὰ στρατεύματα εἰήρχοντο,
 δηλ: διὰ μέσας τῶν πόλεων Πλότσκ καὶ Δρέσδας εἰς Γῶφ,
 καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βαβαρίν. Τὸτο τὸ λαμπρὸν ἀπόκτημα εὐκό-
 λυνε μεγάλως τὰ κινήματα τῶν Ρώσων, καὶ τοῖς ἔδωκε
 νέας τρόπους εἰς τὸ καὶ κυριεύστωσι καὶ τὴν ὀχυρωμένην πόλιν
 Μοδλίν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνυπερθέτως ἔδω-
 κε τὰς ἀναγκάσας προσαγὰς.

Εἰς τὰς 12, τῷ Ἀπριλίῳ, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ρώσων
 μετὰ τῷ Βασιλεῶς τῆς Πρωσίας ἐφθάσαν εἰς Δρέσδαν. Ὁ
 λαὸς ἐξελθὼν ἐξω τῆς πόλεως, τὰ δὲ στρατεύματα Ρώσικὰ
 καὶ Πρωσιακὰ ἐν παρατάξει ἰσάμενα ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν
 τῆς πόλεως, προὔτηντησαν τὴν Μεγαλειότητά των ἀλαλάζοντα
 τὴν νιμηφόρον φωνὴν τῷ Οὐρᾷ! Περιπλέον δὲ καὶ ὁ εὐδιος
 ἑαρινὸς καιρὸς, ὡς ἐξεπίτηδες, συντροφεύων τὴν θριαμβευτι-
 κὴν εἴσοδον τῶν δύο Αὐτοκρατόρων, μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐμε-
 γάλυνε τὴν τοιαύτην λαμπρὰν προπομπήν, παραπεμπομένην
 καὶ μὲ τὸν ἀκατάπαυστον κρότον τῶν καμπάνων, ὥστε ἀπὸ τὸν
 ἐνθουσιασμὸν τῆς μεγάλης χαρᾶς τῷ λαῷ, αἱ ῥύμαι καὶ τὰ
 παράθυρα ἦσαν καταπλακωμένα ἀπὸ τῆς εὐγνώμονας πολίτας.
 Τὸ δὲ ἑσπέρας ἔλη ἡ πόλις ἐκυματῆσεν εἰς τὴν Φωτοχυσίαν.
 Εἰς τὰς 13, ἐπαραδόθη καὶ τὸ ὀχυρὸν Φρέριον Σπανδὰς.

Τοιαύτω τρόπῳ, εἰς ταύτην τὴν Φρικώδη καὶ παράδειγμα
 μὴ ἔχασαν ἐκστρατείαν, ὁ Ἐνδοξὸς Πρίγκιψ Σμολένσκος ἐμά-

ἔρχε μετὰ τὸ μεσημέρι, τῷ 68. ἔτει τῆς ἡλικίας τε. Ἡ δόξα
 τῆ περιφανῆς τῆτε Ἡρώος καὶ αἱ ἐνδολεΐσεις τε πρὸς τὴν
 πατρίδα τε, μένει τῷ ὄντι ἀνεξάλειπτοι εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
 γὰρ εἰς οὕτω μηνῶν διάστημα συντρίψας τὰς κεφαλὰς τούτετα
 πλήθους ἔχθρων, ἔφερε τὰ τροπαιῶχα ἄρματα τῶν Ρώσων
 ἀπὸ τὰς ἔχθρας τῆ Ὀνικα ποταμῆ, ἕως εἰς τὰς ἔχθρας τῆ Ἐλσα
 ποταμῆ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος μὲ ἀπαρηγόρητον θλίψιν τῆς
 ψυχῆς τε καὶ ὅλας τῆ στρατεύματος, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆ θανάτου
 τῆ Πρίγκιπος Κατέζωβ-Σμολενσίσι, ἐπρόσχευε νὰ βαλσαμώσῃ
 τὸ νεκρὸν σῶμα καὶ νὰ τὸ μετακομίσωσιν εἰς Πετρῆπόλιν, καὶ
 ἐκεῖ πατ' ἀξίαν τῆ Ὑψηλῆ χαρακτῆρος τῆ ὑποκειμένη νὰ τὸ
 κηδεύσωσιν, ὅπε εἰς τὰς 11. τῆ Ἰανῆ τῆ 1813. ἔτας καὶ ἐ-
 φέρθη. Οἱ Πολῖται τῆς Πετρῆπόλεως ζήλω διακαεῖ κινήμενοι,
 ἐποζεύξαντες τὰ ἄλογα, προθύμως οἱ ἴδιοι ἐτραβῆσαν τὴν ἄ-
 μαξαν, φιλοτιμέμενοι ποῦος προτήτερα τῆ ἄλλης νὰ ζεύξῃ τὸν
 ἐκυτόν τε ὑπὸ τὸ σῶμα τῆ ἐλευθερωτῆ τῆς πατρίδος, καὶ
 τροπαιῶχα κατὰ τῶν ἀνικῆτων. Εἰς τὴν νεωσὶ ιτηθεῖσαν Ἐκ-
 κλησίαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπιλεγομένης
 Καζάνσκιαι, ἐφέρθη τὸ σῶμα τε, ὃ τύμβος ἐτέθη εἰς τρο-
 παιῶχου ΚατὰΦάλιον, τὸ ὁποῖον ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῆ πλήθος
 τῶν θριαμβευτικῶν τε τροπαίων, καὶ εἰς αὐτὴν μετὰ λαμ-
 πρᾶς δόξης καὶ τιμῆς Ἡρωικῶς ἐτάφη.

Ἡ θλιβερὰ αὕτη εἰδησις, πόσον πικρῶς ἐλύπησε τὴν Φι-
 λόφρονα ψυχὴν τῆ εὐνοιοτάτη Μονάρχου, φαίνεται εἰς τὸ

Σημείωσις τῆ Βασιλικῆς ὁρισμῶ πρὸς τὸν ἐν Μόσκειν Ἐπαρχον, ἀπὸ 14. Νοεμβρίου τῆ 1812 ἔτους.

Ὁ ἐνδιωχθεὶς ἀπὸ τὴν Μόσκειν ἐχθρὸς, ἀγκαλὰ καὶ διέτριψεν ὀλίγα ἡμέρας εἰς αὐτὴν, καὶ μ' ὅλον ὅτι, ὅχι ἄς νικῶν τὰς ἀντιπάλους τε εἰσέβαλεν εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν Φωτίαν τῶν Φθοροποιῶν κανονίων, ἀλλὰ μετὰ τὰς θηριώδεις τε καὶ αἰχρὰς διὰ κάθε στρατιώτην ἐμπρησμὰς, ἀεργαγὰς καὶ ὑποβόρηγ-ματα, ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν μεγάλην Φθοράν. Πλὴν αὐτὸς δὲν θέλει παύσῃ καὶ μετὰ τὸ νὰ καυχᾶται καὶ νὰ μεγαλύνεται. Διὰ τὸ λοιπὸν πρὸς παντελεῖ καταισχύνῃ καὶ ἐξεδένωσιν τῆς τοιαύτης τε μεγαλαυχίας, ἐπροσάξαμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πρίγκιπα Κατέζωβ, ὅτι ὅσα κανόνια κατὰ καιρὸν πέρονται τῆ ἐχθρῆ, ἔλα νὰ σέλλωνται εἰς Μόσκειν, ὅπερ διὰ μνήμην τῆ παντελεῆς ἐξολοθρευμῶ ὅλων τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ὅσα αὐθαδῶς ὤρμησαν εἰς τὴν Ρωσίαν, νὰ ὑψωθῇ ἐξ αὐτῶν τῶν τροπαίων σύλος θριαμβευτικὸς σεμμένος μετὰ δάφνας, εἰς μαρτύριον τῶν αἰχρῶν καὶ ἀπανθρώπων πράξεων τῶν ἀνασχύντων καὶ θαρσάλων ἐμπρησῶν, τιμὴν δὲ τῶν ἐνδόξων θριάμβων τῆ ἀνδρεία γενεῆ καὶ στρατῆ, τῆ γινώσκοντος πῶς νὰ ἐνδικῆται εἰς τὸ σάδιον τῆς μάχης τὰς ἐχθρὰς καὶ νὰ παιδεύῃ τὰς κακέργας. Ὅθεν σεῖς θέλετε διορίσει ὡς πρέπει, πῶς νὰ περιλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα κατὰ καιρὰς σελόμενα κανόνια καὶ νὰ φυλάττωνται, εἰδοποιῆν τε καὶ Ἡμᾶς ἐν καιρῶ.

Οἱ ἐγκωμισαὶ καὶ συνήγοροι τῆ Νοπολέδου, εὐφημῶντες

1. Όταν εἰς τὰς 3. τῆ Ἰσλίας ἡ πρώτη στρατιὰ τῶν Ρῶσ-
σων ἐκπρότευσεν ἀπὸ τὴν Δρύσσαν διὰ τῆς Πόλωτσκι πρὸς τὴν
Βίτεψκν, διὰ τὴν ἐνωθῆ μετὰ τὴν δευτέραν στρατιάν, ὁ Ναπο-
λέων εἰς τὰς 4. τῆ Ἰσλίας εἶχε τὰ στρατεύματά τε εἰς τὸ Πα-
λάνκιον Δόξητζα, καὶ ἄλλα ὁμοίως εἰς τὰς 6. ἐφθασαν εἰς
τὴν Ὀρσαν. Τότε αὐτὸς ἂν ἐπρολάμβανε νὰ κυριεύσῃ τὴν πό-
λιν Βίτεψκν, ἐδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔνωσιν τῆς πρώτης στρα-
τιᾶς μετὰ τὴν δευτέραν πλησίον τῆ Σμολένσκν.

2. Ἀφ' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἐκυρίευσεν τὴν Ὀρσαν καὶ τὸ Μο-
γιλέβ, ἡ δευτέρα στρατιὰ διὰ τὴν ἐδύνατο πλέον νὰ ἐνω-
θῆ μετὰ τὴν πρώτην εἰς τὴν Βίτεψκν, ἐπέρασεν εἰς τὸ Νοβο-
μπίχωβ, καὶ ἔκαμε μέγαν γύρον διὰ τῆ Μσισλάβλ ἕως εἰς
τὸ Σμολένσκο. Ἐρώτησις: Δικτὶ ὁ Μικροσάκος Δαβῆ, ὅστις ἦ-
τον ὁλοσ μετὰ στρατεύματά τε κατὰ τῆς δευτέρας στρατιᾶς,
ἔχων πλέον σύντομον καὶ ἀρμόδιον τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν Ὀρ-
σαν καὶ Μογιλέβ διὰ τὸ Σμολένσκο, δὲν ἐπρολαβε τὰς Ρῶσ-
σας νὰ κυριεύσῃ τὸ Σμολένσκο;

3. Ἀπὸ τὴν γενναίαν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν οἱ Ρῶσσοι ἔ-
δειξαν εἰς Δάσκιωβικν πλησίον τῆς Βίτεψκν, καὶ εἰς ἄλλα κτυ-
πήματα τῆς ὀπισθοφυλακῆς, πᾶς τις ἄλλος στρατάρχης ἔπρε-
πε νὰ καταλάβῃ, ὅτι τὰ κινήματά των ἦτον μετὰ τέλος. Καὶ
γὰρ, συμπαραβάλλων τὰ τοιαῦτα περιστατικά, ἔπρεπε νὰ βάλ-

Φέρῃ νὰ κάμῃ σφάλματα, ἢ νὰ προλαμβάνῃ τὰ μηχανεύ-
ματά τε καὶ νὰ ἀφελῆται ἐξ αὐτῶν. Αὐτὸς ὁ τρόπος
μεγάλως ἐδόξασεν τὰς στρατάρχας τῶν Ρῶσσων.

σον καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς τε ὑποθέσεις, ἐσάθη ἡ ἀνεργὸς διατριβὴ τε εἰς Μόσκειν. Εἰς τὰς ἰστορίας δὲν φαίνεται πλέον τολμηροτέρα, τεχνιοτέρα καὶ ὠφελιμοτέρα πορεία ἀπὸ αὐτὴν, τὴν ὁποίαν τὸ Ρώσσιον εἰσαγωγήμα ἐπ' ὄφει τῷ θριαμβεύοντος ἐχθρῷ, ἄρχισε καὶ ἔκαμιν ἀπὸ τὰς 5. τῆ Σεπτεμβρίου εἰς τὸν δρόμον τῆ Ρεζάν κατὰ τὴν Καλέγαν. Καθὼς ὁμοίως κἀνενα πλέον ἀσυγχώρητον σφάλμα καὶ ὁ Ναπολέων ἀπὸ τῆτο δὲν ἔκαμε, μὲ τὸ νὰ σαθῆ ὅλου αὐτοῦ τὸν καιρὸν εἰς τὴν Μόσκειν ἀπρακτος.

6. Οἱ Ναπολέων μέγα σφάλμα ἔκαμε, Φεύγων ἀπὸ τὴν Μόσκειν, νὰ ὀδηγήσῃ τὸ εἰσαγωγήμα τε διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθεν. Εἰς τὴν θύλησίν τε ἦτον νὰ ἐκλέξῃ ἄλλην ἀρμυδιωτέραν ὁδὸν κατὰ τὸν Νίπρον καὶ Μπερέζινκ, παράλληλου μὲ τὸν δρόμον τῆς πώσας. Οἱ Παρτεζάνοι τῶν Ρώσσιων δὲν ἐδύνοντο νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ προτιμήσῃ τὴν Φύλαξιν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀπολειφθέντων στρατευμάτων τε περισσύτερον, παρὰ ἐκεῖνα τὰ μικρὰ τάγματα καὶ θροφᾶς, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τὸν μεγάλον δρόμον τῆ Σμολένσκ.

7. Ἀφ' ἧ ἐπέτυχεν μὲ τὴν ταχύνευσιν τῆς Φυγῆς νὰ κερδήσῃ τὸν καιρὸν, δὲν ἔπρεπε νὰ σαθῆ τόσας ἡμέρας εἰς τὸ Σμολένσκο. Αὐτὴ ἡ ἀργοπορία τε ἐσάθη αἴτιος καὶ ἐχαιλάθησαν ὁ Δαβῆ καὶ ὁ Νέη.

Ναπολέων! πολλὰ ὀλίγον ἐγνώριζες τὸ γένος τῶν Ρώσσιων, τὴν γενναιοψυχίαν τε, τὴν θερμότητά εἰς τὴν πίσιν,

τῶν ἀνομιῶν τε, ἀλλ' ἤδη ἐξαποσέλλει τὴν ἐνδίκηςίν της.

Μήτοι δὲν βλέπετε τὰς ὄχλους τὰ παράφρονος ἐχθρῶ, πῶς τὰς κατακίπει τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναψευ;— ἴδετε τὰς πολυαριθμὰς Λεγεῶνας τε, πῶς δικαίως θερίζονται ὑπὸ τῆ Ρώσσις δρεπάνε. Οἱ Ρῶσσοι πανταχόθεν πατάζοντες τες, ἡμέραν παρ ἡμέραν ἐπὶ τὸ μᾶλλον εὐδοκίμῃσι μετὰ δόξης. Τὸ γενναῖον σράτευμα τῶν ἀληθινῶν πατριωτῶν, ὀδηγῆμενον ὑπὸ τῶν ἀξιοπαίνων στρατάρχων τε καὶ στρατηγῶν, ἐν παντι θήματι ἐπισφραγίζει τὴν σταθερὰν ἀνδρείαν τε. Δὲν ἔμεινε τῷ ὑπερφιάλῳ καὶ ἀσπόνδῳ ἐχθρῷ ἕδεν τι ἄλλον καταφύγιον, εἰτὸς καὶ μόνου τῆς κατηχουμένης Φυγῆς. Ὅλας τε αἱ μηχαναὶ ἔμειναν μάταιαι καὶ ἀνωφελεῖς, ἔλας τε τὰ ἐπιχειρήματα δὲν τῷ προξενῆσιν ἄλλον, εἰαὴ ὅτι τὸν ἀφανισμῶν τε καὶ μόνου ταχύνουσι. Τὸ βλέπει καὶ καὶ ὁ ἴδιος, πλὴν πολλὰ ἀργά, ὅτι ἡ παράθασια δὲν μένει ποτὲ ἀτιμώρητος κατὰ τὸ πρέπον— Ζητεῖ σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ αἰθῶν αἶμα βοᾷ ἐνδίκηςίν!

„Le crime a ses Héros, ἡ κακουργία ἔχει τὰς Ἡρώας της, λέγει ὁ Βολτέρ εἰς ἓνα εἶχου τῆς Εὐρυκίδος τε, καὶ εἶναι μία τοιαύτη ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἀμφιβολίαν δὲν ἐπιδέχεται, ἀρκεῖ μόνου νὰ γνωρίζῃ τις τελάχιστον τὰ ὀνόματα τῶν τῶν τριῶν: τῆ Νέρωνος, τῆ Ἀττίλα, τῆ Καλιγόλα καὶ ἄλλων τινῶν, ἢ ἀνάμνησις μόνη τῶν ὁποίων, καὶ ἀνεσίως ἐκπλήττει τὴν ἀνθρωπότητα. Μ' ὅλου τῆτο εἰς τὸν καιρὸν μας ὁ Μπαναπάρτες ἐν πάσῃ περιστάσει, ὑπερέβη καὶ αὐτὸς εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν κακουργιῶν. Καυχῶ ὁ Καλιγόλας, ἂν ἔλα-

ταγενεσέρων δὲν θέλει παύσῃ ἀπὸ τῆς καὶ κηρύττη εἰς γενεὰς
γενεῶν τὴν δόξαν σου!

Ρῶσσοι! Σεῖς εἰς τὰ ἱερὰ χώματα τῆς πατρίδος σας ἀ-
πεδείχθητε ἥρωες. Δράμειτε λοιπὸν διαρρήξαιτε παντάπασι
καὶ τὰς ἀλύσους τῆς ὑποχειρὸς Εὐρώπης. Τέτονος ὁ ἀγὼν εἶ-
ναι ἄξιος τῆς ὀνόματός των Σλαβῶνων. Ὁ Θεὸς ἐΦθαλμο-
Φανῶς ἐΦάνη ὑπέρμαχος τῆς δικαίας σας ἔργα. Ὁ Θεὸς θέλει
εὐλογῆσαι τὰς γενναίας σας δυνάμεις, εἰς τὸ καὶ λάβῃ ἢ Εὐ-
ρώπη τὴν πρῶην ἀνεξήρησίαν της καὶ ἀνάπαυσιν. Ἡ εὐχα-
ρίστῃς, τὴν ὁποῖαν θέλει σας ὁμολογῶσι τόσα πλήθη λαῶν,
θέλει εἶναι ἢ λαμπρὰ ἀνταμειβὴ τῆς ἀνδρείας σας. Ἡ ἐφετῆ
εἰρήνη θέλει ἰατρεύσει τὰς πληγὰς σας, καὶ ἢ οἰκαιμένη θέ-
λει ἀλαλάξει πράξουσα. „Ἀναταμάχητος ἐν πολέμοις ὁ Ρῶσσο-
σος, καὶ ἀμίμητος ἢ μεγαλοψυχία τε!“

Κ Α Τ Α Γ Ρ Α Φ Η

	Σκοτωμέ- νοι.	Αίχμαλωτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Αΐτω- ματικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μαί- αι.	Κανό- νια.	Σεν- κι
των σκοτωμένων έχθρων καὶ αἰχμαλωτευθέντων ἀπ' ἀρ- χῆς τῆς ἐπιδρομῆς των, ἕως ἃ ἐδιώχθησαν πέραν τῶν συνόρων. Πότε, πῶς, καὶ ποῖος τὸς ἐκτύπησεν, ὡς ἀπο- λόγως.							
27. Ἰερίε. Εἰς τὸ Μῆρ, τὸ Σῶμα τῶ Κόμητος Πλάτωθ	200	—	9	185	—	—	—
28. — — Εἰς τὸ Ρ'ωμάνοβο	500	—	18	300	—	—	—
— Εἰς τὰς ἀρχὰς τῶ Ἰερίε, τὸ τάγμα τῶ Γενεράλ Κέλυεθ ἀπὸ τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Βιγενσέιν, καὶ εἰς Δυναξεργον ἢ Φρερά τῶ αὐτῶ Φρερίε	700	1	9	1000	—	—	—
9. Ἰερίε, τὸ τάγμα τῶ χιλιάρχη Σισάεθ τῶ 3. ἐκ τῆς δευτέρας δυτι- κῆς στρατιάς, πλησίον τῶ Μογιλέθ	100	—	11	245	—	—	—
11. — — Τὸ σῶμα τῶ Γενεράλ Ρ'αέβσκη τῆς δευτέρας στρατιάς, πλη- σίον τῆς Δάστωθικας	1400	—	8	250	—	—	—
13. 14. καὶ 15. Ἰερίε, Δύο σώματα τῆς πρώτης στρατιάς καὶ ἡ ὀπι- θοφυλακὴ εἰς Βίτεπσι	2100	—	18	850	—	—	—
Τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Πλάτωθ εἰς Σιλώθ, Κόπηε, Οὔσαν καὶ εἰς Ρ'έδναυ, ὅταν ὑπήγαγεν ἀπὸ τὴν δευτέραν στρατιάν νὰ ἐ- νωθῆ μετ' τὴν πρώτην	50	—	13	211	—	—	—
15. Ἰερίε, ἡ τρίτη δυτικὴ στρατιὰ εἰς Κόμπρινο	1000	1	66	2934	4	8	—
18. 19. καὶ 20. Ἰερίε, τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Βιγενσέιν εἰς Κλιάστζα. περὶ τὸ Πόλωτσι	3300	—	25	3100	—	2	8
Μετὰ ταῦτα τὸ ἴδιον σῶμα, περὶ τὴν Δορίσαν	100	—	16	684	—	—	—
26. Ἰερίε, ἡ Φρερά τῆς Ρ'ίγας εἰς Σλων	100	—	1	52	—	—	—
27. — Τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Πλάτωθ εἰς Λέσναυ πλησίον τῆς Ρ'έδναυ	200	—	9	45	—	—	—

	Σκοτωμέ- νοι.	Αίχμαλώτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Α'ξιω- ματικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μαϊ- α.	Κανό- νια.	Σεντό- νια.
Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆ Σεπτεμβρίου, εἰς τὸν Δεῖμα Π. τὸ τάγμα ἀπὸ τοῦ σώμα τῆ Κόμητος Βιγγενσέιν	400	—	29	238	—	—	—
Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆ Σεπτεμβρίου, τὸ σώμα τῆ Γενεράλ Έρτελ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆ Μίνσια	800	—	13	574	—	1	—
— Τὰ τάγματα τῆς τρίτης οὐτικῆς στρατιάς	100	—	15	192	1	—	—
Αἰπὸ τὰς 3. ἕως τὰς 18. τῆ Σεπτεμβρίου, τὰ τάγματα καὶ αἱ ἐμπροσθιοὶ εἰληγ τῆς μεγάλης στρατιάς	1100	1	23	5500	—	—	—
7. Σεπτεμβρίου, τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Η'λοβάνικε εἰς τὸ χωρίον Ζυά- μενσκο	100	—	7	240	—	—	—
8. — Τὸ σώμα τῆ Κόμητος Λαυπέρι τῆς τρίτης στρατιάς εἰς τὸ χωρίον Νεσέβητς	200	—	13	187	3	—	—
8. καὶ 9. — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Δαρόχωε, περὶ τὸν δρόμον τῆ Μοζάισκε	400	—	21	500	—	—	—
12. 15. 16. 18. 19. 20. καὶ 21. Σεπτεμβρίου, Τὰ τάγματα τῶν Γε- νεράλων, τῆ Δαρόχωε, τῆ Κόρφα, τῆ χιλιάρχου Ε'φραίμωε καὶ ἡ ἐμπρόσθιος Φουλαϊη τῆς μεγάλης στρατιάς	1450	—	34	1573	—	—	—
Αἰπὸ τὰς 14. ἕως τὰς 20. τῆ Σεπτεμβρίου, τὸ τάγμα τῆ Γενε- ράλ Βιντζενγερόδε, πλησίον τῆς Μόσκιε	350	—	2	378	—	—	—
16. Σεπτεμβρίου, ἡ Φρερά τῆς Ρίγχα, ὅταν ἐπῆρε τὴν Μιτάβα	—	—	—	240	—	4	—
Αἰπὸ τὰς 20. ἕως τὰς 24. τῆ Σεπτεμβρίου, τὸ τάγμα τῆ Γε- νεράλ Βιντζενγερόδε περὶ τὴν Μόσκιαν	175	—	2	289	—	—	—
24. Σεπτεμβρίου, ὁ Ἰπποχίλιάρχου Μπεδριάνας τῆ σώματος τῆ Κόμη-							

	Αἰχμαλώτοι.			Τρόπαια.			
	Σκοτωμέ- νοι.	Γενε- ράλοι.	Α'ξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Ση- μαίαι.	Κανό- νια.	Συντά- κια.
Α'πό τὴν 1. ἕως τὰς 8. Οὐτωθερία, τὰ τάγματα τῶ Γενεράλ Βιν- τζενγερόδε, πλησίον τῆς Μόσκειας	400	—	9	770	—	—	—
Α'πό τὰς 4. ἕως τὰς 8. — Οἱ Παρτεζάνοι τῆς μεγάλης στρατιάς	600	—	13	289	—	—	—
8. — Τὸ τάγμα τῶ Γενεράλ τΖάπλητζ' εἰς Σλοβία	100	1	13	450	—	—	—
10. — Τὸ τάγμα τῶ Γενεράλ Βιντζενγερόδε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶ Γενεράλ Ἡλοβάιικα, διακομμένα τῶ ἐχθρῶ ἐν τῆς Μόσκειας	—	—	58	18 0	—	42	237
Α'πό τὰς 8. ἕως τὰς 15. Οὐτωθερία τὰ τάγματα τῆς μεγάλης στρα- τιάς, καὶ εἰς τὴν μάχην εἰς τὰς 12. εἰς τὸ Μαλομυροσλάβετζ'	5000	1	23	1800	—	16	70
12. καὶ 14. Οὐτωθερία, τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Στεϊνγελ. εἰς τὸ Κέμπ- λητζ' καὶ Γλεμπόκο	600	1	17	350	22	8	—
Α'πό τὰς 8. ἕως τὰς 19. Οὐτωθερία, τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Βιγεν- σέιν διάκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Πόλοτσι, ἕως τὸ Πολάχνιον Δεπέλ	1200	—	50	3620	—	8	68
Α'πό τὰς 13. ἕως τὰς 18. Οὐτωθερία, τὰ μικρὰ τάγματα τῶ Γε- νεράλ Ἡλοβάιικα 4. περὶ τὴν Μόσκειαν	325	—	5	652	—	—	—
19. Οὐτωθερία, τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Πλάτωβ, εἰς τὸ Μουκσέριον Κό- λοτσι	800	—	9	200	2	27	—
19. — Τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Βιγενσέιν εἰς τΖάσνικ	1200	—	12	1000	—	—	—
21. — Τὸ τάγμα τῶ Γενεράλ-Α'γιστάντε Κόμητος Ο'ρλώβ-Δενί- σιωβ περὶ τὴν Βιάσμαν	200	1	5	130	—	1	—
22. — Ο' Γενεράλ Μηλοράδοβικ πλησίον τῆς Βιάσμαν καὶ εἰς τὰς 23. διάκον τὸν ἐχθρὸν	1800	1	23	3500	1	3	—
Α'πό τὰς 16. ἕως τὰς 24. τὸ σῶμα τῶ Κόμητος Πλάτωβ, καὶ							

	Σποτωμέ- νοι.	Αιχμαλώτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Α'ξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Σημαί- α.	Κανό- μα.	Σεντί- κια.
Φόρος δρόμου	400	—	27	655	—	—	—
29. — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάταθ παρὰ τὸν Β.κ. Π.	600	—	5	200	—	23	—
30. — Τὸ τάγμα ἐκ τῆ σώματος τῆ Μαριέζα Πικλέτζι πλησίον τῆ Κρεϊσβουργ, καὶ εἰς τὴν 31. κυριῶσαι αὐτὸ	100	—	2	63	—	3	—
31. Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο'ρλώθ-Δενίτωθ εἰς τὸν δρόμον τὸν ἀπὸ τὴν Ἐλκον κατὰ τὸ Σμολένσκο	1300	—	9	1291	—	—	—
31. — Τὸ τάγμα ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμητος Πλάταθ πλησίον τῆς Δεχοβτζίνας	450	—	5	800	—	2	—
31. καὶ 1. Νοεμβρίε, τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο'ρλώθ-Δενίτωθ	300	—	6	620	—	—	—
Εἰς τὰς ἀρχαίς τῆ Νοεμβρίε, τὸ σῶμα τῆ Γενεράλ Σάπεν, πλησίον τῆ Σλονίμ	—	—	12	1000	1	—	—
2. — Νοεμβρίε, τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάταθ, ὅτε ὁ ἐχθρὸς ἐδιώ- κετο κατὰ τὸ Σμολένσκο	400	—	5	380	—	2	—
— — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ-Α'γκιάντε Κόμητος Ο'ζαρόβσκι, πλησίον τῆς πόλεως Κράσκο	150	—	1	260	—	—	—
— — Τὸ τάγμα ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμητος Ο'σερμαν-Τολσόι, πλησίον τῆ δρόμου τῆ Σμολένσκια	—	—	5	290	—	—	—
Τὸ πρῶτον, τάγμα τῆ Γενεράλ Βιντζενγερόδε, ἔπειτα δὲ τῆ Γενε- ράλ-Α'γκιάντε Γολενίτζεθ Κατάζωθ, ὅτε ἐδιώκετο ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ Μόσκιαν ἕως Μπαμπινοβρη ἀπὸ 22. Ο'κτωβρίε ἕως 9 Νοεμβρίε	500	2	16	900	—	—	—
2. — — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Βιγγενσέιν εἰς Σμόλνα	1200	—	19	1300	—	—	—
— — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Βλασέ, ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμητος							

	Σποτωμέ- νοι.	Αίχμαλώτους.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Αΐξιμοι.	Στρατιώ- ται.	Σημαί- αι.	Κουό- νισ.	Συνέ- κισ.
6. Νοεμβρίου. Τὰ σώματα τὰ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆ Γενεράλ Μηλο- ράδοβικ, εἰς τὴν μάχην πλησίον τῆς χώρας Κράσνο	6000	—	100	12000	4	27	18
7. — — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μποροσδίν, διαῖπον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Λιάδ πρὸς τὴν Δεμπρόβνα	—	—	—	120	—	7	—
— — Μέρου τῆ τάγματος τῆ Γενεράλ-Αΐγκιάντε Μέλλερ-Ζαυ- μέλση, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆ χιλιάρχου Γάνδικ, εἰς τὸ χω- ρίον Βίνιε-Λακί	—	—	8	2300	—	—	—
8. — — Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο΄ζαρόβσκι, πλησίον τῆ Πολιχ- νίς Γόρμη	120	—	4	850	—	4	—
9. — — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μποροσδίν, ὅτε ἐκυρίευσεν τὴν Δεμπρόβνα — — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Λαμπέρτ, ὅτε ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Μπορίσβ	100	—	8	400	—	—	—
— — — Τὸ τάγμα τῆ χιλιάρχου Δεκόβνικ, ἐκ τῆς στρατιάς τῆ Στολάρχου τζιτζαγῶβ, εἰς τὸ χωρίον Οὔσι	1500	—	40	2100	1	7	—
— — — — Τὸ τάγμα τῆ χιλιάρχου Δεκόβνικ, ἐκ τῆς στρατιάς τῆ Στολάρχου τζιτζαγῶβ, εἰς τὸ χωρίον Οὔσι	100	—	13	284	—	—	—
Ο΄ Παρτεζάνος Δαβίδαβ εἰς τὸ Κοπίε	100	—	3	285	—	—	—
Ἀπὸ τὰς 5 ἕως τὰς 10 Νοεμβρίου, Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωβ ὅτε ἐδίωκε τὸν ἐχθρὸν καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τῆ Π. Νίπρα εἰς τὴν πόλιν Ὀρσαν, καὶ εἰς τὰς 9. ὅτε ἐκυρίευσεν αὐτήν	1500	2	70	5000	—	26	—
12. Νοεμβρίου, Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο΄ζαρόβσκι, ὅτε ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Μογιλέβ	200	—	1	100	—	—	—
12. Νοεμβρίου, Τὸ τάγμα ἐκ τῆ σώματος τῆ Κόμητος Πλάτωβ, πλησίον τῆ Λιεμπάβητζ, καὶ ὅτε ἐδίωκε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰς 10. καὶ 11.	800	—	13	2500	—	—	—

	Στοιωμέ- νοι.	Αιχμαλώτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Αΐξιαμα- τιμοί.	Στρατιώ- ται.	σημαί- αι.	Κωνό- νικα.	Σεντέ- νια.
μυνοβιτζ' έως τὸ Πολίχνιον Μπερέζινα	1200	3	73	5929	—	—	—
20. — Τὸ τάγμα τῆ Ὑποχιλιάρχου Τέτευρωρον ἐν τῷ σώματος τῆ Κόμητος Βιτγενσέιν, εἰς τὸ Πολίχνιον Δολγνόβο	100	—	26	1000	—	—	—
21. — — Τὸ τάγμα ἐν τῆς στρατιάς τῆ τζιτζαγῶς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγ- γίαν τῆ Γενεράλου Κόμητος Ο'ράρκα, καὶ μέρος ἐν τῷ σώματος τῆ Κόμητος Πλάτωθ εἰς τὸ χωρίον Λατινάλ	300	1	39	1500	2	1	—
21. — Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ Μισίν-Πέσκιν ἐν τῆς στρατιάς τῆ τζιτζαγῶς, εἰς τὸ Πολίχνιον Ρ'εμπέσοβο	220	—	4	200	—	—	—
22. — Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο'ράρκα, ἐν τῆς στρατιάς τῆ τζιτζα- γῶς πλησίον τῆ πολιχνίε Μολοδέτζκι, καὶ μέρη εἰς αὐτὸ	200	—	—	500	—	8	—
Τὸ τάγμα τῆ Γενεράλ-Α'γιετάντε Γολενίστσεβ Κατέζωθ ἐν τῷ σώ- ματος τῆ Κόμητος Βιτγενσέιν, διῶνον τὰ λείψανα τῆ Μπαβαρι- κῆ σώματος	425	—	126	2024	—	—	—
23. — Ο' Παρτεζάνος Σεσλάβιν, ὀρησας εἰς τὸ Πολίχνιον Ζαμπρέζ'	50	1	11	211	—	—	—
23. — Τὸ σῶμα τῆ Κόμητος Πλάτωθ, πλησίον τῆ Μολοδέτζκι	375	—	6	500	1	6	—
25. — Τὸ τάγμα τῆ Κόμητος Ο'ράρκα ἐν τῆς στρατιάς τῆ Στολάρ- χου τζιτζαγῶς, μεταξύ Μολοδέτζκι καὶ Μπελίτζας	180	—	11	1500	—	17	—
— — Ἡ ἐμπρόσθιος Φυλακὴ τῆ τζιτζαγῶς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆ Γενεράλ τζάπλητζ, πλησίον τῆ Σμοργών	600	—	42	2500	—	25	—
26. Ἡ ἐμπρόσθιος Φυλακὴ τῆ τζιτζαγῶς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆ Γε- νεράλ τζάπλητζ μεταξύ Σμοργών καὶ Ο'σμιάνι	600	—	2	1900	—	61	—
27. — Ο' Παρτεζάνος Σεσλάβιν εἰς Βίλναι	200	—	4	170	1	6	—
28. — Ἡ στρατιὰ τῆ Στολάρχου τζιτζαγῶς εἰς Βίλναι καὶ εἰς τὴν							

	Ση τομέ- νοι.	Αιχμάλωτοι.			Τρόπαια.		
		Γενε- ράλοι.	Α'ξιωμα- τικοί.	Στρατιώ- ται.	Σημαϊ- α.	Καρό- ια.	Σεντέ- κια.
σερβάρη και Γέμεινεν	100	—	66	2820	4	—	—
15. και 16. Δεκεμβρίου, Τὸ τάγμα ἐν τῷ σώματι τῷ Κόμητος Βι- γενσέιν, εἰς τὸ Βελὰς και Ρ'αγνήτ	50	—	3	131	—	—	—
Ἀπὸ 15. ἕως 21. Δεκεμβρίου, τὰ Τάγματα ἐν τῷ σώματι τῷ Γενεράλ-Σάκεν εἰς τὰ σύνορα	600	—	40	2600	—	—	—
21 Δεκεμβρίου, τὰ Τάγματα τῆς ἐμπροσθίης Φυλακῆς τῷ σώματι τῷ Κόμητος Βιγενσέιν μεταξύ Τίλοσι και Λαμπιάς	300	—	7	700	—	—	—
23. — Ἡ ἐμπροσθίος Φυλακὴ τῷ σώματι τῷ Κόμητος Βιγενσέιν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῷ Γενεράλ Σεπελέθ εἰς τὸ Λαμπιάς, και διώκοντα τὸν ἐχθρὸν ἕως τὴν πόλιν Κεγιθσέρη, και εἰς τὰς 25 τῷ Δεκεμβρίου κυριεύσαντα τὴν πόλιν αὐτὴν	1000	—	100	9150	—	51	—
30. — Τὸ σῶμα τῷ Κόμητος Πλάτωθ, κυριεύσαν τὴν πόλιν Ἐλβινγ	400	—	35	1300	—	—	—
30. — Τὰ Τάγματα ἐν τῷ σώματι τῷ Κόμητος Πλάτωθ διώκον- τα τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὸν Βίτολα. Π. και κατὰ τὴν Δάντζιγα, πλησίον τῷ Δομεράς, εἰς τὸ Διρτάς, τριγύρω τῷ Μαριενβέρδερ	800	—	40	1226	—	7	—
31. — Τὸ Τάγμα τῷ Γενεράλ-Α'γκιάντε τΖερνιτέθ κυριεύσαν τὸ Μαριενβέρδερ	300	1	5	180	—	15	15
Περὶ πλέον, τὸν καιρὸν ὅτε αἱ στρατιᾷ ἀπεσύροντο και καθιμερινῶς αἱ ἐπιθοφυλακαὶ πάντοτε ἐκτυπῶντο, κατὰ συμπερασμὸν εἶναι σποτωμένοι	8000	—	80	4120	—	—	—
Συμποσῆνται	135635	49	4068	210530	75	999	1864

AKADÉMIA

СОММЕН

1